

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி

MANONMANIAM SUNDARANAR UNIVERSITY
TIRUNELVELI

தொலைநெறித் தொடர்கல்வி இயக்ககம்
DIRECTORATE DISTANCE CONTINUING EDUCATION
TIRUNELVELI

இரண்டாம் பருவம்
சமய, நீதி இலக்கியங்கள்

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்
திருநெல்வேலி – 627 012.

பகுதி -1- பொதுத்தமிழ் - தாள் -2
இரண்டாம் பருவம் - சமய, நீதி இலக்கியங்கள்
செய்யுள் பாடப்பகுதிகள்
உள்ளடக்கம்

அலகு - 1

1. சைவம்

1. தேவாரம் - திருஞானசம்பந்தர்
2. தேவாரம் - திருநாவுக்கரசர்
3. திருவாசகம் - மாணிக்கவாசகர்
4. திருமந்திரம் - திருமுலர்
5. திருவருட்பா - வள்ளலார்

2. வைணவம்

1. பெருமாள் திருமொழி - குலசேகர ஆழ்வார்
2. பெரியாழ்வார் திருமொழி - பெரியாழ்வார்
3. பெரிய திருமொழி - திருமங்கை ஆழ்வார்
4. திருப்பாவை - ஆண்டாள்

3. சமணம்

வளையாபதி - ஆசிரியர் அறியப்படவில்லை.

4. பௌத்தம்

குண்டலகேசி - நாதகுத்தனார்

5. கிறித்துவம்

இரட்சணிய மனோகரம் - என்ற ஆல்பிரட் கிருஷ்ணபிள்ளை

6. இசுலாம்

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு பாடல்கள் - குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு

7. நீதிநூல்கள்

1. திருக்குறள் - திருவள்ளுவர்
2. நாலடியார் - சமண முனிவர்கள்
3. பழமொழி நானூறு - முன்றுறையரையனார்
4. மூதுரை - ஓளவையார்
5. நீதிநெறி விளக்கம் - குமரகுருபரர்
6. நன்னெறி - சிவபிரகாசர்

அலகு - 2 இலக்கணம்

அ) சொல் இலக்கணம்

1. சொல் - இலக்கணம், வகைகள்
2. பெயர்ச்சொல் - இலக்கணம், வகைகள்
3. வினைச்சொல் - இலக்கணம், வகைகள்
4. இடைச்சொல் - இலக்கணம், ஏகார, ஓகார, உம்மை இடைச் சொற்கள்
5. உரிச்சொல் - இலக்கணம், வகைகள்

ஆ) கடிதங்கள்

1. முறையிட்டுக் கடிதம்
2. வேண்டுகைக் கடிதம்

3. விண்ணப்பக் கடிதம்

4. பத்திரிகையில் செய்திகள் வெளியிடுவதற்குப் பயிற்சி அறித்தல்

அலகு - 3 உரைநடை

உரை அமுதம் - தொகுப்பாசிரியர்

முனைவர் கெ.செல்லத்தாய்

அலகு - 4 வாழ்க்கை வரலாறு

மனோன்மணியம் சுந்தரனாரின் - வாழ்வும் பணியும்

முனைவர் அ.கா.பெருமாள்

அலகு - 5 இலக்கிய வரலாறு

1. பன்னிரு திருமுறைகள்

2. நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தம்

3. சமண இலக்கியங்கள்

4. பௌத்த இலக்கியங்கள்

5. கிறித்துவ இலக்கியங்கள்

6. இஸ்லாமிய இலக்கியங்கள்

7. அறநூல் பெயர்கள் மட்டும்

(பதினெண் கீழ்கணக்கில்)

அலகு - 1

1. சைவம்

1. தேவாரம்

(திருஞானசம்பந்தர்)

திருஞானசம்பந்தர் வரலாறு

திருஞானசம்பந்தரின் இயற்பெயர் ஆளுடையப்பிள்ளை. இவர் சீர்காழியில் அந்தணர் குலத்தில் பிறந்தவர். பெற்றோர் சிவபாத இருதயர், பகவதியார் ஆவர், சீர்காழிக் கோவில் குளக்கரையில் மூன்று வயதில் உமையம்மை கொடுத்த ஞானப்பால் அருந்தியதால் இறைஞானம் பெற்று பாடல்கள் பாடினார். அதனால் ஞானசம்பந்தர் என அழைக்கப்படுகிறார். இறைவன் உமாதேவியாருடன் காட்சி அர அக்காட்சியினைக் கண்டு வியந்து “தோடுடைய செவியன்” எனும் புகழ்பெற்ற முதல் பதிகத்தைப் பாடினார். தந்தையுடன் ஊர் ஊராகச் சென்று இசையோடு சைவத்தைப் பரப்பியதால் நாளும் இன்னிசையால் தமிழ்ப்பரப்பும் ஞானசம்பந்தர் என்று சுந்தரரால் பாராட்டப்படுகிறார்.

வாழ்க அந்தணர் வானவர் ஆனிமம்

வீழ்க தண்புனல் வேந்தனும் ஓங்குக

ஆழ்க தீயதெல் லாம்அரன் நாமமே

சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே.

விளக்கம்

வேள்விகள் செய்யும் அந்தணர்கள் வாழ்க. வேள்விகளை ஏற்றுச் செலுத்துகின்ற வானவர்கள் வாழ்க. திருநீற்றினை அளிக்கும் பசுக்கூட்டங்கள் வாழ்க. சிவாலாய பூசை முதலியவற்றை அழியாது காத்து வரும் மன்னனின் செங்கோலாட்சி

ஓங்குக. வேள்விகளால் வரும் நலங்களை அடையவிடாமல் கேடு விளைவிக்கும் தீயவை நீங்குக. உயிர்கள் அனைத்தும் சிவன் நாமத்தை ஓத வேண்டும்.

சுற்றமொடு பற்றவை துயக்கற அறுத்துக்
குற்றமில் குணங்களொடு கூடும்அடி யார்கள்
மற்றவரை வானவர்தம் வானுலக மேற்றக்
கற்றவ னிருப்பது கருப்பறிய லாரே.

விளக்கம்

நல்ல குணங்களொடு விளங்குபவர்கள் சிவன் அடியார்கள் இப்படிப்பட்ட அடியவர்களைத் தேவர்கள் வாழும் வானுலகம் ஏற்றக் கொள்ள செய்யும் சிவபிரான் இருக்கும் இடம் கருப்பறியலார் ஆகும். சுற்றமொடுபற்றினை அறுத்தால் கருப்பறியலார் சிவனை அடையலாம் என்கிறார்.

இடரினுந் தளரினும் எனதுறுநோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்தநஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோயெமை ஆளுமா நீவதொன் றெமக்கில்லையேல்
அதுவோவுன தின்னருள் ஆவடு துறையரனே.

விளக்கம்

திருப்பாற்கடலில் அமுதம் பெறுவதற்காக கடைந்த போது தோன்றிய நஞ்சினை உண்டு தேவர்களைக் காத்த வேதநாயகனே, தீவினைப் பயனால் துன்பங்கள் உண்டாகும் போதும் மூப்பினால் தளர்ச்சியுறும் போதும் நோய் தொடர்ந்து வந்தாலும் எப்போதும் சிவனே உன் திருவடிகளைத் தொழுது வணங்குவேன்.

தும்மல் இருமல் தொடர்ந்த போழ்தினும்
வெம்மை நரகம் விளைந்த போழ்தினும்
இம்மை வினையடர்த்து எய்தும் போழ்தினும்
அம்மையினும் துணை அஞ்செழுத்துமே.

விளக்கம்

தும்மல் தொடர்ந்து வந்தபோதும், கொடிய நரகத் துன்பத்தை அனுபவிக்க நேரும் பொழுதும், முற்பிறப்புகளில் செய்த வினை இப்பிறவியில் வந்து வருத்தும் பொழுதும் இப்பிறவியில் ஐந்து எழுத்து மந்திரத்தை நாள்தோறும் ஒதி வந்ததன் பயனால் மறுபிறவியிலும் என்ககுத் துணையாக நிற்பது திருவைந்தெழுத்தே மந்திரமாகும்.

2. தேவராம்

(திருநாவுக்கரசர்)

திருநாவுக்கரசரின் வரலாறு

திருநாவுக்கரசரின் இயற்பெயர் மருள் நீக்கியார் என்பதாகும். இவர் பன்னிரு திருமுறைகளுள் நான்கு, ஐந்து, ஆறு ஆகிய மூன்று திருமுறைகள் பாடியுள்ளார். இவர் திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருவாமூர் எனும் ஊரில் பிறந்தவர். இவரது பெற்றோர் புகழனார். மாதினியம்மையார் ஆவார்.

விறகிற் றீயினன் பாலிற் படுநெய்போல்
மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்
உறவு கோல்நட் டுணர்வு கயிற்றினால்
முறுக வாங்கிக் கடையமுன் நிற்குமே

விளக்கம்

விற்கில் தீயைப் போலவும் பாலில் உள்ள நெய் போலவும் மாமணிச் சோதியனாகிய இறைவன் மறைந்து நின்றுள்ளான். நமக்கும் இறைவனுக்கும் உள்ள உறவாகிய கோலை நட்டு, உணர்வு என்ற கயிற்றினால் அந்தக் கோலை இறுக்கமாகக் கட்டி, கடைந்தால் இறைவன் நம் முன் நின்று அருள் வழங்குவான் என்கிறார் திருநாவுக்கரசர்.

“சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்,

பொற்றுணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்

கற்றுணை பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்

நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே”

விளக்கம்

வேதங்களை அருளியவனும், ஒளியாக இருந்து நமக்கு வழிகாட்டுபவனுமாகிய சிவபெருமானின் திருவடிகளை உள்ளம் பொருந்தக் கை தொழுதால் கல்லுடன் சேர்த்துக்கட்டி கடலில் தள்ளிவிட்டாலும் எம்பெருமானுடைய நமச்சவாய என்னும் ஐந்தெழுத்து மந்திரம் நமக்குப் பெரிய துணை ஆகும்.

உடம்பெனும் மனையகத்து உள்ளமே தகளியாக

மடம்படு முணர்நெய்யட்டி யுயிரெனுந் திரிமயக்கி

இடம்படு ஞானத்தீயா லெரிகொள விருந்து நோக்கில்

கடம்பமர் காளை தாதை கழலடி காணலாமே

விளக்கம்

உடம் என்னும் வீட்டில் உள்ளத்தை விளக்காக்கி, அதில் உணர்வு என்னும் நெய்யை ஊற்றி, உயிரையே திரியாக வைத்து ஞானத்தீயை ஏற்றினேன். கடம்பர் மலர் மாலையை அணிந்த முருகனின் தந்தையான சிவனைக் காண்பதற்கு இதுவே வழியாகும்.

மனமெனும் தோணி பற்றி மதியெனுங் கோலை ஊன்றிச்

சினமெனும் சரக்கை யேற்றிச் செறிகட லோடும் போது

மனனெனும் பாறை தாக்கி மறியும்போ தறிய வொண்ணா

துனையனு முணர்வை நல்கா யொற்றியூ ருடைய கோவே.

விளக்கம்

ஒற்றியூரில் உள்ள அரசே! மனம் என்ற படகைப் பற்றிக்கொண்டு அறிவு என்ற சொல்லப்படும் துடுப்பை ஊன்றி, சினம் எனும் சரக்கைத் தோணியில் ஏற்றி, அடர்ந்த கடலில் போகும் போது (பிறவிப் பெருங்கடல் ஆசை எனும் பாறை தாக்கி, அந்தந் தோணி தலைகீழாகக் கவிழும் போது அறிந்து கொள்ள முடியாத உன்னை, அறியும் அறிவை உன்னை நினைக்கும் அறிவை உணர்வைத் தரவேண்டும். இவ்வாறாக திருநாவுக்கரசர் இறைவனாகிய சிவனிடம் கேட்கிறார்.

3. திருவாசகம்

(மாணிக்கவாசகர்)

மாணிக்கவாசகர்

மாணிக்கவாசகர் சைவ சமயக் குரவர் நால்வருள் ஒருவர். மதுரைக்கு அருகில் உள்ள திருவாதவூரில் பிறந்தவர். மாணிக்கவாசகர் அரிமர்த்தன பாண்டியனிடம் தலைமை அமைச்சராகப் பணியாற்றியவர். இவர் திருவாசகம், திருக்கோவையார் நூல்களை இயற்றியுள்ளார். சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டனுள் எட்டாம் திருமுறை இவர் பாடியது திருவாசகத்தில் 658 பாடல்கள் உள்ளன.

கோயில்சு டுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை

தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் காணோடி!

தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் ஆயிடினுங்

காயில்உ லகனைத்துங் கற்பொடிகாண் சாழலோ

விளக்கம்

சிவபெருமான் சுடுகாட்டைக் கோயிலாகக் கொண்டவன். புலித்தோலை ஆடையாகவும் கொண்டவன். தாய் தந்தை இல்லாதவன். இது பெருமைக்குரியதா? என்று ஒருவர் வினாத் தொடுக்க மற்றொருவர் பெண்ணே கேள், அவன் உலகம் தோன்றுவதற்குக் காரணமாயிருப்பவன், தோற்றமும் முடிவும் இல்லாதவனாய் ஒப்பற்ற ஒருவனாக விளங்குகிறான். அவன் கோபப்பட்டால் உலகமெல்லாம் கல்லின் பொடிபோல் தூளாகிவிடும் என்கிறாள்.

என்புள் ளுருக்கி இருவினையை ஈடழித்துத்

துன்பம் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து

முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய உள்புகுந்த

அன்பின் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே

விளக்கம்

எலும்பையும் உருகச் செய்யக் கூடியவன் இருவினைகளின் வலியினை ஒழிக்கக் கூடியவன். பிறவித் துன்பத்தை நீக்குபவன். முன்னே செய்த வினைகளை முற்றிலும் தொலையும் வண்ணம் என் நெஞ்சத்தில் எழுந்தருளிய அன்பினையுடையவன் விளக்கம் பொருந்தியதில்லை ஆண்டவனை அடியேன் பற்றிக் கொண்டேன்.

பூதங்கள் ஐந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப்

பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனைக்

கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட கிளரொளியை மரகதத்தை

வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே

விளக்கம்

இறைவனான சிவன், நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம் என்னும் பூதங்கள் ஐந்தும் ஆனவன். சுவை ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்று ஐந்து பலன்களானவன். இவை மட்டுமின்றி உலகின் அனைத்துப் பொருள்களுமானவன். இவை அனைத்திலும் இறைவனான சிவன் இரண்டறக் கலந்திருக்கிறான். இருப்பினும் அப்பொருள்களின் தன்மைகளால் பற்றப்படாதவன், மாற்றமடையாதவன், என் துன்பங்களைப் போக்கி என்னை ஆட்கொண்டவன். கிளர்ந்து எழும் ஒளியாக, பச்சை மரகதணியாக, சிவசக்தி வடிவமான இறைவனை தில்லையில் கண்டேன் என்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

பிறவிதனை அறமாற்றிப் பிணிமூப்பென் றிவையிரண்டும்

உறவினொடும் ஒழியச்சென் றுலகுடைய ஒருமுதலைச்

செறிபொழில்சூழ் தில்லைநகர்த் திருச்சிறற்பலம் மன்னி

மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே

விளக்கம்

உலகிற்கு முதல்வனான் சிவன் பிறவி, பிணி, மூப்பு உறவு போன்ற உலகச் செயல்பாடுகிளலிருந்து என்னை விடுவித்தவன். அப்படிப்பட்ட பெருமான் தில்லை நகரில் வீற்றிருப்பவன். அவனை வானவர்களும் வணங்கிட நான் கண்டேன் என்று மாணிக்கவாசகர் கூறியுள்ளார்.

4. திருமந்திரம்

(திருமூலர்)

திருமூலர்

திருமூலர் அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களுள் ஒருவர், திருமூலர் எழுதிய திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறையாக இடம் பெற்றுள்ளது. திருமந்திரம் பாடல்களில் திருமூலர் குறிப்பிட்டுள்ள செய்திகள்

ஊரெல்லாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்

பேரினை நீக்கிப் பிணம்என்று பேரிட்டுச்

சூரையங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு

நீரினில் மூழ்கி நினைப்பொழிந் தார்களே

விளக்கம்

உடலில் உயிர் இருக்கும் வரை அவனுடன் வாழ்ந்த மனைவி குழந்தைகள், உறவினர், சுற்றத்தார், ஊரார்கள் என்று அனைவருமே அவன் இறந்து போன பின்பு ஒன்றாகக் கூடி சத்தம் போட்டு புலம்புவர். அவனுக்கு அதுவரை வைத்திருந்த பெரைச் சொல்லிக் கூப்பிடாமல் பிணம் என்று ஒரு பேரை வைப்பர். அனைவரும் சேர்ந்து அவனுடைய உடலை எடுத்துச் சென்று ஊருக்கு வெளியில் இருக்கும் சுடுகாட்டில் வைத்து எரித்து விடுவர். இறந்த உடலைத் தொட்டால் தீட்டு என்று சொல்லி, அதைப் போக்க ஆற்றினில் மூழ்கி எழுவர். பின் மெல்ல, மெல்ல அவனைப் பற்றிய நினைவுகளையும் மறந்து விடுவார்கள் என்று திருமூலர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அடப்பண்ணி வைத்தார் அடிசிலை உண்டார்

மடக்கொடி யாரொடு மந்தனங் கொண்டார்

இடப்பக்க மேயிறை நேர்ந்ததே என்றார்

கிடக்கப் படுத்தார் நிடந்தொழிந்தாரே

விளக்கம்

புதியதாகத் திருமணம் செய்த மாப்பிள்ளைக்கு அறுசுவையோடு உணவு சமைத்து வைத்தார்கள். மாப்பிள்ளையும் அனைத்து உணவையும் நன்றாக சுவைத்து உண்டான். கொடிபோன்ற இடை கொண்ட இளம் மனைவியுடன் சுகமாக குலாவினான். இடது பக்கம் சிறிது வலிக்கின்றது என்றான். மனைவி அவனைத் தன் மடியில் கிடத்திப் படுக்க வைத்து என்ன ஆயிற்று என்று கேட்டுக் கொண்டு இருக்கும் போதே இதய வலியால் உயிர பிரிந்து இறந்து போனான் உயிர் எந்த அளவு நிலைப்பு தன்மை இல்லாதது என்பதை விளக்கும் ஒரு நிகழ்வு இது இதை உணர்ந்து என்றும் நிலைத்திருக்கும் இறைவனையே போற்றுவோம்.

பொல்லாப் புலாலை நுகரும் புலையரை

எல்லாரும் காண இயமன் தன் தூதுவர்

செல்லாகப் பற்றித் தீவாய் நரகத்தில்

மல்லாக்கத் தள்ளி மறித்து வைப்பாரே

விளக்கம்

பிற உயிர்களை கொண்டு அதன் உடலிலிருந்து பெறவதாலும் மனித உடலுக்கு தீமை தருவதாலும் பொல்லாத புலாலை (அசைவத்தை) விரும்பிச் சாப்பிடும் கீழ்மையான மக்களை அவர்கள் இறக்கும் தறுவாயில் அவர்களைச் சுற்றி நின்ற அனைவரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே எமதர்மனின் தூதுவர்கள் வந்து கரையானைப் போல இறுக்கமாகப் பற்றி இழுத்துக் கொண்டு போய் எப்போதும் எரிந்து கொண்டிருக்கும் கொடிய நரகத் தீயினுள் அவர்கள் முதுகு கீழே பட முகமும்

உடலும் மற்றவர்கள் பார்க்கும் படி மேலே தெரிய மல்லாக்கத் தள்ளிவிட்டு அவர்கள்
சுடும் தீயிலிருந்து தப்பிச் செல்லாமல் இருக்க கதவுகளையும் மூடிவிடுவார்கள்.

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை

மரத்தில் மறைந்தது மாமத யானை

பரத்தை மறைத்தன பார்முதல் பூதம்

பரத்தில் மறைந்தன பார்முதல் பூதமே

விளக்கம்

பொது நிலையில் தனிப்பாடலாக பார்த்தால் அத்துவைதம் போலுள்ளது, இறைவனே உயிர்களாகவும் உலகமாகவும் மாறுகிறான், பின் உயிர்கள் தன்னிலை அறிந்ததும் இறைவனின் மீண்டும் சேர்ந்துவிட்டன என்பதைப் போல் மரத்தினிலிருந்து யானை சிலை வந்தது, பின் சிலையின் வடிவு கலைந்ததால் மீண்டும் மரத்தினைப் போல் மாறிவிட்டது. மரத்தினை பிரம்மாக கொண்டால் அதில் தோன்றிய உயிர்கள் மதயானைகள். பிரம்மம் அமைதியானது அதனால் அது மரமாகவும், இதில் உயிர்கள் ஆரவாரமிக்கது அதனால் மதயானையுடன் உவமையாக கூறினார்.

5. திருவருட்பா

(வள்ளலார்)

வள்ளலார் வரலாறு

வள்ளலார் என்று அழைக்கப்படும் இராமலிங்க அடிகளால் அக்கடோபர் 5-ம் நாள் 1823 ஆம் ஆண்டு பிறந்தார். ஜனவரி 30 -ந் தேதி 1874 ஆம் ஆண்டு உலகை நீத்தார். வாடிய பயிரைக் கண்டபோதெல்லாம் வாடினேன் என்று பாடியவர். திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் என்ற சிறப்புப் பெயர் பெற்றவர். கடவுள் ஒருவரே என்ற கருத்தை வற்புறுத்தியவர். பெற்றோர் ராமையாப்பிள்ளை சின்னம்மையார் ஆவர். சிதம்பரத்தை அடுத்துள்ள மருதூரில் பிறந்தார். 26 ஆண்டுகள் வடலூரில் வாழ்ந்தார். மனிதநேயத்துடன் உயிர்களிடம் அன்பு கொண்டவர். 1967 -ல் சத்திய தரும

சாலையில் இவர் ஏற்றிய அடுப்பு இன்று வரையில் விடாமல் எரிந்து மக்களின் பசியைப் போக்கி வருகிறது.

வாடிய பயிரைக் கண்டபோ தெல்லாம்

வாடினேன் பசியினால் இளைத்தே

வீடுதோ ரறிந்தும் பசியறா தயர்ந்த

வெற்றரைக் கண்டுளம் பதைத்தேன்

நீடிய பிணியால் வருந்துகின் றோர்என்

நேர்உறக் கண்டுளந் துடித்தேன்

ஈடினமா னிகளாய் ஏழைகளாய்நெஞ்

சிளைத்தவர் தமைக்கண்டே இளைத்தேன்

விளக்கம்

நீரின்றி வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம் வாடினார். பசியால் மேனி மெலிந்து, வீடுதோறும் சென்றும் இரந்தும் பசி நீங்காது வருந்தும் மக்களைக் கண்டு உள்ளம் பதை பதைத்தார். நீங்காத நோயால் துன்புறுவோரைக் கண்டு உள்ளம் நொந்தார். ஒப்பற்ற மானமுடையார்கள் வறுமையால் வாடி உள்ளம் உடைந்து மெலிந்தவர்களைக் கண்டு மெலிந்தார். ஏழைகளாய் உடல் உள்ளம் நோயால் வருந்தியோரைக் கண்டு உள்ளம் துடித்தார்.

அருள் உள்ளம் கொண்டதால் தான் வள்ளலார் வடலூரில் அறச்சாலை நிறுவி ஏழை எளியோருக்கு உணவளிக்க ஏற்பாடு செய்தார். இது மிக உயர்ந்த நாகரிகப் பண்பாகும். வள்ளலார் பெயரால் அங்காங்கே மன்றங்கள் உருவாக்கி மக்கள் பணி செய்து வருகின்றனர்.

ஈயெனப் பறந்தேன் எறும்பென உழன்றேன்

எட்டியே எனமிகத் தழைத்தேன்

பேயெனச் சுழன்றேன் பித்தனே எனவாய்ப்

பிதற்றொடும் ஊர்தொறும் பெயர்ந்தேன்

காயெனக் காய்த்தேன் கடையென நடந்தேன்

கல்லெனக் கிடந்தனன் குரைக்கும்
நாயெனத் திரிந்தேன் என்னினும் உனையே
நம்பினேன் கைவிடேல் எனையே.

விளக்கம்

நான் எனது வாழ்வில் ஈபோன்று பறந்தேன் ஏறும்பைப் போன்று உழன்றேன். பேயேனச் சுழன்றேன். பித்தனாக வாய் பிதற்றினேன். ஊர்தோறும் சென்றேன். அதனால் வெயிலில் காய்ந்தேன். நடந்தேன். கல்போன்று கிடந்தேன். குரைக்கின்ற நாயாகத் திரிந்தேன். இவ்வளவு துன்பங்கள் நான்பட்டாலும் உன்னையே நான் நம்பியுள்ளேன். ஈசனே எனைக் கைவிடாதே என்று வள்ளலார் கூறுகிறார்.

2. வைணவம்

பெருமாள் திருமொழி
(குலசேகர ஆழ்வார்)

நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம்

திருமாலைச் சமயக் கடவுளாகக் கொண்ட சமயம் வைணவம். வைணவ சமயத்தைச் சேர்ந்த அடியார்கள் ஆழ்வார்கள் எனப்பட்டனர். ஆழ்வார்களின் பாடல்களைத் தொகுத்தவர் 'நாதமுனிகள்'

குலசேகர ஆழ்வார் வரலாறு

வைணவ ஆழ்வார்களுள் ஒருவர் குலசேகர ஆழ்வார் சேரநாட்டில் உள்ள திருவஞ்சைக்களம் இவரது ஊர். திருமாலின் மீது கொண்ட பக்தியால் அரவு பதவி துறந்தவர். இராமனுக்குத் தாலாட்டுப் பாடியவர். பெருமாள் திருமொழி என்னும் நூல் குலசேகர ஆழ்வாரால் பாடப்பட்டது.

ஊனேறு செல்வத் துடற்பிறவி யான்வேண்டேன்

ஆனேறேழ் வென்றா னடிமைத் திறமல்லால்

கூனேறு சங்க மிடத்தான்தன் வேங்கடத்து

கோனேரி வாழும் குருகாய்ப் பிறப்பேனே

விளக்கம்

நப்பின்னைப் பிராட்டியை மணப்பதற்காக ஏழு எருதுகளை வென்ற கண்ணனின் அடிமையாய் வாழும் நல்வாழ்க்கையை அன்றி வலிமை மிக்க உடலில் அருமையான அழகிய புஜங்களும் மார்புகளும் கொண்ட வீர வாழ்க்கையை நான் வேண்டேன். வளைந்திருக்கும் சங்கினைத் தன் இடக்கரத்தில் ஏந்தியிருக்கும் திருவேங்கடத்தானின் கோனேரித் தீர்த்தத்தில் வாழும் கொக்காய் பிறப்பேனே.

ஒண்பவள வேலை யுலவுதண் பாற்கடலுள்

கண்துயிலும் மாயோன் கழலிணைகள் காண்பதற்கு

பண்பகரும் வண்டினங்கள் பண்பாடும் வேங்கடத்து

செண்பகமாய் நிற்கும் திருவுடையே னாவேனே

விளக்கம்

நீ உமிழும் பொன்வட்டிலைத் தாங்கும் அடிமையாய் இருப்பேன் என்றேன். ஆனால் அதனால் உன் திருமுகத்தைக் காணும் பேறு மட்டுமே கிடைக்கும். திருவடிகள் அல்லவா அடியவர்க்குப் பெரும்பேறு.

அருமையான பவளங்களை அலைகள் கரையினில் தினமும் சேர்க்கும் குளிர்ந்தத் திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில் புரியும் மாயவா உன் கழலிணைகள் காண்பதற்கு வழி தெரிந்துவிட்டது. பாடல்களைப் பாடிய படி வண்டுக் கூட்டங்கள் திரியும் திருவேங்கட மலையில் ஒரு செண்பக மரமாய் நிற்கும் பெரும்பேறு உடையேன் ஆவேனே. தினந்தோறும் உன் திருவடிகளுக்கு அர்ச்சனையாய் செண்பக மலர்கள் தந்து எப்போதும் உன் திருவடிகளில் நிலையாக இருப்பேனே.

வானாளும் மாமதிபோல் வெண்குடைக்கீழ் மன்னவர்தம்

கோனாகி வீற்றிருந்து கொண்டாடும் செல்வறியேன்

தேனார்பூஞ் சோலைத் திருவேங் கடமலைமேல்

கானாறாய்ப் பாயும் கருத்துடையே னாவேனே

விளக்கம்

வானத்தில் இருக்கும் விண்மீன்களையெல்லாம் தன் ஒளியால் வென்று வானத்தை ஆளும் முழுமதியைப் போல் வெண்கொற்றக் குடையின் கீழ் அரசாளும் மன்னவர்களை எல்லாம் திறத்தால் வென்று அவர்கள் தலைவனாக வீற்றிருக்கும் பெருமையையும் நான் வேண்டேன். தேன் நிரம்பும் பூக்கள் உடைய சோலைகளைக் கொண்ட திருவேங்கட மலை மேல் ஒரு காட்டாறாய் பாயும் எண்ணத்தைக் கொண்டவன் ஆவேனே.

பெரியாழ்வார் திருமொழி

(பெரியாழ்வார்)

பெரியாழ்வார் வரலாறு

பெரியாழ்வார் பக்தியில் சிறந்து விளங்கிய பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் ஒருவர். திருவில்லிபுத்தூரில் பிறந்தவர். விஷ்ணு சித்தர் என்பது இவரது இயற்பெயராகும். திருவில்லிபுத்தூரில் கோயில் கொண்டுள்ள பெருமாளுக்கு அன்றே மலர்ந்த மலர்களைப் பறித்துப் பூமாலையாகப் போடுவதைப் பழக்கமாகக் கொண்டிருந்தவர். ஆண்டாளின் வளர்ப்புத் தந்தையாவார்.

எழிலார் திருமார்க்கு ஏற்கும் இவையென்று

அழகிய ஐம்படையும் ஆரமும் கொண்டு

வழுவில் கொடையான் வயிச்சி ராவணன்

தொழுதுவனாய் நின்றான் தாலேலோ

தூமணிவண்ணனே தாலேலோ

விளக்கம்

வடிவான உன் மார்புக்கு ஏற்றவை என்று அழகிய ஐந்தாயுதத்தை (பெருமாளின் அடையாளங்களான சங்கு, எ.கம், வாள், தண்டு, வில் ஆகியவையே ஐந்தாயுதம்) அருமையான சங்கிலியில் கோர்த்துக் கொணர்ந்த குற்றமற்ற கொடையாளனான குபேரன் உன்னைத் தொழுது உன் அருகிலேயே நிற்கின்றான் தூய மணியின் நிறங்கொண்டவனே கண்ணுறங்கு.

ஓதக் கடலின் ஒளிமுத்தின் ஆரமும்

சாதிப் பவளமும் சந்தச் சரிவளையும்

மாதக்க வென்று வருணன் விடுதந்தான்

சோதிச் சுடர்முடியாய் தாலேலோ

சுந்தரத் தோளனே தாலேலோ

விளக்கம்

ஓலி எழுப்பும் கடலின் ஒளி பொருந்திய முத்தால் ஆன ஆரமும் உயர் வகைப் பவளமும் வண்ணச் சரிகையும் உனக்குச் சிறப்பானது என்று மழைக் கடவுள் தந்தனுப்பி இருக்கிறான் அழகிய தோள்கள் ஏந்தும் புகழ் வீசும் முடியுடையவனே கண்ணுறங்கு.

கானார் நறுந்துழாய் கைசெய்த கண்ணியும்

வானார் செழுஞ்சோலைக் கற்பகத்தின் வாசிகையும்

தேனார் மலர்மேல் திருமங்கை போத்தந்தாள்

கோனே அழேல் அழேல் தாலேலோ

குடந்தைக் கிடந்தானே தாலேலோ

விளக்கம்

நறுமணம் நிறைந்த நல்ல துளசியைக் கையால் கண்ணி தொடுத்து வானின் செழுமை மிகுந்த சோலையிலிருக்கும் கற்பகத் தருவின் பூக்களால்

நெருக்கித் தொடுத்த மாலையை தேன் நிறைந்த மலர் மேல் வைத்துத் திருமகள் அனுப்பி இருக்கிறாள். குடந்தையில் படுத்தவாறு இருக்கும் தலைவனே அழாது கண்ணுறங்கு.

3. பெரிய திருமொழி

(திருமங்கை ஆழ்வார்)

திருமங்கை ஆழ்வார் வரலாறு

திருமங்கையாழ்வார் இயற்றியது பெரிய திருமொழி ஆகும். இது கி.பி. 9 -ம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டது. வில்லின் அம்சமாகப் பிறந்தவர் இறைவனாகிய திருமாலே இவருக்கு நாராயண மந்திரத்தை உபதேசம் செய்தார்.

மறந்தேன் உன்னை முன்னம் மறந்த மதி இல் மனத்தால்
இறந்தேன் எத்தனையும் அதனால் இடும்பைக் குழியில்
பிறந்தே எய்த்து ஒழிந்தேன் பெருமான் திரு மார்பா
சிறந்தேன் நின் அடிக்கே-திருவிண்ணகர் மேயவனே

விளக்கம்

விண்ணகர் மேயவனே! எப்போதும் துதிக்கத்தக்கத் தகுந்த உன்னை முதலில் மறந்திருந்தேன். அதற்குமேல் அனுதாப உணர்ச்சியற்ற மனத்தை உடைமையினால் அழிந்தேன். அதனால் துக்கங்களுக்குக் காரணமான பிறப்பு இறப்புக்களை அடைந்து துன்பப்பட்டேன். திருமகளை மார்பில் உடைய பெருமானே! உனது திருவடிகளுக்கே இப்போது தகுந்தவனாக அமைந்தேன்.

பாண் தேன் வண்டு அறையும் குழலார்கள் பல்லாண்டு இசைப்ப
ஆண்டார் வையம் எல்லாம் அரசு ஆகி முன் ஆண்டவரே
மாண்டார் என்று வந்தார் அந்தோ மனைவாழ்க்கை-தன்னை
வேண்டேன் நின் அடைந்தேன்-திருவிண்ணகர் மேயவனே

விளக்கம்

நெருப்பை உமிழ்கின்ற வாயையுடைய கொடிய பாவங்கள், உறவினர்கள் போன்று என்னோடு பிரியாமல் கலந்து நின்று பொருந்தாதக் கொடிய நரகத்தின் என்னைத் தள்ள முயன்று பாரக்கின்றன. தேவாதி தேவனே! சந்திரனின் ரோகத்தைப் போக்கிய தேவனே உன்னை அடைந்தேன்.

தீ வாய் வல் வினையார் உடன் நின்று சிறந்தவர்போல்
மேவா வெம் நரகத்து இட உற்று விரைந்து வந்தார்
மூவா வானவர்-தம் முதல்வா மதி கோள் விடுத்த
தேவா நின் அடைந்தேன்-திருவிண்ணகர் மேயவனே

விளக்கம்

அரசர்களாய் இருந்து கொண்டு பூமண்டலம் முழுவதையும் ஆட்சி புரிந்தார்கள். அவர்களும் இறந்து போனார்கள். நான் இல்லற வாழ்வை வெறுத்தவனாய் உன்னைப் பற்றிக் கொண்டேன் என்கிறார்.

4. திருப்பாவை

(ஆண்டாள்)

ஆண்டாள் வரலாறு

ஆண்டாள் தமிழகத்தில் கி.பி.7 -ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இவர் திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி எனும் இரண்டு பாடல் தொகுதிகளை இயற்றியுள்ளார். ஆழ்வார்களில் ஒரே பெண் ஆழ்வார் ஆண்டாள்.

மதுரைக்கு அருகில் உள்ள திருவில்லிபுத்தூரில் விஷ்ணுசித்தர் (பெரியாழ்வார்) எனும் அந்தணரால் துளசி செடியின் கீழ் குழந்தையாக ஆண்டாள் கண்டெடுக்கப்பட்டாள். கோதை எனப் பெயரிட்டார் ஆண்டாள் தீர்ப்பாவையில் இறைவன் கண்ணன் மீது பாடியப் பாடலின் கருத்துக்கள்

மாயனை மன்னு வடமதுரை மைந்தனை
தூய பெருநீர் யமுனைத் துறைவனை
ஆயர் குலத்தில் தோன்றும் அணிவிளக்கை
தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்த தாமோதரனை
தூயமாய் வந்து நாம் தூமலர் தூவித்தொழுது
வாயினால் பாடி மனதினால் சிந்திக்க
போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
தீயினில் தூசாகும் செப்பேலோர் எம்பாவாய்

விளக்கம்

மாயனும் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வட மதுரையில் உதித்தவனும், சுத்தமான நீர் நிரம்பிய யமுனைக்கரையில் விளங்குபவனும், ஆயர் குலத்தில் தோன்றிய அழகிய விளக்கு போன்றவனும், தேவகியை பெருமைப்படுத்தியும், யசோதைக்கு சிறு மணிக்கயிற்றால் கட்டுண்ட வயிற்றைக் காட்டி சந்தோஷப்படுத்தியவனுமான கண்ணனை, உள்ளும் புறமும் பரிசுத்தமாய் வந்து, வாசனை மிக்க மலர்களால் அர்ச்சனை செய்து, உடலால் வணங்கி, வாயினால் பாடி, மனத்தினால் சிந்தித்தால், முற்பிறவிப்பாவங்களும், அறியாமல் வருகின்ற பாவங்களும், நெருப்பில் விழுந்த பஞ்சு போல் அழிந்து போகும். எனவே, அவன் திருநாமங்களை சதா ஓதிக்கொண்டிருத்தல் வேண்டும்

3. சமணம்

வளையாபதி

(ஆசிரியர் அறியப்படவில்லை)

வளையாபதி வரலாறு

தமிழில் தோன்றிய ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்று வளையாபதி ஆகும். இது 9 -ம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. சமண சமயம் சார்ந்தது. இதனை எழுதியவர்

யாரென்று தெரியவில்லை. இந்நூல் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை 79 பாடல்கள் மட்டும் கிடைத்துள்ளன.

இவ்வாறு இக் காப்பியத்தின் கதை கூறப்பட்டாலும், இந்நூல் சமண சமயக் கருத்துக்களையும் கூறுவதால், சமண நூலில் காளியைப் பற்றிய செய்திகள் இடம் பெற வாய்ப்புகள் இல்லை என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. இந்நூலின் செய்யுட்கள் முழுமையாக கிடைக்கப் பெறாததால் இதுபற்றி அறுதியிட்டுக் கூற இயலவில்லை.

உயிர்கள் ஒம்புமின் ஊன்விழைந்து உண்ணன்மின்

செயிர்கள் நீங்குமின் செற்றம் இகந்துஓரீஇக்

கதிகள் நல்லுருக் கண்டனர் கைதொழு

மதிகள் போல மறுவிலிர் தோன்றுவீர்

உயிரினங்களுக்குப் பாதுகாப்பு தாருங்கள் ஊனை விம்பி உண்ணாதீர்கள் குற்றங்களை விலக்குங்கள் சினத்தைத் தள்ளிப் போடுங்கள் இதுதான் வாழ்வுக்கு வழி இவ்வாறு வாழ்பவர்களைக் கண்டால் கைதொழுவர் இவ்வாறுமருவி வாழுங்கள்

எல்லா உயிர்களையும் அருள் கூர்ந்து காப்பாற்றுவாயாக. பிற உயிரினங்களின் இறைச்சியை விரும்பி உண்ண வேண்டாம். காமம் முதலிய குற்றங்களிலிருந்து நீக்கி வாழ வேண்டும். இப்படிப்பட்ட குற்றங்களை நீக்கி வாழ்வீராயின் இனிவரும் பிறப்புக்களில் மேல் உலகங்களில் தேவர் முதலியோரால் அழகிய உருவங்களை அடைவீர்கள். உலகத்தார் கை குவித்துத் தொழுகின்ற குளிர்ந்த திங்கள் போன்று குற்றமில்லாதவர்களாய் அருள் நிரம்பியப் புகழோடு விளங்குவீர்கள். இனிவரும் பிறவிகளில் நல்ல பிறவி கிடைக்கும் என்கிறது வளையாபதி.

4. பௌத்தம்

குண்டலகேசி

(நாதகுத்தனார்)

குண்டலகேசி நாதகுத்தனார் வரலாறு

ஐம்பெரும் காப்பியங்களுள் ஒன்று குண்டலகேசி. பௌத்த சமயக் கருத்துகளைப் பரப்பத் தோன்றிய நூல். இப்போது இந்நூல் முழுமையும் கிடைக்கவில்லை. இது பௌத்த சமயத்திற்கும் தமிழ் மொழிக்கும் ஓர் இழப்பாகும்.

தொல்காப்பியம், யாப்பருங்கலம், வீரசோழியம், நீலகேசி, சிவஞான சித்தியார் ஆகிய நூல்களுக்கு எழுதப்பட்ட உரைகளில் குண்டலகேசிப் பாடல்கள் இடம் பெறுகின்றன. இப்படிக்கிடைத்த பாடல்கள் பத்தொன்பது என்று கூறுகிறார்கள். புறத்திரட்டிலும் (புறப்பொருள் பற்றிய செய்யுட்களைப் பல நூல்களிலிருந்து திரட்டித் தொகுக்கப்பட்ட தொகைநூல்) குண்டலகேசிப் பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. நீலகேசிக்கு, சமய திவாகர வாமன முனிவர் எழுதிய உரையில் குண்டலகேசியின் 99 பாடல்களின் முதற்குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன.

குண்டலகேசி தமிழின் ஐம்பெரும் காப்பியங்களுள் ஒன்று. இது பௌத்தம் சார்ந்த நூலாகும். தன்னைக் கொள்ள முயன்ற கணவனைக் கொன்று விட்டுப் பிக்குணயாகி பௌத்த சமயத்தின் பெருமையைப் பரப்புவதில் ஈடுபட்ட குண்டலகேசி என்னும் வணிகர் குலப்பெண் ஒருத்தியின் கதையே இந்தக் காப்பியத்தின் கதையாகும். பத்தொன்பது முழுமையானப் பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. குண்டலகேசியை இயற்றியவர் நாதகுத்தனார் ஆவார். இவர் 10 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

கோள்வலைப்பட்டுச் சாவாங்

கொலைக்களங் குறித்துச் சென்றே

மீளினு மீளக் காண்டு

மீட்சியொன் றானு மில்லா

நாளடி யிடுத றோன்று

நம்முயிர் பருகுங் கூற்றின்

வாளின்வாய்த் தலைவைப் பாக்குச்

செல்கின்றோம் வாழ்கின் றோமோ

விளக்கம்

யாம் நாள்தோறும் நாள்கள் வருதல் கண்டு நியாமையால் வாழ்கின்றோமென்று மகிழ்கின்றோம். ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்துயாம் ஒருநாளும் வாழுகின்றோமில்லை. நாள்தோறும் நமது வாழ்நாளை ஈர்கின்ற கூற்றுவன் வாளின்கண் நமது தலையை வைப்பது நன்கு விளங்கும் என்பதாம். ஈண்டு,

ஒருவன் பகைவரால் சிறைகைதியாகப் பிடிக்கப்பட்டவன் கொலைக்களத்திற்குக் கொண்டு சென்றாலும் கொலை செய்யப்படாமல் திரும்பி வருவதை காணலாம். ஆனால் எவ்வகையிலும் மீள்வதென்பது இயலாத, நம்முடைய உயிரைக் குடிப்பதற்கு நாள்தோறும் நமது வாழ்நாளை ஈர்க்கின்ற கூற்றுவன் வாளின்கண் நமது தலையை வைப்பான் என்பதை அறியாது வாழ்கின்றோம். இதன் மூலம் எமனிடமிருந்து நாம் தப்பவே முடியாது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

”நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்

வாள துணர்வார்ப் பெறின்” --குறள், 334

என்னுத் திருக்குறளை நினைவு கூர்க. (10)

5. கிறித்தவம்

இரட்சணிய மனோகரம்

(ஹென்றி ஆல்பிரட் கிருஷ்ணப்பிள்ளை)

ஹென்றி ஆல்பிரட் வரலாறு

கிறித்துவக் கம்பர் ஹென்றி ஆல்பிரட் கிருட்டிணப்பிள்ளை (எச்.ஏ.கிருட்டிணப்பிள்ளை) ஏப்ரல் 23 - ம் நாள் 1827 -ல் பிறந்து, 1900 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 3-ந் தேதி மறைந்தார். இவர் ஒரு கிறித்துவ தமிழறிஞர், புலவர், ஆசிரியர்

என்று பல்வேறு திறன் படைத்தவர். தமிழ் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். இவரது படைப்புகள் போற்றித் திரவகவல், இரட்சணியக்குரல், இரட்சணிய யாத்திரிகம், இரட்சணிய மனோகரம் ஆகியவையாகும்.

இரட்சணிய மனோகரம் நூலில் எச்.ஏ.கிருஷ்ணப்பிள்ளை குறிப்பிடும் செய்திகள் ஹென்றி ஆல்பிரட் கிருஷ்ணப்பிள்ளை இயற்றிய இரட்சணிய மனோகரம் நூல் பாவ உணர்ச்சி எனும் தலைப்பில் நமது பாடப்பகுதி அமைந்துள்ளது. இரட்சணிய மனோகரம் 566 பாடல்களைக் கொண்டது. 1899 -ல் இதன் மூலம் பதிப்பு வெளியிடப்பட்டது.

நான்பிறந் ததுமுயிர்ச் சுமையினால் நலியவோ
கான்பிறங் கலினுறுங் கதழ்விடப் பாந்தளில்
ஊன்பிறங் குடல்வளர்த் துழலுவே னுணர்விலேன்
ஏன்பிறந் தேன்கொலா மேழையிவ் வுலகின

விளக்கம்

இந்த உலகில் உயிர்ப்பாரம் சுமந்து நான் துன்பம் அடைவதற்காகவா பிறந்தேன். நான் புகழ்ச்சியுடன் பிறக்காமல், இழிந்த செயல்களைக் கொண்ட இந்த உலகிலே, என் உடலை வளர்ப்பதற்காக உணவுகளைத் தேடி உட்கொண்டு என் உடலை வளர்த்து வருகிறேன். இறைவா, நான் உண்மையான உணர்வினைப் பெறவில்லை. நான் ஏன் பிறந்தேன் என்ற நிலை அறியாமல் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து வருந்துகிறேன்.

கனிதருந் தருமெனக் கவலுநங் கருணைமன்
இனிதரும் பாதவித் தருவெறிந் திடுகென
முனிதரும் பொழுதினே முடுகுமேன் முடுகுவெந்
துனிதருங் கனல்சுடத் துடிதுடித் தயர்வலோ

விளக்கம்

இனிமையான கனிகளைத் தரும் மரத்திற்கு ஒப்பான இறைவா! உன் கருணை என்றும் இனிமை தரும். அதுவே எனக்கு சிறந்த நற்பொழுதுகளை வழங்கி, நல்ல

ஆர்வங்களை தந்தருளி, என் வாழ்வு துன்பம் இல்லாமல் சிறப்படையச் செய்வது. மேலும் நெருப்பு போன்ற இந்தத் துன்பக்கடலைக் கடந்து நான் துணிவோடு செயல்பட உன்துணை தந்து என்னை உயர்த்துவாயாக இறைவா.

ஓரணுத் துணையுநல் லுணர்விலே னுலகுசெய்

கோரணிக் குளமுடைந் திடையுமோர் கோழையான்

ஆரணத் துறைபடிந் தயர்வுயிர்த் திலினி

மாரணக் கடல்குளித் தயர்வனோ மதியிலேன்

விளக்கம்

நான் ஒரு அணு அளவாயினும் நல்லறிவு இல்லாதவன், நல் உணர்வுகள் கொண்டு வாழாமல் கோழை போன்ற நிலையைக் கொண்டவன் ஆனேன். வேதங்களை படித்து உன்னை பூஜிக்கவும் இல்லை. இருப்பினும் பல தருமங்கள் செய்து வருகிறேன். இத்தகைய நன்மை செய்யும் போது எனக்குத் துன்பம் உண்டாகுமெனில் அத்துன்பத்திலிருந்து என்னை விடுவித்து, நன்மை செய்யும் ஆர்வத்தை உண்டாக்கி, இந்த வாழ்க்கை என்னும் கடலைக் கடந்து என்னைக் காப்பாற்றி என்னை உயர்த்தும் நிலை உண்டாக்குவாயாக.

அண்டர்நா யகனையே யவமதித் தலகையின்

தொண்டனாய்த் செய்ததீ வினையெலாந் துன்னிமுன்

கொண்டலின் றிரளெனக் குழுமிநின் றுரறுமாந்

கண்டிலே னோடியான் புகுதவோர் கரவிடம்

விளக்கம்

இந்த நிலவுலகைப் படைத்து பாதுகாக்கக் கூடிய இறைவா! உன் மகிமையை உணராமல், உன்னை அவமதித்து தலைக்கனத்தோடு வாழ்ந்து அலைந்தேன். இப்படிப்பட்ட தெர்ண்டனாகிய நான் செய்த தீவினைகளை எல்லாம் பொறுத்து உன்னை வணங்கும் அடியவனாய் ஏற்று எனக்கு நீ புகலிடமாய் அடைக்கலம் தந்தருள்வாய் இறைவா.

உரவுநீ ருததிசூ முலகெலா முய்யநம்
புரவலன் புதல்வனைப் புனிதநீ தியிலிவண்
வரவிடுத் தமையறிந் தினுமெனோ மடமையான்
பரவிநின் றருள்பெறாப் பாவமென் பாவமே

விளக்கம்

இறைவா எனக்கு வலிமைத் தரக்கூடியவன் நீ. நான் சிறந்து வாழ என்னைக் காத்தருளும் காவலன் நீ. புனிதன் நீ. எனக்கு தீமை வருவதை அறிந்து தடுத்து நிறுத்தக் கூடியவனும் நீயே ஆவாய் இருந்தாலும் ஏனோ அறியாமையால் உன்னை வணங்கித் துதிக்காது, உனது அருள் பெறாமல் நான் செய்த பாவம்தான் எனக்குப் பெரும் பாவமே ஆகும்.

6. இசுலாம்

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு பாடல்கள்

(குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு)

குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு வரலாறு

தாணுமானவர் பாடல்கள் போன்றே குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு பாடல்க் காணப்படும். இவர் தொண்டி அருகே உள்ள குணங்குடி எனும் ஊரில் நயினார் முகமதுக்கும் பாத்திமா அவர்களுக்கும் மகனாக கி.பி.1792 -ல் பிறந்தார். குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபின் இயற்பெயர் சுல்தான் அப்துல் காதர் ஆகும்.

1. பித்தம் பிடித்தலையும் பேய்க்குரங்கு போற்கரணம்

புத்தி தனையலைக்கப் போமோ நிராமயமே.

நிராமயப் பொருளே! பைத்தியம் பிடித்து அலையக்கூடிய பேய்க்குரங்கைப் போல என் எண்ணத்தையும், அறிவினையும் அலையவிடலாமோ? ஏன் இறைவனே நோயற்ற பெரும் பொருளே எனக்கு இவ்வுலகின் நிலையிலிருந்து எனக்குப் பாதுகாப்பு வழங்குவாயாக.

2. தஞ்சமெனும் ஞானத் தடாகத்தின் மூழ்குநர்க்கு

விஞ்சிய நாத விளக்கே நிராமயமே

நிராமயப் பொருளே! அடைக்கலம் என்னும் ஞானக்குளத்தில் முழுகின்றவர்களுக்கு விளக்காக இருப்பவனே, உன்னிடம் அடைக்கலம் அடைந்தவர்களுக்கு எல்லாம் அருள் செய்வாயாக.

3. ஆரிருந்தென் னார்போயென் ஆவிக் குறுந்துணையாம்

பேறுபெறச் செய்தாற் பிழைப்பேன் நிராமயமே

நிராமயப் பொருளே! யார் இருந்தால் என்ன? யார் போனால் என்ன? என்னுடைய உயிருக்கு உயர்ந்த துணையாகிய பேற்றினை அடையச் செய்தாலே பிழைப்பேன்.

4. போகாக் கவலைப் புழுக்கமெலாந் தீருதற்கு

வாகா யருள்புரிய வாராய் நிராமயமே

நிராமயப் பொருளே! ஒழிக்க முடியாத துன்பத்தை விளைக்கின்ற துன்பங்களெல்லாம் நீக்குவதன் பொருட்டு உன் திருவருள் எனக்கு வேண்டும் மயக்கத்தையுடைய மாயை அழித்து, எனக்கு நற்கதி அளித்து அருள்தர வேண்டும்.

5. சிந்தை யறிவைச் சிதையவிட்டுன் னருள்பெறவே

வந்தேற்குன் திருக்கருணை வைப்பாய் நிராமயமே

நிராமயப் பொருளே! மனதில் உள்ள மூட அறிவைக் கெடுத்து உன்னுடைய திருவருளை அடைவதற்கு வந்த எனக்கு, உன்னுடைய திருவருளைத் தந்தருளாதல் வேண்டும். வேறொன்றும் நான் உன்னிடம் வேண்டுவதில்லை என்கிறார் குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு.

6. தேனமுதே பாகு திரண்ட பெருங்கடலே

வானவர்க்கும் எட்டா மணியே நிராமயமே.

நிராமயப் பொருளே! தேன் போன்ற அமிர்தம் போன்றவனே! சுவைமிகுந்த பாகின் இனிய சுவை போன்றவனே! தேவாதி தேவர்களுக்கும் கூட எட்டாத உயரத்தில் இருப்பவன் இறைவன் என்கிறார்.

7. இந்த இதயம் இணங்கி வணங்கஅருள்

தந்தடிக்காட் கொண்ட தானே நிராமயமே

நிராமயப் பொருளே! உன்னுடைய திருவடிகள் தான் எனக்குப் புகலிடம் பெருமை வாய்ந்த இறைவன் என்னை ஆட்கொண்டு அருள் செய்யாமல் விட்டுவிடமாட்டார் என்று உறுதியுடன் கூறுகிறார் குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு.

8. இடம்பொருள் ஏவல் எவையும் மறந்தகுணங்

குடியார்க் குவமை குறியேன் நிராமயமே.

நிராமயப் பொருளே! இடம், பொருள், ஏவல் இவைகளையெல்லாம் மறந்திருக்கின்ற குணங்குடித் தலைவனுக்கு ஒப்புமை ஏதும் இல்லை. இறைவனின் இன்னருள் கிடைக்க மன்றாடித் துதிக்கின்றார் குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு.

7. நீதிநூல்கள்

திருக்குறள்

(திருவள்ளுவர்)

திருவள்ளுவர் வரலாறு

திருக்குறளை இயற்றியவர் திருவள்ளுவர். இது பதினென்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றாகும். குறள் வெண்பா என்னும் பா வகையால் ஆனது. 1330 குறள்களைக் கொண்டது. அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்று பகுப்புகளைக் கொண்டது.

திருக்குறின் கேள்வி அதிகாரத்தின் செய்திகள்

நமக்கப் பாடப்பகுதியாக கேள்வி எனும் அதிகாரம் உள்ளது. கல்வியை விட உயிர்க்கு உற்ற துணை வேறில்லை என்று கல்விச் செல்வத்தை உயர்த்திக் கூறிய வள்ளுவர். ‘கற்றலிற் கேட்டலே நன்று’ எனக் கூறியிருப்பதும் ‘கற்றிலனாயினும் கேட்க’ எனக் கூறியிருப்பதும் கேள்விச் செல்வத்தின் சிறப்பை உணர்த்துவனவாகும். பொதுவாக கேள்வியால் அடைகின்ற செல்வமே (அறிவு) செல்வங்களுள் எல்லாம் சிறந்த செல்வமாகும். அந்தக் கேள்விச் செல்வம் பிற செல்வங்களுள் எல்லாம் முதன்மையானது ஆகும்.

ஈகை

1. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வம் அச்செல்வம்

செல்வத்து ளெல்லாந் தலை

செல்வங்களுள் மிகச் சிறந்த செல்வமாகக் கருதப்படுவது காதால் கேட்டறியும் கேள்விச் செல்வமாகும். அச்செல்வமே எல்லாச் செல்வங்களிலும் முதன்மையானதாகும்.

2. செவுக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது

வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும்

செவிக்கு, கேள்வி அறிவு எனும் உணவு இல்லாத போது தம் உடம்பைக் காக்க விற்றிற்கும் சிறிது உணவு தரப்படும்.

3. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையார் அவியுணவின்

ஆன்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.

செவி உணவாகிய கேள்வி அறிவைப் பெற்றிருப்பவர் இப்புவிடில் வாழ்பவர் என்றாலும், வேள்வித் தீயில் கொடுக்கப்படும் நெய் முதலிய உணவைப் பெறும் விண்ணுலகத் தேவர்களுக்குச் சமமாவர்.

4. கற்றில னாயினுங் கேட்க அ.:தொருவற்கு

ஒற்கத்தின் ஊற்றாந் துணை

ஒருவன் நூல்களைக் கற்காவிட்டாலும், கற்றவரிடம் கேட்குத் தெரிந்து கொண்டால், அது நடை தளர்ந்தவனுக்கு உதவிடும் ஊன்றுகோலைப் போலத் துணையாக அமையும்.

5. இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே

ஒழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்

வழுக்கும் சேற்றில் வழுக்காமல் செல்ல உதவும் ஊன்றுகோல் போல நல்ல ஒழுக்கம் உடையவரது வாய்ச்சொற்கள் ஒருவனுக்கு எப்போதும் உதவியாக விளங்கும்.

6. எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க அனைத்தானும்

ஆன்ற பெருமை தரும்

எந்த அளவாக இருந்தாலும் நல்லனவற்றையே செவி வழியாக கேட்டு கற்றல் வேண்டும். அக்கேள்வியே கேட்ட அளவிற்குச் சிறந்த பெருமையைக் கேட்டவனுக்குத் தவறாமல் தரும்.

7. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்

தீண்டிய கேள்வி யவர்

நுட்பமாகக் கற்றுணர்ந்த அறிவோடு கேள்வியறிவும் உடையவர்கள். பிழை ஒன்றை உணர்ந்தாலும் தமக்குப் பேதைமை தருகின்ற சொற்களைச் சொல்லமாட்டார்கள்.

8. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியால்

தோட்கப் படாத செவி

கேள்விகளால் துளைக்கப்படாத செவிகள் பிற ஓசைகளை எல்லாம் கேட்குமாயினும் உண்மையில் அவை செவிடான காதுகளேயாகும்.

9. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய

வாயின ராதல் அரிது.

நுண்ணிய கேள்வி ஞானம் இல்லாதவர். பணிவு மிக்க சொற்களைப் பேசுவராக மாறுவது கடினமானதாகும்.

10. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்கள்

அவியினும் வாழினும் என்?

கேள்வியாகிய அறிவுச் சுவையை உணராதவர்கள் வாயால் அறியும் நாக்கின் சுவை உணர்வை மட்டுமே கொண்டவர்கள் இறந்தாலும் ஒன்றுதான். வாழ்ந்தாலும் ஒன்றுதான் என்கிறார் வள்ளுவர்.

2. நாலடியார்

சமண முனிவர்கள்

நாலடியார்

நாலடியார் பதினெண் கீழ்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. நான்கு அடிகளைக் கொண்ட வெண்பாக்களால் ஆனது. இது சமண முனிவர்களால், இயற்றப்பட்டது நானூறு தனிப்பாட்களின் தொகுப்பாகும். இதனால் இது நாலடி நானூறு எனவும் பெயர் பெறும். வேளாண் வேதம் என்ற பெயரும் இதற்கு உண்டு.

அறன் வலியுறுத்தல் - சமண முனிவர்கள்

கரும்பாட்டிக் கட்டி சிறுகாலைக் கொண்டார்
துரும்பெழுந்து வேம்கால் துயராண் டுழுவார்
வருந்தி உடம்பின் பயன்கொண்டார் கூற்றம்
வருங்கால் பரிவ திலர்.

விளக்கம்

வெல்லக்கட்டிக்குக் கரும்புச் சாற்றைக் காய்ச்சும்போது வரும் துரும்பை அரித்து எடுத்து எறிந்துவிடுவர். அதுபோல, இளமைப் பருவத்திலேயே உடம்பை பயன்படுத்தி

பின்னர் பயன்படக்கூடிய நல்வினைகளைச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அப்படிச் செய்துகொண்டவர் சாவு வரும்போது வருந்தமாட்டார்.

இன்றுகொல் அன்றுகொல் என்றுகொல் என்னாது
பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி
ஒருவுமின் தீயவை ஒல்லும் வகையால்
மருவுமின் மாண்டார் அறம்.

விளக்கம்

கூற்றுவன் எந்த நேரத்திலும் வருவான் என்று கருதி உடனே நல்லன செய்யவேண்டும். இன்றோ, என்றோ என்று பார்த்துக்கொண்டு கூற்றம் பின்புறத்திலேயே காத்துக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே பிறருக்குத் தீயனவற்றை விலக்கி நல்லனவற்றைச் செய்வோம்.

வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் அ.துணரார்
வைகலும் வைகலை வைகுமென் நிற்புறுவர்
வைகலும் வைகல்தம் வாழ்நாள்மேல் வைகுதல்
வைகலை வைத்துணரா தார்

விளக்கம்

தூங்கி எழுந்ததும் மறுநாள் வந்துவிடுகிறது. இதனை உணராமல், ஒவ்வொரு நாளையும் தன் வாழ்நாள்மேல் வைத்து எண்ணிப் பார்த்து உணராதவர்கள் ஒவ்வொரு நாளையும் நிலையானது எனக் கருதி, தனக்கு இன்பம் தருவதையே செய்கின்றனர். இது அறியாமை.

மான அருங்கலம் நீக்கி இரவென்னும்
ஈன இளிவினால் வாழ்வேன்மன் - ஈனத்தால்
ஊட்டியக் கண்ணும் உறுதிசேர்ந்து இவ்வுடம்பு
நீட்டித்து நிற்கும் எனின்.

விளக்கம்

இழிவான காரியத்தைச் செய்து உணவு ஊட்டுவதனாலும் உறுதியுடன் கூடி இவ்வுடம்பு நீண்ட நாள் நிலைத்திருக்கும் என்பது உண்மையானால் மானம் என்னும் சிறந்த அணிநலனைக் களைந்தெறிந்து விட்டு உயிர்வாழ்வேன் (எப்படி ஊட்டினாலும் இந்த உடம்பு அழியக் கூடியதே

3. பழமொழி நானூறு

(முன்றுறையரையனார்)

பழமொழி நானூறு இயற்றியவர் முன்றுறையரையனார். கேள்விக்கு இனிதாகவும், அறிவிற்கு வளம் சேர்ப்பதாகவும் விளங்கிய அரிய வாக்குகளையே பழமொழிகள் என்கிறோம். பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று பழமொழி நானூறு ஆகும்.

அன்பின் நெகிழ வழிபட்டுக் கொள்ளாது

நின்ற பொழுதின் முடிவித்துக் கொள்வது

கன்றுவிட் டாக்கறக்கும் போழ்தில் கறவானாய்

அம்புவிட் டாக்கறக்கு மாறு

விளக்கம்

அன்பினால் நெகிழும்படி வழிபட்டு ஒருவன் தன் செயலைச் சாதித்துக் கொள்ளாமல், ஒருவர் எதிர்த்து நிற்கும்பொழுது அவரிடம் காரியம் சாதித்துக்கொள்ள முனைவது கன்றை விட்டுப் பசு பால் சுரக்கும்போது கறக்காமல் அம்பு விட்டு அப் பசுவிடம் பால் கறக்க முனைவது போன்றதாகும்.

பெரியநட் டார்க்கும் பகைவர்க்கும் சென்று

திரிவின்றித் தீர்ந்தார்போல் சொல்லி அவருள்

ஒருவரோ டொன்றி ஒருப்படா தாரே

“இருதலைக் கொள்ளியென் பார்

விளக்கம்

தம்மிடத்திலே மிகுதியாக நட்புப் பூண்டவர்களுக்கும், அவர்களுடைய பகைவர்களுக்கும் இடையே சென்று, இருவரிடத்தும் மன வேறுபாடு இல்லாமல் மிகவும் நட்புடையவர்கள் போலவே பேசிப் பழகி, அவர்களுள் ஒருவருடன் மனம் ஒருமைப்பட்டு விளங்காதவர், மிகவும் கெட்டவர்கள். அவர்களே, இருதலைக் கொள்ளி என்று சொல்லப்படுபவராவர். இருவரது பகைமையும் வளர, இருவராலும் இருவருக்கும் கேடே விளைதலால், “இருதலைக் கொள்ளி” போன்றவராயினர் அவர் என்க. “இருதலைக் கொள்ளி என்பார்” என்பது பழமொழி. சமாதானம் செய்ய முயல்பவர் இருவருக்கும் பகையாதலும் கூடும் என்பது கருத்து.

நிலத்தின் மிகையாம் பெருஞ்செல்வம் வேண்டி

நலத்தகு வேந்தருள் நல்லாரைச் சார்ந்து

நிலத்து நிலைகொள்ளாக் காலரே காணின்

“உலக்கைமேல் காக்கை” என்பார்

விளக்கம்

இந்த உலகத்திலே, அளவுக்கு அதிகமான பெருஞ் செல்வத்தை விரும்புகிறவர்கள் சிலர். அவர்கள், நலத்தின் தகுதிகளால் மேம்பட்ட அரசர்களுள், நல்லவர்களைச் சார்ந்து அதனை ஈட்ட நினைப்பர். எனினும், அவர்களைச் சென்று சார்ந்ததும் நிலைகொள்ளாத காலினராகத் தருக்கி, ஏதும் அடையாதே கெடுவர். ஆராய்ந்து பார்த்தால், இத்தகையவரே உலக்கையின் மேலே இருக்க முயலும் காக்கை என்று சொல்லப்படுவராவர். உலக்கையை உயர்த்திக் குத்துகின்ற காலத்து, அதன் மேல் காக்கை அமர்வதும் இயலாது. உரலின் கண் இருப்பதை அதனால் உண்ணவும் முடியாது. இது போல, மனத்திலே அறியாமையுடையவர்களின் முயற்சியும் பயனற்றுப் போகும். “உலக்கை மேல் காக்கை” என்பது பழமொழி.

உரைசான்ற சான்றோர் ஒடுங்கி உறைய

நிரையுள்ளர் அல்லார் நிமிர்ந்து பெருகல்

வரைதாழ் இலங்கருவி வெற்ப அதுவே

சுரையாழ அம்மி மிதப்பு

விளக்கம்

நீர்நிலையில் சுரைக்குடுக்கை மிதக்கும். அம்மிக்கல் மூழ்கிவிடும். இதுதான் இயற்கை. மலையில் அருவி ஒளிரும் நாட்டை உடைய வேந்தனே! உன் ஆட்சியில் நீரின் மேலே மிதக்க வேண்டிய சுரைக்குடுக்கை நீரில் ஆழ்ந்து போவது போல புகழ் மிக்க சான்றோர் ஒடுங்கிக் கிடக்கின்றனர். நீரில் மூழ்கிக் கிடக்க வேண்டிய அம்மிக்கல் மிதப்பது போல சிறப்புக்கு உரியவர் அல்லாதார் தலைநிமிர்ந்து செம்மாந்து திரிகின்றனர்.

4. முதுரை

(ஒளவையார்)

தமிழ் நீதி நூல்களுள் முதுரை ஒன்றாகும். இதனை இயற்றியவர் ஒளவையார். பழைமையான அறக்கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதால் இது (முதுமை உரை) முதுரை என அழைக்கப்படுகிறது.

கல்லாதாள் கற்ற கல்வி

கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி

தானு மதுவாகப் பாவித்துத்-தானுந்தன்

பொல்லாச் சிறகைவிரித் தாடினாற் போலுமே

கல்லாதான் கற்ற கவி

விளக்கம்

கற்க வேண்டிய கல்வியை முறைப்படிக்க கல்லாத ஒரு மனிதன், வேறு ஒருவர் எழுதிய கவிதையை மனப்பாடம் செய்துகொண்டு வந்து மற்றவர்களிடம் சொல்லிக் காட்டுதல் என்பது காட்டிலுள்ள மயில் தன் அழகிய தோகையை விரித்து ஆடுகையில் அதைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த வான்கோழியானது, தன்னையும் அம்மயிலாகவே

நினைத்துக் கொண்டு தானும் தன் அழகில்லாத சிறகை விரித்து ஆடுவதைப் போன்றதாகும்.

மன்னனும் கற்றோனும்

மன்னனு மாசறக் கற்றோனுஞ் சீர்தூக்கின்
மன்னனிற் கற்றோன் சிறப்புடையன்-மன்னற்குத்
தன்தேச மல்லாற் சிறப்பில்லை கற்றோற்குச்
சென்றவிட மெல்லாம் சிறப்பு

விளக்கம்

மன்னனையும் மாசு போகக் கற்றவனையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்தால் மன்னனைக் காட்டிலும் கற்றவன் சிறப்புடையவன். எப்படி என்றால், மன்னனுக்கு அவனது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நாட்டில் மட்டுமே சிறப்பு. கற்றவனுக்கோ அவன் சென்ற இடத்திலெல்லாம் சிறப்பு.

5. நீதிநெறி விளக்கம்

(குமரகுருபார்)

குமரகுருபார் விளக்க குறிப்புரை

குமரகுருபார் இயற்றியது நீதி நெறி நூல் விளக்கம். இது 17 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. இளமை, செல்வம், யாக்கை ஆகியவற்றின் நிலையாமை, கல்வியின் சிறப்பு, துறவியர் பின்பற்ற வேண்டியன செய்யக்கூடாதவை ஆகியவற்றை எடுத்துரைக்கிறது. இதில் கடவுள் வாழ்த்துப்பாடல் உட்பட 102 செய்யுள்கள் உள்ளன.

கல்வியழகே யழகு

கற்றோர்க்குக் கல்வி நலனே கலனல்லால்
மற்றோ ரணிகலம் வேண்டாவாம் - முற்ற
முழுமணிப் பூணுக்குப் பூண்வேண்டா யாரே
அழகுக் கழகுசெய் வார்

விளக்கம்

நல்ல நூல்களைக் கற்ற அறிஞர்களுக்குக் கல்வி அழகே அழகு தரும். அவர்க்கு அழகு சேர்க்க மற்றோர் அணிகலன் தேவையில்லை. முற்றிலும் முழுமணிக் கற்களால் அமைக்கப்பட்ட அணிகலனுக்கு மேலும் ஓர் அணி தேவையில்லை. யார்தான் மிகுந்த அழகுக்கு மேலும் அழகு செய்ய விரும்புவர் எவருமில்லை.

கருமமே கண்ணாயினார் இயல்பு

மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண்துஞ்சார்

எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார் - செவ்வி

அருமையும் பாரார் அவமதிப்புங் கொள்ளார்

கருமமே கண்ணாயி னார்

விளக்கம்

தாம் மேற்கொண்ட ஒரு செயலைச் செய்து முடிப்பதிலே ஊக்கமுடையவர்கள் தாம் அடையும் உடல் துன்பத்தைக் கருதார், பசியை மதியார் அச்செயலையே இடைவிடாது நினைத்துக் கொண்டிருப்பதால் கண் உறக்கமும் கொள்ளார். பிறர் செய்யும் தீமையையும் பொருட்படுத்தமாட்டார் காலத்தின் அருமையையும் எண்ணமாட்டார். பிறர் தம்மை அவமதித்தலையும் சிறிதும் மனத்தில் கொள்ளார்.

6. நன்னெறி

(சிவபிரகாசர்)

சிவபிரகாசர் குறிப்புரை

சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய நன்னெறி, நன்மைகளைத் தரும் ஒழுக்க நெறிகளைக் கூறுகிற நூலாகும். கடவுள் வாழ்த்தோடு சேர்த்து நாற்பத்தொரு பாடல்கள் உள்ளன. கடவுள் வாழ்த்து மட்டும் இரண்டடி உள்ளது. ஏனைய பாடல்கள் நான்கு அடிகளைக் கொண்ட நேரிசை வெண்பாக்களால் ஆனவையாகும்.

வெகுளியை அடக்குக

உள்ளம் கவர்ந்தெழுந்து ஓங்கு சினம்காத்துக்
கொள்ளும் குணமே குணமென்க் - வெள்ளம்
தடுத்தல் அரிதோ? தடங்கரைதான் பேர்த்து
விடுத்தல் அரிதோ விளம்பு

விளக்கம்

பெருகி வரும் வெள்ளத்தைத் தடுப்பதற்கு அணை கட்டுவதே சிறந்த செயலாகும். அணையை உடைத்தல் எல்லோராலும் இயலும். அதுபோலவே, உள்ளத்தில் தோன்றும் கோபத்தை அடக்கிக் காத்தலே அரிய செயலாகும். அரிய செயலைச் செய்வதே அறிவுடைமையாகும்.

புலன்களால் வரும் தீமை

பொய்ப்புலன்கள் ஐந்துநோய் புல்லியர் பாலன்றியே
மெய்ப்புலவர் தம்பால் விளையாவாம் - துப்பிற்
சுழன்றுகொல் கல்தூணைச் சூறா வளிபோய்ச்
சுழற்றும் சிறுபுன் துரும்பு

விளக்கம்

மனிதனுக்கு அவனது ஐம்புலன்களான மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகியவற்றால் உண்டாகும் தாக்கங்கள் குறித்துச் சொல்கிறார். மெய் என்பது உடல், அப்படி உடலால் தீண்டும்போது ஏற்படும் துன்பம், வாயிலுள்ள நாக்கு, பல ருசிகளை உணர்ந்து மனதுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவது, அந்த நாவினால் வரும் துன்பம், கண் காண்பது காட்சி, அந்தக் காட்சியால் வருகின்ற தொல்லை, மூக்கினால் முகரும்போது வரும் துன்பம், பிறர் கூறும் இன்னா சொற்களைக் கேட்பதால் வரும் துன்பம் என்று ஐம்பொறிகளால் உண்டாகும் தீங்கு அனைத்தையும் கடந்த மேலோருக்குக் கிடையாது ஆனால் அற்பர்கள் இவை அனைத்தாலும் துன்புறுவர்.

வினாக்கள்

1. திருஞானசம்பந்தர் நாவுக்கரசர் - குறிப்புத் தருக.
2. மாணிக்கவாசகர் அறிமுகம் செய்க.
3. திருமூலர் - குறிப்புத் தருக.
4. பெரியாழ்வார், திருமங்கை ஆழ்வார் - குறிப்புத் தருக.
5. திருப்பாவை, பெரிய திருமொழி விளக்குக.
6. வளையாபதி, குண்டலகேசி - விளக்கம் தருக.
7. இரட்சணிய மனோகரம் - குறிப்புத் தருக.
8. நீதிநூல்கள் தரும் செய்திகளைத் தொகுத்துரைக்க.
9. திருக்குறள், நாலடியார் - விளக்கம் தருக.

அலகு - 2

இலக்கணம்

அ. சொல் இலக்கணம்

சொற்கள் (WORDS)

சொல் - விளக்கம்

ஓர் எழுத்து தனித்து நின்றோ, பல எழுத்துகள் சேர்ந்து நின்றோ ஒரு பொருளைத் தந்தால் அது சொல் எனப்படும்.

சான்று:

கை - தனியாக நின்று உடல் உறுப்பு என்ற பொருளைத் தருகின்றது.

அம்மா - பல எழுத்துகள் சேர்ந்து நின்று அன்னை என்ற பொருளைத் தருகின்றது.

ஓரெழுத்து ஒரு மொழி

ஓர் எழுத்து மட்டும் தனியான நின்று பொருள் தரும் சிறப்பு தமிழ் மொழியில் மட்டுமே உண்டு. இதற்கு “ஓரெழுத்து ஒரு மொழி” என்று பெயர்.

சான்று

எழுத்து

பொருள்

ஆ

பசு

ஈ

ஓர் உயிரினம்

கா

சோலை

மா

விலங்கு

தீ	நெருப்பு
வீ	மலர்
பூ	மலர்
கோ	மன்னன்
கை	ஓர் உறுப்பு
தை	மாதத்தின் பெயர்

சொல் வகைகள்

சொல் நான்கு வகைப்படும். அவை,

1. பெயர்ச்சொல் (Noun)
2. வினைச்சொல் (Verb)
3. இடைச்சொல்; (Conjunction)
4. உரிச்சொல் (Adjective)

என்பனவாகும்.

1. பெயர்ச்சொல் (NOUN)

ஒன்றன் பெயரை உணர்த்தும் சொல் பெயர்ச்சொல் ஆகும். இது பொருள் (things) இடம் (place), காலம் (வகை), சினை (part of the body) குணம் (character) தொழில் (activities) என்பனவற்றின் அடிப்படையில் தோன்றும். எனவே, இவற்றை பொருட்பெயர், இடப்பெயர், காலப்பெயர், சினைப்பெயர், பண்புப்பெயர், தொழிற்பெயர் என்று அழைப்பர்.

சான்று

1. பொருட் பெயர் - மனிதன் (man), புத்தகம் (book), பசு (cow)
2. இடப்பெயர் - சென்னை (Chennai), மதுரை (Madurai), இந்தியா (India)

3. காலப்பெயர் - மணி (Time), நாள் (day), மாதம் (month)
4. சினைப்பெயர் - கண் (Eye), கை (hand), கிளை (branch)
5. பண்புப்பெயர் - இனிமை (sweet), நீளம் (length), சிறியது (small)
6. தொழிற்பெயர் - படித்தல் (reading), உண்ணல் (eating), உறங்கல் (sleeping)

பெயர்ச்சொல் திணை, பால், எண், இடம், வேற்றுமை ஆகியவற்றைத் தெரிவிப்பதாகவும் அமையும்.

திணை (CLASS)

திணை என்பது ஒழுக்கத்தைக் குறிக்கும். இது,

1. உயர்திணை (Upper class)
2. அ.:றிணை (Inferior class)

என இருவகைப்படும்.

உயர்திணை

ஆற்றிவு படைத்த மக்கள், தேவர்கள், கடவுள்கள் உயர்திணைகளாவர்.

சான்று

- மக்கள் - கீதா, கண்ணன்
- தேவர் - இந்திரன்
- கடவுள் - முருகன், இயேசு, அல்லா

அ.:றிணை

உயர்திணை அல்லாத உயிருள்ள பொருள்கள், உயிரற்ற பொருள்கள் அ.:றிணைகளாவர்.

சான்று

பசு, பாம்பு – அ.:நிணை உயிர்ப்பொருள்

மலை, ஆறு – அ.:நிணை உயிரற்ற பொருள்

பால் (GENDER)

பால் என்பது பகுப்பு அல்லது பிரிவு எனப்படும். இது

1. ஆண்பால்
2. பெண்பால்
3. பலர்பால்
4. ஒன்றன்பால்
5. பலவின்பால்

என ஐந்து வகைப்படும். இவற்றுள் ,

ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால் – உயர்திணைக்கு உரியவை

ஒன்றன்பால், பலவின்பால் – அ.:நிணைக்கு உரியவை.

ஆண்பால் (Aan paal) (male)

ஆண் ஒருவனைக் குறிப்பது.

சான்று - சங்கர், கார்த்திக்

பெண்பால் (Pen paal) (female)

பெண் ஒருத்தியைக் குறிப்பது.

சான்று - கீதா, கவிதா

பலர்பால் (Palar paal)

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நபர்களைக்குறிப்பது.

சான்று – மக்கள், மாணவிகள்

ஒன்றன்பால் (Onran paal)

அ.:நிணையில் ஒன்றைத் தனியாகக் குறிப்பது.

சான்று புலி, மயில்

பலவின்பால் (Palavin paal)

அ.:நிணையில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவற்றைக் குறிப்பது.

சான்று புலிகள், மயில்கள்.

எண் (count)

பொருட்களின் எண்ணிக்கையைத் தெரிவிப்பது எண் எனப்படும். இது ஒருமை, பன்மை என இருவகைப்படும்.

ஒருமை (Singular)

உணர்திணையிலோ, அ.:நிணையிலோ ஒரு பொருளைக் குறிக்க வரும் பெயர் ஒருமை எனப்படும்.

சான்று – நான், அவன், இது, குயில், கல்

பன்மை (Plural)

உணர்திணையிலோ, அ.:நிணையிலோ ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பொருட்களைக் குறிக்க வரும் பெயர் பன்மை எனப்படும்.

சான்று – நாம், அவர், இவை, குயில்கள், கற்கள்

மூவிடம்

மனிதன் தான் நினைத்ததைத் தானாகவே பேசிக் கொள்வது உண்டு. தன் கருத்தை மற்றொருவனுக்கு எடுத்துக் கூறி இருவராகக் கலந்து பேசுவது உண்டு.

இந்த இருவரிடத்து சொல் பிறப்பதால் அதை இடம் என்று குறித்தனர். இடம் மூன்று வகைப்படும். அவை, தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை.

தன்மை (First person)

சொல்பவன் பெறும் இடம் தன்மை ஆகும்

சான்று - நான்

முன்னிலை (Second person)

முன் நின்று கேட்பவன் பெறும் இடம் முன்னிலை ஆகும்.

சான்று - நீ

படர்க்கை (Third person)

பேசுபவன், கேட்பவன் இவ்விருவரையும் அல்லாது மற்றொருவர் பெறும் இடம் படர்க்கை ஆகும்.

சான்று – அவன்

சான்று (EXAMPLE)

நான் கீதாவிற்குப் புத்தகம் கொடுத்ததை நீ பார்த்தாய்

இத்தொடரில், நான் என்பது தன்மை. நீ என்பது முன்னிலை. கீதா என்பது படர்க்கை

2. வினைச்சொல்

ஒரு பொருளின் தொழில் நிகழ்ச்சியைக் காட்டும் சொல்லுக்கு வினைச்சொல் என்று பெயர். வினைச்சொல் இறந்தகாலம், நிகழ்காலம், எதிர்காலம் என்னும் மூன்று காலத்தை ஏற்று திணை, பால், எண், இடம் ஆகியவற்றைத் தெரிவிக்கும்.

சான்று

நடந்தான் இதில்,

காலம் – இறந்தகாலம்

திணை – உயர்திணை

பால் – ஆண்பால்

எண் – ஒருமை

இடம் – தன்மை.

வினைச் சொல் வினைமுற்று, வினையெச்சம், பெயரெச்சம் என மூன்று வகைப்படும்.

வினைமுற்று (complete action word)

பெயர்ச்சொல்லுக்குத் துணையாக நின்று வாக்கியத்தின் பொருளை முடித்துக் காட்ட வருவது வினை முற்றாகும்.

சான்று – அவள் ஓடினாள் (she ran)

ஒரு வினையெச்சம் முற்றிலும் பொருள் தருவதற்காக ஒரு வினைமுற்றைத் தழுவி வரும். அதற்கு வினையெச்சம் என்று பெயர். இதனுடைய வினை (செயல்) முடிவு பெறாமல் நிற்கும். ஆனால் காலம் காட்டும்.

சான்று – நான் படித்து முடித்தேன் (ஐ கலைனொநன சநயனபெ)

பெயரெச்சம் (incomplete action ending with noun)

ஒரு வினைச் சொல் முற்றிலும் பொருள் தருவதற்காகப் பெயர்ச்சொல்லைத் தழுவி நிற்கும். இதற்குப் பெயர்ச்சம் என்று பெயர். இதில் காலம் தோன்றும். பால் தோன்றாது.

சான்று – நான் படித்த பள்ளி

3. இடைச்சொல்; (conjunction)

பெயர்ச்சொல்லுக்கும், வினைச்சொல்லுக்கும் முன்னும், பின்னும், இடையிலும் நின்று பொருளை விளக்கும் சொல் இடைச்சொல் எனப்படும்.

வேற்றுமை உருபுகள்

காலம் காட்டும் இடைநிலைகள்

சாரியைகள்

வினா எழுத்துகள்

சுட்டு எழுத்துகள்

உவமை உருபுகள்

அசைச்சொற்கள்

முதலியன இடைச்சொல் என வழங்கப்படுகின்றது.

சான்று

அவளோ வந்தாள்? (அவள் + ஓ)

இதில் அவள் என்ற பெயர்ச்சொல்லோடு ஓ என்ற அசைச்சொல் சேர்ந்து வினாப் பொருளை உணர்த்துகின்றது.

4. உரிச்சொல் (Adverb and Adjective)

தனித்து இயங்கும் ஆற்றல் இன்றி பெயர்சொல்லையோ, வினைச் சொல்லையோ அடுத்து நின்று அவற்றின் குணத்தை உணர்த்தும் உரிமை உடையனவாக வரும் சொல் உரிச்சொல் எனப்படும். இது பொருளின் தன்மையை மிகுதிப்படுத்தும். இது, ஒரு பொருள் குறித்த பல உரிச்சொல், பல பொருள் குறித்த ஓர் உரிச்சொல் என இருவகைப்படும்.

ஒரு பொருள் குறித்த பல உரிச்சொல் (Polysyllabic)

சால, தவ, உறு, நனி, கழி, கூர் என்னும் உரிச்சொற்கள் ஆறும் மிகுதி என்ற ஒரே பொருளை உணர்த்துகின்றன.

சான்று

உறு பொருள் - மிகுதியான பொருள்

நனி நன்று - மிக நன்று

பல பொருள் குறித்த ஓர் உரிச்சொல் (A word for many things)

கடி என்ற ஓர் உரிச்சொல் காவல், கூர்மை, நறுமணம், விளக்கம், அச்சம், விரைவு, மிகுதி, புதமை, ஒலித்தல், நீத்தல், திருமணம், காரம் என்ற 13 பொருள்களைத் தருகின்றன.

சான்று

கடி நகர் - காவல் நகர்

கடி மிளகு - காரமான மிளகு

கடிதம் எழுதுதல்

கடிதம் எழுதுவது என்பது ஓர் அரிய கலை. அக்கலை மேனாட்டு மொழிகளில் சிறப்பிடம் பெற்று விளங்குகிறது. ஒருவர் தாம்வாழும் காலத்தில் எழுதிய கடிதங்கள் பிற்காலத்தில் இலக்கியமாகப் போற்றும் சிறப்பினைப் பெற்றுவிளங்குகிறது. அறிஞர்கள், மேலைநாட்டினர், எழுத்தாளர்கள் போன்றோர் எழுதிய கடிதங்கள் நூலாக வெளியிடப்பட்டுப் பலராலும் அவை படிக்கப்பட்டு பாராட்டும் பெற்றுவிளங்குகின்றன. சிலப்பதிகாரத்தில் மாதவி கோவலனுக்கு எழுதிய கடிதம் இன்றும் கூட சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறது. காந்தியடிகள் எழுதிய கடிதங்களும், ஜவஹர்லால் நேரு எழுதிய கடிதங்களும் உலக மக்களால் பாராட்டப் பெற்றவை. பழங்காலத்தில் கடிதங்கள் செய்யுள் வடிவிலேயே இயற்றப்பட்டன. இக்காலத்தில் உரைநடையில் பெரும்பாலும் எழுதப்படுகின்றன. தமிழின் சிறுகதை, நாவல் போன்ற இலக்கியங்கள் கூடக் கடிதமாக எழுதப்பட்டவைதான் என்ற வழக்கு உண்டு.

நாம் கடிதங்களைப் பல்விதமான காரணங்களுக்காக எழுதுகிறோம். அதுபோலவே கடிதங்களில் பலவகைகள் உண்டு. கடிதப்பயிற்சி உண்டாவதற்குப் பிற அறிஞர்களுடைய கடிதங்களைப் படித்துப் பயன்பெறுவது அவசியம். ஒவ்வொரு கடிதமும் எழுதுவோரது புலமை, கருத்து வெளிப்பாடு, மொழி நடை ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

கடிதங்களில் அமைய வேண்டிய பொதுத்தன்மைகள்

1. தலைப்பு (Heading)
2. அனுப்புநர் (Sender)
3. விளி (Greeting or Salutation)
4. செய்தி (Message)
5. உறவுத் தொடர்மொழி (Relativeness)
6. கையெழுத்து (Signature)
7. முகவரி (Address)

முதலான பொதுப்பண்புகளுடன் கடிதங்கள் அமைந்திட வேண்டும்.

1. தலைப்பு (Heading)

ஒவ்வொரு கடிதத்திலும் அக்கடிதம் எழுதப்பட்ட இடமும் காலமும் (நாள்) குறித்திட வேண்டும். அவை கடிதத்தின் முற்பக்கத்தின் வலப்புற ஓரத்தில் அமைந்திட வேண்டும்.

23, பவளக்காரத் தெரு.

சென்னை.

14-05-2006

விண்ணப்பங்களிலும் முறையீடுகளிலும் நற்சான்றிதழ்களிலும் கடிதத்தின் இடப்புறத்தின் ஓரத்தில் காலமும் இடமும் குறிக்கப்பட வேண்டும்.

சென்னை-5

16-05-2006

2. அனுப்புநர் (Sender)

இது செய்தி தொடங்குமுன்னர் யாருக்கு யார் அனுப்புகிறார்களோ அவர்களது பெயர் அல்லது பெயர்கள் போன்றவை குறிக்கப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு தமிழகக் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு, மாநிலக்கல்லூரி மாணவர்கள் விண்ணப்பிப்பது.

நகராட்சி மன்றத் தலைவர் அவர்களுக்கு விண்ணப்பித்துக்கொள்வது.

அன்புமகன் செழியனுக்கு உன் தந்தை எழுதுவது

விண்ணப்பக்கடிதங்கள், வேண்டுகோள் கடிதங்களில் அனுப்புநர் பெயர் முதலிலும் அதன்கீழ் பெறுபவரின் முகவரியும் குறிக்கப்படுதல் உண்டு.

அனுப்புநர்

க. செழியன்,

10வது குறுக்குத் தெரு,

சாலிகிராமம்,

சென்னை-22.

பெறுநர்

மாவட்ட ஆட்சியர் அவர்கள்

சென்னை மாவட்டம்.

மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம்,

சென்னை-600 005.

உறவுக்கடிதங்களிலும் வணிகக் கடிதங்களிலும் கடிதம் விடுப்பவர் பெயர் குறிக்கப்படாமல், கடிதம் யாருக்கு அனுப்பப்படுகிறதோ அவர் பெயரை மாத்திரம் குறிப்பிட வேண்டும்.

அருமைத் தம்பிக்கு எழுதுவது,

அன்புள்ள நண்பருக்கு எழுதுவது

திருமிகு சுந்தரனார் அவர்களுக்கு எழுதுவது

3. விளி (Greeting or Salutation)

உறவினருக்கு எழுதப்பெறும்போது முறைப் பெயரையே விளித்து (அழைத்து) எழுத வேண்டும். தம்மில் உயர்ந்தோருக்கு எழுதப்பெறும்போது பன்மைப் பெயரால் விளித்து எழுதப்பட வேண்டும்.

மகளுக்கு, தம்பிக்கு, மகனுக்கு,

தந்தையாருக்கு, அன்னையாருக்கு, அண்ணன் அவர்களுக்கு,

தம்மில் இளையோரை அடைமொழி கொடுத்தும் கொடாமலும் அமைத்தெழுதலாம்.

தம்பீ, நண்பா, அன்புள்ள செழியா,

பெரியோரை விளிக்கும்போது மரியாதைப் பன்மை விகுதி கொடுத்து விளித்தல் நமது அன்பினை வெளிப்படுத்துவதாக அமையும்.

ஐயா, அன்பிற்குரிய ஐயா, மதிப்பிக்குரிய அண்ணனுக்கு, அன்பிற்கினிய பேராசியருக்கு.

பெரியோருக்கும் தம்மில் மூத்தவர்க்கும், விளியின் அடுத்து வணக்கம் பல என எழுதவேண்டும்.

4. செய்தி (Message)

உறவினர்க்கும் நண்பர்க்கும் பழகிய அன்பர்க்கும் விளியை அடுத்து அவரது உடல்நலன் கூறுக.

அன்புள்ள மாமா அவர்களுக்கு,

வணக்கம் பல. நலம் நலமறிய அவா.

அதனையடுத்து நாம் எழுதவந்த செய்தி ஒழுங்குமுறைப்படியும், வாக்கியக் கோர்வையாகவும், பத்திபத்தியாகவும் ஒழுங்கமைவுடன் எளியசொற்களைக் கொண்டமைதல் வேண்டும். வாக்கியப்பிழை, கருத்துப்பிழை ஏற்படாமலிருக்க நாம் முன்னர் கண்ட இலக்கணத்தெளிவு நமக்கு உதவிபுரிவதாய் அமையும்.

5. உறவுத் தொடர்மொழி (Relativeness)

கடிதத்தின் இறுதியில் எழுதப்பெறுவது இது. இது கடிதம் எழுதுவோர்க்கும் பெறுவோர்க்கும் உள்ள தொடர்பினை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் அமைந்திருக்கும். இது கடிதத்தின் வலப்புறத்தில் எழுதப்பட வேண்டும்.

தங்கள் அன்புள்ள.

தங்கள் உண்மையுள்ள. தங்கள் பணிவுள்ள தங்களின் கீழ்ப்படிந்த மாணவன்

நண்பர்களிடத்தும் பெரியோர்களிடத்தும் தமக்குள்ள உறவினையும் விருப்பத்தையும் தெரிவிக்கும் வகையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்.

தங்கள் வரவைப் பெரிதும் விரும்பும்,

என்றென்றும் அன்புடன்,

அலுவலகக் கடிதங்களிலும் மேல் அதிகாரிகளுக்கு எழுதப்பெறும் போதும் "தங்கள் உண்மையுள்ள" என்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

6. கையெழுத்து (Signature)

உறவுத்தொடர் மொழிக்குக் கீழாக எழுதியவர் பெயர் கையெழுத்தாக இடப்பட வேண்டும். பெயரினைத் தட்டச்சு மட்டும் செய்து அனுப்புதல் கூடாது. கையெழுத்து ஒன்றே அனுப்புபவரது சொந்தக் கருத்தாக அக்கடிதம் அமைந்திருக்கிறது என்பதனை வெளிப்படுத்துவதாக அமையும்.

கையெழுத்திடும்போது தன் பெயரோடு தன் தந்தை பெயரின் முதலெழுத்தையும் முன்னதாகச் சேர்த்து எழுத வேண்டும். கையெழுத்து என்பது எப்போதும் ஒரேமாதிரியாய் அமைய வேண்டும். மாற்றி மாற்றி எழுதுவது குழப்பத்தை ஏற்படுத்தும்.

7. முகவரி (Address)

கடித உறையின்மேல் முகவரி எழுதப்பட வேண்டும். மடித்த கடிதத்தின் பின்பக்கத்தில் எழுதப்படுவது. முகவரியின் ஒவ்வொரு வரியும் உறையின் இடது பக்கத்திலிருந்து சற்று வலப்புறமாக எழுதப்பட வேண்டும். முதல்வரியில் முறையாக அடைமொழி, பெயர், பட்டம் என்பன எழுதப்பட வேண்டும். இரண்டாவது வரியில் தொழில் அல்லது வகிக்கும் பதவி, மூன்றாவது வரியில் தொழில் செய்யும் இடம் அல்லது பதவி வகிக்கும் இடம் நான்காவது வரியில் இடப்பெயர் அஞ்சலகக் குறியீட்டு எண்ணுடன் குறிக்கப்பட வேண்டும்.

பொதுக்கடிதமாயின் முதல் வரியில் பெறுபவர் பெயரும் அதற்கடுத்த வரியில் வீட்டின் எண்ணும், தெருப்பெயரும், மூன்றாவது வரியில் ஊரின்பெயர் அஞ்சல் குறியீட்டு எண்ணுடன் மாவட்டம். நாடு முதலிய செய்திகள் இடம் பெற வேண்டும். முகவரி சரியாகச் சென்று சேர்வதற்குத் தெளிவாக எழுதும் பழக்கத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

சாலைவசதி செய்துதர வேண்டி நகராட்சி ஆணையருக்கு விண்ணப்பம் எழுதுதல்

அனுப்புநர்

மு. ஆனந்தன்,

இளங்கோ நகர்,

காஞ்சிபுரம்,

காஞ்சிபுரம் மாவட்டம்.

பெறுநர்

ஆணையர், காஞ்சிபுரம் நகராட்சி காஞ்சிபுரம்.

மதிப்பிற்குரிய ஐயா,

பொருள் : சாலை வசதி செய்துதர வேண்டுதல்- தொடர்பாக

வணக்கம். நாங்கள் காஞ்சிபுரம் நகரின் முக்கியப் பகுதியான இளங்கோ நகரில் வசித்து வருகிறோம். அண்மையில் பெய்த அடைமழையின் காரணமாக எங்களது நகரில் தெருச்சாலைகள் மிகவும் சீர்கேடு அடைந்துவிட்டன. எங்கும் குண்டும் குழியுமாக இருப்பதால் சாலைப் போக்குவரத்துச் சரியாக இல்லை. மிதிவண்டி கூட சரியான முறையில் செல்வதற்கு வழியில்லை. சாலை வசதி முற்றிலும் பழுதடைந்துள்ளதால் இந்த வழியாகச் செல்லும் பேருந்துகள் இப்போது இயக்கப்படுவதில்லை. இதனால் பொதுமக்கள் வெளியில் செல்வதற்கு மிகவும் சிரமப்படுகின்றனர். ஆதலால், தாங்கள் தயைகூர்ந்து உடனடியாக எங்கள் பகுதியில் உள்ள சாலைகளைச் சீர்படுத்தித் தருமாறு பணிவுடன் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நன்றி

காஞ்சிபுரம்

12-05-2006

தங்கள் உண்மையுள்ள,

மு. ஆனந்தன்.

காணாமல்போன இருசக்கர வாகனத்தை மீட்டுத்தருமாறு காவல்துறை

அதிகாரிக்கு முறையீட்டுக் கடிதம் எழுதுதல்

அனுப்புநர்

வ. பாரதிபாலன் 19,

முதல்குறுக்குச் சந்து,

முத்தைய நகர்,

தஞ்சாவூர்.

பெறுநர்

காவல்துறை ஆணையாளர்,

குற்றப்பிரிவு காவல் நிலையம்,

தஞ்சாவூர்.

மதிப்பிற்குரிய ஐயா,

பொருள் :காணாமல் போன இருசக்கர வாகனத்தை மீட்டுத் தருதல் -
தொடர்பாக

வணக்கம். நான் தஞ்சாவூர், முத்தைய நகர், எண் 19, முதல்குறுக்குச் சந்து
என்னும் முகவரியில் வசித்து வருகிறேன் . இன்று காலை 10.30 மணியளவில்
தஞ்சாவூர் பழைய பேருந்து நிலையத்தின் அருகில் உள்ள இந்தியன் வங்கியின்
முன்பு என்னுடைய இருசக்கர வாகனத்தைப் பூட்டிவிட்டு, வங்கிக்குள் சென்றேன்.

எனது வணிகத் தொடர்பான அலுவல்களை முடித்துக்கொண்டு வெளியில் வந்து
பார்த்தபோது எனது இருசக்கர வாகனம் காணவில்லை. சுற்றும்முற்றும்
தேடிப்பார்த்தேன் கிடைக்கவில்லை.

என்னுடைய இருசக்கர வாகனம் டி.வி.எஸ்.-50 ஆகும். இது டி.வி.எஸ். நிறுவனத்தாரால் தயாரிக்கப்பட்டது. பச்சை வண்ணம் கொண்டது. வாகனத்தின் பதிவு எண். த.நா. 47 - ஆ 1423 ஆகும். இத்துடன் எனது வாகனம் தொடர்பான ஆவணங்களை இணைத்துள்ளேன். என்னுடைய வாகனம் வாங்கப்பெற்று ஒரு மாதகாலமே ஆகிறது. எனவே, தாங்கள் அருள்கூர்ந்து காணாமல் போன எனது வாகனத்தை விரைவில் மீட்டுத் தருமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நன்றி

தஞ்சாவூர்

24-03-2006

தங்கள் உண்மையுள்ள,

வ. பாரதிபாலன்

இதழாசிரியருக்கு எழுதுதல்

நாளிதழ், வார, மாத இதழ்களில் இடம்பெற்றுள்ள செய்திகளைப் பற்றி அதன் வாசகர் அந்த இதழின் ஆசிரியருக்கு எழுதும் கடிதங்களை இவ்வகையில் அடக்கலாம். ஒரே செய்தியைப் பற்றிய விமர்சனங்களும் வாசகர் கடிதங்களும், விவாதங்களும், கருத்துக்களும், செய்திகளும் இவ்வகைக் கடிதங்களில் இடம்பெறும்.

பொதுவாக இவ்வகைக்கடிதங்கள் கீழ்க்கண்ட பொருளமைப்பில் அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

அனுப்புநர்

விடுநர் முகவரி

பெறுநர் முகவரி

விளி (மரியாதைச் சொல்)

பொருள்

பார்வை

கடிதத்தின் உடற்பகுதி

நன்றி கூறுதல்

இடம், தேதி

வினாக்கள்

1. சொல் என்றால் என்ன? சொல்லின் வகைகளை விளக்குக.
2. பெயர்ச் சொல் என்றால் என்ன? விளக்கம் தருக.
3. வினைச் சொல் என்றால் என்ன? வினைச் சொல்லின் வகைகளை விளக்குக.
4. இடைச்சொல் என்றால் என்ன? சான்றுகளுடன் விளக்கம் தருக.
5. உரிச்சொல் என்றால் என்ன? சான்றுகள் தருக.
6. கடிதம் என்றால் என்ன? கடிதங்களின் வகைகளைக் கூறுக.
7. நூலக வசதி செய்து தர வேண்டிய நூலகத்தாருக்கு கடிதம் எழுதுக.?

அலகு - 3

உரைநடை

உரை அமுதம்

(முனைவர் கெ.செல்லத்தாய்)

1. வறுமைக்கு ஓர் வணக்கம்

இராமையா இ.ஆ.ப.

மனித வாழ்க்கை பல பரிமாணங்கள் கொண்டது. இன்பமும் துன்பமும் இணைந்து இருக்கும். ஏற்றமும் இறக்கமும் அங்கே உண்டு. உயர்வும் தாழ்வும் உண்டு. துன்பமும் துயரமும் உண்டு. வறுமையைப்போல் வாட்டும் துன்பம் எதுவும் கிடையாது. இருப்பினும் அந்த வறுமையிலும் வளர்ச்சியுண்டு. வள்ளுவர் கூட,

“இன்மையின் இன்னாதது யாதெனின் இன்மையின்

இன்மையே இன்னா தது”

என்பார்.

அதாவது வறுமைத் துன்பத்திற்கு உவமையாகக் காட்ட வறுமைத் துன்பத்தைத் தவிர வேறு துன்பம் எதுவுமில்லை.

இதை அறிந்து அதற்குத் தக்க வாழ்பவன்தான் மனிதன். வறுமைதான் மனிதனைச் செம்மைப்படுத்துகிறது.

வறுமைதான் மனித முன்னேற்றத்திற்கு உந்து சக்தியாக உள்ளது. வறுமையை வறுமையாய் நினைத்தவர்கள் வறண்டுபோனார்கள்.

வறுமையிலும் செம்மையாய் வாழ நினைத்தவர்கள் வரலாற்றினைப் படைத்தார்கள்.

யாருக்கில்லை வறுமை?

எனவே வறுமையை ஒரு எதிர்மறை எண்ணமாக எடுக்கக்கூடாது. அதை ஒரு நேர்மறை எண்ணமாக எடுக்கவேண்டும்.

கம்ப நாடன் அப்போதே சொல்லியுள்ளார். வறுமை இருந்தால் தான் உடல் உறுதிபெறும். பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க செயல்படும்.

செயல்படுகின்ற போதுதான் வீரம் வரும்.

சும்பன் சொல்வதுபோல வண்மையும் திண்மையும் உண்டாகும்

பொய் இருந்தால்தானே உண்மைக்கு மதிப்பு, எல்லோரு கற்றவராக இருந்தால் கேட்பவர் யார்? கற்றவரும் வேண்டும் கேட்பவரும் வேண்டும். இதோ கம்பன் பாடல்:

“வண்மை இல்லை ஓர் வறுமை இன்மையால்

திண்மை இல்லை நேர் செறுநர் இன்மையால்

உண்மை இல்லை ஓர் பொய்புரை யிலாமையால்

ஒண்மை இல்லை பல்கேள்வி ஒங்கலால்” (கம்ப நாடன்)

கோசல நாட்டில் வறுமை இல்லாத காரணத்தால் வண்மை இல்லையாம். அதை முறியடிக்க இன்றைய சமுதாயம் முயன்று. கொண்டிருக்கிறது.

சுற்கள் மோதுகின்றபோது நெருப்பு பற்றுகிறது. ஒன்றோடு ஒன்று உராய்கிறபோது ஒரு சக்தி பிறக்கிறது. மனதிலே ஏதேனும்

சஞ்சலங்கள் ஏற்படுமானால் அதற்குக் காரணம் என்னவென்று அந்த மனது விடை காணத் துடிக்கிறது.

நோயினால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் மன நோய் நீக்கத் தன்னாலான முயற்சிகளை எடுக்கிறார்கள்.

வறுமையினால் பீடிக்கப்பட்டவர்கள் வாழத் துடிக்கின்றார்கள். கொள்கை விளக்கங்கள் ஆக முயல்கின்றவர்கள் வாழத் துடிக்கின்றார்கள்.

ஒரு சக்தி ஒவ்வொரு மனிதனுடைய முயற்சியையும் ஆட்கொண்டு உருவாக்குகிறது.

அதுபோல வறுமை என்ற சொல்லின் அர்த்தமானது ஒரு எதிர்மறை சக்தியின் (Negative force) மொத்த உருவம் என எண்ணத் தோன்றும் ஆனால் ஒரு நேர்மறை சக்தியை உருவாக்கும். அப்படி நேர்மறை சக்தியை உருவாக்கி, பல்வேறு ஞானிகளும் தலைவர்களும் உருவானது தான் வரலாறு. எனவே வறுமை முன்னேற்றத்திற்குத் தடைக்கல்லாக இருந்ததே இல்லை. தடைகள் எல்லாம் எங்கே இருக்கின்றது என்றால் மனதிலேதான் இருக்கின்றது.

இன்று புகழேணியில் கொடிகட்டிப் பறந்துகொண்டிருப்பவர்கள் எல்லாம் பிறக்கும்போதே வெள்ளிக் கிண்ணத்தை தனது வாயிலேயே சாவத்துக்கொண்டு பிறந்தது இல்லை, வறுமைதான் ஒரு மனிதலைச் அலக்கத் தூண்டுகிறது. வறுமைதான் ஒரு மனிதனுடைய நாடி நரம்பை. அசைத்துக்கொண்டிருக்கிறது.

இளம் வயதிலேயே ஒருவர் தந்தையை இழந்துவிட்டார். பள்ளிக்குச் செல்ல முடியாத வறுமை. பள்ளிக்கூட கட்டணம் மிகவும் குறைவுதான். அதைக்கூட கட்ட முடியவில்லை. சிறிய பையன்களைப் போல் அவரும் அழகான உடையை உடுத்திக் கொண்டு செல்ல வேண்டுமென்று ஆசை. அதுதான் உலக நியதி. ஆனால் அதற்குக்கூட பணம் இல்லை. சோப்பு வாங்கக் காசு இல்லை. அழுக்குத்துணியைப் போட்டுக்கொண்டு ஒரு ஓரத்திலேயே உட்கார்ந்திருந்தார். பார்த்தார் ஆசிரியர். இந்த அழுக்குத்துணியைப் போட்டுக்கொண்டு பள்ளிக்கு வருவதற்கு உனக்கு வெட்கமாக இல்லையா? என்று கேட்டார் ஆசிரியர். அதைக்கேட்ட அந்தச் சிறுவன் தலை சுற்றியது. 10 பைசா கூட கொடுத்து சோப்பு வாங்கமுடியாத சிறுவன் எப்படி நல்ல சட்டை போடமுடியும். நல்ல சட்டை போடாததற்கு எப்படி 50 காசுகள் அபராதமாகக் கட்டமுடியும். பீஸ் கட்ட முடியாமலும் அபராதம் கட்ட முடியாமலும் பல்வேறு கஷ்டங்களுக்கு ஆளான அந்தச் சிறுவன், ஆங்கிலேயரும் வியக்கும் வண்ணம் அழகாக ஆங்கிலம் பேசினார். அவர்தான் பிற்காலத்தில் ரைட் ஹானரபிள் சீனிவாச சாஸ்திரியார் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

கொட்டும் மழையிலே ஒரு பாத்திரத்தில் தண்ணீரை வரிசையில் நின்று பிடித்து அதைச் சாப்பிட்டு வாழ்ந்து இருக்கிறேன் என்று ஹாலிவுட் நடிகை சோபியா லாரன்ஸ் சொன்னார்.

நடிகர் திலகம் சிவாஜி கணேசனை உலகமே புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. வறுமையில் வாழ்ந்த காலத்தில் நாடகத்திலே பெண் வேடம் போட்டு நடத்துப் புகழை அடைந்தவர். பிரான்சு நாட்டில் அவருக்கு மேயர் என்று அந்தஸ்து கொடுத்து அந்த நாட்டின் வழக்கமான சாவியைக் கொடுத்து அந்த மாமனிதர் கௌரவிக்கப் பட்டார். மக்கள் திலகம் என்னும் பேரோடு மங்காப் புகழோடு பூதவுடல் மறைந்தாலும் புகழுடம்பு மறையாது. இம்மண்ணின் முதலமைச்சராக 13 ஆண்டுகள் கோலோச்சிய கொள்கைச் சிகரம் புரட்சித்தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். தனக்கென ஒரு ஸ்டைலை உருவாக்கி, வேற்று மொழியெல்லாம் ஒரு தடையல்ல எனத் திரைவானில் சிட்டுக் குருவி போல் இன்றும் சிறகடித்துப் பறந்து கொண்டிருக்கிறாரே? அவரை வறுமை வாட்ட வில்லையா? பிற்காலத்தில் அவர்தான் வறுமையை வாட்டினார். சிவாஜிராவ் என்ற ரஜினிகாந்த், போன்றோருக் கெல்லாம் வறுமை ஒரு பொருட்டாகவே தெரியவில்லையே?

அன்றைய வறுமை தாங்கமுடியாமல் வீட்டிலேயே இருந்து கொண்டு அச்சுக்கோப்பவராக இருந்தவர் ம.பொ.சி. தமிழ் உலகம் தாங்கி நிற்கும் அந்த மிகப்பெரிய தமிழ் அறிஞர் பத்திரிகை

தமிழ்நாட்டினுடை அலுவலகத்தில் அச்சுக் கோப்பவராகச் சேர்ந்து, தன்னுலைம்புச் செல்வர் என அழைக்கபிலம்பின் ஆழத்தைக் கண்டதால் மைப்பாடு“ என்னும் ஆராயக்கப்பட்டார். ஆழத்தலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு” என்னும் மோய்ச்சிப் புத்தகம் எழுதி வான்புகழ் கொண்டார். சிறிய வயதிலேயே மிகப்பெரிய எந்தனையையும், வேதனையையும் சந்தித்த மாங்ணை குமாஸ்தாவாகப் பணிபுரிந்த சிம்சன் அனந்தராம கிருஷ்ணன் மிகப்பெரிய தொழிலதிபர்

சைக்கிள் கடையை வைத்து நடத்திய டி.வி.சுந்தரம் ஐயர். உலகமே போற்றக்கூடிய அளவுக்கு 'டி.வி. சுந்தரம் அண்டு சன்ஸ்' என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு

கம்பெனியை உருவாக்கி இந்தியா முன்னேறுவதற்கு வழிகாட்டினார். விளம்பரம் சேகரிக்கும் தொழிலை மேற்கொண்ட திரு வாசன், மிகப்பெரிய சினிமாப்படத் தயாரிப்பாளர் ஆனது, தமிழகத் திரைப்பட வரலாறு, பஸ் டிரைவராகக் காலம் கழித்த ஜி.டி.நாயுடு மிகப்பெரிய கண்டுபிடிப்புகள் நிகழ்த்தியவர் ஆனார்.

தொழிற்சாலையிலே, கூலி வேலையாளராகச் சேர்ந்த சாண்டோ சின்னப்பத் தேவர் பாமர மக்கள் போற்றும் பல்வேறு படங்களைத் தயாரித்து, உழைத்தால் உயர் முடியும் என்று உலகிற்குப் பறைசாற்றினார்.

அதுபோன்று வி.ஜி.சந்தோஷம் இரவும் பகலும் அயராது உழைத்து இறவாப் புகழ் பெற்றார்.

கலைவாணர் என்.எஸ்.கே. போன்ற வரலாற்று நாயகர்கள் எல்லாம் வறுமையிலேயே வாடியவர்கள்தான்.

வாழ்க்கையில் மிகப்பெரிய வெற்றிகளை அள்ளிக் குவித்துப் புகழ் பெற்ற, பெரும்பாலானவர்கள் மிக எளிய குடும்பத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவர்கள்தான். வார்த்தைகளால் சொல்ல முடியாத மிகப்பெரும் வறுமையிலும், துர்பாக்கிய துயர் நில்களிலும் தவழ்ந்தவர்கள்தான், உயர் புகழின் உச்சியைத் தொட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன.இதோ -

ஓர் ஏழை விறகு வெட்டியின் மகன்தான் ஆபிரகாம் லிங்கன். செருப்புத் தொழிலாளியின் மகன்தான் ஸ்டாலின், பண்ணைத் தொழிலாளியின் மகன்தான் ஹென்றி போர்டு, படகு செய்யும் தொழிலாளியின் மகன்தான் எடிசன். குதிரைக்கொட்டிலில் பணியாற்றியவரின் மகன்தான் ஷேக்ஸ்பியர். உழவரின் மகன்தான் பட்டேல்.

தொழில் செய்யும் குடும்பத்திலே பிறந்து சமதர்மம் உலகறியச் செய்த ஸ்டாலினும், லெனினும் இந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள்தான். அவர்கள் எல்லாம் வறுமை என்று சொல்லக் கூடிய வீட்டில் வாழ்ந்தவர்கள்தானே தவிர, அந்த வீட்டை

அவர்கள் உடைக்கத் தவறவில்லை. மனம் என்று சொல்லக்கூடிய உளியை வைத்து,அப் பாறைகளைத் தகர்த்தெறிந்தனர். பார் போற்றியது.

பல பேர்கள், எனக்கு யாரும் உதவி செய்யவில்லை, என்னை யாரும் கண்டு கொள்ளவில்லை, எனது கல்வி வசதிக்கு யாரும் உதவி செய்வதில்லை, என்னை வறுமை வாட்டுகின்றது என்று புலம்பும் வேடிக்கை விந்தை மனிதர்கள் இன்றும் உலவிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வறுமையை ஒரு தடையாகவே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வறுமை அவர்களை ஆட்கொண்டுவிட்டது. அது அவர்களின் மனத்தில் இருக்கும் மாறாத வடு. நாம் முன்னேறவேண்டும் என முயற்சி செய்யாத கோழைத்தனம். தைரியமும் திறமையுமற்ற அற்ப மனம் கொண்ட மனிதர்கள் அவர்கள் வளத்தோடு வாழ்ந்தாலும் வாழ்ந்ததாகாது. அதுபோன்ற மனிதர்களைச் சந்திக்காதீர்கள். அவர்களால் உங்கள் முன்னேற்றத்திற்கு ஊனம் வரும். அவர்கள் இருந்தாலென்ன? இறந்தாலென்ன! முன்னேறக் கூடியவர்கள் வறுமையை விரட்டுங்கள். நீங்கள் பணத்தால் வறுமையில் இருக்கலாம், ஆனால் குணத்தில் வறுமையில் வாடும் நிலையை ஏற்படுத்திக் கொள்ளாதீர்கள், உழையுங்கள், சிந்தியுங்கள், உங்கள் சக்தியை எல்லாம் ஒன்று திரட்டுங்கள். அச் சக்தி வறுமையைப் பல காத தூரம் செல்ல வைத்துவிடும்.

2. சாதனை கண்ட நிகழ்ச்சிகள்

எஸ். சுந்தர சீனிவாசன்

எப்படிப்பட்ட மனப்பான்மை, எப்படிப்பட்ட உரையாடல் எப்படிப்பட்ட செயல்பாடு வாழ்வில் நமக்கு வெற்றி தேடித்தரும் என்று பல்வேறு பிரிவுகளில் ஆராய்ந்தோம். அவ்வாறு பலரது உண்மை வாழ்க்கையில் வெற்றிகண்ட நிகழ்வுகளை நாம் பார்ப்போம்.

அன்பு தந்த வெற்றி

நியூயார்க் நகரில் சிறியதொரு ஓட்டலில் ஜார்ஜ் என்பவர் வரவேற்பாளராகப் பணியாற்றி வந்தார். ஒவ்வொரு நாளும் அவர் தனது பணியை மூழு ஈடுபாட்டுணர்வுடன்

செவ்வனே செய்து வந்தார். நேர்மை, அன்பு, உதவி மனப்பான்மை ஆகியவை அவரது பண்புகள்.

ஒரு நாள் இரவு நல்ல மழை பெய்து கொண்டிருந்தது. அப்போது அந்த ஓட்டலுக்கு ஒரு தம்பதியர் வருகை தந்தனர். தங்களுக்கு ஓர் அறை வேண்டுமென்று வரவேற்பாளரான ஜார்ஜிடம் கேட்டனர். ஆனால் அப்போது அங்கு அறை ஏதும் காலி இல்லை. எந்த ஒரு வரவேற்பாளரும் அந்த நிலையில் இங்கு அறை ஏதும் காலி இல்லை என்று எளிதில் கூறியிருப்பார். முன்னரே பதிவு செய்தால்தான் இங்கு அறை கிடைக்கும் என்று கூறுவாரும் உளர்.

ஆனால் ஜார்ஜைப் பொருத்தவரை அவரது செயல்பாடோ மாறுபட்டது. பிறருக்கு உதவுவதே தனது கடமை என்ற கொள்கை உடையவர் அவர். இந்த முதிய தம்பதியர் இந்த மோசமான மழைக் காலத்தில் அலைந்து திண்டாட வேண்டாம் என்று நினைத்தார்.

“தற்போதைக்கு இங்கு முறையான அறை ஏதும் காலி இல்லை. எனினும் தாங்கள் சற்றுக் காத்திருக்க முடியுமானால் தங்களுக்கு மாற்று ஏற்பாடு செய்ய முடியும்” என்றார் அவர்.

உடனடியாக பணியாளரை அழைத்து அந்த முதிய தம்பதியர் தங்குவதற்கு ஏற்றதாக தனது அறையினை ஒழுங்குபடுத்தித் தருமாறு வேண்டினார்.

பின்னர் அந்த முதியவர்களை, அறை தயாரானவுடன் அங்கு அழைத்துச் சென்றார். “இந்த அறை சிறந்தது என்று கூற முடியாது. எனினும் இந்த நிலையில் உங்களுக்கு ஓரளவு வசதியாக இருக்குமாறு அமைத்துள்ளோம். இன்று இரவு இங்கு நீங்கள் ஓய்வெடுக்கலாம். நாளை உங்களுக்கு முறையான அறை ஒன்று கிடைக்கும். இன்னும் சிறிது நேரத்தில் உங்களுக்குத் தேவையான உணவினை அனுப்பி வைக்கிறேன் ” என்று கூறி முடித்தார் ஜார்ஜ்.

இந்த நிகழ்ச்சி நடந்து பல மாதங்கள் ஆயிற்று. ஜார்ஜ் அந்நிகழ்ச்சி யினை அறவே மறந்து போனார். ஏனெனில் அது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் அவரது பணியின்போது அடிக்கடி நிகழக்கூடியவையே.

நியூயார்க் நகரிலே வால்டார் -அஸ்டோரியா எனும் மிகப் பெரிய ஓட்டல் ஒன்று கட்டப்பட்டது. பெரிய பணக்காரரான ஜான் ஜோசப் ஆல்டர் என்பவர் அதனைக் கட்டுபவர். அவர் அதற்குத் தலைமை மேலாளரைத் தெரிவு செய்யும் கட்டம் வந்தது. அவரது உதவியாளர் அதனை நினைவுறுத்திய போது ஜோசப் ஆல்டர் "நான் ஏற்கெனவே இந்த ஓட்டலின் மேலாளரைத் தெரிவு செய்துவிட்டேன்" என்றார்.

யார் அவர்? நமது வரவேற்பாளர் ஜார்ஜ்தான். நாம் குறிப்பிட்ட நாளன்று அவரது ஓட்டலில் அறை தேடி வந்தவர்கள் ஆல்டர் தம்பதியினரே அவரது அன்புள்ளம் மற்றும் கடமை உணர்ச்சி அந்தத் தம்பதியினரை மிகவும் கவர்ந்தது. தங்களது ஓட்டலை நிர்வகிப்பதற்கு அவரே தகுதியானவர் என்று அவர்கள் தெரிவு செய்து விட்டார்கள்.

ஈகையால் வென்ற நிகழ்ச்சி

தமிழ்நாடு போக்குவரத்துக் கழகங்களின் செயல்பாடு ஒரு காலகட்டத்தில் பொது மக்களுக்குத் திருப்தியளிப்பதாக இல்லை. அதன் நிர்வாகத்திற்கும் இலாபமோ நற்பெயரோ ஈட்டிக் கொடுக்கவில்லை.

நிற்கவேண்டிய நிறுத்தங்களில் நின்று பயணிகளை ஏற்றிச் செல்வதில்லை. குறிப்பிட்ட காலத்தில் குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு மக்களை ஏற்றிச் செல்லவுமில்லை. இதற்குத் தீர்வு காண போக்குவரத்துக் கழக நிர்வாகம் அமைச்சரின் ஆலோசனையின்பேரில் ஒரு முடிவினை எடுத்தது. மாதச் சம்பளத்தைத் தவிர ஈட்டித்தரும் இலாபத்தின் அடிப்படையிலும் ஓட்டுநர், நடத்துநர் ஆகியோருக்கு ஊக்கத் தொகை வழங்குவதற்கு முடிவு செய்தது. இந்த முடிவு கழகப் பணியாளர்களின் செயல்பாட்டை மேம்படுத்தியது.

இந்தத் திட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த பின்னர் தங்களை முறையாக ஏற்றிக்கொண்டு செல்லவில்லை என்ற குறையும் பயணிகளால் கூறப்படவில்லை.

அதுமட்டுமின்றி பழுதுபார்க்கும் பட்டறைகளிலும் அவர்களது செயல்பாட்டிற்கேற்ப ஊக்கத் தொகை வழங்கப்பட்டதால்

உத்துகள் நன்கு பராமரிக்கப்பட்டுப் போக்குவரத்தின் போது பழுதால் நிற்பது தவிர்க்கப்பட்டது.

மின் உற்பத்தி நிலையங்களில் அடிக்கடி மின் உற்பத்தி தடைப்பட்டு வந்ததி. பல்வேறு சாதனங்களில் அவ்வப்போது ஏற்படும் பழுதுகள் காரணமாக அவை அவ்வப்போது மூடப்பட்டு மின் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் நிலை ஏற்பட்டது. இதனால் நுகர்வோருக்கு மின்சாரம் வழங்குவதில் பெரிதும் சிக்கல் ஏற்பட்டது. தொழிற்சாலைகள் மட்டுமின்றி மின்சார வாரியமும் பண இழப்பைச் சந்திக்கும் நிலை ஏற்பட்டது.

இந்நிலையினைச் சமாளிக்க மின் வாரியம் ஒரு முடிவினை மேற்கொண்டது. மின் நிலைய பளுக்காரணி தேவையான குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்திற்கு மேல் பராமரிக்கப்பட்டால் ஒவ்வொரு சதவிகிதத்திற்கும் ஊக்கத் தொகை வழங்குவதாக அறிவிக்கப்பட்டது. அது எல்லாப் பணியாளர்களுக்கும் அவர்கள் ஊதியத்திற்கேற்ப வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டது.

இதன் காரணமாக அனைத்துப் பணியாளர்களும் முனைப் போடு பணியாற்றினர். பழுதுகள் வராத முறையில் சாதனங்கள் அவ்வப்போது பராமரிக்கப்பட்டன. பழுதுகள் உடனுக்குடன் சரி செய்யப்பட்டன. தேவையான உபரிப் பொருள்கள் முன்னரே வாங்கி வைக்கப்பட்டன. எனவே உற்பத்தித் தடை வெகுவாகக் குறைந்தது. உற்பத்தித் திறன் அதிகரித்தது. பணியாளர்கள் மட்டுமின்றி மின்சார வாரியமும், தொழிற்சாலைகளும் பயன் பெற்றன. மின் உற்பத்தி நிலையங்கள் மைய அரசின் பரிசீனையும் பாராட்டினையும் பெற்றன.

உள்ளூணர்வால் உயர்வடைந்த நிகழ்வு

கணித மேதை ராமானுஜத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்படாத தமிழர்கள் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். இளமையிலேயே வறிய குடும்பத்தில் பிறந்து உடல்நலமும் பாதிக்கப்பட்டு கல்லூரிப் படிப்பை எட்ட முடியாமல் அல்லலப்பட்ட அந்த அரிய மேதை

கணிதத்தில் பல்வேறு தேற்றங்களை உருவாக்கி, பல்லாண்டு காலமாக விடைகாணமுடியாத கணிதப் புதிர்களுக்கு விடை கண்டு விளக்கிய விதத்தை இன்று உலகே போற்றுகிறது. அவர் கண்டுபிடித்த பல்வேறு தேற்றங்களும் கோட்பாடுகளும் இன்று கணிப்பொறியில் பல்வேறு மென்பொருள் தீர்வுகளுக்கு அடிப்படையாகத் திகழ்கின்றன. எண்ணிலியைக் கண்ட மனிதன் என்ற தலைப்பில் ஹாலிவுட்டில் அவர் மேல் ஒரு திரைப்படம் தயாரிக்கப்பட்டு வருகிறது.

அவர் பெரிய மேதையாக இருப்பினும் அவரது மேதா விலாசம் உலகின் பார்வைக்கு வந்தது எப்படி? அவருக்குப் பேரும் புகழும் ஈட்டியதோடு மட்டுமின்றி உலகிற்கும் பயன்பட்டது எப்படி? பல்வேறு மேதைகளின் மேதாவிலாசம் பயன்படாமல் ஆங்காங்கே புதையுண்டு விடுவதைக் காண்கிறோம். நாட்டு வைத்தியம் எனும் சித்த வைத்தியம் இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டு. பல்வேறு மருத்துவ முறைகளும், மருந்து தயாரிப்பு முறைகளும் வாய்மொழியாக வந்து அந்தக் குடும்பங்களோடு நின்றுவிட்டன.

ஆனால் ராமானுஜம் அவர்களது மேதாவிலாசம் வெளிப்பட்டு உலகுக்குப் பயன்படக் காரணம் ஹார்டி எனும் ஆங்கிலேயக் கணிதப் பேராசிரியரிடம் அவர் ஏற்படுத்திக் கொண்ட தொடர்பு. சென்னை கப்பல் துறையில் சாதாரண எழுத்தராக ராமானுஜம் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தபோது. இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் ஹார்டி கணிதத் துறையில் பெயர்பெற்று விளங்குவதை அறிந்தார்.

தான் கண்ட தேற்றங்களையும் கோட்பாடுகளையும் பேராசிரியர் ஹார்டிக்கு எடுத்து அனுப்பினார். அவை புதியனவாக இருந்தமையால் பேராசிரியர் ஹார்டிக்கே புரியவில்லை. ராமானுஜம் அயராது விக்கிரமமதித்தன் போல மீண்டும் மீண்டும் தாமஸ் ஹார்டிக்கு எழுதினார். அதனைக் கண்டு வியந்த ஹார்டியும் அவரது நண்பரும் அவரது கோட்பாடுகளைக் கவனமாகப் படித்தனர். அவை மேதாவிலாசத்தின் வெளிப்பாடுகள் என உணர்ந்தனர்.

ஹார்டி ராமானுஜத்துடன் தொடர்பு கொண்டு அவரை லண்டனுக்கு அழைத்தார். அங்கு அவர்களுக்கு இடையில் உருவான தொடர்பு வேறு நிபுணர்களுடன்

உரையாடல் ஆகியவை ராமானுஜத்தின் மேதாவிலாசம் உலகெங்கும் பயன்பட உதவின.

இதற்கெல்லாம் மூல காரணம் இராமானுஜத்தின் உள்ளுணர்வு தான். அதன் உந்துதலின் அடிப்படையில் அவர் தாமஸ் ஹார்டிக்குக் கடிதம் எழுதாவிட்டால் அவரது மேதாவிலாசம் உலகிற்குப் பயனளிக்காமல் போயிருக்கும்.

ஊக்கத்தால் உயர்வு பெற்ற நிகழ்ச்சிகள்

உடல் நலமும், அறிவாற்றலும் உயர்ந்து காணப்படும் பலர் ஊக்கமில்லாத காரணத்தில் வெற்றி காண இயலாது தடுமாறுவதை நாம் கண்கூடாகக் காணலாம். அத்தகைய சூழ்நிலையில் உடல் ஊனமுற்ற சிலர் அந்த ஊனத்தை மறந்து உத்வேகத்தாலும் உற்சாகத்தாலும் உந்தப்பட்டு உச்சத்தை எட்டுவதையும் கண்டிருக்கலாம்.

கோபால் எனும் மாணவனைப் பார்ப்போம். அவன் கை, கால்கள் செயல்படாமல் செயற்கைச் சாதனங்களின் துணையுடன் நகர்பவன், செயலும் இனிமையான சபாவம் உள்ளவன். அது மட்டுமா? படிப்பில் என்னைமடி பள்ளிப்படிப்பில் மட்டுமில்லாது பொது அறிவிலும் பல்லடி பரிசுகளைப் பெற்றவன். அவனது ஆசிரியர்களாலும் சக மாணவர்களாலும் பரிசும், பாராட்டும் பெற்றவன்.

ஒரு நாள் அவரது சக மாணவன் அவனிடம் கேட்டான்: “உனக்கு இந்த உடல் ஊனம் எவ்வாறு ஏற்பட்டது? இப்படிப்பட்ட ஊனத்துடன் நீ எவ்வாறு மகிழ்ச்சியோடு காணப்படுகிறாய்? வெற்றிகளைப் பெறுகிறாய்? அதற்கு கோபால் கூறினான்: “குழந்தைப் பருவ வாதம் (INFANTILE PARALYSIS) எனும் நோயால் எனக்கு இவ்வகையான உடல் ஊனம் ஏற்பட்டது. இந்த ஊனம் என் உடலைத்தான் பாதித்ததே அன்றி உள்ளத்தைப் பாதிக்கவில்லை. என் ஊக்கத்தைப் பாதிக்கவில்லை.”

என்ன அருமையான குறள்!

“வெள்ளத்து அனைய இடும்பை அறிவுடையான்

உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்”

வெள்ளம் போல் வருகின்ற இடர்களையும் துயர்களையும் உள்ளத்தின் திண்மையும் ஊக்கமும் போக்கி விடுமல்லவா?

தமிழ்நாட்டிலே ஜனா எனும் சிறுவனைப் பற்றி நாம் கேள்விப் பட்டிருப்போம். ஒரு விபத்தினால் கைகளையும் கால்களையும் இழந்தவன் அவன். சாதாரண தொழிலாளர் குடும்பத்திலே பிறந்தவன். அவன் வாயில் புருசினை வைத்துக் கொண்டு சிறப்பாக ஓவியம் தீட்டுகிறான். அவனது சித்திரங்கள் தேசிய அளவில் பரிசினையும் பாராட்டினையும் பெற்று விளங்குகின்றன.

தமிழக முதல்வரிடமிருந்து பரிசினையும் பாராட்டினையும் பெற்றுள்ளான். மேலும் குடியரசுத் தலைவரின் விருதினையும் பெற்றுள்ளான்.

இவை எல்லாம் “அங்கத்திலே ஒரு குறையிருந்தாலும் அகத்தினில் குறையில்லை” என்பதையும் ஊக்கம் உயர்வு தரும் என்பதையும் உணர்த்துகின்றன அல்லவா?

எழுச்சியால் ஏற்றம் பெற்ற வரலாறு

அரசியல் சட்ட மேதை அம்பேத்கர் அவர்களை அறியாதவர்கள் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். சிறந்த சட்ட நிபுணர். நாட்டு விடுதலைக்காகப் போராடியவர். தாழ்த்தப்பட்டவர்களின் நலன் காக்க தன் வாழ்நாள் முழுவதும் போராடியவர்.

அவர் ஓர் ஏழ்மையான தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பத்திலே மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் பிறந்தார். அவர் தனது பெற்றோர்களுக்குப் பதினான்காவது பிள்ளை. எப்படி இருக்கும் அந்த ஏழைக் குடும்பத்தின் நிலை? பள்ளியிலே அவர் படிக்கும்போது தாழ்த்தப் பட்டவர் என்ற காரணத்தால் அவருக்குத் தனி இருக்கை அளிக்கப்பட்டது. அது பிற சாதி மாணவர்கள் இருக்கையினின்றும் ஒதுக்கியே வைக்கப் பட்டிருக்கும். பிற சாதி மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் அவருடன் பேசுவதைத் தவிர்த்து வந்தனர். ஆசிரியர்கள் பலர் தாழ்த்தப்பட்டவருக்குப் போதிப்பதையே வெறுத்து ஒதுக்கி வந்தனர். இவர்களுக்குப் படிப்பு ஒரு கேடா? என்பது அவர்கள் நினைப்பு. இந்த ஒரு

கூழ்நிலையிலும் பிறரது வெறுப்பும், அவமதிப்பும் அவரது உள்ளத்தை நிலைகுலையச் செய்யவில்லை. உள்ளத்தில் ஓர் எழுச்சியையே அவை ஊட்டின. பிற சாதி மாணவர்களைப் போல ஏன் அவர்களைக் காட்டிலும் படிப்பில் சிறந்து விளங்கவேண்டும் என்ற உறுதியை அந்த எழுச்சி அவருக்குத் தந்தது.

எனவே ஆர்வத்தோடு படித்துச் சிறப்பான இடத்தைப் பிடித்தார். அவரது இயற்பெயர் பீமாராவ். அம்பேத்கர்-என்ற அந்தண வகுப்பைச் சார்ந்த ஆசிரியர் படிப்பின் மேல் அவருக்குள்ள ஆர்வத்தையும் அவரது நிலையையும் உணர்ந்து அவர் மேல் பரிவும் பாசமும் காட்டினார்.

அவரது ஐயப்பாடுகளைப் போக்கிப் பாடங்களை அவர் நன்கு புரிந்துகொள்ள உதவினார். அதற்கு நன்றிக்கடனாக அவ்வாசிரியர் முன்னேறிய சாதியாளர் என்று வேறுபலர் போல் வெறுக்காது அவரது பெயரை தன் பெயருக்குப் பின்னர் சூட்டிக் கொண்டார்.

அவரது திறமையை அவரது தந்தை, தான் பணிபுரிந்த அரசரிடம் எடுத்துரைக்க அவர் அம்பேத்கர் இங்கிலாந்து சென்று பாரிஸ்டர் பட்டம் பெற உதவினார்.

பள்ளி நாட்களிலே தீண்டாது ஒதுக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் அவரது உள்ளத்திலே எழுச்சியை ஏற்படுத்த, தேர்ச்சி பெற்ற அவர் சட்ட வல்லுநராகவும், அரசியல் தலைவராகவும், தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தின் தலைவராகவும் விளங்கினார். தலித் மக்களின் தளைகள் நீங்க சமூக ரீதியாகவும் சட்ட ரீதியாகவும் போராடி மறுக்கப்பட்ட உரிமைகள் பலவற்றை அவர்களுக்கு மீட்டுத் தந்தார்.

இந்திய அரசு விடுதலை பெற்ற போது இந்திய அரசியல் சட்டத்தை இயற்ற அமைக்கப்பட்ட குழுவிற்கு அவர் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். தாழ்த்தப்பட்ட ஒருவருக்கு ஒத்துழைப்புத்தர உயர்சாதியைச் சேர்ந்த இதர உறுப்பினர்கள் மறுத்த போது தனி ஒருவராகத் தனக்குக் கொடுக்கப் பட்ட கடமையைத் தவறாது, தளராது உழைத்து நிறைவேற்றினார்.

மகாத்மா காந்தியிடம் வாதாட மற்ற தலைவர்கள் தயங்கிய போது அவரது கருத்துகளுடன் மாறுபட்டபோது, தயங்காது ஆணித்தரமாகத் தனது கட்சியினைத் தக்கவாதங்களோடு எடுத்துரைத்தார். ஆரம்ப காலத்திலே அவர் பட்ட அவமானங்கள் அவர் உள்ளத்திலே எழுச்சியை ஏற்படுத்தி பின்னர் ஏற்றம் பெற உதவின.

ஏற்றபொழுதில் வினையாற்றி வெற்றி பெற்ற நிகழ்ச்சி

“எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால் அந்நிலையே

செய்தற்கு அரிய செயல்”

அரியதான ஒரு வினையினைச் செய்வதற்கு வாய்ப்பு நேரிடும் போது அதை நழுவவிடாமல் செயற்கரிய செயலைச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்பதே வள்ளுவர் வாக்கு.

“ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் காலம்

கருதி இடத்தாற் செயின்”

தக்க இடத்தையும் ஏற்ற காலத்தையும் தெரிந்தெடுத்துச் செயல்படு வோமாயின் உலகத்தையேகூட வெல்லலாம் என்கிறார் வள்ளுவர் மேற்கண்ட குறளில்,

இவற்றிற்கேற்ப தக்க இடத்தில் தக்க தருணத்தில் செயலாற்றி வெற்றி பெற்றதொரு நிகழ்ச்சியைப் பார்ப்போம். ரம்மல் (சுரஅஅநட) என்பவர் ஒரு ஜெர்மன் நாட்டுத் தளபதி. இரண்டாம் உலகப் போரில் ஜெர்மன் நாட்டிற்குப் பல களங்களில் வெற்றி தேடித் தந்தவர். அவர் குறிப்பிட்டதொரு சண்டையில் தோல்வியடைந்து பிரிட்டிஷ் படையை எவ்வாறாயினும் தோற்கடிக்க வேண்டும் என்று கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருந்தார். போரில் தளபதிகள் ஆங்காங்கு தங்கள் தூதுவர்களை அனுப்பி எதிராளிகளின் நிலைபற்றித் துப்பறிவது வழக்கம். அதுபோன்றே ரம்மலின் தூதுவர்கள் அவருக்கு அளித்த செய்தி அவருக்கு நம்பிக்கை தருவதாக அமைந்தது. பிரிட்டிஷ் படைகள் களைப்படைந்தும், பிளவுபட்டும் குழப்பத்தில் ஆழ்ந்துமிருப்பதாக அவர்கள் தகவல் அளித்தனர்.

ரம்மலிடம் அப்போதுதான் ஐம்பது புதிய டாங்கிகள் அவர்கள் நாட்டிலிருந்து வந்து சேர்ந்திருந்தன., அவற்றைப் பயன்படுத்தி, பலருடைய வேண்டிய கட்டம் வந்து விட்டது என்பதை அவர் உணர்ந்தார்.

உடனடியாக அந்த டாங்கிகளின் துணைகொண்டு தன் வீரர்கள் மூலம் பிரிட்டிஷ் படையின்மேல் தாக்குதல் தொடர்ந்தார். அது அவருக்குச் சரித்திரத்திலே இடம் பெற்று வெற்றியைத் தேடித் தந்தது. அந்த வெற்றியின் பலனாக அவர் வரலாற்றுப் புகழ்வாய்ந்த டோப்ருக் கோட்டையைக் கைப்பற்றினார்.

சற்றும் தயங்காது, தளராது தக்க தருணம் கிட்டியவுடன் செயலில் இறங்கிய காரணத்தால்தான், இந்த வியத்தகு வெற்றியைப் பெற முடிந்தது.

“TIME AND TIDE WAIT FOR NO MAN”

நேரமும் அலையும் யாருக்காகவும் காத்திருப்பதில்லை என்பது ஆங்கிலப் பழமொழி. எனவே ரம்மல் (Rummel) போன்று நேரம் கிடைத்த உடன் விரைந்து செயல்பட்டால் வெற்றி நிச்சயம்.

ஓங்கி உலகு வெல்லும் உயர்வான சொல்லாட்சி

“விரைந்து தொழில்கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது

சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்”

சொல்ல வேண்டிய செய்திகளை வரிசையாக இனிமையாக ஒருவர் சொல்லக்கூடுமானால் அவர் சொன்னபடியே உலகம் விரைவாகச் செயல்படும் என்பது வள்ளுவர் கருத்து.

∴பிராங்ளின் ரூஸ்வெல்ட் அமெரிக்கக் குடியரசுத் தலைவராகப் பதவியேற்ற காலம். அப்போது அமெரிக்க நாட்டின் பொருளாதாரம் சீர் குலைந்திருந்தது. பணவீக்கமும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் நாட்டை அச்சுறுத்தி வந்தன. நானூறு வங்கிகளுக்கு மேல் மூடப்பட்டன. பங்குச் சந்தைகளும் மூடப்பட்டன. வங்கிகள் எப்போது திறக்கும் என்று பணம் போட்டவர்கள் அச்சத்தோடும் வியப்போடும்

காத்திருந்தனர். வங்கிகள் மூடப்படும் முன்னர் அவசரமாகப் பணம் எடுத்தவர்கள் பணத்தை வீட்டிலே தலையணைக்கடியில் ஒளித்து வைத்திருந்தனர்.

மக்களுக்கு நம்பிக்கையூட்டிப் பொருளாதாரத்தைச் சரியான திசையில் கொண்டு செல்வது குடியரசுத் தலைவரின் கடமையாயிற்று. அன்று நாடெங்கும் வழக்கிலிருந்த ஊடகமான வானொலியைப் பயன்படுத்தினார் ரூஸ்வெல்ட்.

“நம்பிக்கையும், துணிவுமே நமக்கு நல்வாழ்வையளிக்கும். உங்கள் பணத்தின் பாதுகாப்பிற்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகிறது. வங்கிகள் திறக்கப்படும். திறக்கப்படும் வங்கிகளில் நங்கள் பணத்தை மறுமுதலீடு செய்யுங்கள். நாம் அனைவரும் இணைந்து செயல்பட்டால் வெற்றி காண்பது உறுதி, நாம் அஞ்ச வேண்டியது ஒன்றிற்குத் தான்! அதுதான் அச்சம்.

இவ்வாறு ரூஸ்வெல்ட் உரை நிகழ்த்திய மறுநாளே வங்கிகளில் முதலீடு குவிந்தது. நாளாக நாளாக அதிக முன்னேற்றமும் ஏற்பட்டது. படிப்படியாகப் பொருளாதாரம் மீண்டது.

நம்பிக்கையூட்டுகின்ற பேச்சுக்கள் வெற்றியையே தேடித் தரும் என்பதற்கு ரூஸ்வெல்ட்டின் உரை சிறந்த எடுத்துக்காட்டு.

மகாத்மா காந்தியவர்களே பேச்சிலே வல்லவர்! புன்னகையால் மக்கள் உள்ளத்தை வென்றவர். எனினும் அவரது பல்வேறு சுதந்திரப் போராட்டத் திட்டங்களை விளக்கி மக்கள் மனத்திலே நிறுத்தி எழுச்சியூட்டுவதற்கு ஜவஹர்லால் நேருவின் பேச்சுத் திறன் பெரிதும் உதவியது.

ஜவஹர்லால் நேரு தனது கல்லூரி நாட்களிலே மேடை ஏறுவதற்குத் தயங்கியவர். முதன்முதலாக மேடை ஏற வேண்டிய கட்டாயம் வந்த போது வியர்த்து விறுவிறுத்துப் போனார். மேடையிலே அவரது நாக்கு குழறியது. சில நிமிடங்கள் அவரால் தாக்குப்பிடிக்க முடியவில்லை.

அப்படிப்பட்ட நேரு அவர்கள் பின்னர் படிப்படியாகத் தனது துணிவாலும், பயிற்சியாலும் மேடைப் பேச்சில் தேர்ச்சி பெற்று தனிப்பெரும் இடத்தைப் பிடித்தார். சொல்ல வல்லன், சோர்விலன் அஞ்சானாகத் திகழ்ந்தார். மக்கள் கூட்டம் அவர் பேச்சிலே மயங்கி அவர் பேச்சுப்படி நடக்கத் தயாராக இருந்தது.

இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்ததை அறிவிக்கும் போது "நள்ளிரவு மணி ஒலிக்கும் போது உலகம் முழுதும் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது இந்தியா விடுதலை பெற்று விழிக்கிறது". என்று தொடங்கிய பேச்சு உலக சரித்திரத்தில் இடம் பெற்று உள்ளது.

அன்றிலிருந்து அவர் உயிர் பிரிகின்ற வரை இந்திய நாட்டின் அசைக்க முடியாத தலைவராக, ஆட்சியாளராக விளங்கி வந்தார்.

நமது தமிழகத்தினை எடுத்துக் கொண்டால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தனது பேச்சுத் திறத்தாலே தமிழர்கள் மனத்திலே இனமானம், மொழிமானம் எனும் உணர்வுகளைத் தூண்டி எழுச்சியூட்டி தமிழர் தலைவராக, திராவிட இயக்கத்தின் தளபதியாக விளங்கி வந்தார் என்பதை நாமறிவோம்.

"ஏழையின் சிரிப்பில் இறைவனைக் காணலாம்". "கடமை. கண்ணியம், கட்டுப்பாடு". "தோல்வியைக் கண்டு துவண்டு விடாதே வெற்றியைக் கண்டு இறுமாப்படையாதே" எனும் அவரது சொற்கள் தமிழர்கள் உள்ளத்திலே தாரக மந்திரமாக இன்றளவும் ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதை நாம் உணரலாம்.

அகால மரணமடையாவிட்டால் இன்றளவும் அண்ணா அவர்கள் தமிழர்களின் தலைவராக இடம்பெற்றிருப்பார் என்பது உறுதி.

"கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய்க் கேளாரும்

வேட்ப மொழிவதாம் சொல்"

என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கேற்ப தனது சொல்லைக் கேட்டவர்கள் மட்டுமின்றி கேளாதோரும் விரும்புமாறு செய்தவர் அண்ணா.

பேச்சுத் திறன் வாழ்வின் பல்வேறு துறைகளிலும் கட்டங்களிலும் வெற்றி காண உதவுவதோடு சாதனை படைக்கவும் உதவும் என்பது தெளிவு.

3. படித்தாலே இனிக்கும்

-டாக்டர் இரா. ஆனந்தகுமார் இ.ஆ.ப.

பாகம் 1 - பகுதி 1

உலகில் நீங்கதாங்க வி.ஐ.பி!

உலகெங்கிலும் அன்பைப் பரப்பிக்கொண்டிருந்தது அழகான தென்றல் காற்று...

பாலக்காட்டுக் கணவாய் வழியாகக் கோவைத்தென்றல் புகுந்து வந்து தாலாட்டும் அழகான சிற்றூர் சின்னவதம்பச்சேரி... பரம்பிக்குளம், ஆழியாறு கால்வாய் ஒரு ஓரத்தில் பாய்ந்து தான், நீர் கொண்டுவரும் பொழுதெல்லாம் பசுமைகொண்டு வந்து அக்கம்பக்கத்து கிராமங்களை செழிப்பாக்கிக் கொண்டிருந்தது.

சொக்கன் செட்டியார் மல்லம்மாள் மேனிலைப்பள்ளியும்...

ஊ.சவுண்டப்ப செட்டியார் ஆரம்பப்பள்ளியும் அரசு உதவி பெறும் தனியார் பள்ளிகள். அங்கே படித்த ஒரு மாணவனது அழகான ஒட்டு வீடு சின்னவதம்பச்சேரியின் முக்கியமான ஒரே சாலை ஓரமாக. மேனிலைப் பள்ளிக்கு சுமார் நூறு மீட்டருக்கும் குறைவான தொலைவில் எதிரேயே அமைந்திருக்கிறது. ஊரின் கிழக்காலே அமைந்திருந்த “காவேரிக்காடு” என்கின்ற சிறு சிறு சரளைக் கற்கள் பரந்துபட்ட கட்டாந்தரை, மேடுபள்ள கிரிக்கெட் மைதானத்தையும்... “அம்மன்கோவில் கிழக்காலே” என்ற பாடலுக்கேற்ப அமர்ந்திருந்து அருள்பாலிக்கிற செளடேஸ்வரி அம்மன் ஆலயத்தையும்... சுற்றி இருக்கின்ற ஆயிரம் வீடுகளையும் 2003-இல் கணக்கெடுத்தால் ஆகிவிடுகிறது.

அந்தக் கிராமம்...

நாம் அறிமுகமாகிக் கொள்கின்ற அந்தக் கிராமத்தின் ஒரு சராசரி... மாணவன்தான் வளர்ந்து இந்தப் புத்தகத்தை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறான்.

தொலைபேசி சினூங்குகிறது... புது செல்லிட தொலைபேசி அது...அந்த ஓட்டுவீட்டில் நீளவாக்கில் மூன்று தடுப்புக்கள் அதில் “கடைசி ரும்” என்றழைக்கப்படும்... சின்ன அறையில் அமர்ந்து கொண்டிருந்த ஒரு பிற்பகல் பொழுது... கோவை வானொலி நிலையத்திலிருந்து அழைப்பு.

அந்த நீலநிற பட்டன் நோக்கியா., அடிப்படை (Bak) வடிவமைப்பு (model) ஆகும்...

வானொலிப் பெட்டியைக் கொஞ்சம் தன்வி வைத்துக்கொள்ளுங்கள்... அதன் ஒலியைக் குறைத்துவிடுங்கள்... இது “வி.ஐ.பி தேரம்” என்கின்ற நிகழ்ச்சி ... இதில் உங்களுக்குப் பிடித்தமான பாடலை ஒலிபரப்ப இருக்கின்றோம்... என்று நிகழ்ச்சி ஒருங்கிணைப்பாளர் பெண்மணி பேசத் தொடங்கினார். ஒரு நிமிடம் அந்த மாணவனுக்கு எதுவும் தலைகால் புரியவில்லை.

நீங்க இன்றைக்கு வி.ஐ.பி என்பதால்... உங்களையும் இந்நிகழ்ச்சியில் சேர்த்து உள்ளோம்... என்று அந்த ஒருங்கிணைப்பாளர் மகிழ்ச்சியோடு பேசினார்.

“யாருங்க... மேடம்...வி.ஐ.பி? நீங்க யாருகிட்ட பேசோணும்ங்க” என்று பணிவாக கோவைத் தமிழில் கேட்க....

“நீங்கதான் வி.ஐ.பி...இன்றைக்கு....

இந்திய ஆட்சிப்பணித் தேர்வில் தமிழகத்திலிருந்து இரண்டாயிரத்து மூன்றில் (2003) தேர்வான அதிகாரிகளில் மாநிலத்தில் முதலிடத்திலும்... அகில இந்திய அளவில் ஐம்பத்திரண்டாம் இடத்திலும் இருக்கின்றீர்கள்... வாழ்த்துக்கள்...” என்று அவர்கள் பேசப் பேச பல காலமாக... படித்து வந்த மாணவனது கனவு நிறைவேறிய... ஒரு மகிழ்ச்சிப் பிரவாகம்... அந்தக் கணத்தில் பொங்கி வழிந்து ஓடத்துவங்கி. அந்தக் காட்சி... நெஞ்சில் புகைப்பட நினைவலையாக (மூழ்வழிபசயினை அநஅழசல) பதிந்து போயிருக்கின்றது...

“அண்ணாமலை” திரைப்படத்திலிருந்து “வெற்றி நிச்சயம்” என்கின்ற பாடலைத் தேர்ந்தெடுத்தோம்.... ஒலிபரப்பினார்கள்.....

மீண்டும் ஒருமுறை வாழ்வில் மேடுபள்ளங்களில்... தன்னம்பிக்கை, விடாமுயற்சி, துணிவு, கனிவு, அன்பு, நேர்மை, பணிவு, கருணை ஆகிய பண்புகளை ஒருசேரக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்கின்ற உணர்வுகளை இசை, காது வழியாக... இதயத்தில் நட்டுவைத்து.. தாலாட்டியது... இந்த நிகழ்வு குறித்து நிறைய மேடைகளில் எதிர்கால

வி.ஐ.பி சாதனையாளர்களோடு கலந்துரையாடிப் பகிர்ந்து கொண்டோம்... அதனைக் காற்றிலே கரைத்துவிடாமல் எழுத்துக்களில் உறையச் செய்யும் முயற்சியே இந்தப் புத்தகம்....

“யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்”

என்று திருமந்திரம் சொல்கின்றது.....

படிக்கப் படிக்க இனித்த பாடங்கள்.... படித்தாலே இனிக்கும். என்று பறைசாற்றச் சொல்கின்றன...

திருமூலர் வாக்கிற்கிணங்க... செயல்படுவோம்.....

சின்னர் சின்ன செய்முறை நுட்பங்கள் (Practical technique) வழியே படிப்பதை இனிப்பாக்கி. மகிழ்வாக்கி.... எதிர்கால உலகத்தை செழிப்பாக்குவோம்... என்கின்ற உற்சாகமான குறிக்கோளோடுதான்... இப்புத்தகம் வழிந்தோடப் போகின்றது... வாருங்கள்... .காட்டாறாய் ஊற்றெடுக்கும் நினைவலைகள் சுழன்றடிக்கும்... ஞாபக ஓடையின் ஓடத்தில்... சிறு காட்சிக் கையளவு... இனிப்பான நீரை அள்ளிப் பருகி... அதன் பின்னணித் தத்துவத்தை அறிந்து மகிழ்வோம்...

இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் சிறிய மூலையிலே... சிறகசைத்த ஒரு சிறு பட்டாம்பூச்சியின் சலனத்தைப்போல... மெல்லிசாக அமைந்த, சின்னச்சின்ன நடப்புக்களை அவ்வப்போது பகிர்ந்துகொண்டு அவற்றின் வழியே தோன்றிய சிந்தனைகளை ஆராய்வோம். அது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் அனைவருக்கும் இருக்கலாம், வாழ்வில் நடத்திருக்கலாம் ... அதனால் படிக்கத் தூண்டலாம்... அதுவே இப்புத்தகத்தின் இலக்காகும்....

வாருங்கள்.... எல்லாரும் இந்நாட்டு மன்னர் - என்பதுபோல்...

நீங்கள் அனைவருமே வி.ஐ.பி க்கள் தான் என்று நிரூபிப்போம்....

பாகம் 1 - பகுதி 2

இப்புத்தகத்தை எப்படித் தொடங்கலாம்?

உலகம் நிறைந்த நண்பர்களே வணக்கம். படிப்பது இனிக்குமா? என்று எடுத்தவுடன் கேள்வி கேட்டு! இது ஒரு நகைமுரண் என்று கருதும் அன்பர்களுக்கும் அன்பு கலந்த வணக்கம்.

படித்தாலே இனிப்பது இந்தப் புத்தகம் மட்டுமல்ல, உலகம் முழுதுமே என்பதை இந்தப் புத்தகம் முடித்த பின்னர் முழுதாக ஒப்புக் கொள்ள உள்ள எல்லா நண்பர்களுக்கும் வரவேற்பு கலந்த வணக்கம்.

படிப்பு என்பது எதைக் குறிக்கிறது என்று தொடங்கினால் பொருந்தும் என்று கருதுகின்றோம். இப்புத்தகத்தில் குறிப்பாக பொருள் கொள்ளும் வண்ணம் சிலபல கருத்துக்களைத் தனித்துவமான பின்புலத்தோடு உணர்த்துவதாக உள்ளோம்.

எனவே பொதுவான பொருள்கொண்டு குழப்பமுற வேண்டாம் வாசக நண்பர்களே. எல்லா வாசகர்களையும் நண்பர்களாகப் பாவிக்கும் அவர்களோடு நட்புப் பாராட்டி இயன்றளவு உதவி புரியும் நோக்கில் இக்கட்டுரைப் புத்தகம் இயற்றப்பட்டுள்ளது.

ஆதலால் நண்பர்களே....

பள்ளி கல்லூரி மாணவர் மாணவியரிலிருந்து மழலையர் வரை கற்கத்தொடங்கும் எல்லோரும் நண்பர்களில் அடக்கம்! ”சாகும் வரை தமிழ்ப் படித்துச் சாகவேண்டும்” என்று சொன்ன ஈழத்துக் கவிஞர் சச்சிதானந்தனார் வாக்கின்படி தள்ளாத வயதானாலும் தமிழ்ப் படிக்கும் இப்புத்தகத்தை ஸ்பரிசிக்கும் நேசிக்கும் எல்லோரும் எம் நட்பே! இப்படி எல்லாத் திசைகளிலும் ஏராள நண்பர்களுக்குப் பாரபட்சமின்றி பணிவான, பண்பான, வணக்கம் தெரிவிக்கின்றோம். உடன்படுவதற்கும் முரண்படுவதற்கும் பூரண சுதந்திரம் தந்து கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கு கனிவான எதிர்பார்ப்புக்கள் தந்து காத்திருக்கின்றோம்.

முதனிலை பன்மையில் நாம் என்று குறிப்பிடக் காரணம் யாதெனில் படித்தாலே இனிக்கும் என்று சொல்கின்ற கருத்துக்கள் படித்துக் கொடுத்தவர்கள் பலபேர் ஆவார்கள்!

கற்றுக்கொடுத்த புத்தகங்கள் ஆயிரக்கணக்கு! கணினி, காணொலி, திரைப்படம், தினந்தோறும் செய்தித்தாள் என எண்ணற்ற ஊடகங்கள் அதன் தொழில்நுட்பக் கலைஞர்கள், வள்ளுவர், பாரதி முதல் ஷெல்லியும் ஷேக்ஸ்பியரும்... கன்ப்யூஸ் பண்ணாத சீனத்து கன்பூசியஸில் இருந்து... இரஷ்ய போர்மூலம் வாழ்க்கைப் பாடம் படிக்க வைத்து.... மகாத்மாவுக்கு... எளிமையைப் பரிசளித்த டால்ஸ்டாய் வரையில் பல பேரிடம் இருந்து படித்தெடுத்த உலகம் பரிசளித்த சின்னச் சின்ன விந்தை வித்தைகளைப் படித்தால் இனிக்கும் சிந்தை விதைகளை நண்பர்கள் மனதில் நட்டுவித்து அது வளர்ந்து பலன்கொடுக்கும் காணக் கிடைக்காத காட்சிதனைக் கண்டுகளிக்க...

யாம்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம் என மீன் எடுத்துக் கொடுக்காமல் மீன் பிடிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கும் முயற்சிதனை இந்தப் புத்தகம் மூலம் மேற்கொண்டிருப்பதனால்தான் நாம் அனைவரும் இணைந்து... நாம் என்றே குறிப்பிடுவோம்!

சரி...

இதில் படிப்பு என்று எதைக் குறிப்பிடுகின்றோம்? இக்கேள்விக்குப் பரவலாக நாம் கருதும் பள்ளி - கல்லூரிகளில் பாடங்கள் படிப்பித்துப் பரீட்சையிலே தேர்வு செய்யும் படிப்பை நினைக்கலாம் - அது ஒன்று.

வாழ்க்கைப் பாடத்தை படிப்பிப்பது பரந்த படிப்பு என் விரித்துப் பொருள் கொள்வோமே! அது இரண்டு.

ஆக மொத்தம் எங்கெங்கெல்லாம் ஏதாவதொன்றைக் கற்றுக் கொள்கிறோமோ? அதெல்லாமே படிப்பு என்று அகலமாகப் பொருள் கொள்வோம்.

நம் பாவேந்தர் பாரதிதாசனார் ”எங்கும் பாரடா இப்புவி மக்களை... பாரடா உன்னுடன் பிறந்த பட்டாளம்...” என்று அனைவரையும் உடன்பிறந்தோர் என்று அறிமுகப்படுத்தி, அறிவை விரிவு செய் அகண்டமாக்கு விசாலப் பார்வையால் விழுங்கு மக்களை என்று இட்ட உத்தரவுக்கிணங்க மனதை விரிவு செய்து அறிவை விரியச் செய்து கருத்துக்களைப் புரிந்துகொள்ள வைக்கின்ற எல்லாமே படிப்புத்தான் என்று முடிவு செய்யத் தோன்றுகின்றது.

இப்படி ஒரு விசாலமான அளவுகோல் கொண்டு அளந்தோமே யானால் ஆயிரமாயிரம் வகையான, படிப்புகளை வரிசைப்படுத்தி... அலைமோதுகிற வகைகளைப் பட்டியலிடலாம்.....கையில் சிக்கிய, கண்ணில் பட்ட எல்லாப் படிப்புகளையும் - ஏன் காவலர் தேர்வுக்கு ஆளெடுப்பது போல அணிவகுத்து நிறுத்தி உயரத்தை அளந்து பார்த்துத் தனித்தன்மையைப் பிரமித்து நோக்கக் கூடாது? என்று தோன்றியது.

படிப்பது இனிப்பானது என்றால் நம்மில் சிலருக்கு அவர்களே இனிப்பானவர்கள் அதாவது ”சர்க்கரை நோய்” உள்ளோர் என்பதால், இனிப்புச் சாப்பிடுவதே இல்லை அல்லது இனிப்பு என்றால் விரும்புவதில்லை என்று கூறிவிடுவார்கள். அவர்களுக்கும் உகந்த வகையில் உள்ள இனிப்பையும் ஒருங்கே கூட்டி உள்ளார்ந்த உவகை அளிக்கக் கூடிய, மனத்தித்திப்பு வழங்கக்கூடிய நிகழ்வு நாம் எண்ணும் படிப்பு என்று பொருள் கொள்ள வேண்டுகின்றோம்.

பாகம் 1 - பகுதி 3:

குறி வைத்து அடிங்க

வாழ்வின் இலக்கு என்னவாக இருக்க வேண்டும்?

படிப்பதாகவும் இனிப்பதாகவும் இருக்க வேண்டும்? என்ற ஒரு வாக்கியத்தைப் பதிலாகக் கூறினால் அதைக் கேள்விக் குறியோடுதான் மேற்கண்டவாறு முடிக்க இயலும். நம்மில் நிறையப்பேர் ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை. பள்ளிப் பருவத்தில் ஆண்டு இறுதித் தேர்வு முடிந்த உடன் பழைய ஆண்டுப் புத்தகங்கள் மீது தன் கோபத்தைக் காட்டிய நண்பர்களை நாம் கண்டுள்ளோம்.

கால்நடை உதவி மருத்துவர் பணியில் சேருவதற்கான போட்டித் தேர்வு 2001-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. அதில் வெற்றி பெற்று பணிக்குச் சேர்ந்தோம். நம் நண்பர்கள் ஆறு பேர். அந்தத் தேர்விற்காக பல ஆண்டுகள் படித்தோம், தயாரித்துக் கொண்டோம். கடைசி ஆறு மாதங்கள் மிகக் கடுமையான படிப்பு. "மல்டிபிள் சாய்ஸ்" வகையிலான ஒரு மதிப்பெண் கேள்விகள் அடங்கிய இரண்டு தாள்களைக் கொண்ட தேர்வு. அதில் வெற்றி பெற்றோம், சங்கர், பாரி, கிரி, இராஜமாணிக்கம், சுரேஷ் ஆறு பேரும். ஒரே மகிழ்ச்சி!

பொதுவாக, தேர்வு முடிவுகள் வெளியாகும் நாட்களும் அதைக் கண்டவுடன் மகிழ்ச்சியில் உண்டாகும் உவகைப்பெருக்கும் நீண்ட நாட்களுக்கு மறக்க முடியாது. நண்பர்களே... உங்களின் வாழ்விலும் அதுபோன்ற தேர்வு வெற்றிகள் நிறைய நடைபெற வாழ்த்துக்கள். அத்தகைய மறக்க முடியாத ஒரு தருணத்தில் நண்பன் டாக்டர். க்ஷி. இராஜமாணிக்கம் கூறினான்.

“அப்பாடா சாமி! போதுண்டா... படிப்பு... இப்போ ரிசல்ட் வந்தாச்சு... இனிமே ... குமுதம், ஆனந்த விகடன், கூட படிக்க மாட்டேன்டா” என்று விளையாட்டாகக் கூறினான். எவ்வளவு உணர்ச்சி வசப்பட்டு இருக்கின்றான். அப்போது அவனிடம் “படித்தாலே இனிக்கும்” என்றால் அடிக்க வந்திருப்பான்

இப்பொழுதும் பதினாறு வருடங்கள் உருண்டோடிய பிறகு திரும்பிப் பார்த்தால்... பரேய்லி ஐ.வி.ஆர்.ஐ என்று சொல்லக்கூடிய உத்திரப்பிரதேசம் பரேய்லி என்ற இடத்தில் உள்ள இந்தியன் வெட்டரினரி ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட்டில் (IVRI) நாங்கள் படித்துக் கொண்டிருந்த அந்த 2000 - 2001 காலக் கட்டங்கள் மிக இனிமையாக நினைவு கூரத்தக்கவையே! அதி தீவிரமாக, ஒரு நாளைக்குப் பத்து பன்னிரண்டு மணி நேரத்திற்கும் அதிகமாகப் படிப்பில் செலவிட்ட அசதியின் களைப்பைப் போக்கவும், வெற்றிக் களிப்பின் தீவிரத்தின் மகிழ்ச்சியின் பிரவாகத்திலும் பிறந்த சொற்கள் அவை!

அதன்பிறகு டாக்டர். இராஜமாணிக்கம்... சொன்னது போலவே எதையும் படிக்காமல்தான் இருந்தானா?... என்று கேட்டால்...

அதற்கு இன்னொரு நிகழ்ச்சியை உதாரணமாகக் கூறிய பிறகு விடை கண்டுபிடிப்போம்...

டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன், இ.ஆ.ப., அவர்கள் சேலம் மாவட்ட ஆட்சியராக 2004-இல் இருந்த சமயத்தில் பயிற்சிக்காக அவரிடம் சென்றிருந்தோம். இந்திய ஆட்சிப் பணித் தேர்விற்குப் படிப்பதற்கு மிக அதிக நேரம் படிக்க வேண்டும் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே! அவரைச் சந்தித்து அறிவுரை பெற்ற பொழுது அவர் கூறிய முக்கியமான கருத்து நம் மனதில் இருத்திக்கொண்டு செயல்பட வேண்டியது..

“நீங்கள் பணியில் சேர்ந்த பின்னர் படிப்பதைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்துவிடாதீர்கள், தேர்வுக்குத் தயாரான காலக்கட்டத்தில் படித்ததைவிட அதிகமாகப் படிக்க வேண்டும். கோப்புகள், கோப்புகளின் பின்புலத் தகவல், கோப்பில் கையாளப்பட்டு உள்ள பொருட்கள் குறித்த பொதுவான தகவல்கள், கோப்புகளில் வழக்கு ஏதேனும் இருப்பின் அவற்றின் சட்டப் பின்னணி, முன்னுதாரணமாக மேற்கோள் சுட்டப்பட்டிருந்தால் அதன் பொருத்தம்... என்று படிப்பதற்கு நிறைய இருக்கின்றது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும்... அதன் வரலாறு புவியியலில் தொடங்கி பல நிர்வாகத் தகவல்களை மனதில் இருத்தி செயல்படத் தொடர்ந்து படிப்பது மிகவும் அத்தியாவசியமானது!”

இப்படிப் படிப்பதைக் குறித்தும் அதன் தொடர்ச்சியைக் குறித்தும்... போகப்போக அதிகரித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்கின்ற கருத்தைக் குறித்தும் நிறைய சிந்தனைகளைச் சிரமேற்கொண்டதன் விளைவு -இவற்றை நண்பர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்னும் பேராவல்.

ஏற்கெனவே கூறியதுபோல்

ஒரு இடைக்கால இளைப்பாறலுக்காகவே னுச. இராஜமாணிக்கம் அவ்வாறு கூறினாலும்... வாழ்வில் படித்து மகிழ்வதை, பல்வேறு தகவல்களைப் புதிதாகத் தெரிந்து மகிழ்வதை அவன் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றான் என்பதை நாம் சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லை... ஆகவே படித்தாலே இனிக்கும் என்பது பட்டறிவின் பயன்பாட்டால் பார்த்தறிந்த உண்மையே! அது முக்காலத்துக்கும்

பொருந்தி வருகின்றது. பழங்காலத்தில் படித்திருந்தால் நடப்புக் காலத்தில் நன்மதிப்புப் பெற்றுத் தரும். நிகழ்காலத்தில் படிக்கும் செய்திகள், நீடித்த மகிழ்ச்சியுடன் இனிக்கும்..

எதிர்காலத்தில் எதைப்படித்தாலும்... நிச்சயமாக மகிழ்ச்சியைத் தரும்... என்பதே “படித்தாலே இனிக்கும்” தத்துவத்தின் உட்பொருளாகும்.. இந்தத் தத்துவம்தான் நம்மை வி.ஐ.பி ஆக மாற்ற உள்ளது...

4. வெற்றி அருகில் தான்

முனைவர் செ.கஸ்தூரி

விடாதே தொடர்ந்து செல் வெற்றி அருகில்தான் எத்தனை வருடம் வாழ்ந்தோம் என்பது காலண்டர் கணக்கு எப்படி வாழ்ந்தோம் என்பதுதான் மனிதக்கணக்கு எதிர்காலம் என்பது நம் கையில் இல்லை நேற்று என்பது நினைவு. நாளை என்பது கனவு இன்று என்பதுதான் நனவு. நிஜம் நிஜத்தில் வாழ்க்கையை மகிழ்வாய் அமைத்துக் கொள்ளாவிட்டால் எதிர்கால வாழ்வு கானல் நீராகிவிடும்.

வாழ்வு என்பது வெற்றியும் தோல்வியும் நிறைந்த மலர்க்கூடை தோல்விகள் சறுக்கல்கள் மனதுக்குச் சங்கடமாகத்தான் இருக்கும். ஆனாலும் என்னால் இதைச் சமாளிக்க முடியும் என்று திட்டமிட்டால் அவற்றிலிருந்து விரைவாக வெளியில் வரலாம். அத்துடன் வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே என்ற மன உறுதியிருந்தால் வெற்றி வெற்றி எங்கு நோக்கினும் வெற்றி என்று உள்ளம் குதுகலிக்கும்.

“எண்ணும் எண்ணங்கள் யாவினும் வெற்றி

எங்கும் வெற்றி எதனினும் வெற்றி”

என்று பாரதி பாடுவதை நினைவில் இருத்திக்கொள். வெற்றி அருகில் தான்.

வெற்றி எளிதானதே

வெற்றி பெறுவது மிகவும் எளிதானதே. என்ன செய்கிறாய் என்பதை அறிந்து செய். செய்வதை விரும்பிச் செய். செய்வதை நம்பிக்கையோடு செய். செல்லும் பாதை

சரியாக இருந்தால் மெல்ல ஓடினாலும் வெற்றிதான். யார் முன்னேறிச் செல்கிறார்களோ அவர்களுக்கே இந்த உலகம் வழிதிறந்து விடுகிறது.

“உன்னை அறிந்தால் - நீ உன்னை அறிந்தால்

உலகத்தில் போராடலாம்! உயர்ந்தாலும் தாழ்ந்தாலும்

தலை வணங்காமல் நீ வாழலாம்”

எனக் கண்ணதாசன் பாடிய பாடலைப் பாடிக்கொண்டேயிருங்கள். நம்முடைய திறமையை ஆற்றலை நாம் தெரிந்தும் அறிந்தும் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் வாழ்க்கையில் வெற்றியைச் சலபமாக எட்ட முடியும். திறமையை அறிந்தால் மட்டும் போதாது. பாடுபடு, பக்குவப்படு, பயன்படு, இந்த மூன்று சொற்களின் இறுதியும் உன்னை னழ...னழ என்று தூண்டிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். நீ உயர்ந்தவனாக மாறிவிடுவாய்.

கீழே விழாமல் இருப்பதில் பெருமை இல்லை. விழுந்த பொழுதெல்லாம் எழுந்திருப்பதே பெருமையாகும். சாதனை படைத்தவர்கள் எல்லாம் ஒரே மூச்சில் வென்றவர்கள் அல்லர் விழுந்து விழுந்து எழுந்தவர்கள்தான். சாதிக்க வேண்டும் என்ற வெறியுடன் நம்மால் முடியும் என்று தினசரி இரண்டு முறையாவது உங்கள் மனதிற்குக் கட்டளை இடுங்கள். நிச்சயம் உங்களால் முடியும்.

“யாருக்கில்லை போராட்டம் கண்ணில் என்ன நீராட்டம்

ஒரு கனவு கண்டால் அதைத் தினம் முயன்றால்

ஒரு நாளில் நிஜமாகும்”

தோல்வியைக் கண்டு துவண்டு விட வேண்டாம். தோல்விதான் நமக்கே நம்மை அடையாளம் காட்டுவதோடு நம்மை நாமே புரிந்து கொள்ள நமக்கு உதவி செய்கிறது. தோல்வியில் துவண்டு விடாமலும் வெற்றியில் கனத்து விடாமலும் இருப்பதற்கு மனதைப் பக்குவப் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

தோல்வியே படிக்கல்

எதிர்பார்த்த வெற்றி கிடைக்கவில்லையே என்றதும் சோர்வடைந்து விடக்கூடாது. முடங்கிக் கிடந்தால் சிலந்தியும் உன்னைச் சிறை பிடிக்கும். உழைப்பையும்

முயற்சியையும் தொடர் நிகழ்வுகளாகப் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். முயற்சிக்கான பலன்கள் சில சமயங்களில் உடனே கிடைத்துவிடும். சில நேரங்களில் தாமதமாகலாம். அதற்குப் பொறுமை மிக மிக அவசியம்

“உள்ளம் என்றும் எப்போதும் உடைந்து போகக்கூடாது

என்ன இந்த வாழ்க்கை என்ற எண்ணம் தோன்றக்கூடாது”

தோல்வியே நம் வாழ்க்கையின் வெற்றிக்கான திருப்புமுனை ஆகும். தோல்வியைக்கண்டு துவண்டு விடக்கூடாது. தோல்விகளைப் படிக்கல்லாக அல்லது பாலமாக அமைத்து இடையூறுகளைக் கடந்து முன்னேற வேண்டும். நம்மால் முடியும் என்ற நம்பிக்கை தமக்கு வரவேண்டும்

“முடியாது என்று சொல்வது மூடநம்பிக்கை

முடியுமா என்று கேட்பது அவநம்பிக்கை

முடியும் என்று சொல்வதே தன்னம்பிக்கை”

தன்னம்பிக்கை கொண்டவர்கள் தன் ஆற்றலை உணர்ந்தவர் களாகத் தைரியமாகச் செயலில் இறங்குவார்கள். முடியும் என்று நம்பும் மனிதனால்தான் வரலாறு படைக்க முடிகிறது. தயங்குபவர் களுக்கும் பயப்படுகிறவர்களுக்கும் யோசிப்பவர்களுக்கும் இந்த உலகில் எதுவும் சாத்தியமில்லை. துணிவும் முயற்சியும் தான் வெற்றியின் முதல்படி. மாபெரும் சபைதனில் நீ நடந்தால் உனக்கு மாலைகள் விழ வேண்டும் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்

அறிவே துணை

அறிவு ஒன்றுதான் அச்சத்தை முறிக்கும் அரிய மருந்து. எனவே தான் வள்ளுவரும் அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி என்கிறார். அறிவை வளர்த்துக் கொண்டால் அறியாமை அகன்று விடும். ஓய்வு நேரங்களில் புத்தகங்களை வாசித்துப் பழக வேண்டும். நிறைய படியுங்கள். நிறைய யோசியுங்கள். புத்தகங்களை நாம் மேலிருந்து கீழே வாசிக்கிறோம். புத்தகங்களோ நம்மைக் கீழிருந்து மேலே தூக்கி விடுகிறது. எனவே படிப்புத் தேவை. அதோடு உழைப்பும் தேவை. படிப்பால் உண்மை

தெரியும் உலகமும் தெரியும். அறிவு ஜீவிகளுடன் பழகுங்கள். மற்றவர்களுடன் கலந்து உரையாடினால் உங்கள் அறிவு விருத்தியடையும். புதிய யோசனைகள் உங்களுக்குள்ளும் பளிச்சிடும். நீங்களும் மதிப்புடையவர்களாக மாற முடியும். ஒவ்வொரு நாளும் நம்மை நாமே புதுப்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். செடியானது வளர்ந்து வளர்ந்து தன்னைப் புதுப்பித்துக் கொள்கிறது. அதுபோல பயிற்சிக்கு உட்பட்ட மனிதர்களே முயற்சி எடுப்பதில் முந்திக் கொள்கிறார்கள். புதியவைகளைக் கற்றுக் கொள்வதில் முனைப்போடு இருப்பது அவசியம். இக்கட்டான சூழ்நிலையில் எல்லாம் முடிந்துவிட்டது என்று எண்ணி விரக்தி அடைந்துவிடாதீர்கள். சிலிர்த்து எழும் மனிதனே சிறப்புடன் வாழ்வான் என்று எண்ணுங்கள். சூழ்நிலைகளை மாற்றினாலே தன்னம்பிக்கை பிறக்கும். அது வெற்றியை நோக்கி நம்மை இட்டுச் செல்லும் வாழ்க்கையில் ஆயிரம் எண்ணங்கள் தோன்றலாம். அவை செயல் வடிவம் பெறும்போதுதான் எண்ணம் போல் வாழலாம். இமயம் போல் உயர்ந்து நிற்கலாம்.

இனிமையான இளமை

இளமை என்பது பெரிய பொக்கிசம். இளமை இனியது. ஆற்றல் மிக்கது. ஆனால் இளமைக்கு மதிப்புக் கொடுக்காமல் வீணாக்கிவிடுகிறோம். இளமையைச் சரியாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். “இளமையில் கல்லாதது கல்வியும் அல்ல” என்பதை நினைவில் கொள்ளவேண்டும். இளைஞர்களின் கையில் தான் இந்த நாடே இருக்கிறது. இளமையிலேயே கடமையைக் கண்ணியமாகச் செய்திட வேண்டும். இளமையை உதறிவிட்டால் அதுவும் நம்மை உதறிவிடும்.

மது இல்லாமலே வெறி கொள்ளச்செய்வது வாலிபம் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. வெந்ததைத் தின்று விதிவந்தால் சாவதற்கான வாழ்க்கை வாழாமல் அடுத்தவரின் நலனில் அக்கறையும் பிறர் நலப்பணியில் அர்ப்பணிப்பும் மானுடத்தின் மீது அன்பும் பரிவும். இரக்கமும் உடையவராக வாழ்வோம்.

கவிஞர் மு. மேத்தா அவர்களின் கூற்றுப்படி “காத்திருக்கும் வரை நம் பெயர் காற்று என்றே இருக்கட்டும். புறப்பட்டுவிட்டால் புயல் என்று புரிய வைப்போம்”. “காலம் பொன்போன்றது என்பது பழைமை மொழி காலம் உயிர் போன்றது என்பதே

புதுமொழி” உயிர்போனால் திரும்பாது காலமும் அப்படியே. ஆதலால் விழிப்புடன் திட்டமிட்டுச் செயல்பட வேண்டும். உற்சாகமாக இருப்பதுதான் வெற்றிகரமான வாழ்க்கைக்கு முதல் அறிகுறி. சோர்வு என்ற சொல்லின் முதல் எழுத்தை மாற்றினாலே போதும் பிறந்துவிடும் தீர்வு. ஈடுபாடில்லாத எந்தச்செயலும் சிறப்பாக இருக்காது. வசதி வரும்வரை அசதியை நினைக்காமல் அசத்து. போரடிக்குது போரடிக்குது என்று சொல்லாமல் முயற்சி என்ற போர் செய்து வெற்றி என்ற கனியை அடைந்திடு, கனிவு என்னும் காந்தம் உன்னிடமிருந்தால் இந்த உலகமே உன் இதயத்தில் ஒட்டிக் கொள்ளும். விடாதே தொடர்ந்து செல். வெற்றி அருகில்தான்.

5. காலமறிதல்

முனைவர் வி. பார்த்தீபன்

“மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது”என்பது ஓளவையின் வாக்கு. பெற்றுகரிய மானிடப் பிறவியினையடைந்த நாம் நம் வாழ்நாளில் சாதித்தவையைக் காட்டிலும் சாதிக்காமல் விட்டவைதான் அதிகம். நொடிகளாய், நிமிடங்களாய், மணிகளாய், நாட்களாய், மாதங்களாய். வருடங்களாய்க் காலம் கடந்துகொண்டே இருக்கிறது. காலத்தைச் செம்மையுறப் பயன்படுத்தி நாம் சாதிக்க வேண்டியவை ஏராளம். ஏராளம்

காலம் மனிதனின் விலை மதிப்பற்ற சொத்து, அரிய ஆதாரம், அது யாவர்க்கும் சமமாகக் கிடைக்கப் பெற்ற அரும் பரிசு. உலகின் எப்பகுதியில் வாழினும், எத்தகையவராயினும் அவருக்கு இருபத்து நான்கு மணி நேரமே நாளொன்றுக்குக் கிடைக்கிறது. மிகப்பெரிய செல்வந்தர்கூட மேலும் ஒரு மணிநேரத்தைத் தனக்கெனக் கூடுதலாகப் பெற இயலாது. விஞ்ஞானிகளும், கணிப்பொறி வல்லுநர்களும் ஆயிரக் கணக்கான செயல்பாடுகளை நொடிப்பொழுதில் செய்யவல்லவர் களேயானாலும் அவர்களால் புதிதாக நொடிப்பொழுதொன்றை உருவாக்க இயலாது.

வால்டர் ஸ்காட் என்ற அறிஞர்,

“காலத்தை திரும்பப் பெற இயலாது,

அதைச் சேமிக்கவோ அல்லது

வாங்கவோ இயலாது.

நீங்கள் வாழ்வை நேசிப்பீராயின்

காலத்தை விரயமாக்காதீர், ஏனெனில்

வாழ்வு என்பது நேரத்தால் ஆக்கப்பட்டது”

என்கிறார்.

வால்டர் என்ற பிரெஞ்சுத் தத்துவஞானி காலத்தின் இயல்பைக் கூறுமிடத்து, ”இவ்வுலகம் மிக நீளமானதும், மிகக்குறுகியதும், மிகவேகமானதும், அதிகம் பகுக்கப்படக் கூடியதும், மிகவும் புறக்கணிக்கப்படக் கூடுவதும், மிகவும் வருத்தப்பட வைக்கக்கூடுவதும் என ஒன்று உண்டென்றால் அது காலம்தான்” என்கிறார்.

ஓவியன் ஒருவன் ஒரு விநோதமான ஓவியம் ஒன்றை வரைந்து காட்சிக்கு வைத்திருந்தான். அதில் மனிதன் ஒருவனின் முன்தலையில் நீண்டு வளர்ந்திருந்த முடி அவன் முகத்தை முடியிருக்க, பின்தலையோ வழுக்கையாக இருந்தது. கால்களிரண்டிலும் இறக்கைகள் இருந்தன. ஓவியத்தைக் கண்ணுற்ற மக்கள் புரியாது விதிர்ந்து ஓவியனைக் கேட்டனர். ”யாருடைய ஓவியம் இது?” ஓவியன் பதிலுரைத்தான், “இது காலத்தின் ஓவியம்,” வியப்புற்ற மக்கள் மேலும் வினவினர், ஐயா, ஏனிந்த மனிதனின் முகம் மறைக்கப்பட்டுள்ளது.

அதற்கு ஓவியன், ”காலம் மக்களுக்கு முன்னால் வருகையில் யாரும். அதனை அடையாளம் காண்பதில்லை. அதனாலேதான் அவ்வாறு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது” என்றான்.

”முன்னால் முடியிருக்கவும் பின்னால் வழுக்கையாகவும் ஏன் வரைந்துள்ளீர்?” என மக்கள் வினவி, ஓவியன் பதிலளித்தான். ”காலம் வரும்போது அதனைப் பிடித்துக்கொள்ள ஏதுவாக முன்னால் முடி வரையப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தவறவிட்டால் எத்தனை ஆயிரங்கள் செலவிட்டாலும் பிடிக்க இயலாது என்பதைக் குறிக்கவே பின்னால் வழுக்கையாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது” என்றான்

மக்கள் இறுதியாகக் கேட்டனர், ”காலிலே ஏன் இறக்கைகள் உள்ளன?.

ஓவியன் சொன்னான், "ஏனெனில் காலம் மிக வேகமாகக் கடந்து செல்லும், ஒருமுறை கடந்துவிட்டால் கடவுளரும் அதனை மீள்பெற இயலாது "

காலத்தின் புதிர்ந்தன்மை இதன்முலம் விளங்குகிறதல்லவா? புகழுடன் செம்மாந்த வாழ்வு வாழ்ந்தோரின் வரலாறுகள் ஓர் உண்மையை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. அதுதான் அவர்களது திட்டமிட்டுச் செயலாற்றும் திறன். தாங்கள் கொண்ட திட்டத்தைக் காலமறிந்து ஒரு குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள் முடிப்பதில் அவர்கள் வெற்றி பெற்றவர்களாக இருந்தனர். காலம் அறிதலும், நேரந் தவறாமையும் சாதனையாளர்களை உருவாக்கும் கருவிகளாம்.

காலம் அறிதலின் அவசியம்

நம் நடைமுறை வாழ்வில் காலம் அறிதல் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. வாழ்வின் அனைத்துத் துறைகளிலும் விவசாயம், அலுவலகம், வணிகம் என எப்பிரிவாயினும் காலமறிந்து செயல்படுதல் அவசியமாகும்.

“ஆடிப்பட்டம் தேடி விதை” என்றும் ”பருவத்தே பயிர்செய்” என்றும் விவசாயத்தில் காலத்தின் அருமை வலியுறுத்தப்படுகிறது. பயிரின் நேர்த்தியும் காலமறிந்து ஆற்றும் செயல்பாடுகளால் அமைகிறது.

தொழில் மற்றும் வணிகத்தில் காலமறிந்த செயல்பாடு, நிறுவனங்கள் உயர்வழி வகுக்கிறது. புதிய உத்திகளைப் பயன்படுத்துதல், அமைப்புகளில் மாற்றம் செய்தல், விலைகளில் மாறுபாடு செய்தல், புதிய துறைகளில் ஈடுபடல் இவை போன்ற பிற காரியங்களைக் காலமறிந்து செயல்பட்டால் வெற்றி உறுதிப்படுகிறது.

“ஞாலங் கருதினுங் கைகூடும் காலங்

கருதி இடத்தாற் செயின்”

என்பது வள்ளுவரின் வாக்கன்றோ?

குறிப்பாக, அலுவலகத்தில் பணிபுரிவோர் தங்கள் மேலதிகாரி களிடமோ அல்லது மேலதிகாரிகள் தங்களின் கீழ்ப்பணிபுரி வோரிடமோ ஏதேனும் காரியமாய் அணுகும் போது காலமறிந்து செயல்படல் நன்மை பயப்பதாகும். ஒவ்வாத சூழலில்

ஒரு செயலை வலியுறுத்துவதோ அல்லது அதைப்பற்றி விவாதிப்பதோ எதிர்விளைவுகளையே ஏற்படுத்தும், தக்க தருணம் வரும்வரையில் காத்திருந்து, உகந்த சூழலில் ஒரு காரியத்தை வலியுறுத்துவது மிகுந்த பயனளிக்கும் ”உறுமீன் வரும்வரை வாடியிருக்கும் கொக்கின் நிலையும், கூம்பும் பருவத்துக் கொக்கின் நிலையும்” யாரும் கைக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும்.

காலம் தாழ்த்தல்

காலம் அறிதலுக்கும். காலம் தாழ்த்தலுக்கும் உள்ள வேறுபாட்டை நாம் உணர்தல் வேண்டும். தக்க காரணமின்றிச் செயலை ஒத்திவைத்தல் கேடுபயப்பதாகும். இதனால் கால விரயம் ஏற்படுவதோடு செயல்பாட்டின் தீவிரம் குறைந்து அச்செயல் தோல்வியடையவும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. இன்றே செய்ய இயல்வதை நாளைக்கென ஒத்திவைத்தல் ஆகாது. நாளை நாளை எனப் படிப்பதை ஒத்திவைக்கும் மாணவன் தேர்வு நெருங்குகையில் பாடப்பளுவால் அவதியுறுவதும், தேர்வில் தோல்வியுறுவதும் உறுதி.

நண்பர் ஒருவர்க்குக் கடிதம் எழுதுவதாகட்டும் அல்லது தொலைபேசி மூலம் பிறருடன் தொடர்பு கொள்வதாகட்டும் அல்லது அலுவலகக் குறிப்பைத் தயார் செய்வதிலாகட்டும் நாம் காலம் தாழ்த்தலாகாது. சில செயல்களைக் காலத்தே ஆற்றாமையால் நகம் கொண்டு கிள்ளியெறியக் கூடியதைக் கோடரி கொண்டு நீக்கவேண்டிய நிலை வந்துவிடும்.

மேலும் காலத்தை ஈடு செய்தல் என்பதும் இயலாததாகும். உதாரணமாக, ”விமானம் முப்பது நிமிடங்கள் காலதாமதமாக டெல்லி வந்தடையும்.” என்றும் ”இந்த முப்பது நிமிடங்கள் மும்பையில் ஈடு கட்டப்படும்” என்றும் அறிவிப்பு வெளியாகும். உண்மையாதெனில், கடந்த காலம் கடந்ததுதான், அதை ஈடுசெய்வதென்பது யாராலும் இயலாது.

காலம் தவறாமை

இயற்கை நமக்கு அளிக்கும் போதனைகள் ஏராளம் சூரியனும், சந்திரனும் தங்கள் பணிகளில் தாமதிப்பதில்லை. இடைவிடா முறையான இயக்கத்தால் அவை இவ்வையத்தை வாழ்விக்கின்றன.

யஜுர் வேதம் கூறுகிறது: ஓ மனிதனே!.. நீ வாழும் ஒவ்வொரு கணத்திலும் நன்மையே செய்ய விழைவாயாக. சோம்பியிராதே. எப்போதும் விழிப்பாயிரு உன்னைச் சுற்றியுள்ள பொருட்கள் யாவும் தங்கள் எல்லைக்குள் இடைவிடாது இயங்கிக்கொண்டே உள்ளன.

காலம் விலைமதிப்பற்றது, சில கணங்கள் தாமதம் செய்வதால் நோயாளிக்கு உயிரிழப்பு ஏற்படுகிறது. ஒரு நிமிட தாமதத்தால் மாணவனுக்குத் தேர்வு எழுத அனுமதி மறுக்கப்படுகிறது. சில நிமிடங்கள் தாமதத்தால் பேருந்து அல்லது புகைவண்டியில் பயணிக்க இயலாமல் போய்விடுகிறது. நேரத்தைப் புறக்கணிப்பது நம்மை நாமே புறக்கணிப்பதற்குச் சமம்.

இந்தியர்களாகிய நம்மிடம் காலத்தைப் பற்றிய விழிப்புணர்வு குறைந்து காணப்படுவதாலோ என்னவோ "இந்தியரின் காலந் தவறாமை" (Indian Punctuality) என்று நம்மைப் பிறநாட்டவர் கேலிபேசும் நிலை காணப்படுகிறது.

காலத்தை மதித்து வாழ்ந்து உயர்ந்தோர் வரலாற்றில் நிறைய பேருண்டு, மாவீரன் நெப்போலியன் காலந்தவறாமையைக் கைக்கொண்டவன், ஒருமுறை தளபதி ஒருவன் குறித்த நேரத்திற்குப் பத்து நிமிடங்கள் தாமதமாக அவனைச் சந்திக்க வந்தான். நெப்போலியன் அதற்கான காரணத்தை வினவியபோது, தனது கடிகாரம் பத்து நிமிடங்கள் தாமதமாக இயங்குவதாகவும், அதுவே தனது கால தாமதத்திற்குக் காரணம் எனக் கூறினான். இதைக் கேட்ட நெப்போலியன், "ஒன்று உன் கடிகாரத்தை மாற்று" "இன்றேல் நான் உன்னை மாற்றவேண்டி வரும்" எனக் கடுமையாய் எச்சரித்ததாகக் கூறுவர்

மக்களில் பெரும்பான்மையோர் கடிகாரத்தை ஓர் அலங்கார ஆபரணமாகக் கருதுகிறார்களேயன்றி, காலந்தவறாது கடமையாற்றத் தூண்டும் கருவியாகக் கொள்வதில்லை காந்தியடிகளின் காலந் தவறாமை அனைவரும் போற்றத்தக்கதாகும். இறுதிக் காலம்வரை அவர் இடுப்பில் அணிந்திருந்த கடிகாரம். காவம் சார்ந்த சுடமைகளை அவருக்கு நினைவுபடுத்தும் கருவியாக விளங்கிற்று.

நேர நிர்வாகம்

பெரும்பான்மையோரின் குறைபாடு யர்தெனின், "போதிய நேரமில்லை" என்பதுதான், அறிஞர் பெர்னாட்ஷா, "காலத்தை மோசமாகப் பயன்படுத்துபவனே அது போதவில்லை எனக் குறை கூறுவான்" என்கிறார். காலத்தைச் சரிவர நிர்வகிப்பவன் தன் விதியின் எஜமானனாகிறான். நேரத்தைச் சரிவரப் பயன்படுத்துபவன்தான் இலட்சியங்களை எட்டுகிறான்.

"நேர நிர்வாகம்" என்கிற திறன் ஒவ்வொருவரும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும். பீட்டர் ட்ரக்கர் என்ற மேலாண்மை யியல் அறிஞர், "நேரம் என்பது அரிதான ஆதாரம், அதைச் சரிவர நிர்வகிக்கவில்லையெனில் வேறு எதையும் சரிவர நிர்வகிக்க இயலாது" என்கிறார்.

கால நிர்வாகம் செய்ய முனையுமுன் நாம் எவ்வாறு நேரத்தைச் செலவிடுகிறோம் என்பதை அறிதல் அவசியம். சராசரியாக எழுபது வயதுவரை வாழும் மனிதன் தனது வாழ்க்கையை எவ்வாறு கழிக்கிறான் என்பது குறித்து பீட்டர் ட்ரக்கர் கீழ்க்கண்ட தகவலைத் தெரிவிக்கிறார்.

ஆண்டுகள்	மாதங்கள்	செயல்கள்
20	00	உறங்குவதில்
17	06	தொழில் அல்லது பணிபுரிதல்
17	06	கல்வி, குடும்ப வாழ்வு மற்றும் சமுதாயச் செயல்பாடுகளில்

06	09	நோயுற்றிருத்தலில் மற்றும் பயணம் செய்தலில்
03	00	உண்பதில் மற்றும் அருந்துவதில்
02	06	குளிப்பறையில், கழிப்பிடத்தில் மற்றும் ஒப்பனையில்
00	09	உணவுக்காக மேசைமுன் காத்திருத்தலில்
02	00	ஏதோ ஒரு சிந்தனையில் மூழ்கியிருத்தலில்
67	36/70	(எழுபது ஆண்டுகள்)

மேற்குறிப்பிட்ட தகவல்கள் தோராயமான மதிப்பீடுகள்தான் என்றாலும், நம்மைச் சிந்திக்கத் தூண்டுவனவாகும். நாம் வழக்கமாக எவ்வெக்காரியங்களுக்கு எவ்வளவு நேரம் செலவிடுகிறோம் என்பதை ஆய்ந்து அக்காரியங்களின் அவசியத் தன்மைக்கேற்பச் செலவிடும் நேரத்தை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

சான்றாக நாம் அதிக நேரம் உறக்கத்திலோ அல்லது தொலைக்காட்சி பார்ப்பதிலோ செலவிடுகிறோமென்றால் அதைச் சிறிது குறைத்துக் கொள்ளலாம் புத்தகங்கள் படிப்பதில் அதிக நேரம் ஈடுபடலாம். பாடப்புத்தகங்கள் மட்டுமின்றி உலக அறிவை விசாலமாக்கும் பல்துறை நூல்களைப் படிக்கலாம். இதனால், நமது ஆளுமைத் திறன் உயர்வதை உணரலாம். தொலைக்காட்சிக்கு அடிமையாவதை விடுத்து அறிவார்ந்த சொற்பொழிவுகளைக் கேட்கலாம். சற்றே காற்றாட உலவி வரலாம். இச்செயல்கள் உடலுக்கும், மனதுக்கும் புத்துணர்ச்சி அளிக்க வல்லன.

அவசியமற்ற தொலைபேசி உரையாடல்களையும், தேவைக் கதிகமான பேச்சுக்களையும், வாதங்களையும் கைவிடுதல் அவசியம். பணியில் குறுக்கீடு செய்யும் நண்பர்களையும், உறவினர்களையும் அன்புடன் தவிர்க்கலாம். கவனத்துடன் கூடிய ஈடுபாடு யாரையும் அவர் துறையில் உயர்த்திவிடும். எடுத்துக் கொண்ட பணி

யாதாயினும், நமக்கு நாமே காலக்கெடு விதித்துக்கொண்டு அக்கெடுவிற்குள் அப்பணிகளை முடிக்கமுயன்று, அதில் வெற்றி பெறுவதும், நம்மைப் பிறரிடமிருந்து உயர்த்திக் காட்டும்.

நேரத்தைச் செம்மையுறப் பயன்படுத்தவேண்டின் நமது இலக்குகளை வகுத்துக்கொண்டு, அவற்றைக் குறுகிய கால மற்றும் நீண்ட கால இலக்குகளாகப் பகுத்துக்கொண்டு, செயலாற்ற வேண்டும். சான்றாக, ஆங்கிலச் சொற்களைக் கையாள்வதில் தேர்ச்சியுற வேண்டுமென்பதை ஒருவர் நீண்ட கால இலக்காகக் கொண்டிருந்தால், ஒவ்வொரு நாளும் இதற்கெனச் சிறிது நேரம் ஒதுக்கிச் செயல்படுதலைக் குறுகிய கால இலக்காக்கிக் கொள்ளவேண்டும். ஒவ்வொருநாளும் பத்துப் புதிய வார்த்தைகளை அகராதியிலிருந்தோ அல்லது வேறு ஏதும் நூல்களிலிருந்தோ ஏடு ஒன்றில் பிழையின்றி எழுதி இச்சொற்களை மனதில் இருத்தி, ஒருங்கிணைத்து, பேசுவதிலோ அல்லது எழுதுவதிலோ பயன்படுத்தி வர, ஆங்கிலச் சொற்களைக் கையாளுந்திறன் காலப்போக்கில் கைவரப் பெறும். இதே உத்தியைப் பிற செயல்பாடுகளுக்கும் பின்பற்றலாம்.

முடிவுரையாக, ஒவ்வொருவரும் குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு ஒருமுறை காலத் தணிக்கை செய்துகொள்வது அவசியமாகும். இன்னும் சொல்லப்போனால், ஒவ்வொரு இரவும் உறங்கப் போகும் முன் குறைந்தபட்சம் ஐந்து நிமிடங்களாவது அந்த நாள் எவ்விதம் கழிந்ததென்பதை ஆய்தல் நன்று. ஆய்ந்து, அடுத்து வரும் நாட்களில் எவ்வித மாறுதல்களை மேற்கொள்ளலாம் என முடிவு செய்து அந்நாட்களை மேலும் பயனுள்ளவையாக்க முயலலாம்.

6. உனக்குள் நீ

ஏ.எஸ். சந்துரு குணசேகரன்

ஒரு சமயம் விஜயநகரப் பேரரசுக்கு ஒரு ஞானி வந்தாராம். அவர் பல நல்ல அரிய கருத்துகள் கூறி அனைவரையும் மெய்சிலிர்க்க வைத்தாராம். அவரின் திறமையையும், அறிவையும் கண்டு நாடே வியப்படைந்தது. கிருஷ்ணதேவராயரே

அவரைப் பலவாறு பாராட்டிப் பரிசுகளைக் கொடுத்தாராம். ஆனால் அவரோ, ஒருநாள் ஒரு பெரிய அதிர்ச்சியான கேள்வி ஒன்றைக் கேட்டார்.

அதாவது, மூன்று மண்டை ஓடுகளை எடுத்துக் காட்டி, "இதில் மிகவும் திறமைசாலி யார்" எனக் கேட்டார். அதற்குப் பொருத்தமான பதிலை யார் சரியாகக் கூறுகிறார்களோ அவர்களுக்கு இதுநாள் வரையிலும் நான் வாங்கியுள்ள பரிசுப் பொருட்கள் அனைத்தையும் தருகிறேன். மேலும் சரியான பதிலைக் கூறுபவருக்கு இந்த உலகம் உயிருள்ள வரை நீங்காப் புகழ் அளித்துப் பெரிய ஒரு புத்திசாலியாகக் கருதும்" என்றார்.

அரசவையில் ஒரே நிசப்தம். யாரும் வாயைத் திறக்கவில்லை. ஆனால் அரசரோ, எழுந்து வந்து கூடியிருந்த மந்திரியாரைக் கேட்டார். அவர்களுக்கும் தெரியாதது கண்டு கோபமடைந்தார். பின்னர் ஞானியிடம் இந்தக் கேள்விக்குப் பொருத்தமான, மிகவும் சரியான பதிலை நீங்கள் இன்னும் இரு தினங்களுக்குள் எதிர்பார்க்கலாம் என்று நம்பிக்கையுடன் கூறினார். இரண்டாம் நாள் அவர் யோசித்துக் கொண்டு இருக்கும்போது ஏன் நமது விகடகவியைக் கேட்டால் என்ன? என்று மனைவி அரசரிடம் சொன்னார். அவரைத்தான் நான் அரசவைக்கு வரக்கூடாது என்று சொல்லிப் பத்து நாட்கள் ஆகிறதே என்றார் மன்னர்.

"இதற்கு அவரைத் தவிர நல்ல பதிலை யாரும் கூற மாட்டார்கள், எனவே நீங்கள் அவர் இல்லத்திற்குச் சென்று நடந்ததைக் கூறி அழைத்து வாருங்கள்" எனக் கூறினார்.

உடனே அரசர் புறப்பட்டுத் தெனாலிராமன் வீட்டை அடைந்தார். அரசரைக் கண்ட தெனாலிராமன் மாபெரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். அரசே தாங்கள் ஏன் இந்த அடியேனைச் சந்திக்க இவ்வளவு சிரமப்படவேண்டும் சொல்லி அனுப்பியிருந்தால் நானே வந்திருப்பேனே" எனக் கூற, அரசர் "தெனாலிராமா நமது அரசுக்கு ஒரு பெரிய கௌரவப் பிரச்சினை வந்துள்ளது. அது தான் நானே உன்னைத் தேடி வந்துள்ளேன்" என்று கூறி வேதனைப்பட்டாராம்.

உடனே தெனாலிராமன் ”என்னால்தான் இந்த நாட்டில் கௌரவப் பிரச்சினை தீர்த்து வைக்கமுடியும் என்று தாங்களே கருதி, அதன்பால் நம்பிக்கை வைத்து வீடு தேடி வந்துள்ளீர்கள். எனவே தாங்கள் நிம்மதியாக அவைக்குத் திரும்புங்கள். கண்டிப்பாக நான் நாளை காலை வந்து உங்கள் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைப்பேன்” எனக்கூறி அனுப்பி வைத்தாராம்.

அடுத்த நாள் காலை அரசவையில் ஞானி, ”அரசே தாங்கள் கூறியபடி இரண்டாம் நாள் வந்துவிட்டது. சொன்னபடி கேள்வியைச் சந்திக்கப்போகும் நபர் யார் என்று நான் தெரிந்துகொள்ளலாமா?” எனக் கேட்க, ”ஓ தாராளமாக” என்று கூறி, தெனாலிராமனை அறிமுகப்படுத்தினார் அரசர். உடனே கேள்விகளைத் திரும்பவும் சொன்னார் ஞானி. இந்த மூன்று மண்டை ஓடுகளில் யார் திறமைசாலியாக இருந்திருப்பார்கள் என்று கேட்டார்.

உடனே தெனாலிராமன் அந்த மூன்று மண்டை ஓடுகளையும் பார்த்தார். பின்னர் சிறிது நேரம் யோசித்துவிட்டு, வளையக்கூடிய குச்சியை எடுத்துவரச் சொன்னார். ஒவ்வொரு மண்டை ஓட்டுக்குள்ளும் குச்சியைச் செலுத்திப் பார்த்தார். முதல் மண்டை ஓட்டைக் காட்டி இந்த மண்டை ஓட்டுக்குரியவர் வாழும்போது ஒரு அடிமுட்டாளாக இருந்திருப்பார். இரண்டாவது மண்டை ஓட்டுக்குரியவர் வாழும்போது அரைப் புத்திசாலியாக இருந்திருப்பார். மூன்றாவது மண்டை ஓட்டுக்குரியவர் அதிபுத்திசாலியாக இருந்திருப்பார்” எனக் கூறினார்.

ஞானி, எப்படி என்று விளக்கம் சொல் தெனாலிராமா என்றாராம். ஒரு மண்டை ஓட்டை எடுத்து, அந்த வளையக்கூடிய குச்சியை ஒரு காது வழியாக விட்டாராம். அது மறு காதுவழியாக வந்தது. உடனே இவர் தனது வாழ்நாளில் கேட்பவை அனைத்தையும் ஒரு காதில் வாங்கி மறு காதில் வெளியிட்டவர் எனவே இவர் மனதில் எதையும் பதித்துக் கொள்ளும் திறமை இல்லாதவர். எனவே இவர் முட்டாளாக வாழ்ந்திருப்பார், எனவும்,

இரண்டாவது மண்டை ஓட்டில் செலுத்திய குச்சி காது வழியாக வராமல் நேராக வாய்வழியாக வந்தது. இது சராசரியானது அதாவது தான் வாழ்நாளில் கேட்டு

அனுபவித்த அனைத்து விஷயங்களையும் வாய் வழியாக வெளியிடுவதன் மூலம் பிழைத்தவர்

ஆனால் முன்றாவது மண்டை ஓட்டுக் காதில் அந்தக் குச்சியை நுழைத்தால் அது மறு காது வழியாக வெளியேறாமல் நேரடியாக இதயத்திற்குள் செல்கிறது. எனவே இது புத்திசாலி மண்டை ஓடு. அதாவது இதுதான் வாழ்நாளில் காது வழியாகக் கேட்ட அனைத்து விஷயங்களையும், நிதானமாக இதயத்தில் பதித்து வைத்துக்கொண்டு அந்த விஷயத்தை வெளியிடத்தக்க தருணம், அதாவது சூழ்நிலை வரும்போது வெளிப்படுத்தி அனைவருக்கும் பயனுள்ள வகையில் வாழ்ந்திருப்பார் எனக் கூறினாராம்.

உடனே ஞானி வியந்துவிட்டாராம். இவன்தான் சரியான புத்திசாலி என்று பாராட்டிப் பரிசைக் கொடுத்து மன்னனுக்குத் தலை வணங்கிவிட்டுச் சென்றாராம்.

இங்கே நாம் பார்க்கவேண்டியது என்னவென்றால், அந்தக் கேள்விக்கு உண்டான பதிலை நான் சரியாகக் கூறிவிடுவேன் என்ற நம்பிக்கை எப்படி வந்தது? மன்னன் தன் வீட்டுக்கு வந்து கேள்வி என்னவென்று கூடக் கூறவில்லை. இருப்பினும் அவரால் எப்படி அவ்வளவு நம்பிக்கையுடன் கூற முடிந்தது. நான் நாளை காலை வந்து கௌரவத்தைக் காப்பாற்றுவேன் என்று கூற முடிந்தது.

காரணம் தன்னால் அனைத்தும் முடியும் என்ற எண்ணம். மேலும் யார் வீட்டிற்கும் விஜயம் செய்யாத மன்னர் வீடு தேடி வந்து "உன்னால்தான் முடியும்" என்று கூறிவிட்டுச் சென்ற மனநிலை அவரை வெகுநேரம் சிந்திக்க வைத்தது. அவருள் உள்ள அவரை (ஆத்மா) இயங்கச் செய்தது. மேலும் "உன்னால் முடியும்" என்று மன்னரே கருதிவிட்டார் என்ற கிளர்வு நிலை கொண்ட சிந்தனை இவை அனைத்தும் தெனாலிராமனுக்குத் "தன்னால் முடியும்" என்ற நம்பிக்கையை ஆழமாக விதைத்தன. முடிவு வெற்றி.

நீங்கள் உங்களின் உறவினர் அல்லது நண்பரின் வீட்டிற்குத் திருவிழா அல்லது திருமணத்திற்கு ஒரு பஸ்ஸில் சென்று கொண்டிருக்கிறீர்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். நீங்கள் பல்வேறு சிந்தனை களோடு ரோட்டோரங்களில் வேடிக்கை பார்த்துப் பயணித்துக் கொண்டு இருப்பீர்கள். நான் உங்களிடம் ஒன்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நீங்கள் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டு போகும்போது சாலை ஓரங்களில் மலர் தரும் மரங்களையும், வழியில் நிற்கும் வானுயர்ந்த கட்டடங்களையும் பாத்து விரிந்து காட்சி அளிக்கும் பெரிய தொழிற்சாலைகள் மற்றும் உங்கள் வண்டியை முந்திச் செல்லும் கார், பைக், லாரி, ஜீப் போன்ற வாகனங்களையும் கவனித்திருப்பீர்கள் இவை அனைத்தும் கண்டுபிடித்த பின் மனிதன் பயன்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையில் தோன்றியவை.

இங்கே நாம் ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒரு மனிதன் அதாவது ஆதிகால மனிதன், முதன்முதலில் மாட்டு வண்டியைப் பயன்படுத்திக்கொண்டிருந்த காலத்தில், குகைகளிலும், குடிசைகளிலும் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த காலத்தில், மேலும் கிடைக்கின்ற பழம் மற்றும் உணவுகளைச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் மனிதன் தனது ஆறாவது அறிவான பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தாமல், இதுவே போதும் என்ற எண்ணத்தில் அவன் ஆசைப்படாமல் நம்பிக்கையை இழந்து வாழ்வை வழி நடத்தி இருந்திருந்தால் நாம் இப்படி உயர் ரக வாழ்க்கையில் "சுகத்தை" மட்டுமே மையமாகக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தி அனுபவித்துக்கொண்டு இருக்க முடியுமா?

அதாவது நான் இங்கே கூறுவது என்னவென்றால் ஆதிகால மனிதன், மாட்டுவண்டியில் பயணித்துக்கொண்டிருந்த மனிதன் மாடுகள் இல்லாமலும், மழை மற்றும் வெயிலில் பாதிக்கப்படாமலும், வேகமாகப் போகக்கூடிய ஒரு வாகனம் இருந்தால் எப்படி இருக்கும் என ஒரு தனிப்பட்ட ஆதிகால மனிதன் சிந்தித்து நம்பிக்கையுடன் உழைத்ததால்தான் இன்று நாம் இவ்வளவு விரைவாக ஓடக்கூடிய மோட்டார் வாகனங்களில் பயணம் செய்துகொண்டிருக்க முடிகிறது.

மேலும் குகைகளில் விலங்குகளோடு போராடிக்கொண்டும். மழை மற்றும் வெயிலில் பாதிக்கப்பட்டும், பூச்சி புழுக்களின் வேதனையாலும் அவதிப்பட்டான் ஆதிகால மனிதன். இன்று குளுகுளு காற்றுடன் பல அடுக்குமாடிக் கட்டடத்தில் விலங்குகளின் தாக்குதல்கள் இல்லாமல் கொசு மற்றும் பூச்சிகளின் தொல்லை இல்லாமல் நாம் தூங்கமுடியும் என்ற பகுத்தறிவான சிந்தனையில் உச்சநிலை நாகரிகத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதற்கு முயற்சியும் உழைப்புமே காரணம்.

கரடு முரடான பாதையில் பயணித்துக் கொண்டும், நடக்கச் சிரமப்பட்டுக்கொண்டும் இருந்த ஆதிகால மனிதன் நடக்கும் போது எந்தவித சிரமமுமின்றிப் பயணிக்கத்தக்க வகையில் சாலையோரங்களில் மரங்களும், குடிநீர் நிலையங்களும் இருந்தால் எப்படி இருக்கும்? என்று யோசித்த மனிதன் அதீத நம்பிக்கை வைத்து உனழத்ததால் தான் இன்று நாம் நாகரிக உச்சத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். ”மனிதன் சிந்திக்கத் தெரிந்த இயந்திரம்” எந்த ஒரு இயந்திரத்தையும் புதியதாக வாங்கி அதை ஒரு வருடம் இயக்காமல் வைத்து விட்டுத் திரும்ப எடுத்துப் பயன்படுத்தும் போது அது சரியாக இயங்குமா? என்றால் அது கண்டிப்பாகச் சரியாக இயங்காது காரணம் அதன் பாகங்கள் அனைத்தும் உலர்ந்து அதன் நிலையான தன்மையை இழந்திருக்கும். அதனை இயக்க நாம் சிரமப்படவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கும்.

அதைப்போலத்தான் மனிதனின் மூளையும் மனிதன் சிந்திக்கத் தெரிந்த இயந்திரம். எனவே மனித உடலில் உள்ள உறுப்புகளின் இயக்கம் மற்றும் கட்டுப்பாடு இவற்றிற்குத் தலைமைச் செயலகமாக விளங்குவது மூளை.எனவே நாம் மூளையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். நாம் பயன்படுத்தத் தவறினால், அது இயந்திரத்தைப்போலச் செயலை இழக்கநேரிடும் என்று கூடச் சொல்லலாம்.

அதன் செயல் என்னவென்றால் சிந்திப்பது. எனவே நமது முன்னோர்களின் சிந்தனையிலும் அதன்பால் ஏற்பட்ட நம்பிக்கை யிலும், நாம் கவனம் செலுத்தி நேசித்து, அனுபவித்து மகிழ்ச்சியாக இருக்க நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

மேலும் நாம் தொடர்ந்து சிந்தித்து, நம்பிக்கையுடன் உழைத்தால் தான் இந்த உலகை நிரந்தரமாக நாகரிகச் சொர்க்கமாக மாற்றலாம். எனவே அந்த முயற்சி வேறு யாரிடமும் இல்லை. உங்களிடம்தான் உள்ளது. எனவே உனக்குள் இருக்கும் உன்னை (ஆத்மாவை) இயக்கு.

7. நேர்வழியில் செல்லும் மனப்போக்கு

(Positive attitude)

(பசுமைக்குமார்)

மனம் ஒரு குரங்கு என்பார்கள். ஓரிடத்தில் நில்லாமல் கிளைக்குக் கிளை மட்டுமல்ல, மரத்துக்கு மரம் தாவக்கூடியது குரங்கு. அது போலவே ஓரிடத்தில் நிலைத்து நிற்காமல் இடம் மாறிக்கொண்டே இருக்கும் நமது மனத்தின் ஓட்டம்!

மன ஓட்டத்தை அப்படியே விட்டுவிட்டால் அது பயனற்ற பயணம் ஆகிவிடும். கட்டுப்பாடற்று கரைபுரண்டோடி கடலில் கலக்கும் காட்டாற்று வெள்ளமாகவும் நமது மனப்போக்கு இருந்துவிடக் கூடாது.

நமது மனப்போக்கு நேர்வழியிலும் செல்லலாம், எதிர்வழியிலும் செல்லலாம். அவற்றை எந்தத் திசை வழியில் செலுத்துவது என்பதை நாம் சரியாக முடிவு செய்யவேண்டும். மனம்போன போக்கில் போய்விடாமல் மனத்தின் செல்வழியைத் திருப்பி நேரான பாதைக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

இந்த மனப்போக்கு நல்ல அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தால் வாழ்க்கையைப் பற்றிய நமது பார்வையிலும் நல்ல அம்சங்கள் மேலோங்கி இருக்கும்.

வாழ்க்கையைப் பற்றிய பார்வை ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு விதமாக இருக்கும். அந்தப் பார்வையில் நல்ல அம்சங்கள் (முளவைளை யளிநடவள) நிறைய இருக்க வேண்டும் என்பதே முக்கியமானது.

இப்படி நமது மனப்போக்கை நல்ல அம்சங்களைக் கொண்ட மனப்போக்காக மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள முடியுமா? நமது மனப்போக்கின் ஆரோக்கிய வாழ்விற்கு ஊறு செய்யும் நோய்க்கூறுகளை அப்புறப்படுத்திவிட முடியுமா?

நமது மனப்போக்குகளை உருவாக்கக்கூடிய காரணிகள் பல இருக்கின்றன. நாம் பிறந்து வளர்ந்து வரும் காலங்களில் நமது மனப்போக்குகள் உருவெடுக்கின்றன. நமது மனப்போக்கைத் தீர்மானிக்கக்கூடிய முக்கியமான மூன்று காரணிகள் இருக்கின்றன.

1. சுற்றுச்சூழல் 2. அனுபவம். 3. கல்வி இம் மூன்று காரணிகளையும் சற்று விரிவாக அலசி ஆராயலாம்.

சுற்றுச் சூழல்: இதில் வீடு, பள்ளி, பணிசெய்யும் இடம், தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள், பண்பாட்டுப் பின்னணி, மதப்பின்னணி, மரபு மற்றும் நம்பிக்கைகள், சமூகச் சூழல், அரசியல் சூழல் என பலவும் அடங்கியுள்ளன.

வீடு: வீட்டில் இருப்பவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறான குண நலன்களையும், வாழ்க்கையைப் பற்றிய கண்ணோட்டங்களையும் கொண்டிருப்பர். அவை ஒருவரை ஒருவர் பாதிக்கும்.

அந்த வீட்டில் வளரும் ஒரு குழந்தையின் மனப் போக்கைத் தீர்மானிப்பதில் வீட்டுச் சூழல் முக்கியமானது. வளர்ந்து வருகின்ற அந்தக் குழந்தையின் மனத்தில் அன்றாடம் கண்ணில்படுகிற வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் அல்லது எதிர் கொள்கின்ற வாழ்க்கை நிகழ்வுகள் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அந்தத் தாக்கம் நேர்மறையானதாகவும் இருக்கலாம். எதிர்மறையானதாகவும் இருக்கலாம்.

ஒரு விவசாயி தனது சின்னஞ்சிறு மகனிடம் நீ கூலி வேலைக்குப் போனாலும் உன் மூலம் கிடைக்கிற வருமானம் குடும்பத்துக்குப் பயன்படும் என்றும், நீ படித்துக் கிழித்துப் பெரிய கலெக்டர் ஆகப் போகிறாயா என்றும் நிறைய படிச்சவனுக்கே வேலை இல்லை, நீ வேலைக்குப் போய் எங்களைக் காப்பாற்றப் போகிறாயா? என்றும் அடிக்கடி கூறுகிறான்.

தந்தையின் இந்தக் கூற்றுகள் நிச்சயம் மகனைப் பாதிக்கும். கல்வி கற்றலின் மீது அவநம்பிக்கையை ஏற்படுத்தும், அதனால் கற்றல் மீதான ஆர்வம் குறைந்துவிடும். உடல் உழைப்பின் மூலம் வருமானத்தைத் தேடிக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணம் தோன்றிவிடும்.

படித்துப் பெரிய ஆளாக முடியாது என்று அடிக்கடி சுட்டிக் காட்டும் தந்தையின் கருத்து மகனைப் பாதித்தால், எவ்வளவு படித்தாலும் ஏதேனும் சாதாரண வேலைதான் கிடைக்கும் என்ற கருத்து மனத்தில் பதிந்துவிடலாம். அப்படி ஒரு வேலைக்குப் போய் கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு பெற்றோரைக் காப்பாற்ற முடியாது என்ற கருத்து ஏற்பட்டு விடலாம். இவை அந்தச் சிறுவனின் மனத்தில் எதிர்மறை பார்வையை ஏற்படுத்தும். வாழ்க்கை அவனுக்கு அச்சுறுத்தலான விஷயமாகிவிடும்.

அதே சமயம், "அப்பா சொல்றதையே நினைச்சுகிட்டு இருக்காதே. நீபடித்து முடித்தால் நல்ல வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளலாம். படிப்பு இருந்தால் எப்படியாவது வேலை வாங்கிவிடலாம், வேலைக்கு நீ சென்றால், கிடைக்கிற வருமானத்தில் நாம் சிக்கனமாக வாழ்ந்து விடலாம்" என்று தன் மகனிடம் தன்நம்பிக்கை ஏற்படுத்தும் தாய் இருந்தால், அப்போது அந்த மகனின் மனநிலையில் நேர்மறையான அம்சங்கள் பூத்துக் குலுங்கும். வீட்டில் இருப்பவர்களின் மனப்போக்குகள், நடவடிக்கைகள் யாவும் அந்த வீட்டுச் சூழலில் வசிப்பவர்களிடம் ஓரளவு செல்வாக்கைச் செலுத்தும்.

பள்ளிக்கூடம்: ஒருவரது மனப்போக்கை உருவாக்கி வளர்ப்பதில் பள்ளிச்சூழலும் முக்கிய அம்சமாகத் திகழ்கிறது. பள்ளிக்கூடத்தில் ஒவ்வொரு மாணவனும் தன் வயதை ஒத்த மாணவர்கள் பலருடன் பழகும் சூழல் காணப்படுகிறது. ஒத்த வயதை உடையவர்களின் (நீநச புசுழரி) எண்ணமும் செயலும் ஒருவர் மீது ஒருவர் தாக்கத்தை செலுத்தக்கூடியவையாய் இருக்கின்றன.

ஒத்த வயதுடைய மாணவர்களிடம் தீய பழக்கங்கள், தீய சிந்தனைகள் காணப்பட்டால், அவற்றின் பாதிப்பு அவர்களோடு தொடர்புடைய மாணவர்களிடமும் செல்வாக்குச் செலுத்தும். தவறு செய்தாலும் அது குறித்த வருத்தம் ஏதுமின்றி

நடந்துகொள்வது எனப் பல எதிர்மறை குணநலன்கள் வயது ஒத்த குழுவினரைப் பாதிக்கக் கூடியவை.

அதே சமயம் படிப்பது, விளையாட்டில் சிறந்து விளங்குவது, தன்னம்பிக்கையுடன் செயல்படுவது, வாழ்க்கையில் உயர்ந்த நிலையை அடைய கனவு காண்பது என நல்ல அம்சங்கள் ஒத்த வயதினரிடம் காணப்பட்டால், அவை நேர்மறைத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்திவிடும்.

வயது ஒத்த குழுவினர் ஒருவருக்கொருவர் கருத்துகளை, நடவடிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். எனவே இந்தச் சூழலும் ஒருவரது மனப்போக்கை உருவாக்குவதில் ஒரு காரணியாக விளங்குகிறது.

பணிச்சூழல்: ஒருவர் பணி செய்கின்ற இடத்தில் அவரது மனப்போக்கைப் பாதிக்கிற கருத்துகள், விமர்சனங்கள், நிகழ்வுகளை எதிர்கொள்ளும் சூழ்நிலை இருக்கும், ஒருவரது மேலாளர் அல்லது மேற்பார்வையாளர் அவருக்கு ஆதரவாகவும் நடந்துகொள்ளலாம். எதிராகவும் நடந்துகொள்ளலாம். ஒருவரது பணியில் திருப்தி கொள்ளாமல் தொடர்ந்து குறை சொல்பவராக அவரது மேற்பார்வை யாளரோ மேலாளரோ இருக்கலாம். ஒருவரைத் தட்டிக்கொடுத்து வேலை வாங்கும் சூழலும் இருக்கும், திட்டித்திட்டி வேலை வாங்கும் சூழலும் இருக்கும். பணியாளரின் திறமைக்கு உரிய அங்கீகாரம் கிடைக்கவும் செய்யும், கிடைக்காமலும் போகும். இவை யாவும் அந்தப் பணியாளரின் மனநிலையில் செல்வாக்குச் செலுத்தும் அந்தச் செல்வாக்கு நல்ல அம்சங்கள் கொண்டதாகவோ தீய அம்சங்கள் கொண்டதாகவோ இருக்கலாம். எப்படி இருந்தாலும் பணியாளரின் மனப்போக்கை உருவாக்குவதில் அவையும் காரணியாகத் திகழும்.

ஊடகம்: பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி, திரைப்படம், இணைய தளம் போன்ற ஊடகங்கள் வெளியிடும் கருத்துகள் வாசகரை, நேயரை, பயன்படுத்துபவர்களைப் பாதிக்கும். அவர்களுக்கு வாழ்க்கை பற்றிய கண்ணோட்டங்களை ஏற்படுத்தும்.

வாழ்க்கை மேம்பாடடையும் என்ற நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தலாம். வாழ நினைத்தால் வாழலாம் வழியா இல்லை பூமியில் என்று தன்னம்பிக்கை தரலாம். துயரங்கள் சூழ்ந்த வாழ்க்கையில் நிம்மதிக்கு வழியே இல்லை என்ற கருத்தை விதைக்கலாம்.

ஊடகங்களில் ஒளிபரப்பப்படும் செய்திகள், காட்சிகள், நாடகங்கள், அவற்றின் நேயர்களுக்கு வாழ்க்கையைப் பற்றிய புரிதலைச் சொல்லிக் கொடுக்கின்றன. அவை கூட நேர்மறையாகவோ எதிர்மறை யாகவோ இருக்கலாம். எனவே வாழ்க்கையைப் பற்றிய மனப்போக்கு களை உருவாக்குவதில் அவை முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன.

மதம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள் போன்றவை. மனப்போக்கில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

மதப்பிடிப்பு கொண்டவர்களுக்கு மதம் சார்ந்து வாழ்க்கை கண்ணோட்டங்கள் உருப்பெறுகின்றன. மதக் கருத்துகள் ஒருவரது மனப்போக்கில் கலந்து நிற்கின்றன.

அவரவர் வாழும் பண்பாட்டுச் சூழலுக்கு ஏற்ப மனப் போக்கு களும் அமைகின்றன. பாரம்பரிய பழக்கவழக்கங்கள் ஒருவரது மனப்போக்கில் ஓரளவுச் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

சமூகச் சூழல்: மனிதர்கள் சமூகமாகக் கூடி வாழும் இயல்புடைய வர்கள் அவர்கள் விரும்பினாலும் சமுதாயத்துக்கு வெளியே வாழ முடியாது. மனிதனைச் சமூக விலங்கு என்று மார்க்ஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சமூக விலங்குகளான மனிதர்கள், தாங்கள் கூடிவாழும் சமூகச் சூழ்நிலைகளின் தாக்கம் பெறுகிறார்கள்.

சமூகச் சூழலில் நல்ல அம்சங்களும் தீய அம்சங்களும் நிறைந்திருக்கின்றன. அநீதியும், அநீதி எதிர்ப்புச் சூழலும் காணப்படுகிறது. எண்ணற்ற சமூகக் கொடுமைகளும் அவற்றை எதிர்க்கும் போக்குகளும் நிலவுகின்றன. இவை யாவும் ஒருவரது வளர்ச்சிப் போக்கில் அவரது சிந்தனையில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன.

ஊரோடு ஒத்துப் போகும் மனப்பான்மையும் ஏற்படலாம் ஊரை எதிர்த்து நிற்கும் மனப்பான்மையும் ஒருவருக்கு ஏற்படலாம். சமூகச் சூழல் ஒருவர் மீது ஏற்படுத்தும் தாக்கத்திற்கு ஏற்ப அவை அமைகின்றன. சமூகச் சூழ்நிலையானது நேர்மறையான மனப்போக்கையும் ஏற்படுத்தலாம். எதிர்மறையான மனப் போக்கையும் ஏற்படுத்தலாம்.

அரசியல் சூழல்: நாட்டில் நிலவும் அரசியல் சூழல் ஒருவரது மனப்போக்கில் பாதிப்பு ஏற்படுத்தலாம். ஆதிக்கம் செலுத்தும் அரசியல் கட்சியின் அரசியல் பார்வை, அரசியல் கோட்பாடு, அவை எடுத்து முன் வைக்கும் அரசியல் கருத்துகள் ஒருவரது மனப்போக்கைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகளில் ஒன்றாக அமைகிறது. அதே சமயம் ஆதிக்கம் செய்யும் அரசியல் கட்சிக்கு எதிராக நடைபெறும் அரசியலும் பிறர் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தும் ஒட்டுமொத்த அரசியல் சூழல் தனக்குத் தொடர்பில்லாதது என்று நினைத்து எவரும் ஒதுங்கிக் கொள்ள முடியாது அப்படி ஒதுங்கி இருக்க நினைத்தாலும் அரசியல் சூழலின் தாக்கம் அவர்மீது படியாமல் இருக்காது.

ஆக, வீடு, பள்ளி, பணியிடம், ஊடகம், மதக் கலாச்சாரப் பின்னணி, பழக்கவழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், சமூகச் சூழல், அரசியல் சூழல் உள்ளிட்ட சுற்றுச் சூழலானது ஒருவரது மனப்போக்கைத் தீர்மானிக்கும் காரணிகளில் ஒன்றாகும்.

நமது மனப்போக்கைத் தீர்மானிக்கின்ற இன்னொரு காரணி அனுபவம் (Experience).

ஒவ்வொருவரும் தங்கள் வாழ்க்கையில் இனிப்பான மற்றும் கசப்பான அனுபவங்களைப் பெறுகின்றனர். அந்த அனுபவத்திற்கு ஏற்ப நமது நடத்தைப் பண்புகளும் மாறுபடுகின்றன. சக மனிதர் களிடம் நாம் பழகும்போது ஏற்படும் அனுபவங்கள், வாழ்க்கையில் நாம் எதிர்கொள்ளும் நிகழ்வுகளுக்கு ஏற்ப, நமது போக்குகளும் மாறுகின்றன. ஏனெனில் அனுபவங்களில் இருந்து படிப்பினைகள் கிடைக்கின்றன. அவை நம்மை வழிநடத்துவதால் மீண்டும் ஒரு கசப்பான அனுபவத்தைத் தவிர்க்கவே முயற்சி செய்வோம். இனிமையான அனுபவங்களை நாம் பெற்றிருந்தால் அதற்கேற்ப நமது நடத்தைப் பணியும் பளிச்சிடும்.

ஆக அனுபவங்கள் தரும் படிப்பினைகள் நமது மனப்போக்கைத் தீர்மானிக்கின்ற காரணிகளில் ஒன்றாக இருக்கின்றது. நமது மனப்போக்கை உருவாக்குவதில் மற்றொரு முக்கிய காரணியாகத் திகழ்வது கல்வி முறைசார் மற்றும் முறைசாராக் கல்வி உட்பட அதன் விரிவான அர்த்தத்தில் அறிவாற்றல் பெறுவதை இங்கே குறிப்பிட வேண்டும். இந்த அறிவாற்றல் நமது மனப்போக்கைத் தீர்மானிக்கும்.

நேர்வழியிலான மனப்போக்கு தரும் நன்மைகள்

நேர்வழியிலான அல்லது நல்ல மனப்போக்கு கொண்டவர் இனிமையானவராகத் திகழ்வார்.

- சமுதாயத்திற்குப் பயனுள்ள மனிதராசு அவர் செயல்பட உதவும்.
- மனப் பதற்றங்களைக் குறைக்கும்.
- பணி செய்யும் இடத்தில் சக நண்பர்களோடும், ஊழியர் களோடும், முதலாளியோடும், வாடிக்கையாளரோடும் நல்லுறவு கொள்ள உதவி செய்யும் நேர்வழி மனப்போக்கு
- உங்கள் மீதான நம்பகத்தன்மையை அதிகரிக்கும்.
- உங்களைச் சுற்றிக் காணப்படும் சூழ்நிலை உங்கள் செயல் பாட்டுக்கு இணக்கமாக இருக்கும்.
- ஒருவரது பண்பு நலனைச் செழுமைப்படுத்தும்.
- பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க உதவும்.
- குழுவாகச் செயல்படத் துணை நிற்கும்.
- தனித் திறமையை உயர்த்தும்
- உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கும்.
- இலாபத்தைத் தரும்.

- நிறைய நண்பர்களைப் பெற்றுத் தரும்.
- குடும்பத்தில் நல்ல சூழல் நிலவத் துணை நிற்கும்.
- நல்ல மனப்போக்குக் கொண்டவரிடம் திருப்தி உணர்வு இருக்கும்.

இன்னும் பல நன்மைகளைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம்.

எதிர்மறை மனப்போக்கு இருந்தால்

வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டும் என்றே அனைவரும் விரும்பு கின்றனர். பல தடைகளை அரசியல், பொருளாதார, சமூக, தனிமனித தடைகளைத் தாண்டி முன்னேற வேண்டியுள்ளது. ஆனால் ஒரு மனிதன் தனது முன்னேற்றத்துக்குத்தானே தடையாக இருந்துவிடக்

எதிர்மறையான மனப்போக்குக் கொண்டவர்களின் நட்பு வட்டம் மிகவும் சுருங்கிவிடும். வேலையில் இருந்தாலும் அவரது இயல்பே அவருக்குச் சிக்கலை உண்டாக்கிவிடும். அதனால் சொந்த வேலையைக் கூடக் காப்பாற்றிக்கொள்ள முடியாது. எந்தச் செயலிலும் திருப்தி உயர்வு ஏற்படாது. எல்லா விஷயங்களிலும் அதிருப்தி மேலோங்கி இருக்கும். மனக்கசப்புக்குக் குறைவே இருக்காது. ஏன் வாழ்கிறோம், எதற்காக வாழ்கிறோம் என்ற புரிதல் இன்றி வாழ்க்கை அர்த்தமற்றுக் கிடப்பதாக நினைப்பார்கள். இத்தகைய எதிர்மறை மனப்போக்குக் கொண்டவர்களுக்குத் திருமணமும் பிரச்சினையாகும். இதர உறவுகளிலும் சிக்கல் மிகுந்திருக்கும். இவர்கள் மனப்பதற்றம், மன அழுத்தத்திற்கு உள்ளாவதால் உடல் நலிவு ஏற்படும். இவர்கள் வீட்டிலிருந்தாலும் வெளியில் இருந்தாலும் வேலை செய்யும் இடத்தில் இருந்தாலும் எதிர்மறை சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிடுவர் பாதகமான சூழலை அவர்களே உருவாக்கிவிடுவார்கள். தான் வாழும் சமுதாயத்திற்கே அவர்கள் பாரமாகிவிடுவார்கள். அது மட்டுமன்றி தன்னைச் சுற்றி இருப்பவர்களிடமும் அடுத்த தலைமுறையினரிடமும் எதிர்மறையான மனப்போக்குகளை, நடத்தைப் பண்புகளை உருவாக்கிவிடுவார்கள்.

எனவே எதிர்மறையான மனப்போக்கை நம்மிடமிருந்து விரட்டி அடிக்க வேண்டும்.

விரட்டி அடிப்பது சுலபமா?

ஒரு செயல் அல்லது சிந்தனை நமக்குத் தீங்கு செய்யும் என்பதை நாமே உணர்ந்துகொண்டாலும் பிறர் சொல்ல அதைப் புரிந்து கொண்டாலும் அந்தச் செயலை அல்லது சிந்தனையை நாம் உடனடியாகக் கைவிடுவதில்லை. காரணம், நமது மனம் அதுவே தடையாக நிற்கிறது. குடிப்பது தீமை, புகை பிடிப்பது உடல்நலத்திற்குக் கேடு என்பது தெரிந்திருந்தும் தங்கள் மனநிலையை மாற்றிக் கொள்ளாதவர்களும் நம்மைச் சுற்றிலும் இருக்கிறார்கள்.

மாற்றத்தை நமது சிந்தனையிலும் செயலிலும் கொண்டு வருவது நன்மையைத் தரும் என்றால் நம்மை மாற்றிக்கொள்ளத் தயங்கக்கூடாது நம்மை மாற்றிக்கொள்ளும்போது அது வளர்ச்சிக்கு இட்டுச்செல்லும் போதைக்கு அடிமையானவர்போல நமது மனநிலையில் காணப்படும் எதிர்மறைப் போக்குகளுக்கு நாம் அடிமையாசி. விடக்கூடாது. அப்படி அடிமையாகி விடுகிறவர்கள், அவ்வளவு கலபமாகத் தங்கள் எதிர்மறை மனப்போக்கை விரட்டி அடிக்க மாட்டார்கள். எதிர்மறை மனப்போக்கு ஏற்படுத்தும் தீய விளைவு களுடனேயே வாழத் தயாராகிவிடுவார்கள். எனவே எதிர்மறை மனப்போக்கை விரட்டி அடிக்க நாம் தயாராக வேண்டும். இது சாத்தியமா என்ற கேள்வி எழலாம். சாத்தியமே. முயற்சியில் ஈடுபட்டால் நமது மனநிலையை நாம் மாற்றிக்கொள்ள முடியும்.

ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா? என்ற பழமொழி உண்டு. ஆரம்ப ஆண்டுகளிலேயே குழந்தைகளிடம் நல்ல மனநிலையை உருவாக்க வேண்டும். நல்ல முறையில் அவர்கள் சிந்திக்கவும் செயல்படவும், நல்ல செயல்களையே எப்போதும் செய்து வரவும் கற்பிக்க வேண்டும் இல்லாவிட்டால் தும்பைவிட்டு வாலைப் பிடித்த கதையாகிவிடும். தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டும் என்பார்கள். சிறுவயதிலேயே நேர்வழியிலான மனப்போக்கு (மனநிலை) குழந்தை களிடம் உருப்பெற்றிட பெற்றோர் உதவிட வேண்டும்.

மனப்போக்கு நல்லவிதமாக இருக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வம் முதலில் வர வேண்டும். நல்ல மனநிலையை உருவாக்குவதற்கான கோட்பாடுகள் பற்றியும்

வழிமுறைகள் பற்றியும் தெரிந்து வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பிறகு அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

நமது மனப்போக்குகளைத் தீர்மானிப்பதில் சுற்றுச்சூழல், அனுபவம், கல்வி ஆகியவை காரணம் என்றாலும், நமது மனப்போக்கு நேர்மறையாகவோ எதிர்மறையாகவோ இருப்பதற்கு நாம்தான் பொறுப்பு நமது தவறுகளை நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும் பிறர் மீது எதற்கெடுத்தாலும் குற்றம் சுமத்திக்கொண்டிருக்கக் கூடாது. நாம் யார், நமது பலம் என்ன? பலவீனம் என்ன என்பதையெல்லாம் யோசித்துப் பார்த்து, நமது நடத்தைப் பண்புகளுக்கும் செயல்களுக்கும் நாம்தான் காரணம் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும்.

எதிர்மறை மனப்போக்குக் கொண்டவர்கள் பெற்றோரை, ஆசிரியரை, நண்பர்களை, மனைவியை, குழந்தைகளைக் குற்றம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்கள். அரசின்மீது குற்றம் சுமத்துவது கூட ஆக்கப் பூர்வமான (முளவைளைந) விமர்சனமாக இருக்க வேண்டும்.

நமது மனப்போக்கு எதிர்மறை மனப்போக்காக இருந்தாலும் அதன் செல்வழியை மாற்றி நேர்வழியில் செலுத்த முடியும் என்பதை முதலில் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். உங்கள் யோசனைகள் செயல்கள். நடத்தைப் பண்புகள், எதிர்காலக் கனவுகள் யாவும் ஆக்கப்பூர்வமான தாகவும் முன்னேற்றத்திற்கு இட்டுச் செல்வதாகவும் இருக்கவேண்டும் நேர்மையாக இருத்தல், உண்மையாக நடந்துகொள்ளுதல், நல்லவராக இருத்தல் ஆகியவை உங்கள் மனநிலையை நேர்வழியில் நடத்திச் செல்லும்.

நமது மனப்போக்கு நேர்வழியில் செல்ல சில வழிமுறைகளைச் செயல்படுத்தவேண்டும்.

1. வாழ்க்கையின் சிறந்த அம்சங்களின் மீது கவனத்தைச் செலுத்துதல்

ஒரு தனி மனிதர் அல்லது ஒரு சூழ்நிலையில் காணப்படும் நல்ல விஷயங்களை நமது கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு நபரிடமும்

ஒவ்வொரு சூழலில் குற்றம் கண்டுபிடித்துக் கொண்டிராமல் நல்ல அம்சங்களைத் திரட்டுவதற்குத் தயாராக வேண்டும்.

நாம் நமது குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே நம்மீது உள்ள குற்றங்குறைகளை உணர்வதற்கு, அவற்றைக் களைந்து நீக்குவதற்குப் பதிலாக, பிறர்மீது குற்றம் காண்பதும், பிறர்மீது பழிபோடுவதும் நமது வழக்கமாகிவிட்டதால், பிள்ளைகள் பெரியவர்களாக வளர்ந்த பிறகும் பிறரிடம் காணப்படும் நல்ல அம்சங்களில் கவனம் செலுத்துவதை விட்டுவிட்டு, குறை காண்பதிலேயே பொழுதைச் செலவிடுவார்கள் எனவே இதிலிருந்து விடுபட்டு, ஒவ்வொரு தனிநபரிடம் காணப்படும் நல்ல அம்சங்களை உள்வாங்கினால், ஒவ்வொரு சூழலிலும் தென்படும் நல்ல விஷயங்களை உள்வாங்கினால் வாழ்க்கையின் சிறந்த அம்சங்களின் மீது கவனத்தைச் செலுத்தும் மனப்போக்கு வளரும். அது நல்ல மனப்போக்கு அல்லது நேர்வழியிலான மனப்போக்காக வளர்ச்சி அடையும்.

இப்படி நல்ல அம்சங்களின் மீது நமது கவனத்தைச் செலுத்தும் போது, குறைகளைக் கவனிக்கத் தவறவும் கூடாது, கண்டுகொள்ளாமல் இருந்துவிடவும் கூடாது என்பதை ஞாபகத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

நல்ல அம்சங்களைக் கண்டறிவது சற்று சிரமமானதுதான். தீய அம்சங்கள் பளிச்செனத் தென்படும். சற்று சிரமப்பட்டாயினும் ஒருவரிடம் காணப்படும் நல்ல அம்சங்களைப் பார்த்துக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

எதிர்மறை மனப்போக்குக் கொண்டவர்கள் எப்போதும் எதிர் தரிப்பில் இருந்தபடி தங்கள் கருத்தைப் பேசிக் கொண்டிருப்பார்கள். எதிர்மறை அம்சங்களே அதில் மேலோங்கி இருக்கும் அடுத்தவர்களைத் திட்டுவது, குறைகூறுவது என்பதே அவர்களது வாடிக்கையாக இருக்கும்.

யாரைப் பற்றிச் சொன்னாலும் அவர்கள் குறை கண்டுபிடித்து விடுவார்கள்: எந்தச் சூழ்நிலையை எதிர்கொள்ள வேண்டி இருந்தாலும் அந்தச் சூழலில் குறை கண்டுபிடிக்கத் தொடங்கி விடுவார்கள்.

இப்படிப்பட்ட மனப்போக்குக் கொண்டவர்களை நம் வீட்டிலும் காணலாம். நட்பு வட்டத்திலும் காணலாம். அலுவலகத்திலும் காணலாம்.

இவர்கள் எதிர்மறை விஷயங்களையே பிறரிடம் பரப்பிக் கொண்டிருப்பார்கள்.

இப்படி எதிர்மறை மனப்போக்குக் கொண்டவர்கள் அவநம்பிக்கை வாதிகளாய் (Pessimists) இருப்பவர்கள் இவர்கள் எப்போதும் தீமையே ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கும் சபாவம் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள். நன்மையில் இவர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்காது. எல்லாமே கெட்டது என நினைக்கும் மனப்பான்மை இவர்களிடம் காணப்படும்.

தீமையையே எதிர்பார்க்கும் இவர்கள் எப்போதும் மகிழ்ச்சியற்றுக் காணப்படுவார்கள். நல்லதைக்கூட, கெட்டதாக நினைத்துக் கொள்வார்கள். அடுத்தவர் மீது குற்றஞ் சுமத்தியே காலத்தைக் கழித்து விடுவார்கள்.

ஒளியை நேசிக்கத் தெரியாத இவர்கள் மனம் இருளையே யாசிக்கும்.

வாழ்க்கைப் பாதை கோணல் மாணலாய் இருப்பதாகவே நினைப்பார்கள். தன் உடலுக்கு ஏதாவது நோய் எப்போது வேண்டுமானாலும் வந்துவிடக்கூடும் என எண்ணும் இந்த அவநம்பிக்கை யாளர்கள் தங்கள் உடல் ஆரோக்கியமாய் இருந்தபோதிலும் அதைப் பற்றி மகிழ்ச்சி அடையமாட்டார்கள்.

அவர்கள் மோசமானதை எதிர்பார்ப்பது மட்டுமின்றி, எது நடந்தாலும் அதை மேலும் மோசமாக்கிவிடுவார்கள் தங்களுக்குக் கிடைத்த நன்மதிப்புகளைப் பாராட்டுகளைப் பற்றி எண்ணிப் பாராமல், தங்களுக்கு ஏற்பட்ட தொல்லைகளையே எப்போதும் நினைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள்.

நம்பிக்கைவாதிகள் (Optimist) நன்மையை எதிர்பார்ப்பவர்கள் எப்படி இருப்பார்கள்?

- மன அமைதியை எவரும் சீர்குலைக்காத அளவுக்கு மனவலிமை மிக்கவர்களாக இருப்பார்கள்.

- யாரைச் சந்தித்தாலும் ஆரோக்கியம், ஆனந்தம், ஐஸ்வர்யம் பற்றிப் பேசுவார்கள்.
- இவர்களது நண்பர்கள் தங்களிடம் உள்ள நல்ல அம்சத்தை உணர்வதற்குக் காரணமாய் இருப்பார்கள்.
- எந்த ஒரு விஷயத்திலும் உள்ள நல்ல அம்சமே அவர்களது கண்ணில் முதலில் தென்படும்.
- எந்தச் செயலாயினும் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும் என்றும், செய்வன திருந்தச் செய் என்றும் நினைப்பார்கள்.
- பிறரது வெற்றி குறித்தும் அக மகிழ்ந்து போவார்கள். பொறாமைப்பட மாட்டார்கள்.
- கடந்த காலத் தவறுகளை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு எதிர்கால வெற்றிக்கான வழிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பார்கள்.
- இவர்களது பேச்சும் செயலும் பிறருக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கும்.
- பிறர்மீது குறை காணும் குணம் இருக்காது.

2. இன்றே செய்க

எந்த ஒரு வேலையைச் செய்வதாக இருந்தாலும் அதனை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும் தள்ளிப் போடக்கூடாது. இப்படி தள்ளிப் போடுகிற குணம் பலரிடம் காணப்படுகிறது. இப்போது தள்ளிப் போடுவது எதிர்மறையான மனப்போக்கு ஏற்பட வழி வகுக்கும்.

“இன்று செய்யவேண்டிய பணியைக் கூட இப்போதே செய்வது நல்லது என்பார் பழந்தமிழ் புலவர் கபிலர். ஒரு வேலையை ஆர்வமுடன் சுறுசுறுப்பாகச் செய்து முடிப்பதற் கான பயிற்சி வேண்டும். அரைகுறை வேலை பயனளிக்காது

நல்ல மனநிலையை நேர்வழியிலான மனப்போக்கை உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்றால் எந்த ஒரு காரியத்தையும் தள்ளிப் போடாமல், காலம் தாழ்த்தாமல், இப்போதே செய்திடும் பழக்கம் நமக்கு வரவேண்டும். இன்றைக்குச் செய்யவேண்டிய வேலையை நாளைக்குத் தள்ளிவைக்கக்கூடாது.

3. நன்றி கூறும் மனநிலை

நன்றி காட்டுவது ஒரு நல்ல குணம் எவர் ஒருவர் உதவி செய்தாலும் அவருக்கு நன்றி கூறவேண்டும், பிறர் செய்த உதவியை மறவாதிருக்க வேண்டும். தனக்கு உதவி செய்தவருக்குத்தான் பதிலுதவி செய்ய வேண்டும் என்று எண்ணக்கூடாது . அதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், பிறருக்கு உதவி செய்யவேண்டும்.

நன்றி உடையவராய் இருப்பது (Thankful) ஒரு நேர்மறைப் போக்காகும். இந்த நேர்மறையான மனோபாவம் வளரும்போது எதிர்மறை மனப்போக்கு முனை முறிந்து போகும்.

4. இடையறாது கற்றல் நன்று

பள்ளி மற்றும் கல்லூரி போன்ற கல்வி நிலையங்களில் நாம் கல்வி கற்றாலும் கற்றலின் மூலம் அறிவை விரிவு செய்வது என்பது கல்விக்கூடங்களுக்கு வெளியிலும் நிகழ்கிறது.

நமது கற்றல் என்பது நல்ல அறநெறிப் பண்புகளை அறிந்து கொள்வதும் கடைப்பிடிப்பதும் ஆகும். கடைப்பிடித்து நடந்தால்தான் கற்றதன் பயன்கிடைக்கும். ஒவ்வொருவருக்கும் நேர்மை உணர்வும். கடமை உணர்வும் தேவை. அன்பு, பணிவு, கருணை, மன உறுதி. வீரம், பொறுப்புணர்வு ஆகிய யாவும் தேவை. சமூக மதிப்பீடுகளையும் அறநெறி மதிப்பீடுகளையும் அறிந்து நடக்க வேண்டும் மதிப்பீடுகளை அறிந்துகொள்ளாதவர் நற்பண்புகளின்பால் அக்கறை இல்லாதவர். எவ்வளவு கல்வி பயின்றிருந்தாலும் அவர் கற்றவர் ஆகமாட்டார்.

நமது மூளைக்குள் தகவல்களைத் திரட்டித் தருவதாக மட்டுமே கல்வி அமைந்துவிடக்கூடாது. மூளை என்ற மகத்தான மாபெரும் கம்ப்யூட்டருக்குள் நல்ல

பண்புகள், நல்ல மதிப்பீடுகள், நல்ல எண்ணங்கள் நிறைந்திருக்க வேண்டும். எனவே கற்றலின் மூலம் நல்ல பண்பாடுகளை வளர்த்துக்கொண்டால் நமது மனப்போக்கு நேர்வழியில் செல்லும் ஆக நேர்வழியிலான மனப்போக்கு நமக்கு ஏற்படவேண்டுமானால் இடையறாது கற்பது நன்று.

விளையாட்டு வீரர்கள் தொடர்பயிற்சியின் மூலம் உடலை வலுப்படுத்திக் கொள்வதைப் போல, நாம் நம் மனத்தை வலிமையுள்ளதாகவும் நேர்வழி செல்லக்கூடியதாக மாற்றிக்கொள்ளத் தொடர்ந்து பயிற்சி எடுத்துக்கொண்டால், நல்ல சிந்தனைகள், செயல்கள், நல்ல செயல்களில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற மனநிலை ஏற்படும்.

5. நேர்மறையான சுயமதிப்பை வளர்த்திடுக!

கைம்மாறு கருதாத உதவி செய்வதன் மூலம் இப்படி நேர்மறையான சுயமதிப்பை வளர்த்துக்கொள்ள முடியும். இந்த சுயமதிப்பு என்பது நம்மைப் பற்றிய நமது உணர்வாகும். நம்மைப் பற்றிய சுயமதிப்பு உயர்வாக இருக்கவேண்டும். நல்ல செயல்களைச் செய்யும்போது சுயமதிப்பு மிகுதியாகும். நமது நடத்தைப் பண்புக்கும் நமது மன உணர்வுக்கும் இணையான நேரடியான தொடர்பு இருக்கிறது. எனவே நேர்மறையான சுயமதிப்பை வளர்த்துக்கொள்வதன் மூலம் நமது மனநிலையை நேர்வழியில் செலுத்த முடியும்.

6. எதிர்மறைச் செல்வாக்கை விரட்டி அடி

நாம் யாரோடு பழகுகிறோம் என்பதிலிருந்து நமது குணநலன்கள் எப்படிப்பட்டதாய் இருக்கும் என அறிந்துகொள்ள முடியும். அவ்வாறே எத்தகைய குணங்கள் கொண்டவர்களையெல்லாம் நாம் வேண்டாம் என்று புறக்கணிப்பதிலிருந்தும் நமது குணநலன்கள் தெரிய வரும்.

தீய குணநலன்கள் கொண்டவர்களை நமது நட்பு வளையத்துக்குள் அடி எடுத்து வைக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். கேளிக்கை விடுதிகளுக்குச் சென்று பொழுது போக்குபவர்கள், குடிகாரர்கள், குடிநோயாளிகள் போதைப் பொருளுக்கு

அடிமையான வர்கள் போன்றவர்களின் உறவு கலவாமை வேண்டும். நமது நண்பர்களுக்கு அந்தப் பழக்கம் இருக்கலாம். அவர்களைத் திருத்தக்கூடிய மனவலிமை நமக்கு இருக்கவேண்டும். இல்லையென்றால் அந்த நண்பர்களிடமிருந்து விலகிவிட வேண்டும். இரண்டும் செய்யாதபோது பலவீனமான நமது மனம் தீய பழக்கவழக்கங்களுக்குள் தன்னைப் புதைத்துக் கொள்கிறது.

பெண்களை, குழந்தைகளை மனிதாபிமானமற்று, கேவலமாக நடத்துகிறவர்கள், அவர்களைத் துன்புறுத்துகிறவர்கள், பாலியல் வன்முறையைத் தூண்டுபவர்கள், அறநெறிப் பண்புகளை கேலி செய்பவர்கள், தனிநபர்களையும், குடும்பங்களைச் சமூகத்தை அழிக்கிற மனநிலை கொண்டவர்கள் போன்ற இவர்களது நட்பு, கூடா நட்பாகும். இது உங்கள் நல்ல மனநிலையில் களங்கத்தை உண்டாக்கி விடும். எனவே இவர்களது செல்வாக்கு உங்கள் மீது விழக்கூடாது. விழுகிற நிலைமை இருந்தால் எடுத்துத் தூர எறிகிற வலிமையான மனநிலை தேவை. அப்போது நேர்மறையான வழியில் உங்கள் மனப்போக்கு அமையும்.

எதிர்மறையான மனப்போக்குகளை உருவாக்கும் ஆபாச இலக்கியங்கள், திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சி நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்காமல் புறக்கணிக்க வேண்டும். படங்களின் மூலம் ஏராளமான கொலைச் சம்பவங்களைப் பார்த்து மனம் பழகிப் போகிறது. பாலியல் வன்கொடுமையைப் பார்த்து ஆபாசப்படுவதற்குப் பதிலாக, அவற்றை ரசிக்கவும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் பழகி எதிர்மறையான மனநிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறது.

குடிப்பது, புகைபிடிப்பது, போதைப்பொருள் பயன்படுத்துவது போன்றவற்றின் மீது ஒரு ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தும் ஊடகங்கள், கொலை, கொள்ளை, பாலியல் துன்புறுத்தல் ஆகியவற்றையும் சாதாரண மனநிலையில் பார்க்க வைத்து விடுகிறது.

எதிர்மறை மனப்போக்குக் கொண்டவர்களால் குடும்ப அமைதி சீர்குலைகிறது. மணவிலக்குகள் அதிகரிக்கின்றன, குடும்பத்தில் சண்டை, சச்சரவு, குழப்பம் ஏற்படுகிறது. எனவே இம்மாதிரி பல எதிர்மறை அம்சங்களின் செல்வாக்கு நம்மீது படாமல் இருக்க நாம் விழிப்புடன் இருக்கவேண்டும். நமது வாழ்க்கைக்குத்

தேவையான, முன்னேற்றத்துக்கு வழிகாட்டுகிற விஷயங்களைக் கற்பதும் செயல்படுவதும் அவசியம். அதன் மூலம் நல்ல மனநிலையை நாம் ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

அன்றாடம் நற்சிந்தனைகள், நல்ல பழக்க வழக்கங்களில் ஈடுபாடு காட்டிவந்தால், நமது மனம் நல்ல விஷயங்களைச் சிந்திக்கவும் செயல்படுத்தவும் தயாராகிவிடும். காலங்கடத்தாமல் நேர்வழிச் செல்லும் மனநிலைக்குத் தேவையான மேற்சொன்ன சில பயிற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

8. இளைஞனே... நீ பாதை மாறலாமா?

முனைவர் கெ.செல்லத்தாய்

”காயமே (உடல்) இது பொய்யடா வெறும் காற்றடைத்த பையடர் என்பர். அத்தகு உடலினை வைத்துக் கொண்டு மனிதன் செய்யும் செயல்கள் அளவிட முடியாதது. நமது உடலில் உள்ள அசுத்தங்கள் வியர்வையாக வெளியேறுகின்றன. மனதில் இருக்கும் அசுத்தங்களான கோபம், எரிச்சல் போன்றவை நம்மை மாயவலைக்குள் சிக்க வைக்கிறது.

நல்ல எண்ணங்களை மறக்கடிக்கச் செய்கிறது. குழந்தையாக இருக்கும் பொழுது அதன் குறும்பு, தாய்க்கு மகிழ்வைத் தருகிறது. குழந்தைத்தனமான வளர்ச்சி நிலையிலிருந்து குறும்புத்தனமான நிலைக்கு மாறும்போது பிள்ளைகளின் செய்கை கண்டு தாய் பெருமை கொள்கிறாள்.

அப்படி வளரும் குழந்தை, குறிப்பிட்ட வயதுக்கு மேல் அவனுக்குள் இளமைத் துடிப்புத் துளிர்விடுகின்றது. நிலைகுலைந்து போகின்றான். காற்றில் அலையும் காகிதம் போல சுதந்திரமாகச் சுற்றித் திரிகின்றான். பெற்றோரிடம் ஒன்றுவிடாமல் எல்லா விஷயங்களையும் பேசி வந்த மகன், இப்போது எதையும் பேச மறுக்கின்றான். இல்லை மறைக்கின்றான். நிம்மதி இழக்கின்றான்.

அந்த வாலிபப் பருவம் அவனை வதைக்கின்றது. மனதை எங்கோ கொண்டு போய்ப் புதைக்கின்றது. புரியாத புது உலகத்தைக் காண்பதாக நினைக்கின்றான்.

அரும்பு மீசை, குறும்புப் பார்வை, கேலிச்சிரிப்பு, கிண்டல் பேச்சு, இதுதான் வாழ்க்கை என்று துள்ளித்திரிகின்றான். பெற்றோர் இவனிடம் என்ன பேசுவது எனத் தயங்குகின்றனர்.

நண்பன் என்னும் நட்பு

சரியான வழிகாட்டுதல் இல்லாத போது, தன் சொந்தீப் புத்தியை இழக்கின்றான். இளமையின் வனப்பில் தன்வயம் இழந்து தான்தோன்றித்தனமாக அலைய ஆரம்பிக்கின்றான். அப்படி ஆரம்பிக்கும் வாழ்க்கையில் முதலில் கிடைப்பது நண்பன் எனும் நட்பு. நட்பு வட்டம் சரியில்லாத பட்சத்தில் திக்குத் தெரியாது திசைமாறிய பறவையாக மாறிப் போகின்றான். கெட்ட பழக்கங்களால் குட்டிச்சுவராகிப் போகின்றது அவன் வாழ்க்கை, அந்த இளமைக்காலத்தில் வருவது

தான் ஒருதலைக் காதல் அது அவனை உருப்படாமல் ஆக்கிவிடுகின்றது. ஒருதலைக் காதல் என்பதை விட இனக்களர்ச்சி என்றே சொல்லலாம். இந்த ஒருதலைக் காதல் பெண்களின் உயிரை அல்லவா குடிக்கின்றது.

பெண்ணின் நிலை

காலங்காலமாக பெண்களின் நிலை என்ன? ராவணன் கவர்ந்து சென்றான் என்பதற்காக ராமனே சீதையின் கற்பில் சந்தேகம் கொண்டு தீயில் இறங்கச் செய்தான். சிரித்தாள் என்பதற்காகப் பலரும் கூடி இருக்கும் அவையில், மானபங்கப்படுத்தப்பட்டாள் திரவுபதி. கணவன் உயிரை மீட்பதற்காக எமனிடமே போராடியவள் சத்யவான் சாவித்திரி. தொழுநோயாளியான தன் கணவனை கூடையில் சுமந்து கொண்டு, அவன் விருப்பத்திற்காக விலைமாது வீட்டிற்குக் கொண்டு சென்றாள் நளாயினி.

கணவன் தவறு செய்த போது அதனைத் தட்டிக் கேட்காமல், பொருளையெல்லாம் இழந்த பின்பு, கணவனை கொலை செய்தார்கள் என்ற உடன் கொதித்து எழுகின்றாள் கண்ணகி. இறுதியாக மதுரையையே அழித்து விடுகின்றாள். இன்னும் இதுபோல் எத்தனையோ பெண்கள், கணவனுக்காகவே வாழ்ந்ததாக வரலாறு

கூறுகிறது. இவ்வாறு காலங்காலமாகப் பெண்ணை, கணவனுக்காகவே வாழச் செய்தது நம் சமுதாயம். இன்றும் அதே நிலைதான் என்றாலும், கல்வி கற்ற பெண்ணால் கடைத் தெருவிற்குக் கூடப் போய் வர முடியவில்லை. ஒருதலைக் காதல் இன்று பெண்களின் உயிருக்கே உலை வைக்கின்றது.

ஒருதலைக் காதல்

சங்க இலக்கியத்தில் தலைவியை விரும்பும் தலைவன், தன்னைத் தலைவி விரும்பவில்லையே? என்று அவளைக் கொல்லவில்லை. ஒரு பெண் மீது கொண்ட மிகுந்த காதலால் அவன் என்ன செய்கிறான் தெரியுமா? பனங்கருக்கால் (பனைமட்டை, ஓரங்களில் கூர்மையாக முள் போன்றிருக்கும்) குதிரை செய்து, அக்குதிரை மீது ஏறி கையில் அவள் (காதலி) படத்தை வரைந்து வைத்துக் கொண்டு, தலைவி வீடு இருக்கும் முச்சந்தியில் போய் நிற்கின்றான்.

பனங்கருக்கு அவனுடைய உடம்பைப் பதம் பார்க்கும், அவன் உடம்பிலிருந்து ரத்தம் வடியும், தன் காதலியைக் காண்பதற்கு அல்லது அவளைஅடைவதற்கு தன்னை வருத்திக் கொண்டான். இதனைத் தான் சங்க இலக்கியம் ஒருதலைக் காதல் என்று கூறுகின்றது. இதனை மடலேறுதல் என்றும் கூறுகின்றது. தனக்குப் பிடித்த காதலி கிடைப்பதற்காகத் தன்னைத் தானே வருத்திக் கொண்டான்.

உனக்கென்ன உரிமை

ஆனால் இன்று..? உனக்குக் காதலி கிடைக்கவில்லை என்றால். யாருக்கும் கிடைக்கக் கூடாது என்று கொல்வதற்கு உனக்கென்ன உரிமை இருக்கின்றது. அவள் ஒன்றும் உன் சொத்து கிடையாது. இளைஞனே! உன் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ள உனக்கே உரிமை இல்லாத போது, முன்பின் தெரியாத ஒரு பெண்ணை நீ எப்படிக்கொலை செய்யலாம்.

ஆற்றிவு படைத்த நாம் இந்த உலகத்தில் சாதிக்கப் பிறந்தவர்கள். சமுதாயத்தில் பெண்ணாகப் பிறப்பது பாவமா? காலங்காலமாகப் பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டு, ஏமாற்றப்பட்டுச் சமுதாயத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்டு வருகின்றனர்.

இன்றையச் சூழலில், தனக்குக் கிடைக்காத பெண்ணைத் தைரியமாகக் கொலை செய்யுமளவிற்கு மனிதாபிமானம் செத்துப் போய்விட்டது.

அன்பு இதயம்

அன்பு கொண்ட இதயம் தொலைவில் இருந்தால் என்ன? அருகில் இருந்தால் என்ன? தொலையாமல் இருந்தால் சரி. அதனை நாம் தொலைத்து (கொன்று) விடக்கூடாது. வாழ்வின் தேவைகள் நம்பிக்கை. அது நம்மை வெளிச்சத்தை நோக்கி நகர வைக்கிறது. இளைஞர்களே! முதலில் உங்கள் மீது நம்பிக்கை வையுங்கள். நம்பிக்கை இருந்தால் நதி மீதும் நடைபோடலாம் வெம்பி விழாமல் விதியையும் வெல்லலாம் எம்பிக் குதித்து நிலவுக்கும் ஒரு முத்தம் கொடுக்கலாம். அன்பெனும் பிடிக்குள் அகப்பட்ட கரும்பாய் இருக்கப் பழகிக் கொள்.

எதிர்காலத்தில் இந்தியாவை வல்லரசாக்க நினைக்கும் இளைய சமுதாயமே! காதல் வைரசால் கலங்கிப் போகக் கூடாது. உங்கள் மனதில் இருக்கும் வக்கிரங்களைத் தூக்கித் தூர எறிந்துவிடுங்கள். காதல் எனும் துன்ப வலைக்குள் விழுந்து விடாது இன்பமாய் இருக்கப் பழகிக் கொள். வெறுமையான வாழ்க்கைப் பெருமை அடைய வேண்டுமென்றால், திறமையை வளர்த்துக் கொள்.

உன்னை நேசிப்பவள்

நீ நேசிப்பவளை விட, உன்னை நேசிப்பவளே உன்மேல் உயிராக இருப்பாள். அதனால் உன் வாழ்க்கை உயர்வு பெறும். சங்க இலக்கியத் தலைவன் ஒருதலைக் காதலால் தன்னை வருத்திக் கொண்டானே தவிர, பெண்ணைத் துன்புறுத்தவில்லை. ஒரு நல்ல ஆண் மகள் பெண்களைத் துன்புறுத்துவதை அவமானமாக நினைப்பான். தனது வீரத்திற்குச் சமமான வீரம் படைத்தவர் யாரோ? அவர்களிடம்தான் தன் வீரத்தைக் காட்டுவான்.

சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற ராவணனுடன் ராமன் போர் செய்யும் போது, ராவணனின் ஒவ்வொரு ஆயுதத்தையும் வீழ்த்தினான். இறுதியில் ஆயுதம் இல்லாது

நிராயுதபாணியாக நிற்கும் ராவணனைப் பார்த்து “நீ இன்று போய் நாளை (போருக்கு) வா” என்று அனுப்பி வைத்தான்.

கையில் ஆயுதமில்லாதவனைக்கொல்வது வீரத்துக்கு இழுக்கு என்று நினைக்கும் வீரர்கள் பிறந்த பூமி,வீரத்தின் விளைநிலமானத் தமிழகத்தில் பிறந்த நாம், எதிர்ப்பே தெரிவிக்காத, யாரென்றே தெரியாத ஒரு பெண் மகவைக் கொன்றால், அது ஆண்களின் ஆண்மைக்கு (வீரம்) அழகல்ல. அழகை ஆராதிக்க வேண்டும். அதை அழிக்க நினைக்கக் கூடாது.

காதலிப்பவர்கள் எல்லோரும் ஒரு நாளில் வருந்துகின்றனர். எதற்கு என்றால்? சிலர் பிரிந்ததற்காக, சிலர் சேர்ந்ததற்காக அழுகின்றனர். இதுதான் வாழ்க்கை. உண்மையான அன்பு (காதல்) இருந்தால் உலகமே தலைகீழாகச் சுழன்றாலும் உன்னை விட மாட்டாள். உன் மீது காதல் இல்லை என்றால் உலகமே மாறினாலும் உன்னைத் திரும்பிக் கூடப் பார்க்க மாட்டாள் அதுதான் பெண். உன்னை நினைக்காதவர்களை நினைத்து நினைத்து உன்னையே நீ இழந்துவிடாதே. ஆசைப்படும் மனம் கேட்பதையெல்லாம் நாம் நிறைவேற்றிவிடாமல் அறிவின் துணை கொண்டு ஆட்சி செய்ய வேண்டும்.அப்போதுதான் வாழ்க்கை சிறக்கும்.

9. ஒத்துப்போங்கள்

(சிவசூரியன் இ.ஆ.ப)

எதிர்ப்பது எளிது ஒத்துழைப்பது மிக மிக அரிது என்பார் டாக்டர் மு.வரதராசனார். நமது வெற்றிக்கு அடுத்தவரின் ஒத்துழைப்பும் கட்டாயம் தேவையாகின்றது. மற்றவர்களின் ஒத்துழைப்பில்தான் நம்முடைய வெற்றி உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது.

என்னதான் ஒருவருக்கு ஆற்றலும், அறிவும், திறமையும் இருந்தாலும், அவரே தனித்து நின்று செய்வதைவிட, குழுவாக இருந்து செய்வதில் சிறப்பும், வெற்றியும் எளிதாக அமைந்துவிட வாய்ப்புள்ளது.

எளிதில் வெற்றி பெறுங்கள்

ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் கூடி ஆலோசிக்கும்போது, புதுப் புதுக் கருத்துக்கள் பூக்க வழி கிடைக்கின்றது.

கெட்டதை நீக்கி, நல்லதைத் தேர்வு செய்ய குழு முயற்சி வழி காட்டுகின்றது. பல நாள் அவதிப்பட்டுச் செய்ய வேண்டிய பணிகளை, இருவரோ அல்லது மூவரோ, சரியான திட்டத்தோடு செய்தார்கள் என்றால், சில நாட்களிலேயே அதனை முடித்துவிட முடியும்.

தனி மனிதராக இருக்கும் ஒருவர் தாட்டியம் பேசலாம். ஆனால், குழுவாக இணைந்து செயல்படும்போது குழுவிலுள்ள அனைவரின் ஒத்துழைப்போடு இணங்கிப்போவது அவசியமாகிறது.

அங்கும் தனித்தன்மை காட்டினால், குழுவின் செயல்பாடே வெற்றியை இழக்கச் செய்துவிடும். தனிமரம் தோப்பாகாது - இரு கைகள் இணைந்தால்தான் ஓசை எழுப்பமுடியும். ஒன்றோடு ஒன்று இணையும் போது முன்றாவது ஒன்று பிறக்கின்றது.

இவை எல்லாம் நல்லனவாய் அமையவேண்டுமெனில் ஒருவரை ஒருவர் அனுசரித்து ஒத்துப்போக வேண்டியது மிக அவசியமாகின்றது. அப்படி இருக்க, ஒருவரை எதிர்ப்பதால், பகை வளரும். அதனால் பாதிப்பு நமக்குத்தான்.

வெறுப்பை விரட்டியடியுங்கள்

ஒருவர் மீது ஆத்திரப்பட்டு, கோபப்பட்டு, அவரை வெறுத்து ஒதுக்குதலை நாம் அடியோடு தவிர்க்கவேண்டும்.

நீங்கள் வாழ்க்கையில் நிம்மதியாக இருக்க வேண்டுமா? வெற்றி பெற வேண்டுமா? மகிழ்ச்சியாக இருக்கவேண்டுமா? அப்படியானால் மற்றவர்களுடன் ஒத்துப்போய்விடுங்கள். டாக்டர் எம்.ஆர்.காப்மேயர் “வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ள சில சிந்தனைகள்” என்ற தனது புத்தகத்தில்,

”வாழ்க்கைப் பாதையில் முன்னேற மற்றவர்களை வெறுத்து ஒதுக்குவதைத் தவிர்க்கக் கற்றுக்கொள்ளுங்கள்” என்றும், ”இப்போது உங்களிடம் உள்ள அம்மாதிரி உணர்ச்சிகளிலிருந்து அடியோடு விடுபடுங்கள்” என்றும் எழுதியுள்ளார்.

சில சமயங்களில் அற்ப விசயங்களுக்காக மற்றவர்கள், உங்களைப் பற்றி என்ன குறைகள் சொன்னாலும் துடைத்தெறிந்துவிடுங்கள் அல்லது ப்பூ என்று ஊதிவிடுங்கள். அதைப் பொறுத்தவரையில் உங்கள் உணர்ச்சிகள் மரத்துப் போனதாகவே இருக்கட்டும்.

இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை எப்படிச் சமாளிக்க வேண்டும் என்பதை கவிஞர் கண்ணதாசன் திரைப்படத்திற்காகப் பாடியதைப் படியுங்கள்.

“உலகம் ஆயிரம் சொல்லட்டுமே

உனக்கு நீதான் நீதிபதி

மனிதன் எதையோ பேசட்டுமே

மனசைப் பார்த்துக்க நல்லபடி

கதை கட்ட ஒருவன் பிறந்துவிட்டால்

கண்ணகி வாழ்விலும் களங்கம் உண்டு”

சிறிசில சூழ்நிலைகளில் சூடு சுரணையற்றவனாக ஆகிவிடுவதே மேல்.

நாம் ஒருவரை வெறுத்து ஒதுக்கும்போது அவர் எந்தவிதமான பாதிப்புக்கும் ஆளாவதில்லை. ஆனால், நாம் மட்டும்தான் உணர்ச்சி வசப்பட்டு நமது ஆரோக்கியத்தைக் கெடுத்துக்கொள்கிறோம்.

அது நமக்குத் தேவைதானா? வெறுத்து ஒதுக்குவதால் விரோதிகள் பட்டியல்தான் நீளும்! எதிரிகளால் நமது மகிழ்ச்சிதான் மங்கும். எவரையும் வெறுத்து ஒதுக்க வேண்டியதில்லை. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் மறந்துவிடுங்கள், அலட்சியப்படுத்துங்கள். அது இருவருக்குமே நல்லது. வெறுப்பு என்பது நீடித்து நடத்தும் தற்கொலைக்குச் சமம்.

நல்லன எண்ணுங்கள்

எண்ணங்கள் நல்லனவாக இருக்கவேண்டும். எண்ணங்களில் தஞ்சு கலந்துவிட்டால், விளைவுபாது நில்ல மனங்களில் நஞ்சு கலக்கப்படும்போது நல்ல வன்முறை எண்ணங்கள் மேலோங்கி நிற்கின்றன. எண்ணங்களைவிட

அதனால் எரிச்சல், அவமானம், ஆத்திரம், கோபம், வெறுப்புணர்ச்சி இவற்றால் ஆட்கொள்ள வேண்டிய அவல நிலைக்குத் தள்ளப் படுகிறோம். மனத்தை அழிக்கக்கூடிய விசயங்களில் வெறுப்பும் ஒன்று. வெறுப்பு உள்ளத்தைக் கோணலாக்கி, கொடிய செயல்களுக்கு வழி வகுக்கின்றது.

வெறுப்புக்கு ஆளானவர்களை ஒழித்தே தீருவது என்ற கெட்ட எண்ணம் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுவிடுகின்றது. சூழ்ச்சி. சதிவேலை, பிறருக்குத் தீங்கிழைப்பது, தொல்லை தருவது மற்றும் பொறாமை போன்ற நாச வேலைகளுக்கு வழிவகுக்கின்றது வெறுப்பு.

அதிருப்தியுடன் இருக்கும் குழுவினரிடையே வெறுப்பினை ஆழமாக விதைக்க முடியும். வெற்றியின் பாதையை அடைத்துவிடும் இந்த வெறுப்பிற்கு நீங்கள் ஆளாகாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டியது அவசியம்.

நீங்கள் பிறரை வெறுப்பதையும், பிறர் உங்களை வெறுப்பதையும் தவிர்ப்பதற்கு உதவக்கூடிய மனோதத்துவ உத்திகளைக் கையாண்டு வெறுப்பினை விரட்டிவிடுங்கள். வெறுப்பை உங்கள் மனத்திலிருந்து விரட்டிவிட்டால், வாழ்க்கை எவ்வளவு ஆனந்தமாக இருக்கும் !

வெறுப்புக்கு இடம் கொடுக்காதிருந்தால், வெறுப்பு உங்களை எப்படி அண்டும்? வெறுப்புக்கு இனிமேல் இந்த வினாடி முதல் இடம் தரப் போவதில்லை என்று முடிவெடுங்கள். ஆணித்தரமாக நம்புங்கள் தீவிரமாக நம்புங்கள் - தொடர்ந்து நம்புங்கள் - இதனை நிரந்தரத் தீர்மானமாக எண்ணுங்கள்.

யாரையும் இனி நீங்கள் வெறுக்கமாட்டீர்கள். எதையும் நீங்கள் வெறுக்கமாட்டீர்கள். எப்போது வெறுப்பு அகல்கிறதோ அப்போது உள்ளம்

தூய்மையாக இருக்கும். நல்ல எண்ணம் நுழையும். நிம்மதி கிட்டும். மகிழ்ச்சி நிலைக்கும்.

அனுசரித்தால் ஆனந்தம்

அடுத்தவர்கள் உடன் இணைந்து செயல்படும்போதுதான் வெற்றி களை ஈட்டமுடியும். நாம் வெற்றி பெற வேண்டுமானால், மற்றவர்களின் தேவைக்கேற்ப நாம் அனுசரித்துக்கொள்ளும்போது வெற்றி எளிதில் சாத்தியமாகி விடுகின்றது. அவர்களுடைய நம்பிக்கை, ஆசை, எண்ணம், ஆர்வம், உழைப்பு, திறமை ஆகியவைகளுக்கு நாம் அனுசரித்து நடக்கும்போது வெற்றி நம்முடையதாகிவிடுகின்றது.

அதற்காக அவர்களைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக ஜால்ரா போட வேண்டியதில்லை.

வெற்றிக்குப் பாதை

நம்முடைய ஆசைப்படி நடந்துகொள்வதைவிட, அவர்களுடைய ஆசைப்படி நடந்துகொண்டால் வெற்றி பெறுவது எளிது.

மற்றவர்களின் கவனம், ஆர்வம், நம்பிக்கை, ஆசைகள் என்னவென்று தெரிந்துகொள்ளுங்கள். அவற்றைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்கத்துடன் அவரை அணுகுங்கள். உங்களுக்குள் பந்தம் ஏற்படும். அது வெற்றிக்குப் பாதை வகுக்கும்.

தெய்வத்தன்மை

உங்களுக்கும் மன்னிக்கும் மனோபாவம் உண்டு! கண்டுபிடியுங்கள். இந்த உலகில் நூறு விழுக்காடு நிறையுடையவர்கள் எவருமில்லர். ஒவ்வொருவருக்கும் சிறு சிறு குறைபாடுகள் அவர்கள் அறியா வண்ணம் இருக்கும். அப்படி இருக்கும்போது ஏன் மன்னிக்கும் மனோபாவத்தை வளர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது?

குற்றம் இழைப்பது மனிதத்தன்மை, மன்னிப்பது தெய்வத் தன்மை என்று போப் கூறும் உண்மையை நினைவில் வையுங்கள். மன்னிக்கத் தெரிந்த உள்ளம்தானே

மாணிக்கக் கோவில், இந்த மன்னிக்கும் மனோபாவம் இருந்துவிட்டால், உங்களுக்கு எதிரிகள் ஏது? பகைவர்கள் ஏது?

ஆத்திரப்படுவதால் ஏற்படும் மனச் சுமையைத் தாங்குவது மிகவும் கடினம். நீங்கள் வெறுப்பை விலைகொடுத்து வாங்குவதால், இன்னும் அதிகச் சமை. இரக்கமும் அன்பும் மனச்சுமையைக் குறைக்கும் அருமருந்துகள்.

பகை வேண்டாம்

பகைவர்கள் என்று நமக்கு யாருமில்லை. நமக்குப் பகைவராக எவருக்கும் உரிமை இல்லை. தகுதியுமில்லை. அதற்கேற்ற திறமையும் நாம்தான் நமது பகைவரை உருவாக்குகின்றோம். நமது கடுஞ் சொல்லால் அல்லது அவர் விருப்பத்தை நாம் நிறைவேற்றாததால் அல்லது அவருக்கு இணைந்து போகாததால் அல்லது அவரது ஆசையைப் பூர்த்தி செய்யாததால்.

ஒத்துப்போவது அல்லது இணைந்து போவதால் பகை வளராது. கவிஞர் கண்ணதாசன் திரைப்படத்திற்காக எழுதியதைப் பாருங்கள்.

“பழகும் வகையில் பழகிப் பார்த்தால்

பகைவன் கூட நண்பனே!

பாசம் காட்டி ஆசை வைத்தால்

மிருகம் கூட தெய்வமே!”

மற்றவர்களுடன் மோதுவதன் மூலம் நீங்கள் வெற்றி ஏணியில் ஏறுவது இயலாது. பிறர் தூக்கிவிட்டால்தான் முடியும். “பிறர் உங்களைத் தூக்கிவிட நீங்கள் அவருக்கு ஒத்துழையுங்கள்.

புத்திசாலித்தனம்

அகிம்சையின் மூலம் இந்திய நாட்டின் சுதந்திரத்தையே மகாத்மாவால் வாங்க முடிந்தபோது, ஆத்திரப்படாமல்,கோபப் படாமல், மிரட்டாமல்,குறைசொல்லாமல் பிறரது பகையையும் எதிர்ப்பையும் சம்பாதிக்காமல், பிறரைத் தாக்காமல், கடுஞ்சொல்

சொல்லாமல் உங்களுடைய வாழ்க்கை லட்சியத்தை அடையமுடியும் என்பதை உறுதியாக நம்பலாம்.

”ஒருவர் பொறை, இருவர் நட்பு” என்ற பழமொழியை நினைவில் கொள்ளுங்கள். ஒத்துப்போகும் தன்மை உங்களுக்கு வந்துவிடும். சரியான காரியம் உரிய நாளில் நடக்கவேண்டுமானால், மற்றவர் களோடு முரண்பட்டுப் பயனில்லை. ஒத்துப்போவதுதான் சரியான வழி

சண்டை சச்சரவால் சாதிக்கப்போவது யாருமில்லை. அப்படி இருக்க, வேண்டுமென்றே ஏன் வம்பளந்து, பொன்னான நேரத்தை வீணடிக்க வேண்டும். மாற்ற முடியாதது என்று தெரிந்தவுடன் அதனை ஏற்றக் கொள்வதுதானே புத்திசாலித்தனம்.

நீங்கள் விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மையை வளர்த்துக் கொண்டால், மற்றவர்களும் விட்டுக்கொடுக்க முன்வருவார்கள். அதாவது உங்கள் கருத்துக்களோடு ஒத்துப்போகச் சம்மதிப்பார்கள். ஆகவே அதற்கு நீங்கள் முன்னோடியாக இருங்கள்.

வீண்வாதம் குறையும்

எதிர்ப்பதால் எந்தவிதப் பயனும் இல்லை என்பது தெரிந்தவுடன் அந்த எதிர்ப்பினை வளர்த்துக்கொண்டிருப்பது அறிவுடைமை ஆகாது. அப்படிப்பட்ட சமயங்களில் நீங்கள் ஒத்துப் போய்விட்டால், மற்றவர் களின் அனுதாபமும், நட்பும் உங்களுக்குக் கிடைக்க வாய்ப்புள்ளது.

கணவன் மனைவி உறவாக இருந்தாலும் சரி, மேலதிகாரி - ஊழியர் உறவாக இருந்தாலும் சரி, வண்டிகள் ஒப்பந்தக் கூட்டாளியாக இருந்தாலும் சரி, கருத்து மோதல்களின்போது, யாரேனும் ஒருவர் இறங்கி வந்து ஒத்துப்போவது நீண்ட வீண்வாதத்தைக் குறைத்துவிடும். சமாதானத்தை நிலவச் செய்யும்.

வீண் விவாதத்தை நிறுத்தி ஒத்துப்போய்விட்டால், ஆக்கப் பூர்வமான செயல்களில் ஈடுபடமுடியும். அதன் விளைவுகள் பயனுள்ளதாக அமையும்.

ஆளுமைத் திறமை உயர

குடும்ப ஒற்றுமை குலையாமல் இருக்கவும், அலுவலர்களிடையே நிலவும் உராய்வுகளைத் தவிர்க்கவும், மற்றவர்களுடன் சுமுகமான உறவு நிலைப்படுத்தவும், உங்களது ஆளுமைத் திறத்தை உயர்த்திக் கொள்ளவும் மற்றவர்களுடன் அனுசரித்துப் போகவேண்டியுள்ளது.

பலசாலிகள்

பணிவு என்பது பயந்து போய்விடுவது அல்ல அதனால் ஒத்துப் போகின்றவர்கள் கோழைகள் அல்ல. எதிர்க்க அறிவு தேவையில்லை. ஒத்துழைத்துப் போகத்தான் அறிவும், மனோபாவமும் தேவை. ஆகவே எதிர்ப்பவர்களைவிட, ஒத்துப்போகின்றவர்களே பலசாலிகள்: வல்லவர்கள்.

வினாக்கள்

1. வறுமைக்கு ஓர் வணக்கம் கட்டுரையை எழுதுக.
2. சாதனை கண்ட நிகழ்ச்சிகள் வழி சுந்தர சீனிவாசன் கூறுவதை தொகுத்துரைக்க.
3. படித்தாலே இனிக்கும் கட்டுரை வழி இரா.ஆனந்தகுமார் கூறுவதை விளக்குக.
4. 'வெற்றி அருகில் தான்' கட்டுரையைத் தொகுத்துரைக்க.
5. 'காலமறிதல்' கட்டுரை வழி வி.பார்த்தீபன் கருத்துக்களை தொகுத்துரைக்க.
6. சந்துரு குணசேகரனின் 'உக்குள் நீ' கட்டுரையை விளக்குக.

அலகு - 4

வாழ்க்கை வரலாறு

மனோன்மணியம் சுந்தரனாரின் வாழ்வும் பணிவும்

(அ.கா.பெருமாள்)

1. தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து

தொடக்கப்பள்ளி மாணவனிலிருந்து கல்லூரி மாணவன் வரை எல்லோரும் அறிந்த தமிழறிஞர்களின் பட்டியலில் மனோன்மணியம் சுந்தரனாருக்கும் இடம் உண்டு. இதற்கு மூன்று காரணங்கள் சொல்லலாம். ஒன்று, கடந்த நூறு ஆண்டுகளாக கல்லூரி மாணவனின் தமிழ்ப் பாடத்திட்டத்தில் மனோன்மணியம் நாடகம் இருந்தது. இரண்டு, மனோன்மணியம் நாடகத்தில் வரும் “நீராரும் கடலுடுத்த” என்று தொடங்கும் பாடல் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தாக அறிவித்தது நடைமுறையில் இருப்பது. மூன்று, திருநெல்வேலி பல்கலைக்கழகம் சுந்தரனார் பெயரால் - இருப்பது.

பாடத்திட்டத்தில் மனோன்மணியம் நாடகம் வெளிவந்த (1891) அடுத்த ஆண்டு திருவிதாங்கூர் கல்லூரி எப்.எ. வகுப்பு தமிழ்ப்பாடத் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டது. F.A. என்பது (Faculty of Arts) இன்றைய மெட்ஹிக்குலேசன் அல்லது மேல்நிலைப் பள்ளிப் படிப்புக்குச் சமமானது. அக்காலத்தில் திருவிதாங்கூரில் இருந்த கல்லூரிகள் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழே இருந்தன.

1892ஆம் ஆண்டில் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி ஆசிரியர் ஒருவரின் முயற்சியில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிகளில் எப்.எ. வகுப்பில் பாடத்திட்டத்தில் வைக்கப்பட்டது. 1900க்குப் பின் தாம்பரம் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி, சென்னை ராஜதானிக் கல்லூரி எனச் சிலக் கல்லூரிகளில் பி.ஏ.பிஎஸ்ஸி பாடத்திட்டத்தில் இருந்தது.

தமிழகத்தில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம் பிரிந்து தனியாக இயங்க ஆரம்பித்ததும் பி.ஏ. பிஎஸ்சி மாணவர்களின் பாடத்திட்டத்தில் மனோன்மணியம் நாடகம் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று பேரா. துரையாங்கனார் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார், அப்போதைய மதுரைப் பல்கலைக்கழக துணைவேந்தர் தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரம் ஆமோதித்திருக்கிறார்.

கன்னியாகுமரி, திருநெல்வேலி, தூத்துக்குடி மாவட்டங்களில் உள்ளடக்கிய கல்லூரிகளை ஒருங்கிணைத்து ஒரு பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்ட போது (1990) சுந்தரனார் பெயரைச் சூட்டவேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதோடு அவரை அடையாளப்படுத்தும் மனோன்மணியம் நாடகத்தின் பெயரைச் சேர்த்தே மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் எனப் பெயரிடப்பட்டது.

ம.க. பல்கலை ஆரம்பித்த ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து ஆறு ஆண்டுகள் மனோன்மணியம் பாடத்திட்டத்தில் இருந்தது. தமிழகம் மட்டுமல்ல கேரளம், கர்நாடகம், ஆந்திரம், தில்லி பல்கலைக் கழகங்களிலும் பாடத்திட்டத்திலிருந்தது.

தமிழகத்தின் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடல் மனோன்மணியம் நாடகத்தில் பாயிரம் பகுதியில் வருகிறது. தமிழ்த் தெய்வ வணக்கம் நன்னும் தலைப்பில் வரும் இப்பாடல் 36 வரிகள் கொண்டது. முதலிரு பாடல்களும் ப. நூழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவால் ஆனவை. இவ்விருபாடல்களில் முதல் 6 வரிகளும், இரண்டாம் பாடலின் இறுதி வரியும் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டன.

தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து குறித்த அரசாணை 1970 நவம்பர் 23ஆம் தேதி பிறப்பிக்கப்பட்டது. இந்த ஆணை (G.O No 3584/70) அரசுசார்ந்த எல்லா நிகழ்ச்சிகளிலும் இப்பாடலைப் பாடித் தொடங்க வேண்டும் என்றும் அறிவித்தது. இந்தப் பாடல் மோகன ராகத்தில் திஸ்ரம் தாளத்தில் பாட வேண்டும் ராகதாளம் மாறக்கூடாது என்றும் கூறப்பட்டது. இந்தப் பாடலுக்கு இசை அமைத்தவர் மெல்லிசை மன்னர் எம்.எஸ். விஸ்வநாதன் ஆவார்.

பல்துறைச் செல்வர்

தமிழகத்தின் பிற தமிழறிஞர்களிடமிருந்து சுந்தரனார் பல நிலைகளில் வேறுபட்டவர். இவர் படைப்பாளி, கல்வெட்டு ஆய்வாளர், இலக்கிய வரலாற்றாய்வாளர், அறிவியல் கட்டுரையாளர், ஆங்கிலத்திலும் எழுதியவர், சைவசித்தாந்தி, தத்துவப் பேராசிரியர், அரசு உயர் அதிகாரி எனப் பன்முகம் கொண்டவர்.

ஆதாரங்கள்

42 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த (1855 - 1897) சுந்தரனாரைப் பற்றிய ஆதாரங்கள் பல அழிந்துவிட்டன. அவருக்கு உவே.சா, மறைமலை யடிகள், விவேகானந்தர் எனப் பலர் எழுதிய கடிதங்கள் தொலைந்து விட்டன. சுந்தரனாரின் உறவினர்கள், மாணவர்கள், நண்பர்கள், சகஆசிரியர்கள் கூறிய செய்திகளின் அடிப்படையில் அவரது வரலாறு எழுதப்பட்டது.

மனோன்மணியம் நாடகம் பாடத்திட்டத்தில் இருந்த ஆரம்ப காலத்தில் நூலின் ஒரு பகுதியாக சுந்தரனாரின் வரலாற்றை எழுத கே.என். சிவராஜ பிள்ளை (1879 - 1841) என்றும் தமிழறிஞர் பெரும் முயற்சி எடுத்திருக்கிறார். இவர், சுந்தரனாரின் மாணவர்களான இராமாநுஜ அய்யங்கார், தேவராஜ பிள்ளை ஆகிய இருவரிடமும் செய்திகள் சேகரித்து எழுதிய, வரலாற்றுக் கட்டுரை பாடலகமனம் (நாகர்கோவில்) என்னும் மாத இதழில் வந்திருக்கிறது.

திருவனந்தபுரம் வங்கி அதிகாரி பி.குமரேசபிள்ளை என்பதுகளில் சேகரித்த செய்திகள்வழி பல்கலைச் செல்வர் சுந்தரனார் என்ற சிறுநூலை வெளியிட்டார் (1992). இதற்கு இவருக்கு முக்கிய ஆதாரமாக இருந்தது நாஞ்சில் நாட்டு முதுபெரும் புலவர் செ.சதாசிவம் எழுதிய சேரநாட்டுத் தமிழ்ப் பெருமக்கள் வரலாறு (1947) என்ற சிறுநூலில் உள்ள சுந்தரனாரைப் பற்றிய சிறுகட்டுரைதான் மனோன்மணியம் சுந்தரம்பிள்ளை என்ற ந. வேலுச்சாமியின் நூல் 2001இல் வந்தது. இது சாகித்ய அகாடமி வெளியீடு. இந்த இரண்டு நூற்களும் முழுமையான வரலாற்று நூற்கள்

பேரா.எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை வசந்தம் இதழில் எழுதிய சுந்தரனார் பற்றிய கட்டுரை தமிழ்ச்சுடர்மணிகள் தொகுப்பில் வந்திருக்கிறது (1968). இது தரமான கட்டுரை, திருவனந்தபுரம் சைவப்பிரகாச சபை நடத்திய கருத்தரங்குகளில் (1957, 1983, 1985, 1995, 2001) வெளியிடப்பட்ட மலர் சிறு கட்டுரைகளாக வந்துள்ளன.

வையாபுரிப்பிள்ளை திருவனந்தபுரம் நீதிமன்றத்தில் வழக்குரைஞராக இருந்தபோது மனோன்மணியத்துக்கு ஒரு செம்பதிப்பு கொண்டு வந்திருக்கிறார் (1922). இதில் கே.என். சிவராஜ பிள்ளை எழுதிய சுந்தரனாரின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு கட்டுரை உள்ளது.

கேரளப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த் துறையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சுந்தரனார் பற்றிய பிஎச்டி ஆய்வேடு (எம். ஷீலா 1997) தரமானது. அபூர்வமான செய்திகளைத் திரட்டி ஆய்வு செய்யப்பட்ட ஆய்வேடு.

தொலைந்த ஆதாரங்கள்

தமிழகத்தில் பெரும் சாதனைகள் படைத்த உவே.சாவைப் போன்ற தமிழ்த் தொண்டர்களில் மிகச் சிலரே தங்களைப் பற்றிய ஆதார பூர்வமான செய்திகளை விட்டுச் சென்றிருக்கின்றனர். சுந்தரனார் உயிரோடு இருக்கும்போது அவருக்கு வந்த கடிதங்கள். கல்வெட்டுப் படிகள், ஓட்டுப் பிரதிகள், கையெழுத்துக் கதைப் பாடல்கள் எனப் பலவும் சேகரித்து வைத்திருந்தார். ஆனால் எல்லாம் தொலைந்து விட்டன. அதற்குக் காரணம் உண்டு.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் ஒருநாள் திருவனந்தபுரத்தில் ஒரு திருமணவீட்டில் கேரளம் குருவாயூர் கல்லூரி பொருளாதாரப் பேராசிரியர் (ஓய்வு) சுந்தரம் அவர்களை இந்நூலாசிரியர் சந்தித்தார். அவர் சுந்தரனாரின் ஒரே மகன் பி.எஸ்.நடராஜபிள்ளையின் இரண்டாவது புதல்வர். அவரிடம் நூலாசிரியர், சுந்தரனாருக்கு மறைமலையடிகள் முதலானோர் எழுதிய கடிதங்கள் பற்றிக் கேட்டபோது அவர் அலுப்புடன் பேசினார்.

மறைமலையடிகள் எழுதிய கடிதங்கள் மட்டுமல்ல விவேகானந்தர், உவேசா கணபதி ஆச்சாரியார், டாக்டர் ஹார்வி எனப் பலரின் கடிதங்களையும் வையாபுரிப்பிள்ளை பதிப்பித்த மனோன்மணியம் முதல் பிரதி எனப் பலவற்றையும் திருவிதாங்கூர் திவான் சி.பி.ராமசாமி அய்யரின் காலத்தில் போலீசார் அள்ளிக்கொண்டு சென்றதைக் கூறினார். அப்பா காங்கிரஸ்காரர், சமஸ்தானத்துக்கு எதிரி திவானுக்கும் எதிரி அதனால் போலீசாரின் சோதனை அடிக்கடி நடக்கும். எல்லாம் அழிந்தன என்று நூலாசிரியரிடம் அலுத்துக் கொண்டார். பலரிடம் இந்தப் பதிலைச் சொன்னதால் ஆர்வமின்றிப் பேசினார்.

ஆக எஞ்சிய சான்றுகள்தாம் சுந்தரனாரை அறிய உதவுகின்றன.

பூர்வீகம்

சுந்தரனார் தன் நாடகத்தின் ஆரம்பத்தில் அவையடக்கத்தில் "அடியேன் கடையேன் அறியாத சிறியேன் கொடுமலையாளக் குடியிருப்பு உடையேன்" என்று தன்னடக்கத்துடன் கூறுகிறார். இந்த வரிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு சுந்தரனாரின் பூர்வீகம் மலையாள நாடு என்று எழுதியவர்களும் உண்டு. ஆனால் கே.என்.சிவராஜ பிள்ளை ஆரம்பகாலத்தில் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் சுந்தரனாரின் பூர்வீகம் மதுரை என்கிறார்.

வையாபுரிப்பிள்ளையின் கூற்றுப்படி சுந்தரனாரின் பூர்வீகம் மதுரை அங்கிருந்து களக்காடு வந்து பின் கேரளத்திற்கு குடிபெயர்ந்த தனர். மதுரையிலிருந்து இவர்கள் குடிபெயர்ந்த காலம் கிபி 18ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் என்கிறார் சிவராஜ பிள்ளை.

மதுரை நாயக்க ஆட்சியின் இறுதில் ராணி மீனாட்சியின் தற்கொலைக்குப்பின் நாட்டில் அரசியல் குழப்பம் ஏற்பட்டது. அப்போது சிறுவணிகர்கள், கலைஞர்கள் போன்றோர் மதுரைப் பகுதியை விட்டுக் குடிபெயர் வேண்டிய சூழல் வந்தது, அக்காலத்தில் களக்காட்டுப் பகுதி (பழைய திருநெல்வேலி மாவட்டம்) வேணாட்டு அரசர்களிடமிருந்தது, இதனால் சிலர் இங்கே குடியேறினர்.

இங்கிருந்து கோளம் ஆலப்புழைக்குக் குடிபெயர்ந்ததற்கும் சில அரசியல் காரணங்கள் உண்டு. வேணாட்டு அரசர் இராமவர்மாவிற்கு பின் ஆட்சிக்கு வந்த மார்த்தாண்டவர்மா திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்தை வடிவமைத்தார். அப்போது தமிழ்க் குடும்பங்கள் பல திருவிதாங்கூர் ராஜ்யத்தில் குடியேறின.

திருவிதாங்கூர் அரசரான கார்த்திகை திருநாள் ராமவர்மா காலத்தில் (1758-1798) ராஜா கேசவதாஸ் திவானாக இருந்தார். இவர் நாஞ்சில் நாட்டு கோட்டாறுகளையும், சிறு துறைமுகமாக இருந்த ஆலப்புழையையும் வணிகத்தலமாக மாற்றினார்.

கேசவதாஸ், தமிழ்ப் பகுதியிலிருந்து திருவிதாங்கூருக்குக் குடியேறும் நெசவுத் தொழிலாளருக்கும் சிறுதொழில் செய்தவருக்கும் மான்யம் கொடுத்து குடியேற்றினார். இக்காலத்தில் களக்காடு கருங்குளம் போன்ற ஊர்களிலிருந்த சைவ வேளாளர்கள் திருவனந்தபுரம், நெடுமங்காடு, ஆலப்புழை, மாவேலிக்கரை, கொல்லம் எனப் பல ஊர்களில் குடியேறினர்.

திருவிதாங்கூரின் தலைநகரான பத்மநாபபுரத்திலிருந்து திருவனந்தபுரம் பெயர்ந்தபோது வேளாளர் சிலரும் திருவனந்தபுரம், ஆலப்புழை கொல்லம் போன்ற பகுதிகளில் குடிபெயர்ந்தனர்.

இப்படியாகக் களக்காட்டிலிருந்து ஆலப்புழைக்குக் குடிபெயர்ந்ததன் தெக்கே குடும்பம், வடக்கே குடும்பம் என்றும் இரண்டு குடும்பங்களில் சுந்தரனாரின் பூர்வீகக் குடும்பமும் உண்டு. இவ்விரு குடும்பங்களில் தெக்கே குடும்பத்தினரான பெருமாள் பிள்ளை சிறுவணிகராக இருந்தார், இவர் தமிழ் அபிமானியும் கூட.

பெருமாள் பிள்ளையின் மகன் அர்ஜுனன் பிள்ளையும் துணிவணிகர், இவர் ஆலப்புழைக்கு வந்தாலும் களக்காடு பகுதிகளுக்கு வணிகத்திற்காகச் செல்லுவதுண்டு. அர்ஜுனன் பிள்ளையின் மூத்த மகன் பெருமாள் பிள்ளை. இவரும் துணிவணிகர். சொந்தமாய் பல வண்டிகள் வைத்து வணிகம் செய்திருக்கிறார்.

பெருமாள் பிள்ளையின் மனைவி மாடத்தி அம்மா. இவரும் திருவனந்தபுரத்திலிருந்து ஆலப்புழைக்குக் குடியேறிய குடும்பத்தினர் இவ்விருவருக்கும் மூத்தமகனாகப் பிறந்தவர் சுந்தரம்பிள்ளை.

பெருமாள் பிள்ளை தன் மகனுக்கு தன் அப்பா பெயரான அர்ஜுனன் என்னும் பெயரைச் சூட்டாததற்கு மரபு வழியான ஒரு காரணம் கூறுகின்றனர். பெருமாள் மாடத்தி தம்பதிகளுக்குத் திருமணமாகி பத்து ஆண்டுகள் குழந்தையில்லாமல் இருந்தனர். தங்களின் பூர்வீக ஊர்த் தெய்வமான மதுரை சுந்தரேஸ்வரரைத் துதித்தனர்.

இப்படியான வேண்டுகல் நடந்ததால் மகனுக்கு சுந்தரம் என்று பெயரிட்டார். பெருமாள் பிள்ளை. சுந்தரம் பிள்ளை மலையாள ஆண்டு 1030 பங்குனி 28 ஆம் தேதி பிறந்தார். இதற்கு நிகராக ஆங்கில ஆண்டு 1855 ஏப்ரல் மாதம் 5 ஆம் தேதி என்று கூறலாம்.

சுந்தரனார் பிறந்த வருஷத்தில் திருவிதாங்கூரின் அரசராக உத்திரம் திருநாள் (1847 - 1860) என்ற அரசர் இருந்தார். இவர் காலத்தில்தான் திருவிதாங்கூரில் அடிமை முறை ஒழிந்தது, இவர் காலத்தில் அனந்தன் விக்டோரியா மார்த்தாண்டவர்மா சானல் (AVM Channel) வெட்டப்பட்டது. இதனால் ஆலப்புழையிலிருந்து தென் திருவிதாங்கூருக்கு நீர்வழிப் பயணம் செய்ய எளிதாயிற்று.

அப்போது ஆலப்புழையிலிருந்த பெருமாள்பிள்ளை இந்த நீர்வழிப் பாதைவழி கோட்டாறு வந்த சவராஷ்டிர இன மக்களிட மிருந்து பட்டுத்துணிகளை மொத்தமாய் வாங்கிச் சென்றிருக்கிறார். இந்த வணிகத் தொடர்பு, தமிழ் மொழியுடனான உறவையும் வளர்க்கப் பயன்பட்டிருக்கிறது, இதே காலங்களில் களக்காட்டில் தன் குடும்பக் கோவிலான விநாயகர் கோவிலுக்கும் போயிருக்கிறார்.

கேரளத்தில் தமிழ் படிப்பு

சுந்தரனாரைப் பற்றி எழுதியவர்கள் எல்லோருமே அவர் சிறு வயதில் சைவப் பணுவல்களையும் சில நீதி நூற்களையும் படித்தார் என்கின்றனர். கொடும் மலையாள

குடியிருப்பில் வாழ்ந்த சுந்தரனார் எப்படித் தமிழ் படித்தார் என்பதை இன்றைய சூழலில் கற்பனை செய்ய முடியாது. அன்றைய நிலை வேறு.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் திருவிதாங்கூர் அரசு தமிழ் மொழியைக் கற்பிப்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டியது. இதற்கு ஆவணச்சான்று உண்டு. திருவிதாங்கூர் மகாராணி கவுரி பார்வதிபாய் (1815 - 1829) தன் மகன் சுவாதித்திருநாள் மன்னருக்கு அனுப்பிய நீட்டு (அரசர் ∴ அரசியின் ஆணை) பின்வருமாறு: (மலையாள மொழிவடிவம்)

இந்த ஆவணம், "திருவிதாங்கூரில் தமிழ் படிக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும், பள்ளிகளுக்குத் தாசில்தாரும் சம்பிரதிகாரர் என்ற அதிகாரியும் தமிழ் படிப்பவர்கள் எத்தனை பேர்? அவர்களின் பாடங்கள் நன்றாக நடக்கிறதா முடிந்து விட்டதா என்பதைப் பற்றி எல்லாம் விசாரித்து அறிக்கை தயாரிக்க வேண்டும் என்ற செய்தியையும் கூறுகிறது. இது போன்று வேறு சான்றுகள் உண்டு. 19ஆம் நூற்றாண்டில் திருவிதாங்கூரில் தமிழ் கற்பிக்கப்பட்டதன் வரலாறு இது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் நிலை இன்னும் மோசமாகிவிட்டது. 21ஆம் நூற்றாண்டில் முழுதும் அரசியலாகி விட்டது. தமிழ் வெறுப்பு வெளிப்படையாகி விட்டது.

பெ.சு. வாழ்ந்த நூற்றாண்டில் திருவிதாங்கூரில் மலையாளக் கவிஞர்களும் இலக்கணவாதிகளும் தமிழிலிருந்து மலையாளம் வந்தது என்று கூறிக்கொள்ளுவதில் தயக்கம் காட்டவில்லை. தமிழ் மொழியிலிருந்துதான் மலையாள மொழி உருவானது என்ற கருத்தைக் கால்டுவெல், குண்டர்ட் போன்றவர்கள் கூறியபோது கேரளத்து அறிஞர்கள் அதை ஒத்துக்கொண்டனர். பேராசிரியர் இளம்குளம் குஞ்சன்பிள்ளை இக்கருத்தை விரிவாக ஆராய்ந்திருக்கிறார். இவர் "கிபி. 8ஆம் நூற்றாண்டுவரை கேரளத்தின் செய்யுள் மொழியும் பேச்சு வழக்கு மொழியும் தமிழாகத்தான் இருந்தது" என்கிறார்.

கேரளத்துப் படைப்பாளிகள் சிலப்பதிகாரம், பதிற்றுப்பத்து, சங்கப்பாடல்களில் சில ஆகியவற்றைத் தங்கள் மண்ணின் கவிதை களாகவே உரிமை கொண்டாடுகின்றனர். குலசேகர ஆழ்வார், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், புறப்பொருள்

வெண்பாமாலை ஆசிரியர், வேணாட்டடிகள் எனக் கேரளத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளின் பட்டியல் நீளமாக உள்ளது.

இரண்டு இலக்கண நூற்கள்

மலையாள மொழியின் இலக்கண நூற்களில் லீலாதிலகம், கேரள பாணினீயம் இரண்டும் முக்கியமானவை. லீலாதிலகம் 14 ஆம் நூற்றாண்டினது. இந்த நூலைப் பதிப்பித்த இளங்குளம் குஞ்சம்பிள்ளை "லீலா திலக ஆசிரியர் தொல்காப்பியம், வீரசோழியம், சேந்தன் திவாகரம் படித்தவர். தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களான தெய்வச் சிலையார், நச்சினார்க்கினியர் ஆகியோரை நுட்பமாகப் படித்தவர் அவர்களின் மேல் விருப்பமுடையவர்" என்கிறார்.

இன்னொரு இலக்கண நூல் கேரள பாணினீயம், இதன் ஆசிரியர் ராஜ ராஜவர்மா திருவிதாங்கூர் அரச குடும்பத்தினர், (1868-1918) கேரளம் சங்ணாச்சேரி ஊரினர். இவர் திருவனந்தபுரம் மகாராஜா கல்லூரியில் படித்தபோது சுந்தரனார் ஆசிரியராக இருந்தார்.

கேரளவர்மா தன் இலக்கண நூலை 1895இல் வெளியிட்டார். என்றாலும் அதை 80-க்களின் இறுதியில் எழுத ஆரம்பித்துவிட்டார். இக்கால கட்டத்தில் வர்மா சுந்தரனாருடன் தொடர்ந்து உரையாடி இருக்கிறார். கேரள பாணினியத்தில் உள்ள நீண்ட முகவுரையைப் படித்து ஆலோசனை சொன்னவர்களில் சுந்தரனாரும் ஒருவர்.

கேரளவர்மா, தன் நூலின் முகவுரையில் கொடுத்தமிழ் மொழி திராவிடமாகிய இமயமலையிலிருந்து பாய்ந்து சமஸ்கிருத யமுனையுடன் கலந்து மலையாள மொழியாயிற்று. ஆரிய திராவிடக் கலப்பு சாயலில் ஆறு விழுவதைப் போன்றது என்றெல்லாம் உவமானங்களுடன் கூறி தமிழிலிருந்து மலையாளம் பிறந்தது என்கிறார்.

கேரளவர்மாவின் இந்தக் கருத்து சுந்தரனார் ஆராய்ந்து கண்ட முடிவு. அதனால்தான் அவர் தன் நாடக நூலின் பாயிரத்தில் "கன்னடமும் களி தெலுங்கும் கவின் மலையாளமும் துளுவும் உன் உதிரத்து உதித்து எழுந்து ஒன்றுபல ஆயிடினும்" என்கிறார்.

கேரளவர்மா தமிழ் நன்கு அறிந்தவர். சுந்தரனாரிடம் அவர் உரையாடுவதற்கென்றே கல்லூரிக்குப் போவாராம். சுந்தரனாரிடம் பெரும் மதிப்பு வைத்திருந்தவர்களில் இவரும் ஒருவர்.

2. படிப்பும் பணியும்

பெ.சு. காலத்தில் கொடும் மலையாளக் குடியிருப்பான ஆலப்புழையில் தமிழ்ப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்தன. திருவிதாங்கூர் அரசு தமிழர்களின் நலன் பற்றி அக்கறை கொண்டிருந்த காலம். பெ.சு. தன் தொடக்கப் படிப்பைத் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடத்திலேயே படித்தார். பின் ஆலப்புழையில் ஆங்கில வெர்னாக்குலர் பள்ளியில் படித்தார். இங்கு பத்தாம் வகுப்பில் முதல் மாணவராகத் தேறினார். இதற்காக மாதந்தோறும் 8 ரூபாய் அரசு உதவித்தொகை பெற்றார். இதை பி.ஏ. படிப்பு முடிவது வரை பெற்றார்.

1871இல் மெட்ரிக்குலேசன் படிப்பு; 1873இல் எப்.ஏ. படிப்பு; இதில் வரலாறும், தத்துவமும் படித்தார். தொடர்ந்து மகாராஜா கல்லூரியில் தத்துவத்தைப் பாடமாக எடுத்து பி.ஏ. பட்டம் பெற்றார், பி.ஏ.யில் (1876) முதல் வகுப்பில் தேறினார். அப்போது திருவனந்தபுரம் கல்லூரி சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கீழ் இருந்தது. 1876இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதல் நிலையில் தேறிய நான்கு மாணவர்களில் பெ.சு.வும் ஒருவர்

இக்காலத்தில் பெ.சு.வுக்கு ஆசிரியராக இருந்தவர்கள் பென்சிலி சேசையா, மாதவன் பிள்ளை, பண்டித சாமிநாத பிள்ளை ஆகியோர். முதல்வர் டாக்டர் ராஸ் துரை, திருவிதாங்கூர் திவான் மாதவராயரின் மகன் பெ.சு.வின் வகுப்புத் தோழன் 1880 இல் பெ.சு. தத்துவத்தில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்றார். இதற்காகத் தன்னைத் தயார் செய்து கொள்ள சென்னையில் தங்கினார்.

1882-85 ஆம் ஆண்டுகளில் பெ.சு. சட்டம் படித்தார். ஏதோ காரணத்தால் பட்டம் பெறவில்லை. பெ.சு. படித்த கல்லூரி அவரது வாழ்வில் கலந்தது. படிப்பு பணி எல்லாம் அங்குதான்.

திருவனந்தபுரம் பாளையத்தில் இருக்கும் இப்போதைய பல்கலைக்கழக கல்லூரிதான் பழைய மகாராஜா கல்லூரி. இதற்கு என்றும் ஒரு பாரம்பரியம் உண்டு. சுவாதித்திருநாள் என்ற திருவிதாங்கூர் அரசர் 1836இல் ஆரம்பித்த His Highness the Rajas Free School பள்ளிதான், 1866இல் மகாராஜா கல்லூரியாக மாறியது. இது ஆரம்பித்த காலகட்டத்தில் 500 மாணவர்கள் படித்தனர். திருவிதாங்கூரின் திவானாக இருந்தவரும் திருவிதாங்கூர் வரலாற்றை எழுதியவருமான நாகம் அய்யா இக்கல்லூரியில் படித்தார் (1870). இங்கே புதிய கட்டங்கள் கட்டப்பட்டபோதுதான் (1873) பெ.சு. கல்லூரியில் சேர்ந்தார். அப்போதே தமிழ், சமஸ்கிருதம், மலையாளம் என மூன்று மொழிகளும் கற்பிக்கப்பட்டன.“

இக்கல்லூரி 1937 வரை சென்னைப் பல்கலையின் கீழ் இருந்தது. திருவிதாங்கூர் பல்கலைக்கழகம் தனியாகச் செயல்பட ஆரம்பித்த போது (1937) இக்கல்லூரியே பல்கலைக்கழகத் தலைமை இடமாக ஆனது.

தமிழ்ப் படிப்பு

ஆலப்புழையில் பிறந்து, திருவனந்தபுரத்தில் வாழ்ந்த பெ.சு.தமிழ் இலக்கியங்களை யாரிடம் படித்தார்? யாப்பை யாரிடம் கற்றுக் கொண்டார்? இந்த அளவு தமிழ் அறிவு எப்படி வந்தது? என்பது புரியாத புதிர். இது குறித்த ஆதாரபூர்வமான செய்திகள் குறைவாகக் காணப்படுகின்றன. தன் சமகால தமிழ் பதிப்பாளர்களில் உவே.சா., சி.வை.தாமோதரன்பிள்ளை, முகவை ராமாநுஜக் கவிராயர், திருத்தணிகை விசாகப்பெருமாள் கவிராயர் எனத் தமிழ் இலக்கியங்களை அச்சேற்றிய சிலருடன் உரையாடியிருக்கிறார் சிலரிடம் கடிதத் தொடர்பு கொண்டிருந்தார். இதனால்தான் ”தமிழே உன் புகழை ஏத்த பழம் நூற்களைப் புதுக்கியும் தொண்டு புரிந்தனர்” என்கிறார். பெ.சு. தமிழ் படித்ததற்குரிய பின்னணி திருவனந்தபுரத்தில் இருந்தது. இதை அறிவது அவசியம்.

கேரளத்து மறுமலர்ச்சியாளரான - ஸ்ரீ நாராயணகுரு (1854 -1928) மலையாளத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர். ஆனால் தமிழை அறிந்தவர் தேவார

திருவாசகம் படித்தவர் இதன் பின்னணியில் தமிழில் சில பாடல்கள் எழுதியவர். திருக்குறளின் சில பாடல்களை மலையாளத்தில் மொழிபெயர்த்தவர்.

நாராயணகுருவின் வாழ்வு நிகழ்ச்சிகளைப் பதிவு செய்த ஒருவர் "குரு வாழ்ந்த காலத்தில் தென் கேரளத்தில் தமிழ் படிப்பதற்குரிய சூழ்நிலை இருந்தது. திருவனந்தபுரம் ஆரியசாலையில் தமிழ் புத்தகக்கடை ஒன்று செயல்பட்டது. இது பகுதி நேரக்கடை இக்கடையை நடத்தியவர் வேறு தொழிலும் செய்தார். மலையில் கடை திறப்பார். தென் கேரளத் தமிழர்களை நம்பியே இக்கடை இருந்தது. இக்கடைக்கு நாராயணகுரு வருவார். அங்கே பக்தி இலக்கியங்கள் மட்டுமல்ல, இலக்கண இலக்கியங்களும் இருந்தன" என்கிறார் (ஸ்ரீகுருதேவர் நூற்றாண்டு மலர் - பாபநாசம், 1954).

நாராயணகுருவின் சமகாலத்தவரான பெ.சு. இக்கடையில் புத்தகம் வாங்கியிருக்கிறார். இக்கடைக்கு வந்த தமிழ் அபிமானிகளுடன் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார். பெ.சு. தமிழராகப் பிறந்தவர் பூர்வீகம் பாண்டி நாடு சைவ வேளாளர் பரம்பரையினர் வீட்டில் தமிழ்தான் பேசினார் தமிழ்ப் பண்பாட்டை மறக்காத குடும்பத்தினர்

பெ.சு. ஆலப்புழையில் இருந்தபோது தந்தையிடமும்,பிற உறவினர்களிடமும் சைவப்பனுவல்களைப் பாடம் கேட்டிருக்கிறார். திருவனந்தபுரத்தில் உறவினர் வீட்டிலிருந்து படித்தபோது தமிழ் தொடர்பு அதிகரித்தது. நாகப்பட்டினம் நாராயணசாமிப் பிள்ளையிடம் இலக்கணம் கற்றிருக்கிறார்.

பெ.சு. திருநெல்வேலி, ம.தி.தா. இந்துப்பள்ளியின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்தபோது (1877-78) தமிழை, முறையாகக் கற்றிருக்கிறார். அப்போது ஸ்ரீகோடகநல்லூர் சுவாமிகளிடம் சித்தாந்த சாத்திரங்களைக் கற்றார். அதோடு பெ.சு. சுயமாகவே தமிழ் இலக்கியங்களைப் படித்திருக்கிறார். திருவனந்தபுரம் கல்லூரியில் பணியாற்றியபோது கல்லூரித் தமிழ்த்துறைக்குப் புத்தகங்களை வாங்கியிருக்கிறார்.

கல்விப்பணி

42 ஆண்டுகள் வாழ்ந்த பெ.சு. 17 ஆண்டுகள் கல்லூரியிலும் ஓராண்டு பள்ளியிலும் மூன்று ஆண்டுகள் அரசுத்துறையிலும் ஆக 21 ஆண்டுகள் பணி செய்தவர். இக்காலத்தில் முழுநேர ஆய்வாளராகவும் இருந்தார். 1876இல் மகாராஜா கல்லூரியில் பி.ஏ. முடித்த வருஷமே பயிற்றுநர் ஆனார். மாணவர்களுக்கு வரலாறும் தத்துவமும் எடுத்தார். அப்போது இப்பணியில் சேர இவரது ஆசிரியர் ரோஸ் உதவியிருக்கிறார்.

திருநெல்வேலி ம.தி.தா. இந்துப்பள்ளியில் ஆசிரியர் தேவை என வந்தபோது சென்னை மாகாணக் கல்வித்துறை தலைவராக இருந்த டாக்டர் டங்கன் என்பவர் பெ.சு.வை சிபாரிசு செய்தார். பெ.சு. திருநெல்வேலி ம.தி.தா. இந்துப்பள்ளியில் ஓராண்டு பணிபுரிந்தார் (1877-78). இக்காலத்தில் இப்பள்ளியில் F.A. கொண்டுவர முயற்சி செய்தார்.

இக்காலத்தில் திருவனந்தபுரம் மகாராஜா கல்லூரியில் தத்துவத் துறை பேராசிரியராக இருந்த டாக்டர் ராபர்ட் ஹார்வி (Dr. Robert Harvey) என்பவர் தன் சொந்த தேசமான இங்கிலாந்துக்குச் செல்ல விரும்பினார். இவர் தன்னுடைய இடத்தில் ஆசிரியராக அமருவதற்கு பெ.சு. தகுதியானவர் என நினைத்தார். திருவிதாங்கூர் அரசிடம் சிபாரிசு செய்தார். அதனால் பெ.சு. திருநெல்வேலியை விட்டு திருவனந்தபுரம் வந்தார். அங்கு 1878 முதல் 1882 வரை தத்துவத் துறையில் ஆசிரியராக இருந்தார்.

திருவிதாங்கூர் சமஸ்தான அரசராக இருந்த விசாகம் திருநாள், பெசு வை அரசுப்பணிக்கு அழைத்தார். பெ.சு. வை Commissiones of separate Revenue (பிறவகை சிரஸ்தார்) என்ற பதவியில் இருத்தினார். (1882-1885). இது அரசு நிர்வாகம் தொடர்பானது. அறிவுசார் விஷயங்களுக்கோ இலக்கியங்களுக்கோ தொடர்பற்றது.

திருவிதாங்கூரில் அப்போது வருவாய்த் துறையும் அறநிலையத் துறையும் ஒன்றாக இருந்தது. அதனால் நிர்வாகம் தொடர்பாக தென் திருவிதாங்கூர் கோயில்களுக்குச் சென்றிருக்கிறார். கோவில் கல்வெட்டுகள், ஆவணங்களைப்

பரிசோதித்திருக்கிறார். 1885இல் இப்பதவியைத் தானாக விட்டு விலகினார். அதற்கு ஒரு காரணம் இருந்தது.

திருவனந்தபுரம் மகாராஜா கல்லூரியில் தத்துவத்துறை பேராசிரியராகவும் தலைவராகவும் இருந்த டாக்டர் ஹார்வி தன் பணியை விட்டு தாய்நாடு செல்ல விரும்பினார். அவர் தன் இடத்தில் பெ.சுவை நியமிக்க நினைத்தார். பெ.சுவை இசைந்தார். இதனால் 1885இல் மறுபடியும் மகாராஜா கல்லூரிப் பேராசிரியர் ஆனார். தன் இறுதிக்காலம் வரை (1897) இப்பதவியில் இருந்தார்.

தோற்றம்

பெசுவின் உறவினர்களும் கே.என். சிவராஜ பிள்ளையும் அவரது மாணவர்களும் கூறிய செய்திகளின் அடிப்படையில் வையாபுரிப் பிள்ளை பெ.சுவின் தோற்றத்தைப் பின்வருமாறு வர்ணிக்கிறார்.

“பெ.சுவை நடுத்தர உயரம் சற்றே ஸ்தூல சரீரம் மாநிறம்; அபூர்வ சோபையோடு வசீகரமாய் அமைந்த முகம் அறிவொளியும் அன்பும் மிளிர்ந்து அமர்ந்து நோக்கும் கண்கள் புன்னகை தவழும் இதழ்கள்: இனிமையும் அழகும் நகைச்சுவையும் ததும்பும் பேச்சு” என்கிறார்.

பெ.சுவின் புகைப்படங்கள் மிகக்குறைவு. அவர், கல்லூரியில் பணிபுரிந்தபோது எடுக்கப்பட்ட அபூர்வமான படங்களில் சில பெ.சுவின் மகன் நடராஜபிள்ளையின் வீட்டிலிருந்தன. சமஸ்தான போலீசார் அள்ளிச்சென்ற ஆவணங்களுடன் அந்தப் படங்களும் சென்றன. கிடைத்த படங்களின் அடிப்படையில் வரையப்பட்ட எண்ணெய்சாய ஓவியம் திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரியில் உள்ளது. இப்போது கவனிப்பாரற்றுக் கிடக்கிறது!

அரசரின் உதவி

சுந்தரனார் பிறந்த காலத்தில் திருவிதாங்கூரின் அரசராக இருந்தவர் உத்திரம் திருநாள் ஆவார். இவரை அடுத்து வந்த ஆயில்யம் திருநாள் (1860-1880), விசாகம்

திருநாள் (1880 - 1885), ஸ்ரீ மூலம் திருநாள் (1885-1924) ஆகிய அரசர்கள் காலத்தில் பெ.சு. வாழ்ந்திருக்கிறார்.

இந்த அரசர்களில் ஆயில்யம் திருநாள் தென் கேரளத்தில் தமிழ் படிப்பவர்களுக்கு உதவ முன்வந்தவர். விசாகம் திருநாள் தமிழ் பயிற்றுவித்த பள்ளிகளின் மான்யத்தை உயர்த்தியவர். திருவிதாங்கூர் மன்னர்களில் விசாகம் திருநாளிடம் பெ.சுவுக்கு நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. அரசர் பெ.சுவுக்குத் தேவையான புத்தகங்களை வெளிநாடு களிலிருந்து தருவித்துக் கொடுத்திருக்கிறார். பெ.சு.வை அரசு உயர் பதவியில் இருத்தியவரும் (1882-1885) இந்த அரசரே

ஆயில்யம் திருநாளுக்கும் சுந்தரராருக்கும் இருந்த தொடர்பை குஞ்சராமன் என்ற மலையாள அறிஞர் எழுதியதை திருவனந்தபுரத்தி லிருந்து வெளிவந்த வஞ்சி நாடு பத்திரிகை மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளது.

சுந்தரனார் மிக அரிய நூற்களை விலைகூடிய நூற்களை ஆயில்யம் திருநாள் அரசரின் உதவியுடன் பெற்றிருக்கிறார். ஆங்கில நூற்களை லண்டனிலிருந்து தருவித்துக்கொடுக்க அரசர் உத்தரவிட்டிருக்கிறார். இறையியல், தத்துவம், தர்க்கம் தொடர்பாக -உலகளாவிய அளவில் வந்த ஆங்கில நூற்களை படிப்பதற்குரிய சூழ்நிலையை அரசர் ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறார். இவரது வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதியவர்கள் இவர் ஆழ்ந்த படிப்பாளி, இதற்குக் காரணமான அரசர் இருவருமே உயர்ந்தவர்கள் என்கிறார்.

திருவிதாங்கூர் அரசர்களில் நீண்ட ஆண்டுகள் (1885 - 1925) ஆட்சி செய்த ஸ்ரீ மூலம் திருநாள் அரசருடன் சுந்தரனாருக்கு நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. திருவனந்தபுரம் கிழக்கே கோட்டையில் உள்ள அரசரைக் காண அடிக்கடி சென்றிருக்கிறார். நாளடைவில் இது நெருக்கத்தை உருவாக்கி அரசருக்கு ஆலோசனை வழங்கும் அளவுக்குச் சென்றது.

ஒருமுறை சுந்தரனார், தனக்கு திருணமாகி 14 ஆண்டுகள் கழித்து ஆண்குழந்தை பிறந்த செய்தியைக் கூறியிருக்கிறார். இது கேட்டு மகிழ்ந்த அரசர் தன்

உண்டுகாட்டியை அழைத்து குழந்தையின் ஜாதகத்தை கணித்து அறிந்துவருமாறு ஏவினார். உண்டுகாட்டி கேட்டுவந்து சொன்ன செய்தி அரசருக்கு திருப்தி தரவில்லை.

அரசர் அரண்மனை ஜோதிடர் எஸ். தானுபிள்ளையிடம் குழந்தையின் எதிர்காலத்தைக்களையை அழைத்து ளிடம் அவரும் குழந்தைத் தார். அரசர் சுந்தரம்பிள்ளையை அழைத்து, அவரிடம் ஜாதகத் கணிப்புக் குறிப்பைக் கொடுத்தார். சுந்தரனார் அதைப் படித்து திகைத்தார். ”இந்த ஜாதகம் மாளிகையில் வாழ்வான் எல்லா ஐஸ்வர்யங்களும் பெறுவான் உயர்ந்த பதவியை வகிப்பான். ஆயுள் காலம் 75க்கு மேல், ஆனால் இறுதிக்காலத்தில் வறுமையில் வாழ்வான்” இந்தக் குறிப்பை மீண்டும் படித்த சுந்தரனார் அரசரைப் பார்த்தார்.

“அரசே எனக்கு இப்போது இருக்கும் சொத்துக்கள் தலைமுறைக்குப் போதும், ஆனால் இந்தக் கணிப்புக்கு என்ன பதில் என்று தெரியவில்லை” என்றார். அரசர் ”நாம் அதற்கு வேறு வழி செய்யலாம். உமது சொத்துகள் போனாலும் உம் மகன் வாழ அடுத்துண் வழங்கப்படும். இது அவன் உயிர் இருக்கும் வரை உதவும்” என்றார்.

அரசரிடம் ஜோதிடர் சொன்னது நடந்தது. சுந்தரனாரின் மகன் நடராஜபிள்ளை தன் இறுதிக்காலத்தில் ஓலை வீட்டில் இருந்தார். அவரது வறுமை காலத்தில் அடுத்துண் தொகை உதவியது.

சைவப் பிரகாச சபை

திருவனந்தபுரத்தில் 18, 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் தென் பகுதியிலிருந்தும், நாஞ்சில் நாட்டிலிருந்தும் தமிழ் மக்கள் பெருமளவு குடியேறினர். இவர்களில் மிகப் பெரும்பாலோர் சைவ மரபு உடையவர்கள். சுந்தரனார் குடும்பமும் இதில் விதிவிலக்கல்ல.

சுந்தரனார் பணி நிமித்தம் திருவனந்தபுரத்தில் குடியேறியபோது தனிக்கூட்டங்களில் சைவம் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். அப்போது திருவிதாங்கூர் அரசு தமிழ் பேசிய மக்களுக்காக “பொதுமக்கள் சொற்பொழிவு சங்கம்” என்ற அமைப்பை

நிறுவியிருந்தது. திருவனந்தபுரம் சாலையில் இது செயல்பட்டது. இங்கு சுந்தரனார் பலமுறை பேசியிருக்கிறார். இச்சங்கத்தின் தலைவராயும் இருந்திருக்கிறார்.

இப்படியாக நடந்த ஒரு கூட்டத்தில் சைவசித்தாந்தத்தையும் தமிழையும் பேணி அறிவுறுத்துவதற்காக ஒரு சபை உருவாக்கலாம். என்ற திட்டம் வந்தது.

சுந்தரனாரின் ஆலோசனையின்படி வலிய மேலெழுத்து திரவியம் பிள்ளை இதைச் செயலாற்ற வந்தார், இவர் திருவிதாங்கூர் அரசில் தலைமைக் கணக்கராக இருந்தார், இவரது மகன் இசைப்புலவர் டி.லட்சுமண பிள்ளை, இவரும் திருவிதாங்கூர் அரசில் தலைமை தணிக்கை அதிகாரியாக இருந்தவர். இன்னொருவர் சுப்பிரமணிய பிள்ளை. இவரது மகன் உண்டியக் கடை கணபதிப்பிள்ளை என்பவர்.

இப்படியாகச் சிலரின் முயற்சியால் உருவான சைவப் பிரகாச சபை நிர்வாகம் நடத்த கட்டிடம் வாங்க சுந்தரனார் பெரும் அளவில் உதவினார், அப்போதே ரூ 500 அன்பளிப்பு கொடுத்தார். 1885இல் நிறுவப்பட்ட இச்சபையின் கட்டிடம் இப்போதும் உள்ளது. இந்த சபையில் கே.என் சிவராஜபிள்ளை, எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை. என்னும் தமிழறிஞர்கள் உறுப்பினராய் இருந்து தமிழ் வளர்த்திருக்கிறார்கள். 1885இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இச்சபை இன்று புதிய பொலிவுடன் சிறப்பாய் செயல்படுகிறது.

மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதி ஒருமுறை (1919) திருவனந்தபுரத் திற்கு உறவினரின் திருமணத்திற்காகச் சென்றபோது இச்சபைக்குத் தற்செயலாகச் சென்றிருக்கிறார். அங்கு வையாபுரிப்பிள்ளையும் வேறு அறிஞர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். பாரதி தன்னை அறிமுகப் படுத்திக்கொண்டார். ஊழிக்கூத்து பாடல் ஒன்றையும் பாடியிருக்கிறார். இது குறித்து வையாபுரிப்பிள்ளை ஒரு கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்.

3. இறுதிக்காலம்

குருபக்தி

பெ.சு. தன் வாழ்வில் மிகவும் மதித்தவர்களின் பட்டியலில் கோடக நல்லூர் சுந்தர சுவாமிகளும் பேராசிரியர் ஹார்வியும் முக்கியமானவர்கள். பெ.சு. தன் ஆசிரியரும், தன் கல்விப்பணிக்கு வழிகாட்டியவருமான ஹார்வியைப் பெரிதும் மதித்தார். தான் குடியிருந்த இடத்திற்கு ஹார்விபுரம் எனப் பெயரிட்டார். மனோன்மணியம் என்ற தன் நாடகநூலை ஹார்விக்கே சமர்ப்பணம் செய்தார். ஹார்வியின் எண்ணெய்சாய ஓவியம் பெ.சு.வின் வீட்டில் இருந்ததாம். நண்பர்களும் உறவினர்களும் வீட்டிற்கு வரும்போது அந்தப் படத்தைக் காட்டி ஹார்வியின் பெருமையைச் சொல்லுவாராம்.

பெ.சு. மிகவும் மதித்த இன்னொருவர் கோடகநல்லூர் சுந்தர சுவாமிகள். இவரைத் தன் ஞானகுருவாக பெ.சு. ஏற்றுக்கொண்டார். சுந்தரசுவாமிகள் அரிமணம் என்ற ஊரில் தங்கி இருந்தபோது மகா சந்நிதானம், மகா வாக்கியச் சுருக்கம், வேதாகமம், சம்பிரதாயப் பிரகரணம், மனோ நாசமார்க்கம் ஆகிய நூற்களை இயற்றினார். பெ.சு. இந்த நூற்கள் எல்லாவற்றையும் ஒரே தொகுப்பாக (நிஜானந்த விலாசம்) வெளியிட்டுள்ளார்.

எழுதியவை

பேராசிரியர் சந்தரனார் 42 வயது வரைதான் வாழ்ந்தார். 22 வயதில் எழுத ஆரம்பித்தார் இதன்பின் 20 வருடங்கள் வாழ்ந்திருக்கிறார். இக்காலங்களில் இவர் எழுதியவை மிகக் குறைவுதான். இவர் தமிழில் எழுதியவையாக மனோன்மணியம் நாடகம் உட்பட பிற கட்டுரைகள் எல்லாம் சேர்த்து 300 முதல் 320 பக்கங்கள் வரலாம். ஆங்கிலத்தில் இவர் எழுதியவையாக 310 பக்கங்கள் அளவில் வருகின்றன. ஆக 20 ஆண்டுகளில் இவர் எழுதியவை 650 பக்கங்களே. இன்னும் தேடினால் 100 பக்கங்கள் வரலாம் ஒருவகையில் இந்த அளவு குறைவுதான்.

சுந்தரனாரின் முதல் நூல் சிவகாமியின் சரிதம் 1879 இல் திருநெல்வேலியிலிருந்து வெளிவந்தது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு 1889 இல் வந்தது. சிவகாமியின் சரிதம் மனோன்மணியம் நாடகத்தின் ஒரு பகுதியாகச் சேர்க்கப்பட்ட பின்பு இந்நூல் தனியாக வெளிவரவில்லை, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் வெளியிட்ட பதிப்பில் கொசி. இராமலிங்கத் தம்புரானின் பதிப்பில் உரை உண்டு.

நூற்றொகை விளக்கம் என்ற இவரது நூலின் முதல் பதிப்பு 1888இல் வந்தது. சுந்தரனார் மனோன்மணியம் நாடகத்தை 1885 அளவில் எழுத ஆரம்பித்து விட்டாலும் 1891இல் தான் அச்சில் வந்தது. இது சென்னை ரிப்பன் அச்சகத்தில் அச்சடிக்கப்பட்டது. இவை தவிர 1885 முதல் 1896க்குள் சில கட்டுரைகளும் கவிதைகளும் எழுதியிருக்கிறார்.

ஆங்கிலத்தில் இவர் எழுதிய கட்டுரைகள் சென்னை தாம்பரம் கிறித்தவக் கல்லூரி மலரில் வந்தன. இவை 1889க்கும் 1896க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் எழுதப்பட்டவை. இவற்றில் *The age of Thirugnanasambandha* என்ற கட்டுரை 1895இல் நூல் வடிவில் வந்தது. இவர் காலத்தில் வந்த ஆங்கில நூல் இது ஒன்றுதான். இவர் இறந்த *The Ten Tamil Idyils, Some Early Sovereigns of Travancore, Miscellaneous Travancore Inscription* ஆகிய மூன்று நூற்களும் வெளிவந்தன.

அறிஞர்கள் தொடர்பு

மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, பெ.சு. வைத் தமிழின் தலைசிறந்த அறிஞர் எனப் பாராட்டுவார். பெ.சு. பிறப்பதற்கு 43 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருக்குறள் அச்சில் வந்தது 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பரிமேலழகர் உரை வந்தது. இக்காலத்தில் கொடும் மலையாளக் குடியிருப்பில் இருந்த இவர் இவற்றைப் படித்தார். மேலும் இவர் 30 ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருந்தால் தமிழ் மொழி வரலாறு, நாட்டு வரலாறு குறித்து நல்ல நூற்கள் எழுதியிருப்பார் என்கிறார் (மயிலை சீனிவேங்கடசாமி பகுதி -1991).

பெ.சு வாழ்ந்த காலகட்டத்துத் தமிழறிஞர்கள் அவரை அறிந்திருக்கின்றனர். பெ.சு. இவர்களை அறிந்திருக்கிறார் அவர்களின் நூற்களைப் படித்திருக்கிறார்.

கால்டுவெல் (1814 - 1891), ஜி.யூ. போப் (1820 - 1903), ஆறுமுக நாவலர் (1823 - 1879), வேதநாயகம் பிள்ளை (1826 - 1869), கிருஷ்ண பிள்ளை (1827 1900), பூண்டி அரங்கநாத முதலியார் (1837 -1893), உ.வே. சாமிநாத அய்யர் (1885 -1942), மறைமலையடிகள் (1876-1950) எனப் பலருடன் நேரடியாகவும் நூற்கள் வழியும் தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்.

சுந்தரனார் உவேசாவுடன் நல்ல உறவு வைத்திருந்ததால் ஒருமுறை நேரடியாகச் சந்திருக்கிறார், இது பற்றிய தகவல் உவேசாவின் என் சரித்திரத்தில் உள்ளது, மனோன்மணியம் நாடகம் வெளியான சமயம் சென்னைப் பல்கலை எப்.எ வகுப்பில் பாடத்திட்டத்தில் இருந்தது, பாடம் நடத்தியவர்களில் உவேசாவும் ஒருவர் அவர் பாடம் நடத்தும்போது அந்த நாடகத்தின் சில பிழைகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்.

இந்த விஷயத்தைச் சுந்தரனார் அறிந்தார். இது பற்றி உவேசாவுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார், அதில் வேறு விஷயங்களை எல்லாம் எழுதிவிட்டு திருவனந்தபுரம் மகாராஜா கல்லூரியில் தமிழாசிரியர் வேலை காலியாக இருக்கிறது. இந்த வேலைக்கு நீங்கள் விண்ணப்பிக் கலாம். 65 ரூபாய் சம்பளம், பின் படிப்படியாகக் கூடும். என்னும் செய்தி இருந்தது. இதுபற்றி உவேசா என் சரித்திரம் நூலில் கூறுவது பின்வருமாறு (1950:ப.1017).

“அக்காலத்தில் சுந்தரம்பிள்ளை இயற்றிய மனோன்மணியம் நாடகத்தின் சில பகுதிகள் காலேஜ் வகுப்புகளுக்குப் பாடமாக இருந்தன . அவற்றை நான் பாடம் சொல்லிவரும்போது பாராட்ட வேண்டிய இடத்தில் பாராட்டிவிட்டு பிழையாகத் தோன்றிய சிலவற்றைப் பிள்ளைகளுக்கு எடுத்துச் சொன்னேன். இவ்விஷயத்தை யார் மூலமாகவோ அறிந்த சுந்தரம்பிள்ளை அக்குற்றங்கள் இன்னவென என்று தெரிவிக்கும்படி எனக்குக் கடிதம் எழுதினார். நான் அங்கங்கே கண்டவற்றைத் தொகுத்து எழுதி அனுப்பவே அவர் உசிதமான திருத்தங்களை ஏற்றுக்கொண்டு தன் நன்றியைத் தெரிவித்தார். அது முதல் அடிக்கடி அவர் எனக்குக் கடிதங்கள் எழுதுவார்” என்கிறார்.

உவேசா

கிறித்தவக் கம்பர் என ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை பாராட்டும் எச்.ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை (1827 -1890) சுந்தரனாரின் நண்பர் இவர் திருவனந்தபுரம் மகாராஜா கல்லூரியில் மூன்று ஆண்டுகள் தமிழாசிரியராக இருந்திருக்கிறார் (1887 - 1890). இவர் குடும்பத்துடன் திருவனந்தபுரம் ஐக்கதியில் தங்குவதற்குரிய ஏற்பாடுகளை சுந்தரனார் செய்திருக்கிறார். அடிக்கடி சுந்தரனாரைச் சந்தித்து உரையாடியிருக்கிறார்.

இவர் திருவனந்தபுரம் கல்லூரியில் சேர்ந்தபோது இரட்சண்ய யாத்திரீகம் காவியத்தின் பெரும்பகுதியை எழுதி முடித்து விட்டார். ஏற்கெனவே இக்காப்பியத்தின் சில பாடல்கள் நற்போதகம் என்ற மாத இதழில் வந்திருக்கின்றன (1878). இதன் பிறகு முழுக்காப்பியத்தையும் இயற்றினார். இக்காவியத்தின் பெரும்பாலான பாடல்கள் திருவனந்தபுரத்தில் எழுதப்பட்டன. சுந்தரனாரிடமும் காட்டப்பட்டன. முழுக்காவியமும் 1891இல் அச்சானது. இதன் முதல் பதிப்பை சுந்தரனாருக்கு அனுப்பினார், அவர் மகாராஜா கல்லூரிக்கு அதை அன்பளிப்பாகக் கொடுத்திருக்கிறார்.

சுந்தரனாருக்கும் மறைமலையடிகளுக்கும் உள்ள உறவு நெருக்கமானது. மறைமலையடிகள் (1876 - 1950) சுந்தரனாரைவிட 21 வயது இளையவர். ஆனால் சுந்தரனார் மறைமலையடிகளை நண்பனாக நடத்தியிருக்கிறார். மறைமலையடிகள் வரலாற்றை எழுதிய மறை திருநாவுக்கரசு இவர்களின் நட்பை விரிவாக எழுதியிருக்கிறார், மறைமலையடிகளின் சிந்தனைக் கட்டுரைகள் என்ற நூலிலும் சுந்தரனாரைச் சந்தித்த நிகழ்வைச் சுருக்கமாகத் தருகிறார்.

சுந்தரனாரின் இளமைக்கால ஆசிரியர்களில் ஒருவர் நாராயண சாமிப்பிள்ளை. இவர் நாகப்பட்டினத்துக்காரர். திருவனந்தபுரத்தில் புத்தகக்கடை நடத்தியிருக்கிறார். வேதாசலம் என்னும் மறைமலையடி களும் இவரிடம் பயின்றனர், மனோன்மணியம் நாடகம் வெளியான காலத்தில் வேதாசலம், சுந்தரனாருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். அதில் மனோன்மணியத்தைத் தானும், நாராயண பிள்ளையும் படித்ததாகவும் அத்தகு நாடகம் தமிழுக்கு பெருமை சேர்க்கும் என்றும் எழுதியிருக்கிறார்,

சுந்தரனார் வேதாசலத்தின் பாடல் வடிவிலான கடிதத்தைப் படித்து புளகாங்கிதமடைந்தாராம், இதை மறைமலையடிகளுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். மேலும் மறைமலையடி களையும் நாராயண பிள்ளையையும் திருவனந்தபுரத்திற்கு அழைத்திருக்கிறார்.

மறைமலையடிகள், தன் ஆசிரியர் நாராயணபிள்ளையுடன் திருநெல்வேலி சென்று செங்கோட்டைவழி திருவனந்தபுரம் சென்றிருக்கிறார், இது நடந்தது 1895இல். சுந்தரனார் வேதாசலத்தை முதிய படிப்பாளி என்று நினைத்திருந்தார், ஆனால் இருபது வயது இளைஞர் தம்மைப் பார்க்க வந்தவர் என அறிந்து அதிசயப்பட்டிருக்கிறார். கொஞ்சநாள் சுந்தரனாரின் விருந்தினராக திருவனந்தபுரத்தில் இருந்தார் மறைமலையடிகள்.

மறுபடியும் அடுத்த ஆண்டு (1897) மறைமலையடிகள் சுந்தரனாரின் வீட்டிற்கு தனியாகச் சென்றிருக்கிறார். அப்போது மார்த்தாண்டன் தம்பி என்பவர் நடத்திய ஆங்கிலவழிப் பள்ளிக்கூடத்தில் மறைமலையடிகளுக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறார், மூன்று மாதம் வேலை பார்த்திருக்கிறார் மறைமலையார். இக்காலத்தில் திருவனந்தபுரம் மகாராஜா கல்லூரியில் தமிழ் மாணவர்களிடையே நாடகத் தமிழ் மறைமலையடிகளுக்கு 20 என்னும் தலைப்பில் பேசினார். அப்போது வயதுதான். அவர் தன் பேச்சினிடையே மனோன்மணியம் நாடகத்தை வயராட்டிப் பேசினார். நற்சான்றிதழ் ஒன்றும் கொடுத்தார். மறைமலையடிகள் பிற்காலத்தில் தாம்பரம் கிறித்தவக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகச் செல்லுவதற்குச் சுந்தரனாரின் பாராட்டுக் கடிதம் உதவியிருக்கிறது.

திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் தலைமைத் தணிக்கை அதிகாரியாகப் பணியாற்றியவர் லட்சுமண பிள்ளை, இவர் கர்நாடக சங்கீதம் முறையாகக் கற்றவர் தமிழறிஞர் மொழிபெயர்ப்பாளர்: படைப்பாளி ரவீந்திரநாத் தாகூரைச் சந்தித்து தமிழிசைப் பாடல் களை பண்ணுடன் பாடிக் காட்டியவர்.

இத்தனை சிறப்புடைய இவர் திருவனந்தம் மகாராஜா கல்லூரியில் பயின்றபோது சுந்தரனார் ஆசிரியராக இருந்தார் (1884). அப்போது இருவருக்கும் ஒரு நெருக்கம் இருந்தது லட்சுமணபிள்ளை சென்னையில் - தணிக்கைப் படிப்பு படித்து விட்டு திருவனந்தபுரம் தலைமைச் செயலகத்தில் வேலை பார்த்த போதுதான் மனோன்மணியம் நாடகம் வெளியானது.

திருவனந்தபுரம் சைவப் பிரகாச சபை உறுப்பினர்களின் ஏற்பாட்டில் மனோன்மணியம் நாடக விமர்சனக் கூட்டத்தில் லட்சுமணபிள்ளையும் பேசியிருக்கிறார், குருசாமிப்பிள்ளை என்பவர் தலைமை தாங்கினார், இவர் டானியல் டீபோவை மொழிபெயர்த்தவர். சுந்தரனாரின் காலத்திற்குப்பின் மனோன்மணியம் உரைநடை நாடகத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

லட்சுமணபிள்ளை சுந்தரனாரின் இறுதிக்காலம் வரை தொடர்பு வைத்திருந்தார், சுந்தரனார் இறந்தபோது லட்சுமணபிள்ளை இரங்கல்பா படித்திருக்கிறார்.

சுவாமி விவேகானந்தர் மைசூருக்கு வந்துவிட்டு திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானம் வழி கன்னியாகுமரிக்குப் போனார். திருவனந்தபுரத்தில் விவேகானந்தர் இருந்தபோது (1892) சுந்தரனார் அவரைச் சந்தித்து உரையாடினார். இருவரும் அத்வைதம் சைவசித்தாந்தம் குறித்து விவாதித்திருக்கின்றனர். இது பற்றிய செய்திகளை லட்சுமணபிள்ளை வழி கேட்ட குமரேசன் என்பவர் "பல்கலைச் செல்வர் சுந்தரம் பிள்ளை" என்ற கட்டுரையில் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

பெருமையும் பாராட்டும்

சுந்தரனார் தன் சமகாலத்தமிழ் அறிஞர்கள் எல்லோரையும் விட பாராட்டும் விருதும் பெற்றிருக்கிறார். இதற்கு முக்கியமான காரணம் இவரது ஆராய்ச்சியும் ஆங்கில மொழிப் புலமையும் என்று சொல்ல முடியும்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் இவரது கால ஆராய்ச்சி உழைப்பிற்காக பல்கலைக்கழக உயர்கலைக்கழக உறுப்பினர் (Fellow of madras university) என்னும்

சிறப்பு தகுதியை வழங்கியது. அதோடு பல்கலைக் கழகத் தேர்வாணைக் குழுவில் தமிழ் வரலாறு தத்துவம் ஆகிய துறைகளின் உறுப்பினராகவும் நியமித்தது.

சுந்தரனாரின் கால ஆராய்ச்சியைப் பாராட்டி Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland என்ற அமைப்பு ஆசியுளு என்னும் அங்கீகாரத்தை வழங்கியது (Member of Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland). இன்னொரு அமைப்பு ஆ.சு.ர்.ளு என்னும் அங்கீகாரத்தைக் கொடுத்தது (Member of Royal Historical Society of Great Britain and Ireland). இப்படியான இந்தப் பெருமையைப் பெற சிபாரிசு செய்தவர் சென்னை கவர்னர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுந்தரனாரின் திறமையை அறிந்த ஜெர்மனி பல்கலைக்கழகம் ஒன்று (Nottingham university). இவர் ஆறு மாதம் ஜெர்மனியில் தங்கி இந்திய வரலாறு குறித்து ஆராய்ச்சி செய்தால் பிஎச்.டி பட்டம் தருவதாக அழைப்பு விடுத்தது. ஜெர்மனிக்கு வந்து செல்லவும் தங்கவும் செலவைப் பல்கலைக்கழகமே ஏற்பதாக கடிதம் எழுதியது, இது 1996இல், ஆனால் சுந்தரனாரின் உடல்நிலை பயணம் செல்வதற்கு ஏற்றதாக இல்லை, அதனால் மறுத்துவிட்டார்.

சென்னை மாகாண ஆளுநர் சர்.எம்.இ . கிராண்ட் டப் (Sir M.E. Grant Dubb) இவரது சிறப்பைக் குறிப்பிடும்படியான சூழ்நிலை வந்தது, அப்போது கேரளத்து அரசரையும், சுந்தரனாரையும் ஒரே நிலையில் வைத்துப் பேசினாராம்.

திருமணம்

சுந்தரனார் 22 வயதில் திருமணம் செய்து கொண்டார், அது அந்தக்கால வழக்கம். மனைவி சிவகாமி, சுந்தரனாரின் மாமனார் சுடலை முத்துப்பிள்ளை அறநிலையத்துறையில் சம்ருதி என்ற பதவி வகித்தவர். இதனால் இவர் சம்ருதிப் பிள்ளை என்றே அழைக்கப்பட்டார்.

திருமணமான வருஷமே சுந்தரனாரின் அம்மா இறந்து விட்டார். சுந்தரனாருக்கு திருமணமாகி 13 ஆண்டுகள் கழித்து ஆண் குழந்தை பிறந்தது. குழந்தைக்கு நடராஜன் எனப் பெயரிட்டார். மனோன்மணியம் நாடகத்தில் வரும் முக்கிய கதாபாத்திரம் நடராஜன். சுந்தரனாரின் குடும்பத்தினர் எல்லோருக்கும் நாடகக் கதாபாத்திரங்களில் விடப்படும் நிலை இன்றும் தொடருகிறது. மனோன்மணியம்

இறுதிக்காலம்

சுந்தரனார் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்னும் தலைப்பில் ஆங்கிலத்தில் எழுதத் திட்டமிட்டிருந்தார். யாழ்ப்பாணம் சைமன் காசிச்செட்டி என்பவரின் தமிழ் புளுட்டார்ச் (Tamil Plutarch) என்ற ஆங்கில நூலின் (1859) பிரதியை யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அறிஞர் பொன்னம்பலம் வழி சுந்தரனார் பெற்றிருக்கிறார். இந்தநூல் பண்டைத் தமிழ்ப் புலவர்களின் வரலாற்றைப் பட்டியல் இடுவது.

தமிழ் புளுட்டார்ச் வெளி வந்த காலத்தில் பல தமிழ் நூற்கள் அச்சில் வரவில்லை. சைமன் ஏட்டுவழி நூற்களின் பட்டியலைச் சேகரித்தார். இந்நூல் சுந்தரனாருக்கு உந்துதலைத் தந்தது. விரிவான இலக்கிய வரலாறு ஒன்றை எழுதத் திட்டமிட்டிருக்கிறார், இதற்கான தயாரிப்பை தொடங்கி யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நூற்களைத் தருவித்திருக்கிறார்.

இந்த நிலையில் அவர் உடல் நிலை மோசமானது. அவருக்கு ஓய்வு வேண்டும் உதகமண்டலத்துக்குப் போகலாம் என்றார் அரண்மனை மருத்துவர், சுந்தரனாரும் புறப்பட்டார், நீண்ட பயணத்துக்கு உடல் ஒத்துழைப்பு - கொடுக்கவில்லை. ஏற்கெனவே உடலை ஒட்டிக் கொண்டிருந்த சர்க்கரை வியாதியின் பாதிப்பு நெருக்கியது.

சுந்தரனார், தென்காசி அருகே உள்ள சிலந்தி ஊர் உறவினர் ஒருவரின் உதவியுடன் குற்றாலத்தில் ஓய்வெடுக்கச் சென்றார். அங்கே உடல் சற்று தேறிய போதுதான் - பிளவை நோய் வந்தது. அதனால் திருவனந்தபுரத்திற்குச் சென்றார். அங்கே அரசு மருத்துவமனையில் சிகிச்சை செய்து கொண்டார், அப்போதைய அரசர் ஸ்ரீமூலம் திருநாள் சுந்தரனாரைத் தனியே கவனிக்க ஒரு அதிகாரியை நியமித்தாராம். நோய் அவரைவிடவில்லை. 1897 ஏப்ரல் 25 ஆம் நாள் இவ்வுலகை நீத்தார்.

ஒரே மகன்

சுந்தரனார் இறக்கும் போது அவரது ஒரே மகன் நடராஜனுக்கு ஆறுவயதுதான். சுந்தரனார் திருவனந்தபுரம் பேரூர்கடை மசூதியில் ஒரு பங்களாவில் வாழ்ந்தார், நூறு ஏக்கர் பரப்புள்ள பெரிய தோட்டத்தின் நடுவே அவரது பங்களா இருந்தது. சுந்தரனார் தன் வீட்டிற்கு தன் பேராசிரியர் ராபர்ட் ஹார்வியின் பெயரைச் சூட்டியிருந்தார், அவரது வீடு ஹார்வி மாளிகை என்று அடையாளம் கூறப்பட்டது.

சுந்தரனாரின் மகன் நடராஜன் இந்த ஹார்வி மாளிகையில் தான் பிறந்தார், இந்த மாளிகையையும், தோட்டத்தையும் மறைமலையடிகள் வியந்து எழுதியதை மறைதிருநாவுக்கரசு குறிப்பிடுகிறார். இப்படியான மாளிகையில் பிறந்த நடராஜன் தன் கடைசி காலத்தில் ஓலைக் குடிசையில் வாழ்ந்து மறைந்தார்.

பி.எஸ். நடராஜபிள்ளை என்ற பெயர் திருவனந்தபுரம் அரசியல்வாதிகளிடம் பிரபலமான பெயர் (1891 - 1966). இவர் வழக்குரைஞர், பொருளாதார நிபுணர், அரசியல்வாதி, தமிழ்பிமானி, இவர் திருவிதாங்கூர் ஸ்ரீமூலம் அசம்பிளியில் 25 வயதில் உறுப்பினர் ஆனார். வஞ்சி கேசரி, Popular opinion என்னும் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர், திருவிதாங்கூர் தமிழ்ச்சங்கச் செயலர், திருவிதாங்கூர் ஸ்டேட் காங்கிரஸ் கட்சிச் செயலர்

பிஎஸ் நடராஜபிள்ளை காங்கிரஸ் சார்பிலும், பொதுவுடைமை கட்சி துணையுடனும் சட்டசபை உறுப்பினராக இருந்தார். 1962இல் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஆனார்.

சித்திரை திருநாள் என்ற அரசர் காலத்தில் (1931 - 1949) திவானாக இருந்த சி.பி. ராமசாமி அய்யரை எதிர்த்தார், விமர்சித்துப் பேசினார் என்னும் காரணத்துக்காக தன் தந்தையின் சொத்துகளை இழந்தார். ஹார்வி மாளிகையும் தோட்டமும் இவரிடமிருந்து பிடுங்கப்பட்டன. நேர்மையான இந்த மனிதர் கடைசியில் ஓலைவீட்டில் இருந்தார்.

பி.எஸ். நடராஜபிள்ளை அரசியல் விளக்கம் என்ற நூலை எழுதியிருக்கின்றார். சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம் வெளியிட்டிருக்கிறது. சுந்தரனாரின் "Early Sovereigns of Travancore" என்ற நூலின் பதிப்பாசிரியர் இவரே

நாடகாசிரியர்

தமிழ் நாடகம் பற்றி எழுதிய முந்தைய கால விமர்சகர்களும் தற்கால ஆய்வாளர்களும் "தமிழ் நாடகம் பொதுவாகப் பலவீனமாகவே இருந்தது, தமிழின் இலக்கியச் செறிவுடன் இதை ஒப்பிட முடியாது" என்கின்றனர். தமிழில் நாடகங்கள் இருந்தன என்று கூறப்பட்டாலும் அது விவாதத்திற்கு உரியதாகவே இருந்தது. கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டில் தான் எழுத்துவடிவ நாடகங்கள் கிடைக்க ஆரம்பித்தன.

பண்டைய இலக்கிய, இலக்கண உரையாசிரியர்களான அரும்பத உரையாசிரியர், அடியார்க்கு நல்லார், பேராசிரியர், இளம்பூரணர் போன்றோரும் யாப்பிலக்கண உரையாசிரியர்களும் வேறு சிலரும் பரதம், அகத்தியம், பரத சேனாதிபயம், மதிவாணன் நாடகத்தமிழ் என்னும் நூற்களைக் குறிப்பிடுவர். கூத்தநூல், குணநூல், சயந்தம், செயிற்றியம் எனச் சில நூற்களிலிருந்து சூத்திரங்களை எடுத்தாளு கின்றனர். உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிடும் நாடகங்களும், நாடக இலக்கண நூற்களும் கிடைக்கவில்லை. நாடக நூற்கள் இருந்தால் தானே நாடக இலக்கண நூற்கள் தோன்றியிருக்க முடியும் என்னும் விவாதத்தின்படி தமிழ் நாடகம் பழமையானது என்று கூறுகின்றனர்.

சிலப்பதிகாரத்தை முதல் தமிழ் நாடகமாகக் கருதுவது மரபு இதில் நாடகத்துக்குரிய உத்திகள் உள்ள பிற்காலத்தில் உருவான நாடகத்தன்மையுள்ள சிற்றிலக்கிய வடிவங்களுக்கு (எ.கா. குறவஞ்சி, குறம், பள்ளு) சிலப்பதிகாரம் முன்னோடி என்பது பழைய கருத்து.

பழம் இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்படும் வேத்தியல், நாடக அரங்கிலும் பொதுவியல், மக்கள் கூடும் மன்றங்களிலும் நிகழ்ந்தன. பல்லவர் காலத்தில் சமஸ்கிருத நாடகங்கள் எழுதப்பட்டன. பிற்காலச் சோழர் காலத்தில் கோவில்

விழாக்களில் நாடகம் நிகழ்ந்ததைக் கல்வெட்டுகள் கூறும். முதல் குலோத்துங்கன் கல்வெட்டில் நானாவித் நாடகசபை பற்றிய குறிப்பு உண்டு. தஞ்சை பிரகதீஸ்வரர் ஆலயத்தில் வைகாசி விழாவில் இராஜ ராஜேஸ்வர நாடகம் நடந்ததை ஒரு கல்வெட்டும் கூறும்.

நாயக்கர், மராட்டியர் காலத்தில் எழுதப்பட்ட சிற்றிலக்கியங் களில் சில (பள்ளு, குறவஞ்சி, குறம், நொண்டி நாடகம்) நடிக்கவும். பட்டன. ஆந்திரர், மராட்டியர் செல்வாக்கால் நாடக வடிவங்கள் சில தமிழகத்திற்கு வந்தன (எ.கா. பாகவத மேளா, யட்சகானம்). இதே காலகட்டத்தில் வட தமிழகத்தில் தெருக்கூத்து கலை முழு மூச்சுடன் நடந்தது.

19ஆம் நூற்றாண்டில் நாடகம்

19ஆம் நூற்றாண்டு தமிழகத்தில் புராணங்களை மையமாகக் கொண்ட நாடகங்கள் நிறையவே தோன்றின. இக்காலத்தில் ஆங்கிலம் அறிந்தவர்களும் நாடகம் எழுத வந்தனர். இந்த நாடகங்கள் தெருக்கூத்தின் சாயலுடையவையும் கூட. இக்காலகட்டத்தில் குறிப்பிட்ட சிலர் தமிழ் நாடகத்தை இலக்கிய அந்தஸ்துக்குக் கொண்டுவர முயற்சி செய்தனர்.

மராட்டியரான கோவிந்தசாமி ராவ் மணிமேகலை நாடகக் கம்பெனி வழி புஷ்பவல்லி போன்ற சில நாடகங்களை மேடையில் ஏற்றினார். சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் (1867 -1922) முறையாகத் தமிழ் படித்தவர். சமரச சன்மார்க்க சபை வழி நாடகத்தை நடத்தினார். இவர் 40 நாடகங்களை எழுதினார்.

கந்தசாமி முதலியார் (1874-1939) சமூக சீர்திருத்த நாடகங்கள் சில எழுதினார். சம்பந்த முதலியார் (1873 - 1964) தமிழ் நாடக மரபை முறைப்படுத்தியவர். காசி விசுவநாத முதலியாரின் தாசில்தார் நாடகம் (1857) அரசு அதிகாரிகளின் போலித்தனத்தைக் காட்டுவது. தமிழ், தெலுங்கு கலப்புடையது. இவர் டம்பாச்சாரி என்ற நாடகத்தை (1872) மேடை ஏற்றினார். இது மிகப் பெரிய நாடகம். இக்காலகட்டத்தில் பல நாடகங்கள் அச்சில் வந்தன. இவற்றில் வசனம் குறைவு. பழைய நாடக அமைப்பைத் தவிர்த்துவிட்டு மேல்நாட்டு நாடகத்தன்மையின்

பின்னணியில் சில நாடகங்கள் இக்காலத்தில் வந்தன! தமிழகத்தில் 19ஆம் நூற்றாண்டில் 327 நாடகங்கள் வெளிவந்துள்ளன (சிவகாமி,1984:ப.154). இந்த நாடகங்களை இயற்றியவர்களில் ஈழத்தமிழர்களும் உண்டு.

இக்காலங்களில் பெரும்பாலும் புராண இதிகாசம் ஆகியவற்றை மட்டுமல்ல பாரதம் ராமாயணம் தொடர்பாகக் கற்பனையாக உருவாக்கப்பட்ட கதை நாடகங்களும் அச்சில் வந்தன (மயில் ராவணன் கூத்து) இந்து சமயம் தொடர்பானவை மட்டுமல்ல இசுலாமிய கிறித்தவ நாடகங்களும் அச்சேறின. இப்ராகிம் இயற்றிய அப்பாசு நாடகம் ஞான சவுந்தரி நாடகம், எஸ்தாக்கியார் நாடகம், தேவசகாயம் பிள்ளை,வாசகப்பா போன்றன உதாரணங்கள்.

19ஆம் நூற்றாண்டின் நாடக உருவாக்கத்தில் குறிப்பிடத்தக்க ஒருவர் பரிதிமாற்கலைஞர் (1870 -1903). இவர் ரூபாவதி கலாவதி என்னும் இரண்டு நாடகங்களை இயற்றியுள்ளார். இவர் இயற்றிய நாடகவியல் என்ற நூல் நாடக இலக்கணத்தைக் கூறுவது. சமஸ்கிருத மொழியில் அமைந்த நாடகங்களையும் நாடக இலக்கணங்களையும் உள்வாங்கிக்கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட நூல்.

திருவனந்தபுரம், அந்தக்காலத்தில் தமிழிற்கும் தமிழனுக்கும் இடம் கொடுப்பதில் தயக்கம் காட்டவில்லை. 1882இல் அங்கு “ஆரியமாலா நாடகம்” (காத்தவராயன் கதை) நடந்தபோது பிரபலமாய் பேசப்பட்டது. தமிழ் நாடக மேடை நடிகர்களில் முன்னோடியான டி.கே. சண்முகத்தின் சொந்த ஊர் திருவனந்தபுரம் தான். அவர் தன் பழைய அனுபவத்தை விரிவாகக் கூறியிருக்கிறார். கல்யாண ராமய்யர், ராமுடு, சாமி அய்யர் போன்றோர் சில தமிழ் நாடகங்களைத் திருவனந்தபுரத்தில் அரங்கேற்றி இருக்கின்றனர்.

கேரள நாடகக் கலைஞரும் பயிற்றுநருமான ஜீ. சங்கரப்பிள்ளை ஒருமுறை எழுத்தாளர் சுந்தரராமசாமி வீட்டில் நடந்த “காகங்கள்” கூட்டத்தில் பேசும்போது தமிழ் நாடகம் கேரளத்தில் பாதித்த போக்கை விரிவாகப் பேசினார் (1982). ”19ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாடகத்தின் ஜோடனை, நடிகர்களின் பளபளப்பான உடைகள், ஆபரணங்கள் மிகை உணர்ச்சி நடிப்பு எல்லாம் கேரளத்து மக்களைக்

கவர்ந்திருக்கின்றன. இதன் பிரதிபலிப்பு மலையாள நாடகத்திலும் உண்டு. பேரா. சுந்தரனாரும் இப்பின்னணியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம்” என்றார். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாடகங்கள் சில கேரளத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவை தமிழ் மொழியில் அமைந்தவை. எழுத்து மலையாள வடிவம்.?

இந்த நாடகங்களில் சாவித்திரி நாடகம், சகாரம் நாடகம் அரிச்சந்திர நாடகம், கோவலன் சரித்திரம், நல்லதங்காள் கதை கண்ணகி சரித்திரம், வள்ளி திருமணம் ஆகிய நாடகங்கள் திருவனந்தபுரம், பாறசாலை, பாலக்காடு மாவட்டம் கொளிஞ்சாம் பாறை ஆகிய இடங்களிலிருந்து வெளிவந்திருக்கின்றன.

தமிழகத்திலும் கேரளத்திலும் வழக்கில் இருந்த நாடகங்களைச் சுந்தரம்பிள்ளை அறிந்திருக்கிறார். இவர் சிலவற்றை திருவனந்தபுரம் பல்கலைக்கழக கல்லூரிக்கு அன்பளிப்பாகக் கொடுத்திருக்கிறார். அறுபதுகளில் கூட இந்த நாடகங்கள் இக்கல்லூரி தமிழ்த்துறை நூலகத்தில் இருந்ததை இங்கே பணிபுரிந்த பேரா. சி. ஜேசுதாசன் அவர்கள் சொல்லி இருக்கிறார்.

தமிழகத்தில் மதுரையை மையமாகக் கொண்டிருந்த நாடக சபாக்கள் நாகர்கோவிலில் நாடகம் நடத்திவிட்டு திருவனந்தபுரத்தில் நடத்தச் செல்வது வழக்கமாயிருந்திருக்கிறது. டிகே. சண்முகம் அவரது நாடகவாழ்க்கை என்ற நூலில் இது பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்.

மதுரை நாடக சபாக்களின் நாடகங்கள் தென் கேரள நாடக சபைகளைப் பெரிதும் பாதித்திருக்கின்றன. குறிப்பாக சிரியன் கிறித்தவர்கள் தொடர்பான நிகழ்த்து கலைகளையும், சவுட்டு நாடகங்களையும் பாதித்திருக்கின்றன. இந்தப் பின்னணியில் மனோன்மணியம் நாடகத்தை பார்க்க வேண்டும்.

மனோன்மணியம் நாடகச் சுருக்கம்

(மனோன்மணியம் நாடகம் முதல் பதிப்பில் (1891) பெ.சு கொடுத்த திருக்கும் கதைச்சுருக்கத்தின் அடிப்படையில் இது அமைந்துள்ளது. அவரின் பழைய நடை

வடமொழிக் கலப்புடையது. இன்றைய நடைக்கேற்ப மாற்றப்பட்டு இச்சுருக்கம் அமைந்துள்ளது.)”

தமிழ்மொழி உலகமொழிகளுக்குச் சமமாக வைத்து எண்ணப் படுவது. இது பழமையான மொழி. இலக்கண, இலக்கியங்கள் நிறைந்தது. இத்தகு மொழியைப் பாராட்டிப் படிப்பவரின் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டு வருகிறது. இந்த மொழியின் இலக்கியங்களை அழியாமல் பாதுகாத்த திரு சி.வை. தாமோதரன் பிள்ளை, திரு. உ.வே.சாமிநாத அய்யர் ஆகிய இருவரையும் வணங்குகிறேன்.

கல்வி, கேள்வி, அறிவு முதலியவற்றால் சிறியவனாகிய நான் மனோன்மணியம் என்னும் நாடகத்தைப் படைத்திருக்கிறேன். ராமர் பாலங்கட்ட அணில் செய்த உதவி போன்று தமிழ்மொழிக்கு அளித்த நன்கொடை இந்த நாடகம். வடமொழி, ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழிகளின் நாடக வழக்கைப் பின்பற்றியது மனோன்மணியம். இதனால் உரையாடல்களைக் கோவைப்படுத்தியே நாடகக் கதையை அறியவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நாடகக் கதை பின்வருமாறு.

ஒரு காலத்தில் ஜீவகன் என்னும் பாண்டிய மன்னன் இருந்தான். அவன் பளிங்கு போன்ற மனமுடையவன். அவனுடைய அமைச்சன் குடிலன் தன்னலமுடையவன். சூழ்ச்சியில் வல்லவன். இவன் அரசனை வசப்படுத்தித் தன் கைக்குள் போட்டுக்கொண்டான். தன் எண்ணம் நிறைவேற வேண்டுமென்றால் மதுரையிலிருந்து திருநெல்வேலிக்குத் தலைநகரை மாற்ற வேண்டும் என நினைத்தான். அரசனிடம் நயமாய் பேசி தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றினான். திருநெல்வேலியில் அரண்மனையும் கோட்டையும் கட்டிக்கொண்டான்.

ஜீவகனின் குலகுரு சுந்தர முனிவர் குடிலனை அறிந்தவர். அதனால் அரசனின் நலன் கருதி நெல்லைக் கோட்டைக்கு அருகில் ஆசிரமம் அமைத்துத் தங்கினார். நாடகம் இந்த இடத்திலிருந்து ஆரம்பமாகிறது.

ஜீவகன் தான் புதிதாகக் கட்டிய கோட்டையைக் காண சுந்தர முனிவரை அழைத்தான் அவர் அரண்மனை, கோட்டை என எல்லாவற்றையும் பார்வையிடுகிறார். அரசனைப் பார்த்து, “இவை சாசுவதமல்ல” எனக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறார். ஜீவகன்

அதைப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. முனிவர் உன் குடும்பத்திற்கும் கோட்டைக்கும் க்ஷேமம் வேண்டி பூஜை செய்ய ஒரு அறை வேண்டும் எனக் கேட்கிறார். மன்னன் ஒரு அறையின் திறவுகோலை அவரிடம் கொடுக்கிறான். அதைப் பெற்றுக்கொண்ட சுந்தரர் ஆசிரமம் செல்கிறார்.

ஜீவகனின் ஒரே மகள் மனோன்மணி சிறு வயதில் தாயை இழந்தவள். தன் மகளின் நலம் கருதி ஜீவகன் மறுமணம் செய்ய வில்லை. பதினாறு வயதுப் பிராயம் உடைய மனோன்மணி குழந்தை உள்ளம் கொண்டவள். உலகப்பற்றிற்றி இருந்தாள். மனோன்மணியின் தோழி வாணி நல்ல இசை ஞானம் உடையவள். எதையும் தெளிந்தபின் நம்புகின்றவள் அல்லாதவற்றை நீக்கி விடுவாள். வாணி நடராஜன் என்பவனைக் காதலிக்கிறாள்.

வாணியின் தந்தை சகடனும் தாயும் பண ஆசை பிடித்தவர்கள் அதனால் குடிலனின் மகன் பலதேவனைத் தன் மகளுக்கு மணமுடித்து வைக்க நினைக்கின்றனர். அதற்கு அரசனிடம் கேட்கிறான். வாணி விரும்பும் நடராசனைப் பற்றி தவறான செய்தியைக் கூறுகிறான். இதனால் வாணி பெருந்துன்பம் அடைகிறாள். இந்த நேரத்தில் மனோன்மணி வாணிக்கு ஆறுதல் கூறுகிறாள்.

ஒரு நாள் இரவு முனிவர் கோட்டைக்கு வருகிறார். அதே நாளில் மனோன்மணி ஒரு கனவு காணுகிறாள் கனவில் சேர நாட்டரசன் புருஷோத்தமன் வருகிறான். அவனது அழகு முகம் அவளை மயக்குகிறது. அவளுக்குச் சுரம் வருகிறது. இச்செய்தி அறிந்த அரசன் அந்தப்புரம் செல்கிறான். மனோன்மணிக்கு வந்த சுரம் இன்னதெனத் தெரியாமல் மயங்குகிறான் பரிதவிக்கிறான். அப்போது சுந்தரர் “இது காமசுரம் கவலை விடுக” என்கிறார்.

முனிவர் அவளின் நிலையைக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறார். அவளது உடல்நிலை மாற்றத்திற்கு அவளது பருவ நிலையே காரணம்: அவளுக்குத் திருமணம் செய்துவைக்க வேண்டும் என்கிறார். அதுவே இப்போது தேவையானது. சேரநாட்டில் புருஷோத்தமன் என்ற அரசன் இருக்கிறான். அவனே மனோன்மணிக்குத் தகுந்த

மணவாளன் சேரனைக் கண்டு மணம்பேசிவர ஒருவனை அனுப்பு அதற்குத் தகுதியானவன் நடராஜன் என்கிறார்.

ஜீவகனுக்கு நடராஜனைப் பற்றி உயர்வான எண்ணம் இல்லை. வாணியின் தந்தை சகடன், நடராஜனைப் பற்றிக் கூறியதை முழுதும் நம்பினான் ஜீவகன். அதனால் குடிலனிடம் ஆலோசனை கேட்கிறான். தன்னலமுடைய குடிலன் வீரனும் புத்திசாலியுமான புருஷோத்தமன் பாண்டி நாட்டுக்கு மருமகனாக வந்தால் தன் திட்டத்தைக் கெடுத்து விடுவான் என்பதை ஊகித்தான். அதனால் மனோன்மணியைத் தன் மகன் பலதேவனுக்கு மணம் செய்து வைக்கத் தீர்மானித்தான். நடராஜனைத் தூது அனுப்பினால் காரியத்தைச் சாதித்து விடுவான் என்பது பலதேவனுக்குத் தெரியும்.

குடிலன் சுந்தரரின் திட்டத்தைச் சூழ்ச்சியால் வெல்ல யோசனை செய்தான் ஜீவகனிடம் தந்திரமாகப் பேசினான். "பெண் வீட்டார் மாப்பிள்ளை வீட்டிற்கு மணம் பேசச் செல்லுவது இழிவானது அது நம் வழக்கமல்ல. புருஷோத்தமனின் மனதை முதலில் அறிய வேண்டும். பிறகு கல்யாண நாள் குறிக்கலாம்" என்றான். ஜீவகனும் அதை முழுதும் நம்பி பலதேவனைத் தூதனுப்ப இசைகிறான்.

சேரமன்னனும் ஒரு கனவு கண்டான். கனவில் மனோன்மணி வந்தாள். அவளின் அழகும் அமைதியான வசீகர முகமும் சேரனை நிலைகுலைய வைத்தது. அவளை மறக்கமுடியவில்லை. போர் வந்தால் கவலையை மறக்க முடியும். யாருடன் மோதுவது என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது பலதேவன் தூதுவனாக வந்தான்.

பலதேவன் சேரனின் உணர்வைத் தூண்டும் விதத்தில் பேசினான். நாஞ்சில்நாடு பாண்டியருக்கு உரிமை உடையது அந்நாட்டின் பண்பாடும் மொழியும் சான்று என்றான். சேரனின் கோபத்தைத் தூண்டி விட்டான் பலதேவன். சேரன் தன் படையுடன் பாண்டி நாட்டுக்கு வந்தான்.

சேரனுக்கும் பாண்டியனுக்கும் போர் நடந்தது. பலதேவன் போர் செய்துகொண்டிருந்தபோது பாண்டிய வீரனே அவனைத் தாக்கினான். பலதேவன் அந்த வீரனின் தங்கையை ஏமாற்றிக் கெடுத்தவன். அதற்குப் பழிவாங்க அந்தச்

சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டான். பாண்டிய வீரர்கள் போர் தர்மப்படி அவனைக் கொன்றுவிட்டனர். இந்த நிலையில் சேரநாட்டு வீரர்கள் ஜீவகனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். இதைக் கோட்டை மதிலின் மேல் நின்ற நாராயணன் கவனித்தான் உடனே வந்து ஜீவகனைக் காப்பாற்றினான்.

நாராயணன் நடராஜனின் நண்பன். குடிலனின் சூதுகள் அறிந்தவன். அரசன் இவனை நிந்தித்தாலும் அரசனைக் காப்பாற்ற மதுரையிலிருந்து நெல்லை வந்தவன். குடிலனுக்கு நாராயணனைத் தெரியும். நாராயணன் எப்படியும் ஜீவகனைக் காப்பாற்றி விடுவான் என்று ஊகித்த குடிலன் நாராயணனைக் கோட்டைப் பகுதியில் ளாவலிருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்தான் என்றாலும் நாராயணன் குதிரைப்படையுடன் வந்து ஜீவகனைக் காப்பாற்றினான்.

ஜீவகனுக்குத் தான் போரில் தோற்றது மனதை வருத்தியது. தன்னை மாய்த்துக் கொள்ள முயன்றான். நாராயணன் அவனிடம் தயமாகப் பேசினான் மனோன்மணியை நினைவுபடுத்தினான். ஜீவகன் தற்கொலை எண்ணத்தை விடுத்தான். இந்த நேரத்தில் சேரனின் தூதன் வந்தான் போரில் தோற்றதற்கு அறிகுறியாக ஒரு குடம் தாமிரபரணி நீரும் வேப்பந்தாரும் கொடுப்பதாக இருந்தால் போர் இன்றுடன் முடிந்துவிடும் இல்லையென்றால் நாளையும் தொடரும் என்றான்.

ஜீவகன் தூதனின் பேச்சைக் கேட்டு ஆவேசமடைந்தான். அடுத்தநாள் போர் செய்ய இணங்கினான். பின்னர் தன் கோட்டையின் பாதுகாப்பைப் பார்க்கச் சென்றான். கோட்டை சிதலமடைந்து அழிந்திருப்பதைக் கண்டான் இத்தனை அழிவிற்குக் காரணம் என்ன என்று ஜீவகன் கேட்டான். குடிலன் நாராயணன் மேல் உள்ள பழியைத் தீர்த்துக்கொள்ள சாதூர்யமாய்ப் பேசினான். "நாராயணனைக் கோட்டைக் காவலுக்கு விட்டிருந்தேன். அதனால் பலதேவன் மேல் கோபங்கொண்டு ஒரு வீரனை ஏவி அவனைப் பழிவாங்கினான் உங்களைப் பாதுகாப்பதுபோல் நடத்தான்" என்றான். அரசன் நாராயணனைக் கழுவிலேற்ற உத்தரவிட்டான். ஆனால் அது நிறைவேறுமுன் சுந்தர முனிவர் வந்துவிட்டார்.

சுந்தரர் தான் வந்த காரணத்தைச் சொன்னார். தான் ரகசியமாய் அமைத்திருக்கும் சுரங்கம்வழி மனோன்மணியைக் காப்பாற்ற உத்தேசித்திருப்பதாகக் கூறினார். அரசன் முதலில் மறுத்தாலும் பின்னர் இணங்கினான். என்றாலும் அரசன் குருவின் பேச்சை நம்பாமல் சுந்தரரின் உபாயத்தை குடிலனிடம் சொன்னான். குடிலன் அது தனக்குச் சாதகமாக இருப்பதை ஊகித்தான்.”ஆனால் கன்னியான மனோன்மணியை அனுப்ப வேண்டாம் பலதேவர்க்கு மணமுடித்து விட்டு அனுப்புவோம்” என்றான். அரசனுக்கு வேறு வழியில்லை. இணங்கினான்.

குடிலனுக்குச் சுந்தர முனிவர் அமைத்த சுரங்கத்தைக் கண்டறிய ஆசை வந்தது. அந்த வழி பகைவர் பாசறைக்குச் செல்வதைக் கண்டுபிடித்தான். சுரங்கம்வழி செல்லும்போது குடிலன் நினைத்தான் ”என் மகன் என்னை இப்போதே எதிர்க்கிறான் மனோன்மணியுடன் அவனது திருமணம் நடந்தாலும் எதிர்காலம் எப்படியாகுமோ? அதனால் பகைவருக்கு இந்த வழியைக் காட்ட வேண்டும் அதற்குக் கூலியாகப் பாண்டி நாட்டைக் கேட்கவேண்டும் சேரன் அதற்கு இணங்கவில்லை என்றால் திரும்பிவிடலாம், ஒன்றும் நஷ்டமில்லை” என்று நினைத்துக் கொண்டான்.

குடிலன் சேரனைக் கண்டு தன் எண்ணத்தைச் சொன்னான் சுத்த வீரனாகிய சேரன் ”வீரமே உயிராக உடைய வஞ்சி வேந்தருக்கு வெற்றியன்று விருப்பு சேரன் வெற்றியைத் திருடமாட்டான்” என்றான். குடிலனுக்கு விலங்கு பூட்டி சுரங்கத்திற்கு வழிகாட்டச் சொன்னான்.

இது இப்படி இருக்க ஜீவகன் குடிலனின் யோசனைப்படி மனோன்மணி பலதேவன் திருமணத்தை நடத்தத் தீர்மானித்தான். பிரதானிகளைக் கூட்டினான். இரவிலேயே திருமணத்தை முடித்துவிட வேண்டும். அடுத்த நாள் போரிட வேண்டும். சுந்தரமுனிவர் வந்து விட்டார். மனோன்மணி, பலதேவனை மணக்க முதலில் மறுத்தாள் : அரசனின் நிலைகண்டு பின் இணங்கினாள். என்றாலும் இரண்டு நிபந்தனைகள் விதித்தாள். ஒன்று - நடராஜன் வாணி திருமணம் நடக்க வேண்டும் இரண்டு- நாராயணனைச் சிறையிலிருந்து விடுவிக்க வேண்டும். ஜீவகன் இரண்டிற்கும் இணங்கினான்.

நடுநிசியானது. நாராயணன் திருமண ஏற்பாடுகளைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறான். குடிலன் மட்டும் வரவில்லை. ஜீவகன் வாணியிடம் பாடு என்றான். அவள் பாடினாள்.

நீர்நிலையின் முதலையின் வாய்

நிலைகுலந்த ஒருகலிமுன்

ஓர் முறையுன் பெயர்விளிக்க

உதவியைவந் தென உரைப்பர்

ஆர்துயர் அளக்கர் விழும்

அறிவிலியான் அழைப்பதற்குள்

பேர்தெரியேன் ஆயிற்றும்

பிறகிடலநின் பெருந்தகையோ

எனப் பாடினாள்.

குடிலன் விலங்குடன் சுரங்கவழி செல்ல புருஷோத்தமனும் மெய்க்காப்பாளர்களும் சென்றனர். முடிவில் ஒரு திரையைக் கண்டனர். திரைக்கப்பால் மணமகள் மனோன்மணி மாலையுடன் நிற்கிறாள்” மணமகன் பலதேவனும் நின்றான். திரையை விலக்கிவிட்டுச் சேரன் வெளியே வந்தான் கண்டாள் மனோன்மணி மணமாலையை அவன் கழுத்தில் அணிவிக்கிறாள். அவன் தோளில் சாய்கிறாள். குடிலனின் சூழ்ச்சி வெளிப்படுகிறது நாடகம் நன்மையில் முடிகிறது.

தழுவல் நாடகம்

பெ.சு.மனோன்மணியம் நாடகத்தைத் திட்டமிட்டே எழுதியிருக்கிறார். இவர் எம்.ஏ. தத்துவம் படிப்பதற்கான தயாரிப்பிற்காகச் சென்னையில் தங்கியிருந்தபோது இந்த எண்ணம் வந்திருக்கிறது: அப்போது சென்னையில் ராமாயணத்தில் சாதி பற்றிப் பேசியபோது தன் நாடக உருவாக்கம் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். அன்று அவர்

பேசிய கூட்டத்தில் இருந்த வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியார் இது குறித்து எழுதியிருக்கிறார் (சித்தாந்த மாநாட்டு மலர் தென்காசி 1899),

பெ.சு. தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் லண்டனில் வெளியான புத்தகங் களைத் திருவிதாங்கூர் அரசரின் உதவியுடன் தருவித்துப் படித்திருக்கிறார். அவரது ஆழ்ந்த படிப்பு திவான், திவான் பேஷ்கார் போன்ற உயர் பதவியில் இருந்தவர்களுடன் நட்புக்கொள்ள வைத்திருக்கிறது. 1866இல் வெளியான Lord Litten vOjpa The Lost Tales of miletus (மிலிதாசின் மறைந்த கதைகள்) என்ற நூலை 1879இல் தருவித்திருக்கிறார். இக்காலகட்டத்தில் மகாராஜா கல்லூரி தத்துவத்துறையில் பேராசிரியராக இருந்தார். லிட்டன் பிரபுவின் மிலிதாசின் மறைந்த கதைகள் தொகுப்பில் உள்ள The Secret Way (இரகசிய வழி) என்ற கதை பெ.சு.வைக் கவர்ந்திருக்கிறது. மனோன்மணியம் நாடகத்தின் மூலக்கதை இதுதான்.

கள்ளங்கபடில்லாத அரசன் மார்ட்டிஸ் (ஜீவகன்) அவன் மகள் ஆர்க்சியோப் (மனோன்மணி) அரசனின் அமைச்சன் சியூதெஸ் (குடிசன்) அரசனின் குரு தெட்டியாஸ் (சுந்தர முனிவர்) இன்னொரு அரசன் சாரியாரீஸ் (புருஷோத்தமன்) என்னும் பாத்திரங்களின் பின்னணி அமைச்சனின் சூழ்ச்சி முனிவர் ரகசிய அறை அமைத்தல் அமைச்சன் அதைக் கண்டுபிடித்துப் பகைவர்களுக்குக் கூறல் இறுதியில் எல்லாம் நன்மையாய் முடிதல் என்பது மூலக்கதைக் கரு.

சுந்தரனார் தன் நாடகத்துக்கு மூலமாகக் கொண்ட The Secret way நூலை எழுதிய லிட்டன் பிரபு 1803இல் பிறந்து 1873இல் மறைந்தவர். இங்கிலாந்து தேசத்தவர். இவரது தந்தை ஜெனரல் புல்லவர். தாய் டிராடர்சு புக் லிட்டன். இவரது முழுப்பெயர் Edward George Earle Lytton என்பது ஆகும்.

லிட்டன் சிறுவயதில் தந்தையை இழந்தவர். தாயின் அரவணைப்பில் படித்தார். 20 வயதில் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்தில் உயர்கல்விப் படிப்பு படித்தவர். சிறுவயதில் கவிதை நாடகம் என எழுதியவர் அரசியலில் ஈடுபாடுண்டு. 11 ஆண்டுகள் லண்டன் பார்லிமென்றில் அங்கத்தினராய் இருந்தார்.

லிட்டன் பிரபு 28 உரைநடை நூற்களையும், 10 கவிதைத் தொகுப்புகளையும் 6 நாடக நூற்களையும் எழுதி உள்ளார் இவர் எழுதிய நூற்களில் உலகப் புகழ்பெற்ற நாவல் "பாம்புநகரத்தின் இறுதி நாட்கள்" (The Last days of Pompeii) என்பதாகும்.

மனோன்மணியத்தில் வரும் பலதேவன், சகடன், வாணி, நடராசன், நாராயணன்,நிட்டாபரர், கருணாகரர் போன்றோர் மூலக்கதையில் இல்லாத கதாபாத்திரங்கள். இவை பெ.சு. உருவாக்கினவை மூல ஆசிரியர் லிட்டன் பிரபுவடன் (பி.இ.எண் 1 பார்க்க) பெசு ஒத்துப் போகிறார். இருவரும் மெய்யியல், சமூக ஒழுக்கம் ஆகியவற்றில் ஈடுபாடுடையவர்கள்: நம்பிக்கையுடையவர்கள். இவை இருவரின் கலைவடிவங்களில் வெளிப்படுகின்றன. மனோன்மணியம் நாடகத்தின் இடையில் வரும் சிவகாமியின் சரிதமும் தழுவலே

மனோன்மணியம் பதிப்பு

சுந்தரனார் திருநெல்வேலியில் இருந்தபோதுதான் மனோன்மணியத்தின் ஒரு பகுதியான சிவகாமியின் சரிதத்தை எழுதி பிரசுரித்தார். திருவனந்தபுரத்தில் இருந்தபோது முழு நாடகத்தையும் எழுதி முடித்தார். பின் மூன்று வருடங்கள் கழித்துத்தான் அச்சுக்கு கொண்டு வந்திருக்கிறார். 1891இல் அது வெளிவந்தது (ரிப்பன் பிரஸ், சென்னை). 1893இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டத்தில் வந்தது. 1986 வரை பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களில் பாடத்திட்டத்தில் இருந்தது. ஏறத்தாழ 93 வருடங்களில் சுமார் 116க்கு மேல் பதிப்புகள் வந்துள்ளன. இவை மாணவர் பதிப்புகளே

பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை நீதிமன்ற வழக்குரைஞராக இருந்தபோது (1922) மனோன்மணியத்திற்குச் செம்பதிப்பு கொண்டு வந்தார் இது முறையான இரண்டாம் பதிப்பு; ஆராய்ச்சிப் புதிப்பு: இப்பதிப்பில் கே.என்.சிவராஜ பிள்ளையின் (பிஇஎண் பார்க்க ஆங்கில முகவுரை பெசுளின் வரலாறு ஆகியன உள்ளன

வையாபுரிப்பிள்ளை தன் பதிப்பில் "கே.என். சிவராஜ பிள்ளையவர்களால் நூலாசிரியரின் (பெசு) ஜீனித சரித்திரம் ஒன்று ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது இதனையே இப்பதிப்பில் சேர்த்துக்கொள்ள எண்ணி அனுமதி பெற்றிருந்தேன். இதன்

கையெழுத்துப் பிரதி மலையாள பாணையில் மொழிபெயர்த்தற் கையெட்டு அம்பலப்புழை எக்சைஸ் இன்ஸ்பெடி வித்துவான் பொருட்டு பல்பவர்களிடம் டெத்திருக்கப்பட்டிருந்தது. எனரம் தெற்கு உபகாரமாகும்படி மடத்திருக்கும் பிரதியைச் சீக்கிரம் பதிப்பி அனுப்புவதாகக் கிருஷ்ணபிள்ளையவர்கள் நெரில் உறுதி சொல்லியிருந்தார்கள். ஆனால் கடைசி வரை அப்பிரதி கிடைக்க வில்லை. பின்னர் வேறொரு முன்னுரை எழுதித்தர வேண்டுமென்று ஸ்ரீசிவராஜ பிள்ளையவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டேன். பல்வேறு முயற்சிகளால் சாவகாசம் சிறிதுமில்லாத நிலையிலும் நான் விரும்பியபடி ஆராய்ச்சியுரையொன்று மனமுவந்து எழுதியளித் தார்கள். இவர்களது மாறாத அன்பிற்கு நான் பெரிதும் கடமைப் பட்டுள்ளேன்” என்று கூறுகிறார் (தமிழாய்வு எண் 9 சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், 1979: பக். 6, 7).

வையாபுரிப்பிள்ளையின் பதிப்பில் உரைக்குறிப்பு, லிட்டன் பிரபுவின் இரகசியவழிக் கதைப்பாடல்கள், மனோன்மணியம் பற்றிய கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளையின் கட்டுரை ஆகியன இருந்தன. கவிமணி இப்பதிப்பிற்கு மிகவும் உதவியிருக்கிறார் இவர். அப்போது திருவனந்தபுரம் மகளிர் கல்லூரியில் ஆசிரியராக இருந்தார்.

கவிமணி மனோன்மணியம் பற்றி எழுதிய கட்டுரை திராவிடன் இதழில் (11-03-1922) வந்தது. இக்கட்டுரையில் ”சுந்தரம் பிள்ளை முதல்முதல் வெளியிட்டபோது ஸ்ரீமான் பி.ஆ. ராஜம் அய்யர் ஸ்ரீமான் கே.ஜி.சேஷா அய்யர் முதலிய கல்வியாளர் மனோன்மணிய நாடகத்தைப் பாராட்டியுள்ளனர்.

சர்வ கலாசாலையார் அதன் பகுதிகளையும் பலமுறை எப்.ஏ. பரீஷைக்கு பாடப் புஸ்தகமாகவும் அங்கீகரித்தனாலேயும் அதன் மதிப்பை யாவரும் எளிதில் அறிந்து கொள்ளக் கூடும். மேல்நாட்டு அறிவாளர் கொள்கைகள் பற்பலவற்றை தமது மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு பக்குவப்படுத்தித் தருவதில் இவரைப்போல் திறமைவாய்ந்தவர்கள் மிகச் சிலரே உள்ளனர்” என்று கூறுகிறார் கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை.

மனோன்மணியம் நாடகம் முதல் பதிப்பிற்கும் (1891) இரண்டாம் பதிப்பிற்கும் (1922) இடைப்பட்ட 29 ஆண்டுகளில் இரண்டு பதிப்புகள் வந்திருக்கின்றன.

இப்பதிப்புகளை வெளியிட்டவர் சென்னை ராஜதானி கல்லூரிப் பேராசிரியர் ஒருவர். இவை மாணவர் பதிப்பாக இருந்தாலும் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பும் கூட

இப்பதிப்புகளில் அந்தக் கால கட்டத்தில் அறிஞர்கள் இந்நாடகத்துக்கு எழுதிய விமர்சனங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருந்தன. இவ்விரு பதிப்புகளும் பேரா.சுந்தரனாரின் பேரன் பேரா.சுந்தரம் அவர்களிடம் இருந்தன் சுந்தரனாரின் மகன் பி.எஸ். நடராஜபிள்ளை இறந்த பிறகு அவரது குடும்பத்தினர் வீடு மாறியபோதும் சுந்தரனாரின் பல நூற்கள் காணாமல் போயின் பலரால் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன.

மனோன்மணியம் நாடகம் வெளிவந்த காலத்தில் டாக்டர் ஜி.யூபோப், பூண்டி அரங்கநாத முதலியார், பி.ஆர்.ராஜம் அய்யர், கே.ஜி.சேஷா அய்யர் போன்றோர் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் விமர்சித்து எழுதினார்கள். இந்த விமர்சனங்கள் 1891-1895ஆம் ஆண்டுகளுக்குள் வந்திருக்கலாம்.

இக்காலத்தில் எப்.எ. படிப்பு பாடத்திட்டத்தில், மனோன்மணியம் இருந்தது. இந்த மாணவர் பதிப்பில்கூட சேஷா அய்யரின் விமர்சனம் சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. இந்தப் பதிப்புகளும், சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் சுந்தரனாரின் மகனுக்கு அனுமதி வேண்டிய கடிதங்களும் கூட நாற்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் இருந்தன. சுந்தரனாரின் மகன் நடராஜ பிள்ளை திருவிதாங்கூர் திவான் சி.பிராமசாமி அய்யரை எதிர்த்தார் என்னும் காரணம் காட்டி நடராஜபிள்ளையின் வீட்டிலிருந்த பல ஆவணங்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. அவற்றில் மனோன்மணியம் நாடகம் தொடர்பான விமர்சனங்களும் அடங்கும்.

அமைப்பு

தெருக்கூத்தின் இன்னொரு வடிவமாக இருந்த நாடகத்தைக் காப்பியத்தன்மைக்கு ஏற்றும் முயற்சி பெ.சு.வுக்கு முந்திய காலத்தில் ஆரம்பித்து விட்டது. பெ.சு.வின் சமகாலத்தில் வாழ்ந்த வேணுகோபாலாச்சாரியார் என்பவர் சேக்ஸ்பியரின் வெனிஷ் வர்த்தகன்“ என்னும் நாடகத்தை கவிதை நடையில் வெளியிட்டார் (1876). இந்நூலின் முன்னுரையில் ”கவிதை நாடகம் தமிழில் மிகக்

குறைவு நான் இந்நாடகத்தைத் தொடர்நிலைச் செய்யுளாகத் தந்திருக்கிறேன் இது இசையும் கலந்த நடை” என்கிறார்!

வேணுகோபாலாச்சாரியாரின் நாடகத்தின் மொழிநடை கடினமாக இருந்தது. ஆகவே இது வெளிவந்த காலத்தில் பரவலாகப் பேசப்படவில்லை. இந்நாடகம் வெளிவந்து 14 ஆண்டுகள் கழித்து வந்த மனோன்மணியம், அதன் எளிமை, விறுவிறுப்பு, அமைப்பு ஆகியவற்றிற்காகப் படிக்கப்பட்டது. மனோன்மணியம் ஆங்கில சமஸ்கிருத நாடக இலக்கணங்களைப் பின்பற்றியது.

இந்த நாடகம் ஐந்து அங்கங்களைக் (யுஊ) கொண்டது. முதல் அங்கம் 5 4 களங்கள் நான்காவது 5 களங்கள் ஐந்தாவது 3 களங்கள் என 20 களங்கள் கொண்டது. பாயிரம் உட்பட 4502 வரிகள் உடையது

நாடகத்தின் ஐந்து அங்கங்களை முகம், பிரதிமுகம், கருப்பம், விளைவு, துய்த்தல் என்பது மரபு. இந்த மரபை பெ.சுவம் விட்டுவிட வில்லை. கதை நகர்வு அப்படியே செல்கிறது. பெ.சு. ஆங்கிலம். மலையாள மொழி வழி காவ்யாதர்சத்தைப் படித்திருக்கிறார். பெசுவில் சமகால மலையாள அறிஞரான இராஜராஜவர்மாவை அறிந்திருக்கிறார். தமிழிலிருந்துதான் மலையாளம் கிளைத்தது என்பதில் இருவரும் ஒத்த கருத்துடையவர்கள்.

மனோன்மணியம், வாழ்த்து, வணக்கம், வருபொருள் உரைத்தல் என்னும் மரபின்படி தொடங்குகிறது. (பாயிரம்) நாட்டுவளம் (அங்கம் 1. களம் 1) ஆற்றுவளம் (அங்கம் 3 களம் 2) காதல் நோய் வர்ணனை (அங்கம் 1 களம் 3) என்னும் மரபு அப்படியே பின்பற்றப் படுகிறது. மனோன்மணி தன்னேரில்லாத தலைவி: புருடோத்தமன் தலைவன். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நாற்பொருள் உடைத்தாய் வருவது இந்த நாடகம்

கவிதை வடிவில் உள்ள இந்த நாடகத்தைப் பாத்திரங்களே நகர்த்துகின்றன. இதனால் இவர்களின் உரையாடல் வழி நடந்த நிகழ்ச்சிகளை ஊகித்துத்தான் கதையைப் புரிய முடியும். இது படிப்பதற்கு மட்டுமே உரியது என்பதன் காரணம்

இதுவே. இந்த நாடக அமைப்பைக் குலைக்காமல் அப்படியே மேடை ஏற்றினால் பார்வையாளர் புரிவது- சிரமமாகிவிடும்.

இந்த நாடகத்தின் விறுவிறுப்பையும் அமைப்பையும் குலைக்கும் காட்சிகளாக சிவகாமியின் சரிதம், நிஷ்டாபரர் கருணாகரத் தத்துவ விவாதம்”, குடிலனின் நாஞ்சில் நாட்டு வர்ணனை”, நடராசனின் இயற்கை வர்ணனை” ஆகியவற்றைக் கூறலாம்.

“சிவகாமியின் சரிதம் தனிகதை நிகழ்ச்சி. நிஷ்டாபரர் கருணாகார் உரையாடல் நாடகத்தில் மூன்றாம் அங்கம் நான்காம் களத்தில் வருகிறது. சேரநாட்டு அரசன் பாண்டி நாட்டின் மீது படையெடுத்து வந்தபோது இந்த உரையாடல் நிகழ்ச்சி வருகிறது. 254 வரிகள் கொண்ட இப்பகுதி முழுதும் வேதாந்தம் பற்றிய விவாதம் நாடகத்தைப் படிக்கும் வாசகனுக்கு அலுப்புதரும் பகுதி நாடகம் வெளிவந்தப் போது சைவசித்தாந்திகளைத் தவிர மற்றவர்களால் விமர்சிக்கப்பட்ட பகுதி.

குடிலனின் நாஞ்சில் நாட்டு வர்ணனை இரண்டாம் அங்கம் முதல் களத்தில் வருகிறது. குடிலனும் ஜீவகனும் உரையாடும்போது சேரனின் நாட்டைப் பற்றிப் பேசுக வருகிறது. அப்போது குடிலன் நாஞ்சில்நாடு நமக்கு உரியது இப்போது வஞ்சிநாட்டின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது என்கிறான். 107 வரிகள் கொண்ட இந்த வர்ணனை நீண்ட உரையாடல் பகுதி பழம் இலக்கியங்களின் செல்வாக்குடையது. குறிப்பாக சங்கப்பாடல்களின் பாதிப்பு இதில் உண்டு.

நடராஜனின் இயற்கை வர்ணனை நாடகத்தின் மூன்றாம் அங்கம் இரண்டாம் களத்தில் வருகிறது. இது தனிமொழி, மாலையில் ஊரின் ஒருபுறம் நடராஜன் உலாவிக்கொண்டிருந்த பொழுது இயற்கை யைத் கண்டு பிரமித்துப் பேசும் பேச்சு புல், நாங்கூழ் புழு என ஒவ்வொன்றையும் வருணிக்கும் பகுதி. 107 வரிகள் கொண்ட இப்பகுதியும் நாடகப் போக்கிற்கு தொய்வைத் தருவது என்றே விமர்சகர்கள் கூறினர்.

மனோன்மணியம் முதல் பதிப்பு ஆங்கில முகவுரையில், மூலக்கையெழுத்து படிவத்தில் இருந்த சில பகுதிகளை விரிவஞ்சி விட்டுவிட்டதாக பெசு கூறுகிறார். வையாபுரிப்பிள்ளை இந்நூலைப் பதிப்பிக்க எடுத்துக்கொண்டபோது, மூலக்கையெழுத்தில் விடுபட்ட பகுதிகளை பெ.சு.வின் மகன்

நடராஜபிள்ளையிடமிருந்து பெற்றிருக்கிறார். அப்பகுதிகளைச் சேர்த்தால் மனோன்மணியம் நாடகத்தின் கதைப்போக்கு குலையும் என்பதால் அப்பகுதிகளை வையாபுரிப் பிள்ளையும் தவிர்த்திருக்கிறார். இப்பதிப்பிற்கு உதவி புரிந்த கவிமணி தேசிக விநாயகம் பிள்ளை இது குறித்து சிறு குறிப்பு எழுதியுள்ளார்.

சிவகாமியின் சரிதம்

கனவில் வந்த நாயகனை மறக்க முடியாமல் அலமற்று நிற்கும் மனோன்மணி உறக்கம் வராமல் தவிக்கிறாள் வாணிக்கும் இதே நிலை. அப்போது மனோன்மணி வாணியிடம் "யாமுடன் தேக்கிய இசையில் செப்பு ஒரு சரிதம்" என்கிறாள். வாணி வீணையை மீட்டிப் பாடுகிறாள். இந்நிகழ்ச்சி மூன்றாம் அங்கம் மூன்றாம் களத்தில் வருகிறது.

சிவகாமியின் சரிதம் 50 பாடல்களைக் கொண்டது (பி.இ.எண். 5 பார்க்க, குறள்வெண் செந்துறை யாப்பு வடிவினது தன்னைவில் முழுக்கதையாகவும் நூலளவில் துணைக்கதையாகவும் அமைந்தது இதுவும் ஒரு தழுவல் கதை.

ஆங்கிலக் கவிஞர் Goldsmith எழுதிய The vicnt of wakefield mekp நூலில் வரும் Edwin an Angoline அல்லது The Hermit என்னும் கதைப்பாடலின் தழுவலே சிவகாமியின் சரிதம் மூலக்கதை 750 பாடல்களைக் கொண்டது. பெ.சு. பள்ளியொன்றில் பணிபுரிந்தபோது சிவகாமி சரிதப் சிறு நூலாக வெளியிட்டார் (1889), மனோன்மணியம் நாடகம் சிறு தாலடித்த பின்னர் சிவகாமியின் சரிதத்தை நாடகத்தின் ஒரு பகுதியாகச் சேர்த்துக் கொண்டார்.

சிவகாமியின் சரிதம் நாடகத்தில் இணைந்திருப்பது நாடகத் திற்குத் தொய்வைக் கொடுக்கிறது என்று கூறினாலும் நாடகத்தைக் காப்பியத் தன்மைக்கு உயர்த்துவது இப்பகுதியே. மகாபாரதத்திற்கு தளன் கதை, கம்பராமாயணத்திற்கு இரணிய வதைப் படலம் சிலப்பதிகாரத்தில் வேட்டுவவரி என்பதுபோல்.

இக்கதை இங்கே அமைந்துள்ளது. ஆணவத்தால் காதலனை ஒதுக்கிய பெண் ஒருத்தி தன்னை உணர்ந்து காதலனைத் தேடிச் செல்வதாக அமைந்தது இக்கதை.

மனோன்மணி புருஷோத்தமனின் காதல் வெற்றிபெறும் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்துகிறது. மனோன்மணியம் இரண்டாம் பதிப்பு முகவுரையில் கே.என்.சிவராஜ பிள்ளை (1922) "இப்பகுதி அழகாக ஒளி படைத்த வைரம்" என்கிறார்.

சிவகாமியின் சரிதம் முதல் பதிப்பில் (1889)

நானோ சிவகாமி நற் சரிதம் செப்புவனென்று ஏனோ தடுமாற்றம் என்னெஞ்சே - மானோய்நீர் போதகமே செய்யுமுக்கட் போதகமே தம்போதகப் போதகவே வீற்றிருக்கும் போது

என்னும் காப்புப் பாடல் உள்ளது. மேலும் சிவகாமியின் சரிதக் கதைச் சுருக்கமும் இதில் உள்ளது. இவை எல்லாம் மனோன்மணியம் "நாடக நூலில் சேர்க்கப்படவில்லை. சிவகாமியின் சரிதம் கதைப் பகுதியை மட்டும் நாடகத்தில் சேர்த்துக் கொண்டனர். இக்கதை வருமாறு.

காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் வணிக குல பெண்ணொருத்திக்கு மூன்று மக்கள் இருந்தனர். இரண்டு பெண்கள், ஆண் ஒருவன். இவர்களில் ஒரு பெண்ணுக்கு குழந்தை இல்லை. இன்னொரு பெண்ணுக்கு சிவகாமி என்னும் மகன் இருந்தான். ஆணுக்குச்சிதம்பரம் என்ற மகன் இருந்தான்.

சிவகாமியும் சிதம்பரமும் சிறுவயதில் ஒன்றாக விளையாடினர் : படித்தனர் உண்டனர். இந்த நெருக்கம் காதலாக மாறியது. சிதம்பரம் சிவகாமியே தன் உயிர் என நினைந்தான். சிவகாமியின் சித்தி தனக்குக் குழந்தை இல்லாததால் தன் சொத்துகளை எல்லாம் சிவகாமிக்குக் கொடுத்தாள்.

செல்வம் நிரம்பப் பெற்ற சிவகாமி ஆணவம் தலைக்கேற சிதம்பரத்தை மதியாமல் இருந்தாள். சிதம்பரம் தன் உணர்வை குறிப்பால் அவளுக்கு உணர்த்தினான். அவளோ அவனை உதாசீனம் செய்தாள். அவன் மனம் வெறுத்தான். அவளை மட்டுமல்ல உலகையே வெறுத்துக் காட்டுக்குச் சென்றான் முதிய துறவியைப்போல் உருமாறி காட்டில் மறைந்து வாழ்ந்தான்.

சிவகாமியின் செல்வத்திற்காக அவளைத் தேடி வந்தனர் பலர் அவளை மணம் செய்ய வாக்களித்தனர். அவர்களின் பேச்சில் அன்பு இல்லை எனக் கண்டு கொண்டாள். தன்னிடம் உண்மையான அன்பு செலுத்திய சிதம்பரத்தைத் தேடி ஆரம்பித்தாள். தோழிகளின் உதவியை நாடினாள். அவன் வருவான் என நம்பினாள். அவன் வரவில்லை.

சிவகாமி நானே அவனைத் தேடிப்போவேன் என முடிவு செய்தாள் ஆண்வேடம் பூண்டாள் வீட்டை விட்டு வெளியேறினாள். ”அவனைக் கண்டு பிடிப்பேன் இல்லையெனில் உயிர் விடுவேன் எனச் சபதம் செய்தாள்.

தீர்த்தக் கரைகளுக்கும் குருக்கள் வாழும் மடங்களுக்கும் தத்தவ விவாதம் நிகழும் மன்றங்களுக்கும் யோகியர் வாழும் இடங்களுக்கும் சென்றாள் சிதம்பரத்தைக் காணவில்லை. நடந்து நடந்து களைத்தாள் இருள் கவியும் வேளை ஒரு காட்டில் மவுனமாக இருந்த முனிவன் ஒருவனைச் சந்தித்தாள்.

சிவகாமி அந்த முனிவரிடம் இளைப்பாற இடம் கேட்டாள். அந்த முனிவன் ஆண்வேடத்திலிருந்த அவளை பெண் என அறியாமல் இரவு என்னுடன் தங்கி காலையில் போ என்றான் முனிவன் தனக்கென. ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தான் விறகை மூட்டி நெருப்புவைத்தான். குளிர் காய்வோம்: பழங்களை உண்டு இளைப்பாறு மகனே என்றார் அந்த முதிய துறவி

அந்த இளைஞன் கூச்சத்துடனும் சோகத்துடனும் இருப்பதைப் பார்த்து ”மகனே இளமையில் ஏன் இத்துன்பம், பொருளை இழந்தாயா? நண்பர் இகழ்ந்தனரோ? காதலித்த பெண் கைவிட்டாளா? ஏன்? என்ன நடந்தது? கவலைவிடு” என்றார்.

அந்த இளைஞன் தன் உணர்ச்சியை கட்டுப்படுத்த முடியாமல் பேச ஆரம்பித்தான் அவனது வேடம் கலைந்தது தலை முடி கட்டவிழ்ந்தது பெண் அடையாளம் தெரிந்தது. இளைஞன் இளம் பெண்ணாக நின்றான். முனிவர் அமைதியாகப் பார்த்தார். அந்தப் பெண் தன் வரலாற்றைச் சொல்ல ஆரம்பித்தாள்

அவளது வரலாற்றைக் கேட்கக் கேட்க முனிவனின் முகம். மாறியது. பெருகி வரும் சுண்ணீரைத் துடைத்தான் அவளுக்குத் தெரியாமல் முகத்தை மறைத்தான். அவள் பேசிப்பேசி மனம் நொந்து இனி நான் உயிரை இந்தத் தீயில் மாய்ப்பேன் என்று சொல்லிவிட்டு எரியும் நெருப்பில் குதிக்க ஆரம்பித்தாள்.

அந்த முனிவர் உடனே எழுந்து நின்றார். "சிவகாமி நான் உனது சிதம்பரனே" என்றார். முதுமைக் கோலத்தை நீக்கினார். அவளைத் தழுவிக்கொண்டார்.

சிவகாமிக்குச் செல்வம் வந்ததும் மாயை கண்ணை மறித்தது. ஆணவம் வந்தது. அதனால் புறக்கணிப்பு, இறைவனை விட்டு பிரிக்கும் பாவம் இது. ஆனால் சிதம்பரம் புறம் திரிந்தாலும் மறைந்த தோற்றத்துடன் நடந்தாலும் ஆன்மா (சிவகாமி) பரமான்மாவைக் கண்டு பிடித்தது. இத்தத்துவம் இதில் பேசப்படுகிறது.

யாப்பு

ஆசிரியப்பா, வாசகரின் புரிதல், பாத்திர உரையாடலுக்கு ஏற்ப உணர்த்த வசதியானது. நூலாசிரியர் இப்பாவகையை அதிகம் பயன்படுத்துகிறார். மேலும் நேரிசை வெண்பா, ஒத்தாழிசை கலிப்பா, ஆசிரிய விருத்தம், கலி விருத்தம், கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலி வெண்பா, குறள் வெண்செந்துறை, வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சி விருத்தம் ஆகியனவும் வருகின்றன (பி.இ. எண் 3 பார்க்க).

இந்நாடகத்தில் நாடக உரையாடல் குறுகியோ நீண்டோ வருகிறது. கருத்தின் நிலைக்கேற்ற ஓசை வஞ்சி நாட்டுப் படைகள் பாண்டி நாட்டுக்குப் படையெடுத்து வரும்போது பாணர் பாடும் பாடல் வஞ்சித்தாழிசையில் அமைந்துள்ளது (அங் 3 களம் 2). ஜீவகள் போருக்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியத்தை முன்னிட்டுப் பேசும் வீரவுரை முக்கியமான பகுதி (அங் 4 களம் 1) இப்படிப் பல கூறலாம்.

தனிமொழி

ஒரு கதாபாத்திரத்தில் அடிமனத்தில் மறைந்திருக்கும் இயல்புகளை வெளிப்படுத்த உரையாடலை விடத் தனிமொழியே பெரிதும் துணை செய்யும் தனிமொழியாக ஒரு பாத்திரம் பேசுவது அடுத்தவர் கேட்க உரக்கப் பேசுவது அல்ல

இது உரையாடல் அல்ல தனியே தன் எண்ணத்தை, திட்டத்தை, துக்கத்தை, மகிழ்லை வெளிப்படுத்துவது என்ற அளவில் இதைப் பார்க்க வேண்டும்

நாடகத்தில் தனிமொழி என்பது புறக்கூத்து (Aside Sper) முன்னிலை கூற்று (open speech) வான் கூற்று (voice from heaven) மூன்று நிலைகளில் இருக்கும் இவை கவிதை நாடகத்திற்கே உரியவை

தனிமொழி (Soliloquy and aside) கதைப்போக்கை அறிய உதவும். மனோன்மணியம் நாடகத்தில் குடிலனின் தனிமொழி வழியே அவனது குணச்சித்திரம், சூழ்ச்சி வெளிப்படுகிறது. இத் தனிமொழிப் பகுதிகள் இல்லை என்றால் கதை தொய்வு பட்டிருக்கும். நடராஜனின் தனிமொழி அழகியல் கூறுகள் கொண்டது, இவனது தனிமொழி சிறு அலுப்பைக் கொடுத்தாலும் நாடகத்திற்குக் கவித்துவத்தைக் கொடுக்கிறது. நாராயணன், புருடோத்தமன், பலதேவன் போன்றோரின் தனிமொழிகள் கதைப்போக்கிற்குப் பெரிதும் உதவுகின்றன.

கரு - பாத்திரம் - சிறப்பு

மனோன்மணியம் நாடகம் வெளிவந்த காலத்தில் கமலாம்பாள் சரித்திரம் நாவல் ஆசிரியர் ராஜம் அய்யர் சென்னை கிறிஸ்தவக் கல்லூரி இதழில் இந்த நாடகத்தை விமர்சித்து ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். அதில் "பண்டித வர்க்கத்தினரையும் ஒருபால் தழுவி முற்போக்காளர்களை ஒருபால் தழுவி இந்த அரிய நாடகம் இயற்றப்பட்டது. இது நடிப்பதற்கென்று கருதப்படவில்லை. கற்று அனுபவிப்பதற்கு" என்கிறார் (எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை 1968 ப. 284)

வையாபுரிப்பிள்ளையின் காலத்திலேயே இந்த நாடகம் படிப்பதற்குரியது என்னும் மதிப்பீடு வந்துவிட்டது. பெ.சுவின் நாடகம் வெளிவருவதற்கு சுமார் 40 ஆண்டுகளுக்குமுன் வந்த நாடகங்களில் சில, பலமுறை மேடை ஏறினாலும் கல்வித்துறையிலும் தீவிர விமர்சகர்களிடமும் பேசப்பட்டது மனோன்மணியம் நாடகமே.

பெ.சு. தமக்கு முன்மாதிரியாக சேக்ஸ்பியர் போன்றோர்களைக் கொண்டிருக்கிறார். சேக்ஸ்பியர் நாடகங்களில் வரும் "சிக்கல் முறுகலும் 2"

(Complication and resolution movement) பெ.ச.வும் கையாளுகிறார். நாடக நிகழ்ச்சி ஒரு திசை நோக்கிச் செல்லும்போது ஒரு சக்தி இடையில் வந்து குழப்பத்தை உண்டாக்க ஆரம்பிக்கும். அப்போது நாடகம் நகரும். இதே உத்தியை மனோன்மணியம் நாடகத்தில் வரும் இரண்டு பெண்களின் திருமணத் தடை நிகழ்ச்சி வழி புலப்படுத்துகிறார். இரண்டும் நாடகத்தை நகரவைப்பன (பி.இ.எண் 6 பார்க்க).

மனோன்மணியம் நாடகத்தில் 44 பாத்திரங்கள் வருகின்றன. இவற்றில் பெயர் சுட்டப்படுபவை 14 ஆகும். பிற 30 பாத்திரங்களில் ஜீவகன், மனோன்மணி, குடிலன், சுந்தரமுனிவர், நடராஜன், நாராயணன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள். இவர்களே கதையை நடத்திச் செல்கின்றனர். இந்தப் பாத்திரங்களும் தனிப்பேச்சு வழியே கதையைப் புரிய வைக்கின்றனர். மனோன்மணியம் மொத்த வரிகளில் 1:8 பங்கு தனிமொழியாக வருகிறது.

மனோன்மணியம் நாடகம் தத்துவார்த்தமான நாடகம் என்பதை பெசு முகவுரையில் கூறுகிறார். பெ.ச. தத்துவத்துறை பேராசிரியர் சைவசித்தாந்தம் படித்தவர் கோடகநல்லூர் சுவாமிகளிடம் தீட்சை பெற்றவர் விவேகானந்தரிடம் விவாதித்தவர் சொ எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தவிர்த்த பிற எல்லாமே தத்துவச்சாயல் உடையவை. மனோன்மணிய நாடகப் பாத்திரங்கள் எல்லாம் தத்துவப் பின்னணியைக் கொண்டவை, பெ.ச. "இல்லறம், துறவறம், பக்தி ஞானம் முதலிய மோட்ச சாதனங்கள் பொருத்தமுடைய சந்திகளில் வெளிப்படையாக அமைந்திருப்பது அல்லாமல் இக்கதையினையே ரூபக அலங்காரமாகக் கருதி தத்துவ சோதனை செய்யும் முழு முழுசுக்களுக்கு அனுசூலமாகப் பலிக்கவும் கூடும்" என்கிறார். அப்படி உருவகமாகக் கொள்ளும் பாத்திரங்களையே இந்நாடகத்தில் பெ.ச. படைத்திருக்கிறார்.

அப்படியான கதாபாத்திரங்களும் உருவகங்களும் கீழ்வருமாறு

ஜீவகன் - சார்போதமான ஜீவாத்மா

குடிலன் - மாயாசக்தி

மனோன்மணி - அத்த தத்துவம்

வாணி	- புத்தி தத்துவம்
நடராஜன்	- ஞான தாதாவான உபாசன முர்த்தி
புருடோத்தமன்	- அறுக்கிரக சக்தி
சுந்தரமுனிவர்	- ஞானாசிரியர்
மதுரைநகரம்	- ஜீவாத்மா உதித்தெடுக்கும் மூலத்தானம்
நெல்லை நகரம் கோட்டை	- மாயகாரியமான அன்ன மயமாகி பஞ்ச கோசத்தால் அமைந்த சரீரம்
மனோன்மணியின் சபை	- பரோட்சஞானம்
புருடோத்தமன் கனவு	- ஈஸ்வர அருளின் ஸ்பரணம்
கருங்கை	- பாபவிமோசன பந்தா

இந்த உருவக விளக்கத்தை சுந்தரனார் முதல் பதிப்பில் கூறுகிறார்.

குடிலனின் தன்னலத்திற்கும் சுந்தரமுனிவரின் அறத்திற்கும் போராட்டம். இறுதியில் அறம் வெற்றியடைகிறது. ஊழின்வழி முடிவு வருகிறது. நாடகம் காப்பிய மரபுடையது, உவமை, உருவகம், பிறிது மொழிதல் அணி, தற்குறிப்பேற்ற அணி, உயர்வு நவிழ்ச்சியணி போன்ற அணிகள் விரவி நின்று கற்பனை வளத்தைப் பெருக்குகிறது.

நாடகப் பாத்திரங்களின் நீண்ட உரையாடலும், கருத்து விளக்கமும் பார்ப்பதற்கு மட்டுமல்ல படிப்பதற்கும் அலுப்பூட்டும். இந்தப் பொதுவான குறை மனோன்மணியம் நாடகத்திலும் உண்டு. ஆனால் இதன் மொழி நடையும், அலுப்பூட்டாத கதை கூறும் தன்மையும் நாடகப் படிப்புக்குத் துணை செய்கின்றன. கதைப் போக்கில் ஓரிடத்தில் மட்டும் சிறு தவறு உண்டு!”

நாடகத்தின் நான்காம் அங்கம் நான்காம் களம் (வரி 278). சேவகன் குடிலனிடம் மன்னன் அழைத்த செய்தியை அறிவித்து விட்டு விடைபெறுகிறான். ஐந்தாம் களத்தில்

(வரி 206) ஜீவகன் குடிலனை அழைக்க ஏவுவதாகக் கூறப்படுகிறது, மயிலை சீனிவேங்கடசாமி எனச் சிலரின் பதிப்புகளில் இத்தவறு இல்லை.

சுந்தர முனிவரின் தவ வலிமையே ஜீவகனையும், மனோன்மணி யையும் காப்பாற்றுகிறது. மனோன்மணியின் கனவில் சேரன் வரும்படியும், சேரனின் கனவில் மனோன்மணி வரும்படியும் தன் மன ஆற்றலால் செய்தவர் சுந்தரர். இக்கனவின் வெற்றியே குடிலனை வீழ்த்தும் என்பதை அவர் அறிவார். அவர் அறத்தின் படி வாழ்பவர். குருவைச் சரணடைதல் என்பதன் தத்துவம் இந்நாடகம்.

பாரதியின் முன்னோர்களின் பட்டியலில் கோபாலகிருஷ்ண பாரதி, அண்ணாமலை ரெட்டியார், இராமலிங்க வள்ளலார், பரிதிமாற் கலைஞர் ஆகியோருடன் பெ.சுவையும் கூறுகிறார் கைலாசபதி கதை கூறும் போக்கு, கவிதையில் எளிமை, பதச்சேர்க்கை போன்றவை பெ.சுவின் சிறப்பு. பாரதிக்கு இவை முன்னுதாரணமாக இருந்திருக்கலாம்.

தமிழ்ப்படிப்பும் வழக்காறுகளும்

மனோன்மணியத்தில் பழம் இலக்கியங்களின் பாதிப்பு உண்டு. திருக்குறள் நேரடியாக வருகிறது. பழம் தமிழ் இலக்கியங்களைப் பாராட்டும் பாடல் மனோன்மணியம் நாடகத்தில் உண்டு, "பத்துப் பாட்டில் மனம் பற்றியவர் பிற நூற்களைப் பற்றமாட்டார்" என்கிறார் பெ.சு. (மனோன்மணியம் தமிழ்த் தெய்வ வணக்கம்)

பெ.சு. 1891க்கு முன்பே பழந்தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களை முறையாகப் படித்திருக்கிறார். பெ.சுவின் காலகட்டத்தில் இந்த நிகழ்வு அதிசயமானது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ்ப் புலவர்கள் தலபுராணங்கள் யமகம் திரிபு அந்தாதிகளையே பெரிதும் படித்து வந்தனர். சங்கப் பாடல்கள், சிலப்பதிகாரம், திருக்குறள் போன்றவற்றை அறிந்தவர்கள் மிகக் குறைவு என்பது பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முக்கியமாய் உவே.சா. இதை வெளிப்படையாகக் கூறுகிறார்.

கும்பகோணம் என்பவர் உவே.சா.வைச் சந்திக்கப் போயிருக்கிறார் (24101880) முதலியார் அய்யரிடம் "என்ன படித்திருக்கிறீர்கள்" என்று கேட்டார் அய்யர் பதில்

சொன்னார்: அது நீண்ட பட்டியல் முதலியார். ”சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம், பத்துப்பாட்டு, தாற்களைப் படிக்கவில்லையா” என்றார். இந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு உவேசா, சங்க எட்டுத்தொகை இலக்கியங்களையும் இரட்டைக் காப்பியங்களையும் தேட ஆரம்பித்தார்.

சிலப்பதிகாரத்தை உவேசா தேடிச் சென்ற போது மரபுக்கவிஞர் ஒருவர் சிலப்பதிகாரமா? அப்படி இருக்காதே சிறப்பதிகாரம் என்றல்லவா இருக்கவேண்டும் என்றாராம். இது 19ஆம் நூற்றாண்டு நிலை. இந்தக் காலகட்டத்தில் கொடும் மலையாளக் குடியிருப்பில் உள்ள தத்துவப் பேராசிரியர் தமிழ் இலக்கியங்களைப் படித்திருக்கிறார் என்பது முக்கியமான விஷயம்.

பெ.ச.வும் 1880-90க்குள் பத்துப்பாட்டு, திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் போன்ற நூற்களைப் படித்திருக்கிறார். பெ.ச.வுக்கு திருநெல்வேலி நாஞ்சில் நாடு, சென்னை தொடர்பு இதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கலாம். இதனால்தான் இந்த நூற்களைப் பதிப்பித்த உவேசா. பேரில் பெரும் மதிப்புடன் பாராட்டினார். பெ.ச.

இந்தியாவின் பழம் புராணங்களையும், தமிழகத்தின் மரபுவழி புராணங்களையும் (பி.இ. எண் 7 பார்க்க) வழக்காறுகளையும் (பி.இ.எண் 8 பார்க்க) பெ.ச. அறிந்திருக்கிறார். இவற்றைத் தகுந்த இடங்களில் மேற்கோளாகக் காட்டுகிறார். பெ.ச. திருக்குறளை நன்கு கற்றவர். அந்நூலை 26 இடங்களுக்கு மேல் கையாளுகிறார் (பி.இ. எண் 9 பார்க்க).

மேடை ஏறுதல்

மனோன்மணியம் அச்சில் வந்தபோதே பெ.ச. அதை மேடையிலேற்ற ஆசைப்பட்டிருக்கிறார். தன்னினும் 18 வயது இளையவரான பம்மல் சம்மந்த முதலியாரிடம் ”மனோன்மணியம் நாடகத்தை மேடையில் ஏற்ற முடியுமா? இந் நாடகத்தில் வரும் சிவகாமியின் சரிதம், நிஷ்டாபரர் கருணாகரர் உரையாடல் உட்பட நான்கு பகுதிகளை நீக்கிவிடலாம்” என்று எழுதியிருக்கிறார். அவர் தயக்கத்துடன்

மறுத்துவிட்டு “நடிப்பதற்குரிய நாடகம் வேறு படிப்பதற்குரிய நாடகம் வேறு மனோன்மணியம் படிப்பதற்குரியது என்று எழுதினார்.

பெ.சுவின் காலத்திற்குப் பிறகு சண்முகசுந்தர முதலியார் மனோன்மணியத்தை நடிப்பதற்குரிய நாடகமாக மாற்றி மேடை ஏற்றியிருக்கிறார் திருவனந்தபுரம், குருசாமிப் பிள்ளை என்பவர் மனோன்மணியத்தை மேடை நாடகமாக மாற்றி அச்சில் கொண்டு வந்தார் (1920). இதன் சில பகுதிகள் அப்போது பள்ளி.கல்லூரிகளில் நடிக்கப்பட்டன. இந்த குருசாமிப் பிள்ளை, ராபின்சன் குருசோ நாவலை தமிழில் சுருக்கமாய் வெளியிட்டவர்.

மனோன்மணியம் திரைப்படமாகவும் வந்திருக்கிறது (1942). இது சேலம் மாடர்ன் தியேட்டர் தயாரிப்பு, டி.ஆர். சுந்தரம் இயக்கம் எம்.எல். டாண்டன் திரைக்கதை எழுதினார். கிருஷ்ணன் கோவில் ஐநாகர்கோவில்) வி. மகாதேவன் இசையமைத்திருக்கிறார். அவருக்கு இது முதல் படம். இத்திரைப்படத்தில் டி.ஆர். ராஜகுமாரி மனோன்மணி யாகவும், பி.யூ சின்னப்பா புருஷோத்தமனாகவும், டி.எஸ். பாலையா குடிலனாகவும் நடித்தனர். பாலையா சிறந்த வில்லன் என அப்போது பாராட்டப்பட்டார். டி.ஆர். ராஜகுமாரி மனோன்மணியாக மாறி விட்டாள் என விளம்பரப்படுத்தப்பட்டது. இப்படம் சென்னையில் 70 நாட்கள் ஓடியது. திருவனந்தபுரத்தில் 50 நாட்கள் ஓடியது. இப்படத்தைப் பார்த்த பெ.சுவின் மகன் பி.எஸ். நடராஜபிள்ளை ”என் தந்தையின் மூலக்கதையைக் கெடுக்கவில்லை. நான் குடும்பத் துடன் மூன்றுமுறை இப்படத்தைப் பார்த்தேன்” என்றார் (வஞ்சிநாடு, ஓண சிறப்பு மலர் திருவனந்தபுரம் 1962).

6. முதற் கல்வெட்டும் திருவிதாங்கூர் வரலாறும்

பேராசிரியர் சுந்தரனார் பிறவகை சிரஸ்தாராக இருந்தபோது தெக்கன் திருவிதாங்கூரில் (இன்றைய கன்னியாகுமரி மாவட்டம். அரசாங்க காரியமாகப் பலமுறை வந்திருக்கிறார். இக்காலத்தில் திருவிதாங்கூரில் தொல்லியல்துறை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஆனால் தனிப்பட்ட சிலர் இத்துறையில் ஆர்வம் காட்டினர்.

சுந்தரம் பிள்ளை பி.ஏ. எம்.ஏ. படித்தபோது துணைப்பாடமாக வரலாறு படித்திருந்தார். இயல்பாகவே இவருக்கிருந்த வரலாற்றாய்வுக்குப் படிப்புப் பின்னணியும் ஒரு காரணம்.

பெ.சு. வாழ்ந்த காலகட்டத்தில் திருவனந்தபுரம் கலை, இசை, ஆராய்ச்சிக்கு முதலிடம் கொடுத்தது. பிரிட்டிஷ் ஆளுநர்களும், அவர்களின் கீழ் பணிபுரிந்தவர்களில் சிலரும் இலக்கியம், ஆராய்ச்சியில் நாட்டமுடையவர்களாய் இருந்தனர். இருபதாம் நூற்றாண்டு ஆரம்பத்தில் திருவனந்தபுரத்தில் ஆராய்ச்சியாளர்கள் பலர் வாழ்ந்தனர். கேரள சொசைட்டி என்ற அமைப்பு அப்போது இயங்கியது. அதில் நடந்த கூட்டங்களில் படிக்கப்பட்ட கட்டுரைகள் “Kerala Society Papers” என்னும் தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டன. இந்தப் பின்னணி உருவாக பெ.சுவம் ஒரு காரணம்.

ஆய்வின் ஆரம்பம்

பெ.சு. ஆராய்ச்சிக்கு அறிவியல் ரீதியான பார்வை அவசியம் என்பதை ஆங்கிலப் படிப்பின் வழி உணர்ந்திருந்தார். மேலை, கீழை நாட்டு தத்துவத்தைப் புரிவதற்குக்கூட இது தேவை என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். இதற்காக திருவிதாங்கூர் அரசின் உதவியுடன் ஒரு அமைப்பை நிறுவி அதில் சொற்பொழிவாற்றினார் வேறு சிலரும் இவ்வமைப்பில் பேசினர் Classification of science என்ற தலைப்பில் (தத்துவத்தில் அறிவியலின் பாகுபாடு). ஒருமுறை பேசியது இவருக்கென்ற கூட்டத்தை உருவாக்கியது. பின்னர் இந்த விஷயங்கள் “நூற்றொகை விளக்கம்” என்ற தலைப்பில் நூலாக வந்தது

பெ.சு.வின் இந்த அமைப்பில்தான் சுவாமி விவேகானந்தரும் பேசினார். அவருடன் சைவசித்தாந்தம் குறித்து விவாதம் நடந்தது அப்போதுதான். இந்தக் காலகட்டத்தில் கோவில் கல்வெட்டுகளைப் படி எடுத்து ஆராய்வது என்ற முயற்சியிலும் பெசு ஈடுபட்டிருக்கிறார். இதற்கான அவர் எப்போது பெற்றார்க்குரிய வட்டமுத்து கற்றது யாரிடம் என்னும் செய்திகள் பற்றி விளக்கமாய் தெரியவில்லை அச்சாக திருவட்டாறு ஊர் கோவிலுக்கு வந்தபோது! இயூசெலிருந்தும் கோவிலிலிருந்தும் பழைய தலபுராணம் வேறு ஆவணங்களை பெசு எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்.

தென்னிந்தியாவில் சென்னையை மையமாகக் கொண்டு தொல்லியல் துறை உருவாகிவிட்டது இதற்கும் ஒரு பின்னணி உண்டு

கிழக்கிந்திய அதிகாரியாக இருந்த அலெக்சாண்டர் கன்னிங்காம். மன்பவர் இந்தியாவின் தொன்மையான சின்னங்களைப் பாதுகாப்ப தற்குத் தொல்லியல்துறை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தை 1848 இல் முன்வைத்தார் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனி அவரது கருத்தை மண்டலுக்கு அனுப்பியபோது அது நிராகரிக்கப்பட்டது. இது நடத்து 14 ஆண்டுகள் கழித்து 1862) ஆர்கியாலஜிக்கல் சர்வேயர் என்ற பதவி ஏற்படுத்தப்பட்டது. அதற்கு ஒரு அதிகாரியை பிரிட்டிஷ் கவர்னர் நியமித்தார். பின் இந்த அதிகாரி வேறு துறைக்கு மாற்றப் பட்டார். இதன்பின் இந்த இலாகா செயலற்று இருந்தது.

இதன்பிறகு எட்டு ஆண்டுகள் கழித்து (1870) தொல்லியல் துறை உயிரூட்டப்பட்டது. இப்போது அலெக்சாண்டர் கன்னிங்காம் இத்துறைக்குத் தலைமை ஏற்றார். தென்னிந்தியாவில் இத்துறை செயல்பட்டபோது (1874) சென்னை மையமாக இருந்தது. பின் நான்கு ஆண்டுகளில் (1878) இந்தியத் தொல்லியல் சட்டம் உருவாக்கப் பட்டது. 1885இல் தென்னிந்திய கல்வெட்டுத்துறையின் தலைவராக இருந்த டாக்டர் இ ஹால்சர் தென்னிந்தியச் சாசனங்கள் (1890) இந்தியச் சாசனங்களின் தொகுப்புகளைக் கொண்டு வந்தார்.

தென்னிந்தியச் சாசனத் தொகுப்புகள் வரும் முன்பே பெ.க. இத்துறையில் ஈடுபாடு காட்டினார். சிரஸ்தார் (Commissioner of separate revenue) என்னும் பதவியில் (188285) மூன்று ஆண்டுகள் இருந்தபோது தொல்லியல் துறையிலும் ஆர்வம் காட்டினார்.

திருவிதாங்கூரின் தொல்லியல் இயக்குநராக டி.எ கோபிநாதராவ்“ நியமிக்கப்பட்டபோது (1902) அவர் பெசுவின் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து கல்வெட்டுகளைப் பெற்றிருக்கிறார் பெ.சுவக்கு இக்காலத்தில் பண்டித கணேசபிள்ளை என்பவர் உதவியாளராக இருந்தார்.

திருவிதாங்கூரில் தொல்லியல் துறையில் கோபிநாதரால் சேர்ந்த போது அவருக்கு ஏற்கெளவே பயிற்சி பெற்றவர் கோபிநாதரால் (1872 - 1918) மராத்தில் பிராமணர் ரீரங்கம் அருகே உள்ள துறையூர் என்ற ஊர் வேதியல் படித்துவிட்டு முதுகலை வரலாற்றுக்குப் போனார் திருவிதாங்கூர் கல்வெட்டுகளை ஆராய்ந்த இவர் Travancore Ancho Series vol. 1,23 ஆகியவற்றைப் பதிப்பித்தவர் (1908) இந்த மூன்று தொகுதிகளிலும் உள்ள கல்வெட்டுகளில் சிலவற்றின் அடிக்குறிப்பு களில் சுந்தரனாருக்கு நன்றி கூறுகிறார்.

முதற் கல்வெட்டு

சுந்தரனார் திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் பிறவகை சிராஸ்தார் (Commissioner of separate revenue) என்னும் பதவியில் இருந்த சமயம் (1882-1885) தென்திருவிதாங்கூரின் சிவ ஊர்களுக்கு அலுவல் நிமித்தம் வருவார். கல்லூரியில் அவர் தத்துவம் படித்தாலும் வரலாற்றை ஒரு பாடமாகப் படித்திருந்தார். அவருக்குக் கல்வெட்டுத் துறையில் ஆர்வம் உண்டு. இந்தியாவின் தொல்லியல் சட்டம் உருவான 1875 காலகட்டம் அது.

இக்காலத்தில் திருவிதாங்கூரில் தொல்லியல் துறை தனியாகச் செயல்படவில்லை. சுந்தரனார் தனிப்பட்ட விருப்பம் காரணமாக கல்வெட்டுகளைப் படி எடுத்துப் பதிவு செய்திருக்கிறார். அவர் பணிபுரிந்த வருவாய்த்துறையின் செல்வாக்கு அவரது தேடலுக்கு உதவியது.

சுந்தரனார் கல்வெட்டுகளைப் படி எடுப்பதற்கு தமக்கு உதவியாகப் பண்டித கணேசபிள்ளை என்பவரை வைத்திருந்தார் கணேசபிள்ளை வருவாய்த்துறையில் எழுத்தராகப் பணிபுரிந்தார் இவர் கல்வெட்டு படி எடுப்பதில் பயிற்சி உடையவர். யாழ்ப்பாணத்துக் காரர். நாஞ்சில் நாட்டு தேரூரில் அவரது மனைவி இருந்தார். அதனால் தேரூருக்கு அடிக்கடி வருவார்.

பண்டித கணேசபிள்ளையின் - மைத்துனர் கல்வெட்டுகள் காணப்பட்ட இடங்களை அத்தானுக்கு அடையாளம் காட்டுவார் அப்படியாக அவர் -

ஆரல்வாய்மொழி கரைக்கோட்டையில் கண்டுபிடித்த கல்வெட்டை கணேச பிள்ளையிடம் சொன்னார். அதை மைபூசி தாளில் படி எடுத்து சுந்தரம் பிள்ளையிடம் கொடுத்தார்

ஆரல்வாய்மொழி ஊர் திருவிதாங்கூர் எல்லையில் உ இங்கு கோட்டை வாசலும் சவுக்கையும் (Cheque Post) உண்டு இந்த இடத்தில் உள்ள கோட்டை மதில் சுவரின் ஒரு பகுதியில் தான் (இந்த இடம் கரைக்கோட்டை எனப்படும்) கணேச பிள்ளை கண்டுபிடித் கல்வெட்டு இருந்தது. அற்புதம் மலே பிள்ளை கணேசபிள்ளை அதை வருவாய்த் துறை வழி திருவனந்தபுரத்திற்கு கொண்டு சென்றார். இந்த நிகழ்வு 1882 - 1885 ஆம் ஆண்டுகளுக்குள் நடந்திருக்கலாம்.

இந்தக் கல்வெட்டு இப்போது பத்மநாபபுரம் (கல்குளம் வட்டம்) அரண்மனை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ளது. சுந்தரம் பிள்ளை இந்தக் கல்வெட்டைப் படித்து ஆராய்ந்து எழுதியிருக்கிறார். இதுபற்றி தம் தகவல்களை எழுதி வைத்திருந்தார். இதை அரசு அறிக்கையில் (வருவாய்த்துறை) சிறு குறிப்பாக வெளிவந்தது. இது பற்றிய விரிவான கட்டுரை கிடைக்கவில்லை. சுந்தரம் பிள்ளையின் மகன் தியாகி பி.எஸ். நடராஜபிள்ளையிடமிருந்து திவான் சி.பி. ராமசாமி அய்யரின் காவலர்கள் பறித்துச் சென்ற பல ஆவணங்களில் இந்தக் கட்டுரையும் போனது.

திருவிதாங்கூர் தொல்லியல் துறை இயக்குநராக இருந்த பி.எ. கோபிநாதராவ் இக்கல்வெட்டை 1907இல் மறுபடியும் படி எடுத்து 1908இல் வெளியிட்டார் (Travancore Archaeological Series No 1 Trivandram 1908 P.227). இந்தக் கல்வெட்டை முதலில் கண்டுபிடித்தவர் சுந்தரம் பிள்ளை என்பதையும் நன்றியுடன் குறிக்கிறார் கோபிநாதராவ்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கிடைத்துள்ள மொத்தம் 801 கல்வெட்டுகளிலும் மிகப்பழமையானது ஆரல்வாய்மொழிக் கரைக் கோட்டையின் கல்வெட்டுதான். இது 17 வரிகளைக் கொண்டது. வட்டெழுத்து வடிவில் அமைந்தது மொழி தமிழ்

தனிக்கல்லில் உள்ள இந்தக் கல்வெட்டின் மேல்பகுதியில் வில் ஏந்திய நேர்முகப் பார்வை கொண்ட வீரனின் புடைப்புச் சிற்பம் உள்ளது. இந்தத் தனிக்கல்

60 செ.மீ உயரமும் 15 செ.மீ. அகலமும் கொண்டது. இதில் 18 கோடுகள் வரையப்பட்டு 17 வரிகளில் கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. கல்வெட்டு வாசகங்களைச் சுற்றி எல்லைக்கோடு உண்டு.

இந்தக் கல்வெட்டு பற்றி சிறு கட்டுரை எழுதிய பி.கே. ஜோசப் (Kerala Society Papers Series 3, 1930: P.146) பேராசிரியர் சுந்தரனாரைப் புகழ்கிறார். அதோடு அக்காலத்தில் (190) தொல்லியல் துறையினர் இந்தக் கல்வெட்டைச் சரியானபடி பாதுகாக்கவில்லை. அது இருக்கும் இடம் சரியானதல்ல அது அழிந்துகொண்டிருக்கிறது என்று ஆதங்கப் படுகிறார். கல்வெட்டில் உள்ள வீரனின் படம்வழி ஒரு பண்பாட்டை உருவாக்குகிறார். "பண்டை தமிழ் போர் வீரன் போர்க்களத்தில் ஆடை அணிந்த விதம் பற்றியதற்குச் சான்று இது: இந்த வீரன் லங்கோடு போன்ற ஒரு ஆடையை மட்டும் அணிந்திருக்கிறான். அவன் காதில் பெரிய துவாரம் இருக்கிறது. அப்போது ஆண்களுக்குக் கது குந்தும் பழக்கம் இருந்திருக்கலாம்" என்கிறார்.

முற்காலப் ஆண்டில் வெட்டப்பட்ட இக்கல்வெட்டின் காலம் கி.பி 792 என மாகிக்கின்றனர். இந்தப் பாண்டியனின் படைத் தளபதிகளுள் ஒருவனான இரணகீர்த்தி என்பவன் சேரர் படையுடன் போரிட்டு மரணமடைந்த செய்தியை இக்கல்வெட்டு கூறுகிறது. சேரனின் படை கரைக்கோட்டையை அழிக்க விழிஞத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்த போது இப்போர் நடந்தது.

இரணகீர்த்தியை "பாண்டிய அரசனின் பெருமாள் அடிகளுள் அன்பு மீக்கொண்டவள்" என இக்கல்வெட்டு குறிப்பிடுகிறது. ஒரு வகையில் பிற்காலச் சோழர்கால வேளக்காரப் படை வீரனைப் போன்றவன் இவன் என்று கூறலாம். பெருமாள் அடிகள் என்பது மன்னவனுக்கு வேண்டியவர்களின் உயர்ந்த தானம் உடையவன் என்றும் கொள்ளுகின்றனர்.

இந்தக் கல்வெட்டு ஒற்றை உள்வீட்டுச் சேவகர்களின் துணையுடன் பகைவரை எதிர்த்ததாகவும் சேரரின் படை கரைக்கோட்டையை (ஆரல் வாய்மொழி) அழித்ததாகவும் இதில் வீரர்கள் பலர் மாண்டதாகவும் குறிப்பிடுகிறது. அதோடு

உள்ளீட்டுச் சேவர்களின் மேல் அம்பு பாய்ந்ததையும் இதில் தொழுவூர் கூற்றம் பெருமூர் பாதிக்கப் பட்டதையும் குறிப்பிடுகிறது.

சென்னை அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள மாறஞ்சடையனின் திருபரங்குன்ற கல்வெட்டைப் போன்று சுரைக்கோட்டை கல்வெட்டு காணப்படுகிறது என்கிறார். எனவே ஆரல்வாய்மொழி கரைக் கோட்டை கல்வெட்டும் கி.பி. 8ஆம் நூற்றாண்டு என முடிவு செய்கிறார்.

இக்கல்வெட்டில் வரும் வழக்க என்பதற்குத் தடுமாறுதல் மாறுபாடு என்று பொருள் கொள்ளுகின்றனர். சேரனின் படை விழிஞத்திலிருந்து புறப்பட்டபோது ஏதோ காரணத்தில் ஏற்பட்ட தடுமாற்றத்தை இது குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம் என்கிறார் கோபிநாதராவ். இக்கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்படும் விழிஞம் என்ற ஊர் திருவனந்தபுரம் அருகே உள்ளது கடற்கரை கிராமம். தொழுவூர் இன்றைய திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் தென் பகுதியில் உள்ள ஊர்.

பிற ஆய்வுகள்

சுந்தரர் மனோன்மணியம் நாடகத்துக்காக மறுபடியும் மறுபடியும் நினைக்கப்பட்டாலும் அவரது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் நிலை பேறானவை. அவரது முடிவுகளில் சில சான்றுகளால் தகர்க்க முடியாதவை. அவரது ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எல்லாம் ஆங்கிலத்தி் லேயே உள்ளன. அவற்றிற்கு மொழிபெயர்ப்பும் வரவில்லை. ஆங்கில நூற்களில் எல்லாமே அச்சிலும் இல்லை.

சுந்தரனாரின் ஆய்வுகளில் பெரும்பாலான தமிழ் இலக்கியங் களின் காலம் பற்றிக் கூறுபவை. கம்பராமாயணத்தின் மூலப்பிரதியின் அடிப்படையில் தமிழ் சாதிபற்றி ஆராய்ந்திருக்கிறார். இது பற்றிய அவரது கையெழுத்துப் பிரதியை வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியாரிடம் கொடுத்திருக்கிறார். தன் கருத்தை முதலியாரிடம் விவாதித்திருக்கிறார், முதலியார் சுந்தரனாரின் எழுத்து, பேச்சு அடிப்படையில் தென்னிந்திய வரலாறு என்ற கட்டுரை எழுதியிருக்கிறார்.

சுந்தரனார் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் கீழ்வருமாறு.

The Ten Tamil Idyls Madras christian college magazine (1890-91 and 92)

Some Early sovereigns of Travancore madras christian college magazine
(1884)

History of Tamil Literature or the age of Thirungna sambandar Madras
christian

college magazine (1895)

Miscellaneous Travancore Inscription, Madras christian college magazine
(1895)

இந்தக் கட்டுரைகள் எல்லாமே நூல் வடிவில் வந்துள்ளன.

திருவிதாங்கூரின் வரலாறு

திருவிதாங்கூரின் ஆரம்பகால வரலாறு (some early sovereigns of Travancore)
என்ற நூல் பெ.சு. எழுதிய நூற்களில் ஆழமானது நுட்பமானது. இவர் சிறந்த
வரலாற்றாசிரியர் கல்வெட்டாய்வாளர் என்பதற்குச் சரியான சான்று இந்த நூல். இது
திட்டமிட்டு எழுதப் பட்டது அல்ல.

திருவனந்தபுரத்தில் 1894 மார்ச் 24 முதல் 31 ஆம் தேதிவரை எட்டு
நாட்களிலும் ஏப்ரல் 7 ஆம் தேதியிலும், ஆய்வாளர்கள். பேராசிரியர்கள், அரசு உயர்
அதிகாரிகள், மலையாள அறிஞர்கள் முன்னிலையில் பேசிய பேச்சே இந்த நூல் ல்ப
பேசிய பேச்சை வெளியிட வேண்டும் என்ற அக்கூட்டத்தில் முடிவு செய்தனர்.
வெளிசாலகட்டத்தில் நூல் வந்தது 1881 ரையில் அக்க அதற்கு ஒரு முகவுரையும்
எழுதியிருந்தார்தகம் வெளிவர உதவிய நன் அரசர் ஸ்ரீ மூலம் திருநாளுக்கும், புத்தகம்
வெளிவர உதவிய தன் நண்பர் கேஜி சேஷையருக்கும் நன்றி தெரிவித்திருக்கிறார்.

கே.ஜி. சேஷையர் திருவனந்தபுரத்தில் நீதிபதியாக இருந்தவர். தமிழ் அபிமானி.
1920 - 1930க்களில் வையாபுரிப்பிள்ளை கவிமணி லட்சுமண பிள்ளை ஆகியோருடன்

தமிழ் இலக்கியம் தமிழக வரலாறு குறித்து உரையாடியவர். தமிழ் இலக்கியங்களை திருவனந்தபுரம் மலையாள அறிஞர்களிடம் கொண்டு சென்றவர். இவரது இளவயதில் சுந்தரனாருடன் நட்புக்கொண்டிருந்தார்.

திருவிதாங்கூரின் வரலாறு என்ற நூலை மறுபடியும் வெளியிட வேண்டும் என திருவிதாங்கூர் சமஸ்தானத்தில் வேண்டுகோளுக்காக சுந்தரனாரின் மகன் பிள்ளை நடராஜபிள்ளை அந்நூலைப் பதிப்பிக்கத் தாமே முன்வந்தார். பெரும் உழைப்புடன் 1943 ஆகஸ்ட் 14ல் இந்த நூல் வெளிவந்தது. இதே வருஷத்தில் டி.கே. வேணுப்பிள்ளை என்பவரின் "வுசயஎயஉமசந ஞவயவந ஆயரெயட" (திருவிதாங்கூர் வரலாறு) என்ற நூல் வந்தது. சுந்தரனாருடன் வேலுப்பிள்ளை ஒப்பிட்டு எழுதிய கட்டுரை வஞ்சிகேசரி இதழில் வந்தது.

நடராஜபிள்ளையின் பதிப்பில் பெ.சுவின் முகவுரை. திருவனந்தபுரம் மகாராஜா கல்லூரி வரலாற்றுத்துறைத் தலைவர் கே.வி. ரங்கசாமி அய்யங்காரின் அணிந்துரை, நடராஜ பிள்ளையில் குறிப்புரை ஆகியன இருந்தன. இந்நூலில் நான்கு அதிகாரங்களும் பின்னிணைப்பும் இருந்தன.

பின்னிணைப்பில் திருவிதாங்கூர் மன்னர்களின் பண்டைய வரலாறு, மலையாள ஆண்டு நான்காம் ஐந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் பண்டைய திருவிதாங்கூர் வரலாறு, மலையாள ஆண்டு ஆறாம் நூற்றாண்டில் பண்டைய திருவிதாங்கூர் வரலாறு, திருவிதாங்கூரின் பிற கல்வெட்டுகள் ஆகிய செய்திகள் உள்ளன.

ராபர்ட்ஹார்வியின் விமர்சனம், பெ.சு. பற்றி ராபர்ட் ஹார்வி எழுதிய வாழ்க்கைக் குறிப்பு, சில கல்வெட்டுகள் ஆகியனவும் உள்ளன. வட்டெழுத்து கல்வெட்டுகள் தமிழ்மொழி எழுத்தில் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன சில ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் உள்ளன. 164 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூலின் மூன்றாம் பதிப்பு வந்துவிட்டது. பெ.சு.தன் முதல் பதிப்பை ஸ்ரீ ராமவர்மா மூலம் திருநாளுக்குச் சமர்ப்பணம் செய்திருக்கிறார் (மலையாள ஆண்டு 1069), பின் வந்த இரு பதிப்பு களிலும் இச் சமர்ப்பண வரிகள் உள்ளன.

திருவிதாங்கூரின் பழைய வரலாற்றை அறிவியல் பூர்வமாக எழுதிய ஆரம்பகால அறிஞர் பெ.சு. என்பது திருவிதாங்கூர் வரலாற்றை எழுதிய நாகம் அய்யாவின் கருத்து. டாக்டர் கே.கே.பிள்ளையும், இந்த நூலை சிறந்த ஆய்வு நூல் என்று நாஞ்சில் நாட்டு வரலாறு குறித்து சென்னை பல்கலைக்கழகத்தில் பேசியபோது குறிப்பிட்டார்.

திருவிதாங்கூர் வரலாற்றை முதலில் எழுதிய பாச்சமுத்து சுன்னியாகுமரி மாவட்டம், சுசீந்திரம் ஊரில் 19 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். இவர் சோதிடர், ஓவியர், ஆயுர்வேத மருத்துவர், மலையாளம், சமஸ்கிருதப் பண்டிதர் இவரது திருவிதாங்கூர் வரலாறு மலையாளத்தில் எழுதப்பட்டது (1858). இந்த நூலின் பிரதியைத் தேடி சுசீந்திரத்திற்கு வந்திருக்கிறார் சுந்தரனார்.

பிறவகை சிரஸ்தாராக இருந்த போது நாஞ்சில் நாட்டுக் கோவில்களில் கல்வெட்டுகளையும், ஊர்ப்புறங்களில் உள்ள ஏட்டுப் பிரதிகளையும் தேடிய போதுதான் பாச்சமுத்துவின் மகன் சர்மாவைச் சந்தித்தார், சர்மாவும் வைத்தியர், இவரது 80 விழா மலரில் சுந்தரனாரைச் சந்தித்த நிகழ்ச்சி கூறப்படுகிறது.

நாகம் அய்யாவின் திருவிதாங்கூர் ஸ்டேட் மேனுவல் ஆங்கிலத்தில் அமைந்தது (1903). 1943இல் வெளிவந்த ஸ்டேட் மானுவல் 6 தொகுதிகள் கொண்டது. இது ஆங்கில நூல். இவை தவிர ஸ்ரீதரமேனன், கே.வி.கிருஷ்ணய்யர் எனச் சிலர் ஆங்கிலத்திலும் பலர் மலையாளத் திலும் திருவிதாங்கூர் வரலாற்றை எழுதியுள்ளனர். ஆரம்பகாலத்தில் தமிழிலும் முன்று நூற்கள் வந்தன. இவை எல்லாமே திருவிதாங்கூர் கல்வெட்டுகளும் செப்பேடுகளும் ஆவணங்களும் சேகரிக்கப்பட்டு அச்சில் வந்தபின்பு எழுதப்பட்டவை தொல்லியல்துறை முழுவதுமாய் செயல்பட்ட காலத்தில் வந்தவை.

திருவிதாங்கூர் வரலாறு குழப்பமுடையது. ஆரம்பத்தில் இந்த நாடு சேரநாட்டின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. சங்க காலத்திலிருந்தே இப்பகுதியை ஆய் மன்னர்கள் ஆண்டனர். இவர்களில் கி.பி 9ஆம் நூற்றாண்டுவரை ஆண்ட ஆய் மன்னர்களைப் பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கின்றன.

ஆரம்பகாலப் பாண்டியர்கள், பிற்காலச் சோழர்களும் கூட திருவிதாங்கூர் நாட்டின் ஒரு பகுதியில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர். கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டில்

வேணாட்டரசர்கள் சுதந்திரம் பெற்றனர். அப்போது இந்த அரசு கீழ்ப்பேரூர் குடும்பம் எனப்பட்டது. இதே காலகட்டத்தில் ஆய் வம்சம் திருபாப்பூர் குடும்பம் ஆனது. இதன் இன்னொரு பிரிவு சிறைவாய் குடும்பத்துடன் சுலந்தது இவர்களே பிற்காலத்தில் வேணாட்டர் ஆயினர்.

வேணாட்டு அரசர்களின் பட்டியலும் ஆண்ட காலமும் கேரள வரலாற்றாசிரியர்களிடையே தொடர்ந்து குழப்பத்தை ஏற்படுத்தி வந்திருக்கிறது. வேணாட்டு அரசர்களில் முதல் அரசன் அய்யன் அடிகள் என்பவனாக இருக்கலாம் என ஊகிக்கின்றனர். இதிலிருந்து கடைசி அரசனான இராமவர்மா (1721-1729) வரை பல அரசர்களின் பெயர்கள் கிடைக்கின்றன. வேணாட்டின் அரசின் இறுதிக்காலத்தில் திருவிதாங்கூர் அரசு உருவானது. இது 1729 முதல் 1949 வரை 220 ஆண்டுகள் செயல்பட்டது. இக்காலத்தில் 12 பேர்கள் ஆண்டனர்.

இப்படியான நீண்ட வரலாறு கொண்ட வேணாட்டு அரசர் களைப் பற்றி ஆரம்பகால வரலாற்றாசிரியர்கள் எழுதிய குழப்பத்தைத் தீர்க்கவே பெ.சு. திருவிதாங்கூர் வரலாற்று ஆராய்ச்சியில் இறங்கினார். இவர் அச்சில் வராத கல்வெட்டுகளின் அடிப்படையில் இந்த வரலாற்றை எழுதினார்.

“திருவிதாங்கூர் பண்டைய வரலாறு” என்ற நூலின் முதல் கட்டுரையில், தன் நோக்கத்தை வெளிப்படையாகக் கூறுகிறார் பெ.சு. வேணாட்டு மன்னர்களின் வரலாற்றைக் கல்வெட்டுகள் வழி ஆராய்ந்து வரையறை செய்வதும் அறிவியல் பூர்வமாய் இந்த ஆய்வைச் செய்வதும் தன் நோக்கம் என்றும் கூறுகிறார்.

பெ.சு.வுக்கு முன் மலையாளத்தில் எழுதியவர்கள் கொக்க சந்தேசம், கேரள மகாத்மியம், கேரளோப்பத்தி என்ற நூற்களைப் பெரிதும் நம்பியே எழுதினர். அதோடு இந்த வரலாற்றாசிரியர்களில் பலர் பண்டைய தமிழகப் பண்பாட்டின் சின்னங்களின் தொடர்ச்சியே கேரள வரலாறு என்பதை அறிவுப் பூர்வமாகக் கூறவில்லை.

திருவிதாங்கூர் வரலாற்றில் ஆரியப் பண்பாடும் ஆரியருக்கு முற்பட்ட திராவிடப் பண்பாடும் இணைந்திருப்பதைச் சுட்டிக் காட்டுகிறார் பெ.சு. திருவிதாங்கூர் மொழி பற்றிய அவரது கருத்தையும் பெ.சு. இந்நூலில் கூறுகிறார். கன்னியாகுமரி முதல்

பறவூர் வரை பயணிக்கும் ஒருவன் இங்குள்ள மொழியின் பண்பாட்டையும், சமயம், வாழ்வுநிலை, பண்பாடு போன்றவற்றையும் தானே உணருவான். இந்த உணர்வில் பழம் திராவிட மரபைக் காணமுடியும் அதோடு திருவிதாங்கூரில் அண்மைக்காலமாக ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், பழம் "மரபை முழுவதுமாக கபளீகரம் செய்துவரும் நிலை போன்றவற்றை உணர முடியும் என்கிறார். இது 19ஆம் நூற்றாண்டில் பெ.சு. நோக்கி அறிந்தது.

வரலாற்றாசிரியராக மட்டுமன்றி சமூக நோக்கிலும் அவர் வேணாட்டைப் பார்த்திருக்கிறார். ஒரு நாட்டின் வரலாற்று ஆதாரம், வாழ்வின் பண்பாட்டுக் கூறுகள், தொன்மையைப் பேணும் நிலை ஆகியன விடுபட்டுப்போக வாய்ப்புண்டு. எனவே வரலாற்றைக் கல்வெட்டுகள், ஆவணங்கள் அடிப்படையில் எழுத காலந்தாழ்த்தக் கூடாது என்கிறார் பெ.சு.

இந்நூலின் முதல் கட்டுரை கிபி 12, 13ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆண்ட திருவிதாங்கூர் அரசர்களைப் பற்றியது. இது முக்கியமான விரிவான கட்டுரை. கொல்லம் என்பது மலையாள ஆண்டைக் குறிப்பது. இது குறித்தும் பெ.சு. தன் கருத்தைக் கூறுகிறார்.

18ஆம் நூற்றாண்டில் கேரளத்திற்கு வந்த டச்சுக்காரர் ஒருவர்தான் கொல்லம் ஆண்டு பற்றி முதலில் கூறுகிறார். சேரமான் பெருமாள் தன் நாட்டை, அடுத்த வாரிசிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு பந்தளாயினி கொல்லத்திலிருந்து காசிக்குச் சென்ற ஆண்டின் தொடக்கமே கொல்லம் என்றார் ஒரு டச்சுப் பயணி.

புக்காளன் என்ற வெளிநாட்டுப் பயணி கிபி 1178இல் கொல்லம் ஆண்டு தொடங்குகிறது என்பார். லோகன், வேணாட்டு அரசு உருவானதன் நினைவு கொல்லம் ஆண்டு என்பார். கேரளோப்பத்தி என்னும் மலையாள நூல் ஆதிசங்கரருடன் இதைத் தொடர்புபடுத்தும். கொல்லம் நகரம் உருவானதிலிருந்து இவ்வருஷம் தோன்றியது என்பது ஒரு கருத்து. சங்குண்ணி மேனன் என்ற வரலாற்றாசிரியர் கலி 3926இல் உதய மார்த்தாண்ட வர்மா என்பவர் கொல்லம் நகரில் சோதிட நிபுணர்களை அழைத்து ஆலோசித்து இந்த வருஷத்தைக் கொண்டு வந்தார் என்கிறார்.

கேரளத்து வரலாற்று அறிஞர்களில் கொல்லம் ஆண்டு பற்றி முதலில் ஆராய்ந்தவர் பெ.சு.தான். இது குறித்து வந்த முந்தைய கருத்துக்களை பெ.சு. மறுக்கிறார். முக்கியமாக இது பரசுராமனுடன் தொடர்புடையது இது சுழற்சியாண்டு திருவிதாங்கூரில் மட்டும் வழக்கில் இருந்த ஆண்டு இஸ்லாமுக்கு மாறிய சேர அரசனுடன் தொடர்புடையது கேரளத்துச் சிவன் கோவில்களின் தோற்றத்திற்குத் தொடர்பானது என்னும் கருத்துக்களை ஒன்றொன்றாக மறுக்கிறார் பெ.சு.

புக்கன் கிபி 1178ஆம் ஆண்டில் கொல்லம் தொடங்குகிறது என்று கூறுவது தவறான முடிவு. அதற்கு முற்பட்ட காலத்து கொல்லம் ஆண்டுக் கல்வெட்டுகள் கிடைத்துள்ளன. கேரளத்தில் மட்டுமல்ல தென் தமிழ் மாவட்டங்களிலும் கல்வெட்டுகளில் கொல்லம் ஆண்டு குறிப்பிடப்படுகிறது. அதோடு திருநெல்வேலி மாவட்டக் கல்வெட்டு ஒன்று கார்த்திகையில் கொல்லம் ஆண்டு தொடங்குவதாகக் கூறும். எனவே முந்தைய கருத்து தவறு எனத் தெரிகிறது ஒரு சிவன்கோவில் தொடர்பாக கொல்லம் ஆண்டு தொடங்குகிறது என்பதை பெ.சு. மறுக்கிறார். மலபாரில் சொல்லும்படியான சிவன் கோவில்கள் இல்லை: இருப்பதிலும் உள்ள கல்வெட்டுகளில் இது பற்றிய குறிப்புகள் இல்லை சோ அரசர் இசுலாமுக்குச் சென்றது கற்பனைக் கதை: இதைக் கொல்லம் ஆண்டுடன் இணைப்பது பொருத்தமல்ல என்கிறார் பெ.சு.

வானவியல் காரணங்களால் கொல்லம் வருஷம் உருவானது என்பது பெ.சு.வின் கருத்து. குறிப்பாக வால்நட்சத்திரம் தோன்றிய ஆண்டை இதனுடன் இணைக்கிறார். வட இந்திய சப்தரிஷி வருஷம் தொடர்பாகவும் இது இருக்கலாம் என்பது பெ.சு.வின் ஊகம் கொல்லம் ஆண்டிலிருந்து 825-ஐக் கூட்டினால் கிபி. ஆண்டு கிடைக்கும். கொல்லம் வருஷம் குறித்த விரிவான ஆய்வை மலையாளப் பேராசிரியர் இளங்குளம் குஞ்சம்பிள்ளை செய்திருக்கிறார் (Studies in Kerala History Trivandram 1970). இதில் பெ.சு.வின் கருத்தை மறுக்கிறார். கேரள அறிஞர்கள் இளங்குளத்தின் கருத்தை ஒத்துக்கொள்கின்றனர்.

இந்நூலின் இரண்டாம் கட்டுரை கொல்லம் 4,5ஆம் நூற்றாண்டு (கி.பி. 13, 14ஆம் நூற்) திருவிதாங்கூர் வரலாறு என்ற தலைப்பில் அமைந்தது. இது 15 கல்வெட்டுகளின் அடிப்படையில் அமைந்தது.

வேணாட்டு வரலாற்றில் கிபி 12,13ஆம் நூற்றாண்டுகள் குழப்பமானவை. பெ.சு. காலத்திலும் சமகாலத்திலும் தொடரது விட்ட பக்கங்கள். பெ.சு.வே இக்கால அரசர்களின் பட்டியலைச் சரியாகத் தருகிறார்.

வீர கேரளவர்மா 1126 - 11 - 44

வீர ரவிவர்மா கி.பி. 1161 - 1167

வீர உதைய மார்த்தாண்டவர்மா கி.பி. 1177

ஆதித்யவர்மா கி.பி. 1190

வீர ராமவர்மா கி.பி. 1196

வீர ராம கேரள வர்மா கி.பி. 1209-1214

வீர ரவி கேரள வர்மா கி.பி. 1235

வீர பத்ம நாப மார்த்தாண்டன் கி.பி. 1252

இரண்டாம் உதைய மார்த்தாண்டர் கி.பி. 1316

இந்தப் பட்டியலை அண்மைக்கால கேரள வரலாற்றாசிரியர்கள் பெருமளவில் ஒத்துக்கொள்கின்றனர். திருவிதாங்கூர் தொல்லியல்துறை வெளியிட்ட முழுத்தொகுப்புகளின் (1910 - 30, 9 பகுதிகள்) அடிப்படையில் நடந்த ஆராய்ச்சி முடிவில் பெசுவின் கருத்துகள் மறுக்கப்படவில்லை.

தொல்பொருள் துறையினர் கிபி 12,13ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஆண்ட பத்து வேணாட்டு மன்னர்களை அடையாளம் கண்டுள்ளனர். இந்த மன்னர்களின் பட்டியலில் இரண்டு பேர் பற்றிய கருத்து முரண்பாடுடையது. கி.பி. 1252இல் வாழ்ந்த வீரமார்த்தாண்டன் என்பவனை பெ.சு. குறிப்பிடுகிறார். தொல்லியல் துறையினர் இரவி

உதைய மார்த்தாண்டவர்மா என்று இவனைக் குறிப்பிடுகின்றனர். இப்படிச் சில மாறுபாடு தவிர பெ.சு. கூறும் பிறவற்றை ஒத்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

தொல்பொருள்துறை ஆய்வாளர்களான கோபிநாத ராவ், கே.பி. சுப்பிரமணிய அய்யர், ராமநாத அய்யர், வாசுதேவப் பொதுவல் போன்றோர்கள் வேணாட்டு மன்னர்களின் பட்டியலைத் தயாரிக்க பெ.சு.வின் இக்கட்டுரை பெரிதும் பயன்பட்டது. இந்தக் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்படும் கல்வெட்டுகளை பெ.சு. நேரடியாகவும் பண்டித கணேச பிள்ளை வழியும் பிரதி செய்திருக்கிறார்.”

பெ.சு. கண்டுபிடித்த கல்வெட்டுகள் முக்கியமானவை. நாகர்கோவில் ஒழுகினசேரி சோழபுரம் சிவன் கோவில் கல்வெட்டு, வீரகேரளவர்மன்: கி.பி. 1127 இக்கல்வெட்டை T.A.S. Vol IV p.17 பதிப்பித்துள்ளனர். (1924).

திருவல்லம் (திருவனந்தபுரம் மாவட்டம்) வட்டெழுத்து பழைய தமிழ் மலையாள மொழி வீரகேரளவர்மன் (கி.பி. 1224) இதை T.A.S. Vol IV p.40 பதிப்பித்துள்ளனர் (1908).

புரவசேரி (நாகர்கோவில்) ஸ்ரீவல்லபதேவன் (கி.பி. 1161) இங்கு இன்னொரு கல்வெட்டும் உண்டு. TAS Vol VII p.2 (1930). இவ்விரு கல்வெட்டுகளையும் பண்டித கணேசப்பிள்ளையின் துணையுடன் பெ.சு. பிரதி செய்திருக்கிறார் (பேரா.வ.அய். சுப்பிரமணியம் தனி நாட்குறிப்பு செய்தி).

வீர ரவிவர்மன் கி.பி. 1166 பற்றிய கல்வெட்டு செய்தியில் பெ.சு. மேற்கோள் காட்டப்படுகிறார் (TAS Vol IV. p. 27).

வீர உதைய மார்த்தாண்டவர்மா (கி.பி.1173) பற்றிய கல்வெட்டு செய்தியில் கே.வி. சுப்பிரமணிய அய்யர் பெ.சு.வை மேற்கோள் காட்டுகிறார் (TAS Vol IV. P. 27). இதுபோல் TAS Vol II. p. 46லும் பெ.சு. நன்றியுடன் குறிக்கப்படுகிறார்.

கொல்லம் 6ஆம் நூற்றாண்டு (கி.பி. 15ஆம் நூற்) வேணாட்டு அரசர்களைப் பற்றிய மூன்றாம் கட்டுரை சிறியது. இரண்டு கல்வெட்டுகளின் அடிப்படையில்

ஆதித்திய வர்மா, வீரகேரள மார்த்தாண்டவர்மா என்னும் இரு அரசர்களைப் பற்றி எழுதப்பட்டது. இந்தக் கல்வெட்டுகள் திருவனந்தபுரத்திலிருந்தும், பத்மநாப புரத்திலிருந்தும் கிடைத்தவை. கொல்லம் ஆண்டு பற்றிய செய்தியும் இக்கட்டுரையில் வருகிறது.

பெசுவின் திருவிதாங்கூர் பண்டைய அரசர்கள் வரலாறு நூலின் கடைசிக் கட்டுரை “miscellaneous Travancore Inscriptions” என்பது. 18 கல்வெட்டுகள் உள்ளன. இவற்றில் 3 கல்வெட்டுகள் ஆங்கிலத்தில் மூலப்படிவத்தின் படிவடிவப் பெயர்ப்பும், ஆங்கில விளக்கமும் உண்டு. 14 கல்வெட்டுகள் தமிழ் எழுத்து வடிவில் அமைந்தவை. இவற்றில் 9 கல்வெட்டுகளின் மூலம் வட்டெழுத்து வடிவம். பிற பழைய தமிழ் எனக் குறிப்பிடுகிறார். ஒன்று மலையாளக் கல்வெட்டு. 1894க்கு முன் பிரதி செய்யப்பட்ட இக்கல்வெட்டுகளைத் திருவிதாங்கூர் தொல்லியல் துறையினர் அப்படியே பயன்படுத்தியுள்ளனர். இக்கல்வெட்டுகளில் சில Indian Antiquary இதழில் வெளியாகி உள்ளன.

7. சம்பந்தரின் காலம்

சுந்தரனாரின் மொத்த ஆராய்ச்சியில் முதலிடம் வகிப்பது சம்பந்தர் காலம் பற்றியது எனத் துணிந்து கூறமுடியும். 19ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் அறிஞர்களின் கண்ணைத் திறந்து விட்ட, தமிழ் இலக்கிய நூற்கள் பலவற்றின் காலத்தைக் கணிக்க வழிகாட்டியாக நின்றது சம்பந்தரின் கால ஆராய்ச்சி,

பெ.சுவின் சம்பந்தர் கால ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை வருவதற்கு முன்பு, பழம் இலக்கியங்கள் பற்றிய கால வரையறை வெறும் ஊகங்கள், விருப்புகள், வெறுப்புகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தான் கணிக்கப்பட்டது. ஐரோப்பிய தமிழறிஞர்கள் தமிழ் இலக்கியங்களின் காலங்களைப் பிற்காலத்தில் தள்ளுவதில் குறியாக இருந்தனர் அவர்களின் இந்த ஆர்வம் ஆராய்ச்சி அறிவின்பால் பட்டதல்ல.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் ராஜதானி கல்லூரி வழி பட்டம் பெற்றவர்களும், ஆங்கிலம் அறிந்த தமிழறிஞர்களும் ஆய்வுத்துறைக்கு

வந்தது தமிழிற்குப் பெரும் நன்மையைக் கொடுத்தது. இக்காலகட்டத்தில் பரிதிமாற் கலைஞர், கனகசபை பிள்ளை, செல்வக் கேசவராய முதலியார், சி.வை. தாமோதரன் பிள்ளை, பவானந்தம் பிள்ளை, ந. கதிரேச பிள்ளை என்பவர்களின் வரிசையில் மூத்த ஆய்வாளராக பெசுவம் வருகிறார். இவர் சமூகவியல் அணுகுமுறை (Sociological approach) மூலப்படிவ அணுகுமுறை (Achetypal Approach) என்னும் இருமுறைகளில் காலஆராய்ச்சி செய்தவர். இந்த அணுகுமுறை பெ.சு.வுக்கு உரியது.

ஒரு இலக்கியத்தின் காலத்தை வரையறை செய்யும்போது அதைப் படைத்தவனின் சமூகச் சூழல், அவன் வாழ்ந்த காலத்து சமூக வரலாறு, அரசியல் வரலாறு ஆகியவற்றையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு ஆராய்வது அந்த இலக்கியத்தின் காலத்தைத் துல்லியமாகக் காட்ட உதவும் என்னும் உண்மையை பெ.சு. புரிந்திருந்தார். இந்த அடிப்படையில் சம்பந்தரின் காலத்தை அணுகியிருக்கிறார். தமிழ் இலக்கிய கால வரலாற்றின் மைல் கல் இந்த ஆராய்ச்சி எனக் கூறுவது இதனால்தான்.

ஞானசம்பந்தரைப் பற்றிய பெ.சு.வின் கட்டுரை (The age of Thirugnana Sambandha a question of south Indian Archaeology) கிருஸ்தவக் கல்லூரி மலரில் இரண்டு ஆண்டுகளாக வந்தது” (189) - 1892). பின்னர் இக்கட்டுரை Some mile stone in the History of Tamil Literature or the age of Thirugnana Sambandha என்னும் தலைப்பில் பெ.சு.வின் காலத்தில் நூல் வடிவில் வந்தது (1895). அப்போது வெளிவந்த இந்தச் சிறுநூல் 65 பக்கம் இருந்தது இதில் பெ.சு.வின் 2 பக்க முகவுரை உண்டு. இந்நூலை பெ.சு. தென்னிந்தியக் கல்வெட்டாய்வாளர் டாக்டர் சி. ஹல்ஷெச்சிற்குச் சமர்ப்பணம் செய்திருக்கிறார்.

இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு திருச்சி பி.எ.கழகம் வழி வந்தது (10.03.1909) இப்பதிப்பில் பதிப்பாளரின் முகவுரை, நீதிபதி கே.ஜி. சேஷையர் எழுதிய பெ.சு.வின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு, இந்திய அரசு தொல்லியல் துறை ஆய்வாளரான ராய் பகதூர்

வி. வெங்கய்யாவின் அணிந்துரை ஆகியவற்றுடன் 79 பக்கங்களில் வந்தது!” இதன் மூன்றாம் பதிப்பு 1986இல் வந்தது (பயோனீர் புத்தக சர்வீஸஸ், சென்னை).

வெங்கையா தன் அணிந்துரையில் ”சென்னை அரசு தலைமைச் செயலர் ஜீவரத்தினம் என்பவர் பெ.சுவின் நூலுக்கு அணிந்துரை எழுதக் கேட்டார். எனக்கு இது பெருமை என்றே கருதினேன். பிற தமிழ் இலக்கியங்களின் காலங்களை வரையறை செய்ய சம்பந்தர் கால ஆராய்ச்சி உதவும்” என்று அணிந்துரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

சம்பந்தரைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி நூல் முக்கியமானது. இது பற்றி ஆரம்பகாலத்தில் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதிய கா.சு.பிள்ளை ”மனோன்மணியம் சுந்தரனார், இக்கால தமிழ் ஆராய்ச்சிக்கு அடிப்படை இட்டவர். தமிழும் தமிழரும் ஆகிய வகுப்பு முறையுள் படாத தனிப்பெருமை உடைமையை நிலைநாட்டி தமிழ் புலவர்களின் கண்ணைத் திறந்தவர். தமிழாராய்ச்சி குறைபாடுடைய ஐரோப்பிய ஆரியப்புலவருடைய தவறான கொள்கைகளை எதிர்த்து தமிழ் வரலாற்றின் உண்மையை விளக்கும் பொருட்டு இவர் இயற்றிய நூல் திருஞானசம்பந்தர் காலம் பற்றிய கட்டுரை” என்கிறார் (தமிழிலக்கிய வரலாறு 2009, பக் 216).

பம்மல் சம்பந்த முதலியாரும் இந்நூலின் ஆய்வுச் சிறப்பை “தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு மிகவும் பயன்பட்டு வருகிறது” என்கிறார். வையாபுரிப்பிள்ளை “இந்த ஆராய்ச்சியுரையிலே கண்ட முடிவுகள் பிற்காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சில சாசனங்களால் உறுதியடைந்தன. இன்றுவரை இந்த நூல் இலக்கிய வரலாற்றா ராய்ச்சிக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்கி வருவது” என்றார்.

சம்பந்தரின் காலம் பற்றி பெ.சு. ஆராய்வதற்கு அவருக்கு முந்திய கால ஆராய்ச்சியாளர்களில் ஐரோப்பியரின் தவறான ஆய்வு முடிவுகளே காரணமாக இருந்தன. இந்தக் காரணங்களை அவர் மேற்கோள் காட்டிச் செல்லுகிறார். பெ.சு. வாழ்ந்த காலத்தில் தேவார மூவர்களைப் பற்றிய விவாதம் வந்துவிட்டது. திருவனந்தபுரம் நீதிபதி கே.ஜி. சேஷா அய்யர், ”மாணிக்கவாசகர் கி.பி. 4ஆம்

நூற்றாண்டினர்” என்றார். தொல்லியல் அறிஞர் வெங்கய்யா 9 ஆம் நூற்றாண்டு என்றார்.

கால்டுவெல்லின் ஆய்வுமுடிவு அப்போதே தமிழறிஞர்களைத் திகைக்க வைத்தது. அவன் ”கூன்பாண்டியனின் காலத்தவர் சம்பந்தர்: கூன்பாண்டியனின் இயற்பெயர் சுந்தர பாண்டியன். இவனைச் செந்தில் பெண்டி என மார்க்கோபோலோ குறிப்பிடுவான். சுந்தர பாண்டியன் 1292இல் ஆட்சி செய்தவன் எனவே சம்பந்தரின் காலம் கி.பி.13ஆம் நூற்றாண்டு” என்கிறார் கால்டுவெல். பிற்காலப் பாண்டியர் காலத்தில் பாண்டி நாட்டுக்கு வந்த வாசாப் கூறும் சுந்தர் பெண்டிர் (கி.பி.1293) கூன் பாண்டியனே என டெய்லர், நெல்சன், லோவந்தல் போன்றோரும் முடிவு செய்தனர்.

ஐரோப்பியரின் கருத்துக்கு எதிரான குரல் அப்போதே வந்தது. தமிழைப் பின்னுக்குத் தள்ளுவதில் ஆர்வம் காட்டிய ஐரோப்பியர் களின் வேகத்தை ஒத்த தமிழறிஞர்கள் சிலர் தமிழை மிகவும் முற்பட்ட காலத்தது என்று கூறத் தொடங்கினர். சி.வை. தாமோதரன் பிள்ளை கூன்பாண்டியன் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டவன் அதனால் சம்பந்தர் காலமும் இதுவே என்றார்.

“தமிழ் புளுடார்ச்” என்னும் ஆங்கில நூலை எழுதிய சைமன் காசிச் செட்டியார் சுந்தரர் கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டினர் இவருக்கும் முற்பட்டவர் சம்பந்தர் என்பார். இலங்கை சைமன் காசி பெசுவுக்கு முற்பட்ட தமிழறிஞர். இலங்கை பி.குமாரசாமி, சிலப்பதிகாரத்தின் சமகாலத்தவனாகிய கஜபாகுவுக்கு முற்பட்டு வாழ்ந்தவர் சம்பந்தர் என்பார்.

இப்படியாக உள்ள முந்தைய ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களை பெ.சு. எளிதாக மறுக்கிறார் தன் கருத்தை நிறுவுகிறார். இது அவருடைய ஆய்வு நெறிமுறை பிற்காலத்தில் வையாபுரிப் பிள்ளையும் இம் முறையைக் கையாண்டார். சம்பந்தர் கூன்பாண்டியன் காலத்தில் வாழ்ந்தவர் என்பதில் பெ.சு.வுக்கு மறுப்பில்லை. இந்த மையத்தை வைத்தே மொத்த ஆராய்ச்சியையும் அவர் செய்திருக்கிறார். ஆனால் கூன்பாண்டியன் யார் என்பதில்தான் அவரது முரண்பாடு.

கூன்பாண்டியன் உறையூர், தஞ்சை போன்ற இடங்களை அழித்தவன். இவனது மனைவி கரிகால் சோழனின் தமக்கை மங்கையர்க்கரசி என்ற நெல்சனின் கருத்தை லாவகமாக மறுக்கிறார் பெ.சு. மூவர் தேவார காலத்தில் தஞ்சை நகரம் இல்லை. சுந்தரர் கூறும் தஞ்சை நாகப்பட்டணத்துக்கு அருகில் உள்ள ஊரே. இது பேச்சுவழக்கில் பொத்தை தஞ்சை என அழைக்கப்பட்டது. பிற்காலச் சோழர்களின் தலைநகரமான தஞ்சை கருவூர் தேவரின் திருவிசைப் பாடலில்தான் முதலில் குறிக்கப்படுகிறது. எனவே நெல்சன் கூற்று தவறு என்றார் பெ.சு. இதை விரிவாகவே விளக்குகிறார்.

கூன் பாண்டியனின் பெயர் சமஸ்கிருதத்தில் உருமாறியபோது குழப்பம் ஏற்பட்டது. கூன்பாண்டியன் - கும்ஜ பாண்டியன், நின்ற சீர் நெடுமாறன் - சுந்தரன் மங்கையர்க்கரசி - வனிதேஸ்வி, குலச்சிறையார் - குலபந்தனா என மாறி அழைக்கப்பட்டதை சுந்தரனார் கூறுகிறார் அடைந்துள்ளது”. இதுவும் கூன்பாண்டியன் - சுந்தர பாண்டியன் பெயர் குழப்பத்துக்குக் காரணம். டாக்டர் லோவேந்தல் மதுரையிலும் திருநெல்வேலியிலும் கிடைத்த நாணயங்களின் அடிப்படையில் பாண்டியர்களின் பொதுப்பெயர்களில் சுந்தரர் என்பதும் ஒன்று என்பதைச் சான்றாகக் கொண்டு சுந்தரபாண்டியனும் கூன்பாண்டியனும் நின்ற சீர் நெடுமாறனும் ஒன்று என்கிறார். இதைக் காரண காரியங் களுடன் பெ.சு. மறுக்கிறார்.

இலங்கை குமாரசாமி சிலப்பதிகாரம் திருவிளையாடல் புராணம் இரண்டிலும் வரும் கதைகளின் அடிப்படையில் சம்பந்தர் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கூறியதை பெ.சு. மறுக்கிறார். புராணக்கதைகள் மரபுவழி வருபவை. இவற்றை அறிவியல் பூர்வமான காரணமாகக் கொள்ளுவதற்கு வேறு வரலாற்றுச் சான்றுகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். சிலப்பதிகார கயவாகு கூன்பாண்டியனின் சமகாலத்தவர் என்பது தவறானது. எனவே கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டவர் சம்பந்தர் என்கிறார் பெ.சு.

சங்ககாலத்தினர் சம்பந்தர் என்று கூறும் சி.வை தாமோதரன் பிள்ளையின் கருத்தை விரிவாகவே மறுக்கிறார் பெ.சு. சம்பந்தர் உருவாக்கிய மதுரை மடம் - காலவரிசையின்படி 1500 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்டது மதுரை மடம் வரலாறு அதற்கு

முன் செல்லவில்லை இதுபோல் வேறு சில காரணங்களும் கூறுகிறார். எனவே சி.வைதாவின் கருத்து தவறு என்கிறார். இப்படியாக முந்தைய கருத்துக்களை மறுக்கும் பெ.சு தன் கருத்தையும் முன்வைக்கிறார்.

சம்பந்தர் கோச்செங்கண் சோழன் என்ற மன்னனைக் குறிப்பிடு கிறார். இவன் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூற்களில் ஒன்றான களவழி நூற்பதின் தலைவன். இவன் கும்பகோணத்தின் அருகே வைகல் என்ற இடத்தில் ஒரு சிவன் கோவில் கட்டியிருக்கிறான். இக்கோவிலையும் சம்பந்தர் குறிப்பிடுகிறார்.

சோழ அரசர்கள் சிதறுண்ட காலம் கோச்செங்கண் காலம். தேவாரப் பாடல்கள் இக்காலத்தில் பாடப்பட்டன. பெரிய புராணம் குறிப்பிடும் சிறுதொண்டரே பரஞ்சோதி. இவர் சாளுக்கிய அரசர் இரண்டாம் புலகேசியை வென்றவர் (கி.பி. 642) சிறு தொண்டரின் வேண்டுகோள்படியே சம்பந்தர் செங்கோட்டான்குடி பதிகத்தைப் பாடினார். சம்பந்தர் இக்கோவிலைப் பாடியது கி.பி. 640 -649 ஆண்டுகளில் என்பதற்குக் கல்வெட்டுச் சான்று உண்டு. எனவே சம்பந்தர் 7ஆம் நூற்றாண்டினர்.

பெ.சு. சம்பந்தர் காலத்தை நிறுவ ஆதிசங்கரரைப் பெரிதும் துணை கொள்கிறார். ஆதி சங்கரர் தன் சிவானந்தலகரியில் சுந்தரர். சிறுதொண்டர், சண்டேஸ்வர், கண்ணப்பர் ஆகியோரைக் குறிக்கிறார். இவர்கள் சம்பந்தரின் சமகாலத்தவர்கள். சங்கரர் சம்பந்தரைத் திராவிடச் சிசு என அழைக்கிறார் சம்பந்தர் ஞானப்பால் குடித்ததை மேற்கோள் காட்டுகிறார். கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டு மத்தவிலாசப் பிரகசனத்தில் சம்பந்தரைப் பற்றிய குறிப்பு வருகிறது. எனவே சம்பந்தர் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டு எனக் கூறலாம் என்பது பெ.சு.வின் முடிவான கருத்து.

நம்பியாண்டார் நம்பி

பெ.சு.வும், வெங்கையாவும் இணைந்து எழுதிய The Date of Nambi Andar Nambi என்ற சிறிய கட்டுரை சென்னை கிருஸ்தவக் கல்லூரி மலரில் வந்தது (1896-1897). பன்னிரு திருமுறைகளைத் தொகுத்த நம்பிகளின் காலமும் சிக்கலானது. நம்பியின் காலத்தைக் கணிப்பதால் சைவத்திருமுறைகளின் காலத்தையும் அறிய

முடியும். ஆதலால் இந்தக் கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார். பெசுவின் கருத்துப்படி முதல் ராஜராஜனின் காலமே நம்பியாண்டாரின் காலம். பெ.சு. இதற்கு “தத்தா நமரே காண்” என்ற வாசகத்தைச் சான்றாக்குகிறார்.

பத்துப்பாட்டு

பத்துப்பாட்டு பற்றி பெ.சு. எழுதிய 23 பக்கக் கட்டுரை முதலில் சென்னை கிருஸ்தவக்கல்லூரி மலரில் (1890-92) வந்தது. இது உவேசா வெளியிட்ட பத்துப்பாட்டு பதிப்பைப் பின்பற்றியது. இது எழுதப்பட்டு 18 ஆண்டுகள் கழித்து The Tamilian Antiquary ஆய்வேடு இக்கட்டுரையை வெளியிட்டது (1909). அப்போது கவிமணி தேசிகவிநாயகம் பிள்ளை, கேஎன். சிவராஜபிள்ளை இருவரும் திருவனந்தபுரத்தில் இருந்தனர். பெசுவின் கட்டுரைகளை மறுபடியும் பதிப்பிக்கும் முயற்சியில் கே.என். சிவராஜபிள்ளை ஈடுபட்டார்.

பத்துப்பாட்டு பற்றிய இக்கட்டுரை பெ.சு. நூற்றாண்டு விழா மலரிலும் வந்தது (1957 ஜூன்). இந்த மலர் வெளிவர பெசுவின் மகன் பி.எஸ். நடராஜபிள்ளை மிகவும் உதவியிருக்கிறார். இதே கட்டுரையை Asian Educational Service நிறுவனம் 1986இல் சிறுநூலாக வெளியிட்டது.

மனோன்மணியம் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடலில் “பத்துப்பாட்டு ஆதி மனம் பற்றினார் பற்றுவரோ எத்துணையும் பொருட்கு இசையும் இலக்கணம் இல் கற்பனையே” என்பார் பெ.சு. ஆங்கிலக் கட்டுரையின் சாராம்சமே இதுதான். பத்துப்பாட்டை வாழ்க்கை ஓவியம் என்பார் பெசு. பத்துப்பாட்டை நுணுகிப் படித்த ஆர்வத்தால், தமிழறியாத பிறருக்கு அதை அறிய வைக்கவேண்டும் என்ற ஆசையின் உந்துதலால் எழுதப்பட்டது இந்தக் கட்டுரை.

பத்துப்பாட்டு பற்றிய இவரது கட்டுரையை மொழிபெயர்த்தால் 27 முதல் 30 பக்கங்கள் வரும். பழைய தமிழ் இலக்கியங்களில் பத்துப்பாட்டு முக்கியமானது என்றுதான் முகவுரையைத் தொடங்கு கிறார். அவர் பத்துப்பாட்டு பற்று எழுதிய கட்டுரையின் சுருக்கம் வருமாறு.

பத்துப்பாட்டு இலக்கியச் சுவைமிக்கது என்பதைத் தாண்டி மக்கள் பண்பாட்டைக் கூறுவது, சில விஷயங்கள் மிகைப்படுத்தலாகக் கூறப்பட்டாலும் உண்மையும் இயல்பான வாழ்க்கையும் முந்திச் சொல்லப்படுகின்றன. இந்த நூற்களின் சிறப்பைப் பாராட்ட மயக்கம் அற்ற உண்மை இருக்க வேண்டும்.

பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படையில் வரும் கடவுள் போர்க்கடவுள் ஆவான். நப்பூதனார் எழுதிய முல்லைப்பாட்டு நெடுஞ்செழியனுக்கு உரியது. பண்டிதர் வேதாசலம் பிள்ளை (மறைமலையடிகள்) முல்லைப்பாட்டு பற்றி ஆங்கிலக் கட்டுரையில் கூறுவதையும் இங்கே யோசித்துப் பார்க்கலாம்.

பத்துப்பாட்டு எழுதியவர்களில் ஐந்து பேர் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஆசிரியராக இருந்தவர்கள். இவர்கள் காலத்திலேயே திருக்குறள் எழுதப்பட்டு அங்கீகாரம் பெற்றது. இந்தக் கடைச்சங்கம் புலவர்களான நக்கீரனார், நத்தத்தனார், மாங்குடி மருதனார், கபிலர் என்பவர்களில் நக்கீரர் முக்கியமானவர். உருத்திரங்கண்ணனார்.

பத்துப்பாட்டு நூற்களில் கரிகாலன் முன்னிறுத்தப்படுகிறான் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் கரிகாலன் முக்கியமானவன். கலிங்கத்துப்பரணி, கந்தபுராணம், பழமொழிகள், தண்டியலங்காரம், இலக்கண நூற்கள் போன்றவற்றில் கரிகாலன் புகழப்படுகிறான். என்றாலும் இவனது நாணயங்களோ கல்வெட்டுகளோ கிடைக்கவில்லை.

வில்சன் என்னும் ஆய்வாளர் கரிகாலனை மங்கையர்க்கரசியின் தந்தை என்று கூறுகிறார். இந்த மங்கையர்க்கரசி கூன்பாண்டியனின் மனைவி, சைவசமயத்தை மதுரையில் நிலைநாட்ட உதவியவர் ஆக வில்சனின் கருத்து தவறானது. மங்கையர்க்கரசியின் தந்தை கரிகாலனாக இருந்தால் சம்பந்தர் சொல்லியிருப்பார். சொல்லவில்லை வில்சன் கூறுவது முழுத் தவறான கருத்து.

டெய்லர் என்ற ஆய்வாளர் சோழப்பரம்பரையின் கடைசி அரசன் கரிகாலன் என்கிறார். அதோடு இவன் பல்லவ அரசன் ஒருவனின் படைத்தலைவன் என்றும் கூறுகிறார். இதுவும் தவறு. கரிகாலன் சங்கப் புலவர்களால் புகழப்பட்டவன். இவனை பல்லவர் காலத்துக்குத் தள்ளுவது பொருந்தாது.

கால்டுவெல் கரிகாலனை கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டினர் என்கிறார். இது மகாதவறு, வரலாற்று முரணான கருத்து, கரிகாலன் என்ற பெயரில் பலர் இருந்ததால் இந்தக் குழப்பத்துக்குக் காரணமாயிருந்த திருக்கலாம்.

இதுபோலவே நக்கீரரின் காலத்தையும் குழப்பத்துடன் கூறுகிறார்கள், எப்படியானாலும் நக்கீரர் சம்பந்தருக்கு முற்பட்டவர். இன்னும் விளக்கமாகச் சொல்லுவதாக இருந்தால் நக்கீரரின் காலத்துக்குப்பின் மூன்று அல்லது நான்கு நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்டவர் சம்பந்தர் என்று கூறலாம்.

கூன்பாண்டியனின் காலம் பற்றிக் கால்டுவெல் கூறுவது கொஞ்சமும் பொருத்தமில்லாத கருத்து. நெல்சன் என்ற ஆய்வாளர் கூன் பாண்டியன் 11 ஆம் நூற்றாண்டிலன் இராமாநுஜரைத் தண்டித்த கரிகாலனின் காலத்தவன் என்கிறார். இந்தக் கருத்து தவறானது.

ஆதிசங்கரர் காலம் 8 ஆம் நூற்றாண்டு, இவர் தான் எழுதிய சௌந்தர்யலகரியில் சம்பந்தரை திராவிடச்சிசு என்கிறார். எனவே ஆதிசங்கரருக்கு முற்பட்டவர் சம்பந்தர்

நீதிபதி டிலாங் ”சங்கராச்சாரியாரின் காலம்” என்ற கட்டுரையில், இவர் 8ஆம் நூற்றாண்டினர் என்பதை விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். சங்கரருக்கு முந்தியவர் என்று கொண்டால் சம்பந்தர் காலம் கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டு எனலாம்.

ஆற்றுப்படை நூற்களில் திருமுருகாற்றுப்படை வித்தியாசமானது. திருமுருகாற்றுப்படை உருவானதற்குச் சொல்லப்படும் பிற்காலக் கதையை கற்பனை என்றாலும் நக்கீரர் சிறப்புடையவர் என்பதைக் கூற அது கற்பிக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

நக்கீரரின் திருமுருகாற்றுப்படை, நெடுநல்வாடை என இரண்டு நூற்களிலும் நெடுநல்வாடை கவித்துவமானது மேலானது. திருமுருகாற்றுப்படை படைத்த நக்கீரர் படைப்பாளி அல்லர் மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் பழமையின் தன்மை நிறைந்த ஒரு படைப்பு.

திருமுருகாற்றுப்படையில் இரண்டு விழுக்காடு சமஸ்கிருதச் சொற்கள் உள்ளன. நக்கினார்க்கினியர் இந்த நூலின் உரையில் இது பழமையானது என்பதை பல்வேறு இடங்களில் மறைமுகமாகச் சுட்டிச் செல்லுகிறார்.

முருகன் திராவிடரின் கடவுள், அந்தப் பார்வையே திருமுருகாற்றுப்படைக்கு வேறு பார்வையைக் கொடுத்தது, நெடுநல்வாடை கவித்துவமான பல வரிகளைக் கொண்டது. இதன் எல்லா வர்ணனைகளும் உலகின் மாபெரும் கவிஞன் நக்கீரன் என்பதைப் பறைசாற்றுவன.

நெடுநல்வாடையின் மையக் கருத்தும் இயற்கை எழில் சார்ந்த வர்ணனைகளும் வாசகனுக்கு வேறு உலகில் இட்டுச் செல்லும் இந்நூலின் பாணி தனியானது, இதனால்தான் இவர் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவராக இருந்திருக்கிறார் சிவனின் பாடலில் குற்றம் உள்ளது என்று தைரியத்துக்குப் பின்னால் இருந்தது இவரின் கவித்துவம் தான்.

8. உரைநடையாளர்

சுந்தரனார் எழுதிய ஒரே உரைநடை நூல் “சாத்திர சங்கிரகம் என்னும் நூற்றொகை விளக்கம்” என்பது கட்டுரைகள் புஷ்பங்களும் அவற்றின் தொழில்களும், மரங்களின் வளர்ச்சி, சீவராசிகளின் இலக்கணம் ஆகிய மூன்றும். இவை தவிர உவே.சா, மறைமலையடிகள், வெ.சு.முதலியார், எச்.ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை ஆகியோருக்கு எழுதிய கடிதங்களும் உள்ளன. இவற்றில் நூற்றொகை விளக்கம் மட்டும் அச்சில் வந்துள்ளது.

உரைநடை நூல், கட்டுரைகள் தவிர கவிதைகள் சிலவும், ஆங்கிலக் கட்டுரைகளும் உள்ளன. இவையும் நூல் வடிவில் வரவில்லை.

நூற்றொகை விளக்கம்

நூற்றொகை விளக்கம் நூலின் முதல் பதிப்பு 1888 மே மாதம் வந்தது. இதே நூலின் இரண்டாம் பதிப்பை சைவ சித்தாந்த நூற் பதிப்புக் கழகம் வெளியிட்டது (1936). 95 பக்கங்கள் கொண்ட இந்நூலில் சங்கேதமொழி (கலைச்சொல்லாக்கம்)

உண்டு. முதல் பதிப்பில் நூலாசிரியரின் ஒருபக்க ஆங்கில முகவுரையும் தமிழ் முகவுரையும் உண்டு. இதில் "தற்கால நிலைமைக்கேற்ப சாஸ்திரங்களை எத்தனை வகுப்பாய் வகுக்கலாம் என்பதும் அவற்றின் முக்கிய முறைமையும் விஷயம் என்ன என்பதும் ஆம் வகை எடுத்து விளக்குவதே நூற்றொகை விளக்கம் ஆகும்" என்கிறார்.

நூற்றொகை விளக்கம் என்ற இந்த நூல், திருவனந்தபுரம் மகாராஜா கல்லூரியில் நடந்த சிறப்புக்கூட்டத்தில் பேசிய பேச்சின் சுருக்கமே. இதில் தெய்வ வணக்கம் என்னும் தலைப்பில் ஒரு சூத்திரமும், நூல் பகுதியில் 38 நூற்பாக்களும், முகவுரையாக ஒரு சூத்திரமும் ஆக 40 சூத்திரங்கள் உள்ளன (பி.இ. எண் 10 பார்க்க). இந்தச் சூத்திரங்களுக்கு நூலாசிரியரே விரிவான விளக்கம் எழுதியுள்ளார். இந்த விளக்கத்தில் 21 தமிழ், சமஸ்கிருத நூற்கள் மேற்கோள் காட்டப் பட்டுள்ளன. இவற்றின் பட்டியலும் உள்ளது (அஞ்ஞாதவதைப் பரணி, ஈசுவர கீதை, சுந்தரலங்காரம், மேகவதைப் பரணி, ஞான வாசிட்டம் என 21 நூற்கள்). இந்த நூற்களில் சில பெசு காலத்தில் அச்சில் வரவில்லை. அவற்றை எட்டின்வழி படித்திருக்கிறார்.

ஒரு நூல் எப்படி அமைந்திருக்க வேண்டும்: உரைநடை வடிவம் எத்தகைய பிரிவுகளை உடையது என்பவற்றை இந்நூல் விளக்குகிறது. பெசுவில் கணிப்பின்படி படைப்பாளியோ ஆராய்ச்சியாளனோ கட்டுரையாசிரியனோ ஒரு நூலைப் பேரறிவு சிற்றறிவு புலனறிவு என்னும் மூன்று அறிவுகளின் அடிப்படையில் உருவாக்குகிறான். பேரறிவு என்பது பரம்பொருள் அல்லது கடவுள் தொடர்பானது. எனவே ஒரு நூல் இறைவுணர்வு அறிவு, இயல்பான அறிவு, அனுபவங்களின் அறிவு ஆகியவற்றின் தொடர்பாக வெளிப்படுகிறது. இந்த அடிப்படையில் பாகுபாடு செய்கிறார்.

நூலின் மூன்று பகுப்புகளில் இயற்கை அறிவாகிய சிற்றறிவு விஷயம் (பொது நூல்) என்பது முதலூல், வழிநூல், சார்பு நூல் எனப் பகுக்கப்படும். முதலூல் 6 வகைப்படும். அவை தத்துவம், கணிதம், சக்தி. ரசாயனம், உயிர், களநூல் ஆகியன வழி நூல் என்பதில் சோதிடம், பெனமியம், வியாகரணம் இவை போல்வன அடங்கும்.

சார்பு நூல் தருக்கம், தருமம், சிற்பம், நாவீகம், தனுர்வேதம், ஆயுர்வேதம் இவை போன்றன அடங்கும்.

புலனறிவு விஷயம் கலைநூல் எனப்படும். இது பொதுக்கலை. யோகக்கலை எனப்படும். பொதுக்கலை சாதாரணக் கலை, நல்கலை என இருவகைப்படும். நல்கலை கீதம், சித்திரம் கலி எனவும், யோசகக் கலை அஷ்டாங்க யோகம் ஞானயோகம் என இரு வகைப்படும்.

இவை எல்லாம் 38 சூத்திரங்களில் விளக்கப்படுகிறது. இந்த சூத்திரங்களிலும் விளக்கத்திலும் குறிக்கப்படும் கலைச்சொல்லாக்கத் திற்குத் தூய தமிழ்ப் பொருளும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. நூற்றொகை விளக்கம் என்ற தலைப்பிற்கு நூற்களின் சூத்திரங்களின் விளக்கம் என்றும் இந்த நூலின் இன்னொரு பெயரான சாத்திர சங்கிரசம் என்பதற்குச் சாத்திரங்களின் சுருக்கம் என்றும் விளக்கம் அளிக்கிறார் பெ.சு.

நூல் என்பதை "அறிவினை உணர்த்தும் கருவிநூல் என்ப" என முதல் சூத்திரம் கூறும் நூல் அறிய வேண்டியதை அறிவிக்கும் கருவி சதுர்வேதம் முதலாக பல்லியின் குரல் தெரிவிக்கும் பலன் வரை கற்கக்கூடிய எல்லாவற்றிற்கும் நூல் என்ற தமிழ்ப் பெயரையே கூறலாம். இந்த வழக்கத்தை அனுசரித்துப் பார்க்கும்போது நூல் என்பது யாதேனும் ஒன்றை வரன்முறையுடன் அறிவிக்கும் கருவி என்றும் கூறலாம்.

நூலின் பலன் அறிவுதான் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் பழைய வழக்கை மறந்து விடுதல் கூடாது. நூலைப் படித்தவுடன் கிடைப்பது அறிவு அந்த அறிவை முறைப்படி செலுத்தினால் அறம் முதலான நான்கை அடையலாம். ஆகவே நூலுக்குச் சாத்திரம் என்ற சமஸ்கிருதப் பெயரைக் கூறுவதில் தடையில்லை. சாசனம், சம்ஸனம் என்னும் இரண்டு அடிகளும் பொருத்தம் உடையவை. ஆதலால் வழக்கத்தில் உள்ள வேதம், சாஸ்திரம், புராணம் என்னும் சிறப்பான பொருளை நீக்கி எதையாவது ஒழுங்குபடுத்தி அறிவிப்பது என்னும் பொது அர்த்தத்தைத் தருவது என்பதால் சாத்திரமும் நூலும் ஒரே பொருளுடையனவாம்.

முதல் சூத்திரத்திற்கு ஆசிரியரின் விளக்கம் இது (பழைய நடை மாற்றப்பட்டுள்ளது.)

பெ.சு. அடிப்படையில் தத்துவப் பேராசிரியர் டாக்டர் ஹார்வி யிடம் ஐரோப்பிய தத்துவத்தையும் கோடகநல்லூர் சுவாமிகளிடம் சைவ சித்தாந்தத்தையும் கற்றவர். மாணவர்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காக மட்டுமன்றி பாடத்திட்டத்தைத் தாண்டிய நூற்களைப் பயின்றவர் அறிவியல் துறையில் ஈடுபாடுடையவர். ஆனால் அறிவியலாளர் அல்லர். இவரின் அறிவியல் படிப்பும் தத்துவ அறிவும் இவரது உரைநடைப் போக்கை மாற்றியிருக்கிறது.

இந்தியத் தத்துவம், மேலை அறிவியல் அனுபவமும் இருந்தால் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லும் திராணி வரும். இதனால் இவ்விரு வகை அறிவு பரவ வேண்டும் என்பதில் பெ.சு. தீவிரமாக இருந்தார். இந்த விஷயங்களை வெளிப்படுத்த ஒரு அமைப்பையும் திருவனந்தபுரத்தில் உருவாக்கினார்.

பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை வசந்தம் இதழில் எழுதி பின் தமிழ்ச்சுடர்மணிகள் நூலில் சேர்க்கப்பட்ட பெ.சு. பற்றிய கட்டுரை ஒன்றில் பெ.சு.வின் கலைச்சொல்லாக்கம் பற்றி விளக்கு (1968:ப.260).

“கலைச் சொல்லாக்கம் என்ற ஒரு தொடர் இப்போது எங்கும் முழங்குகிறது. மாநாடுகள் கூட்டப்படுகின்றன. சாதிச் சச்சரவுகளை விளைத்துத் தமது ஆத்திரங்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள இதுவே தருணம் என்று பலரும் இதில் சேர்ந்துள்ளார்கள். பலவகை முயற்சிகளும் நடந்துவருகின்றன. சுந்தரம்பிள்ளை தன் நூலில் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புச் சொற்களைத் தந்திருக்கிறார். வடசொற்களை விலக்கும் கருத்தே இவரிடம் கிடையாது. தமிழின் வளர்ச்சிக்கும் தமிழ் மக்களின் அறிவின் வளர்ச்சிக்கும் வேண்டுவன செய்தவர்களில் சுந்தரம் பிள்ளை தலை சிறந்தவர்” என்கிறார்.

பெ.சு.வின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எழுதிய வேலுச்சாமி நூற்றொகை விளக்கத்தை விமர்சிக்கும்போது (2001:ப.74) “கருத்துத் தெளிவினை முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டு இயல்கின்ற காரணத்தாலும் கருத்தின் பிழிவினைத் தரும் நூற்பாக்கள் விளங்க வைக்கும் விளக்கங்கள், ஒப்பிடல், சான்று காட்டல், தொடர்பு

சுட்டல். போன்ற பல நிலைகளால் பாடுபொருளை விளக்கம் தோன்ற உரைப்பதாலும் அவை ஆய்வுத் திறன்களாக மிளிர்கின்றன” என்கிறார்.

சில கவிதைகள்

பெசு எழுதிய கவிதைகள் ஒரு நற்றாயின் புலம்பல், பொதுப் பள்ளி எழுச்சி, அன்பின் அகநிலை, கணபதி ஆச்சாரியாருக்கு எழுதிய மடல் ஆகியன ஒரு நற்றாயின் புலம்பல் மகளின் இழப்பின்போது தாயின் துக்கத்தைக் காட்டுவதாக அமைந்தது ஒரு சிறு நிகழ்வைப் பின்னணியாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது. பழைய புராணத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட தொன்மம். 24 பாடல்கள் கொண்டது.

சூடாமணி என்ற பெண் அன்பானவள் அழகானவள் இலக்குமி போன்ற சாயலை உடையவள் சீதையைப் பெற்ற ஜனகன்கூட இவளைக்கண்டு பொறாமை கொள்வான் இவள் இனிமையாகப் பாடுவாள். இசைக்கருவியை மீட்டுவாள் ஓவியம் வரைவாள் இவளுக்குத் திருமணம் வந்தது. மணநாள் அன்று அவள் இறந்து விட்டாள். தாயோ அழுது புலம்புகிறாள். மகளின் இறப்பைத் தாங்க முடியாமல் புலம்புகிறாள். நான் உனக்கு என்ன செய்தேன், மாயமாய் மறைந்து விட்டாயே எனத் தவித்தபோது சூடாமணி வானிலே தோன்றி “உம் துயர் தீரும் கவலை விடுக் நடப்பது நடக்கும்” என்கிறாள்.

இக்கவிதைகள் முதலில் விவேக சிந்தாமணி இதழில் வரும்போது (1885 ஜனவரி) அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருள் பாடல் விளக்கம் ஆங்கிலக் குறிப்புகளுடன் இருந்தன. இதே கவிதைகள் செந்தமிழ்ச் செல்வி இதழில் (1950) வந்தன. அப்போது சிறிய முகவுரை விரிவான பொருளும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன.

பொதுப்பள்ளி எழுச்சி

பத்து பாடல்கள் இறைவனைத் துயிலெழுப்பும் பாங்கில் அமைந்தவை. தத்துவார்த்தமாய் பாடப்பட்டவை. பரம்பொருளே அறியாமைத் துயிலிலிருந்து எழுந்து விட்டோம் இந்நிலை நிலைக்க அருள் செய்வாய் என்ற பாணியில் அமைந்தவை.

இவை முதலில் விவேக சிந்தாமணியிலும் (1895) பின் செந்தமிழ்ச் செல்வியிலும் (1933, 1952) வந்தன.

அன்பின் அகநிலை

அன்பின் அகநிலை அல்லது தர்ம சிந்தனை என்னும் தலைப்பு பத்துப் பாடல்கள் கொண்டது ஐநாநந்தினி மாத இதழில் (1891 மார்சி. வந்தன் பின் விவேக சிந்தாமணியிலும் (1895) செந்தமிழ்ச் செல்வியிலும் (1989) வந்தன. பிறரின் குறைகளைக் காண்பது நல்லதல்ல பிறரிடம் நல்ல பண்பைக் காணவேண்டும் பிறரிடம் அன்பு வேண்டும் இவை இல்லை என்றால் திறமை இருந்து பலனில்லை என்னும் பொருள் களை உணர்த்துவன விவிலியத்தின் புனித பவுல் கூறும் கருத்துக்கள் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டவை இப்பாடல்கள் என்னும் குறிப்பு உள்ளது.

கவிதை மடல்

பெ.சு. நாஞ்சில் நாட்டுப் புலவர் கணபதி ஆச்சாரியாருக்கு எழுதிய 44 வரிகள் கொண்ட மடல் ஒன்று, பாடலகமணம் என்ற இதழில் (1899) வெளியாகியிருக்கிறது. கணபதியை நேரில் பார்க்க முடியாமல் போனது பற்றிய ஆதங்கத்தை இம்மடல் தெரிவிக்கிறது (பி.இ.11 பார்க்க).

மூன்று கட்டுரைகள்

பெ.சு. எழுதியதான மூன்று அறிவியல் கட்டுரைகளை அடையாளம் கண்டிருக்கிறார் ஷீலா என்ற மாணவி (பி.எச்.டி ஆய்வேடு கேரளப் பல்கலைக்கழகம் 1997): அவை சீவராசிகளின் இலக்கணமும் பிரிவும் (விவேக சிந்தாமணி 1992 ஆகஸ்ட்) மரங்களின் வளர்ச்சி (முன்னது 1892 செப்டம்பர்) புஷ்பங்களும் அவற்றின் தொழிலும் (முன்னது 1892 அக்டோபர்) ஆகியன.

உயிரினங்களான தாவரங்கள் பற்றிய அறிவியல்பூர்வமான இக்கட்டுரைகள், மூன்றும் ஒன்றின் தொடர்ச்சி எனலாம். இக்கட்டுரை களுக்கு வரைபடங்கள் உண்டு. "இக்கட்டுரைகள் தொடர்பாக யாரேனும் சந்தேகம் கேட்டால் பதில் கூறுவேன்" என்ற குறிப்பும் உண்டு.

சில கடிதங்கள்

பெ.சு. தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் பலருக்குக் கடிதங்கள் எழுதி யுள்ளார். உ.வே.சா, மறைமலையடிகள், எச்.ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை, சேஷா அய்யர், வெங்கய்யா, வெள்ளக்கால் சுப்பிரமணிய முதலியார் எனப் பலருடன் இவருக்குத் தொடர்பு இருந்தது. இவர்களுக்கு எழுதிய கடிதங்களில் உவேசாவுக்கு எழுதியது முக்கியமானது (பி.இ.எண் 12 பார்க்க).

ஆங்கிலக் கட்டுரைகள்

பெ.சு. ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கட்டுரைகளாக Hobbes. The father of English Ethics (ஹாப்ஸ் ஆங்கில அறிவியலின் தந்தை கிருஸ்தவக் கல்லூரி மலர் சென்னை 1894 - 95) Bentham The Juristic moralist (பேந்தம் தெறியியல் நன்மையுடையான் முன்னது ஜூலை 1895) A scene from A Tamil play (தமிழ் நாடகத்தின் ஒரு காட்சி முன்னது 1882 HT Wills (முன்னது 1882) ஆகிய கட்டுரைகள் நூல் வடிவில் வரவில்லை

தத்துவப் படிப்பு

பெ.சு. இளங்கலை, முதுகலை இரண்டிலும் தத்துவம், வரலாறு. தர்க்கம் என்னும் துறைகளைப் படித்தவர். வரலாறு, தத்துவம் இரண்டையும் மாணவர்களுக்கு நடத்தியவர். கல்வியாளர் என்ற எல்லையைத் தாண்டிய தேடல் உடையவர் பெ.சு. அத்வைதம் பற்றி எழுதினாலும் சைவ சித்தாந்தத்தில் ஈடுபாடுடையவர் விவேகானந்தருடன் பெசு விவாதித்தபோது சைவ சித்தாந்தத்தையே வலியுறுத்தினார். ஒரு வகையில் மேலை நாட்டு தத்துவம் சைவத்திற்கு ஒருங்கிணைந்து செல்வது என்ற குரலை ஒலித்தவர்களில் ஒருவர்.

திருநெல்வேலியில் பள்ளியில் பணியாற்றியபோது சோடக் நல்லூர் சுந்தர சுவாமிகளுடன் ஏற்பட்ட தொடர்பால் சித்தாந்த பாடம் கேட்டிருக்கிறார்.!

சோடக நல்லூர் சுவாமிகள் பெ.ச.வைவிட 5 வயது மூத்தவர் (1852-1899), பெ.ச. திருநெல்வேலியில் இருந்தபோது, சுவாமிகளிடம் தீட்சை பெற்றிருக்கிறார். சுவாமிகள் எழுதியவை குரு சூதசம்ஹிதை ஸ்ரீஅத்வைத போத தீபிகா, பிரம்ம சூத்திர பாஷ்யம், உபநிடத உசை, அவாறு பூதி ரசாயனம், சுவானு பவரச மஞ்சரி, நிஜானந்த விலாசம் ஆகியன. உபநிடதம் கற்க சாதி தடையில்லை என்றவர். தொடர்ந்து பயணம் செய்தவர். அற்புதங்கள் செய்தவர், மனோன்மணிய நாடகத்தில் வரும் சுந்தர முனிவர் இவரே

பெ.ச. ஐரோப்பிய, இந்திய தத்துவம் பற்றி விரிவாக எழுதத் திட்டமிட்டிருந்தார். ஆனால் அற்ப ஆயுளில் மறைந்து விட்டார் என்றாலும் மனோன்மணியம் நாடகத்திலும் நூற்றொகை விளக்கத்திலும் தன் கொள்கைகளைப் பூடகமாகக் கூறியிருக்கிறார்.

மனோன்மணியம் நாடக முகவுரையில் "இந்த நாடகம் இல்லறம் துறவறம், பக்தி, ஞானம், வீடுபேறு என்னும் வாழ்க்கைத் தத்துவங்களை உருவகமாகக் கொண்டது" என்கிறார்.

தமிழ் உணர்வு

கொடும் மலையாளக் குடியிருப்பில் பிறந்து வாழ்ந்த பெசுவின் தமிழ்மொழி மீதான உறவு மனோன்மணியத்தில் வெளிப்படையாகவே காட்டப்பட்டுள்ளது. தனிப்பட்ட முறையில் திருவிதாங்கூர் அரசர்களிடம் மரியாதையும் நல் உறவும் கொண்டிருந்தவர் பெசு: அதனால் பலனும் அடைந்தவர். ஆனால் தமிழை என்றுமே விட்டுக் கொடுக்காதவர். தமிழின் மக்களாகவே தெலுங்கு மலையாளம் கன்னடத்தைக் கொள்ளுகிறார்.

பெ.ச.வின் தமிழ் உணர்வு மனோன்மணியம் நாடகத்தில் வெளிப்படையாகவே வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. நாடகத்தின் தொடக்கத்தில் வரும் தமிழ்த் தெய்வ வணக்கம் 19ஆம் நூற்றாண்டு நாடகங்களில் காணப்படாத பகுதி. 18, 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சமஸ்கிருத மொழியில் வெறி கொண்டிருந்த காலகட்டம் அப்போது "ஆரியம் போல் உலக வழக்கு அழிந்து ஒழிந்து சிதையா உன் சீரிளமை" என்கிறார்.

மொழிவாரி மாநில எண்ணம் உருவாகும் முன்பே நாஞ்சில்நாடு தமிழர்க்குரியது என்று குரல் கொடுத்தவர் பெ.சு. கேரளத்திலிருந்து தென் திருவிதாங்கூர் பகுதி (இன்றைய கன்னியாகுமரி மாவட்டம்) பிரிய வேண்டும் என்ற போராட்டத்தை திருவிதாங்கூர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் நடத்தியபோது தங்களின் பிரச்சாரக் கூட்டத்தில் மனோன்மணிய நாடக வரிகளை கவிமணி, ஜீவா, ம.பொ.சி. போன்றோர் ஆவேசமாகக் கூறினார்கள் (கன்னியாகுமரி வார இதழ் நாகர்கோவில் 7.03.1954).

வினாக்கள்

1. மனோன்மணியம் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து கட்டுரையைத் தொகுத்துரைக்க.
2. சுந்தரனாரின் கல்விப் பயியினைக் கூறுக.
3. சுந்தரனார் குறித்து அறிஞர்களின் கருத்துக்களை கூறுக.
4. மனோன்மணியம் நாடகத்தை விளக்குக.
5. தழுவல் நாடகம் குறித்து எழுதுக.
6. முதல் கல்வெட்டும் திருவிதாங்கூர் வரலாற்றையும் எடுத்துரைக்க.
7. சுந்தரனார் எழுதிய “சம்பந்தரின் காலம்” குறித்து அ.கா.பெருமாள் கூறும் கருத்துக்களைத் தொகுத்துரைக்க.
8. சுந்தரனார் ‘உரைநடையாளர்’ என்பதை கட்டுரை வழி மெய்ப்பிக்க

அலகு - 5

இலக்கிய வரலாறு

1. பன்னிரு திருமுறைகள்

சைவத் திருமுறைகள் பன்னிரண்டு முதல் ஏழு திருமுறைகள் தேவாரம் எனப்படும் . இவற்றை அருளியவர்கள் சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய மூவரும் ஆவர். மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும் எட்டாம் திருமுறை ஆகும். ஒன்பதாம் திருமுறை திருமாளிகைத்தேவர் சேந்தனார் முதலான ஒன்பது அருளாளர்கள் பாடிய நூல்களின் தொகுப்பாக விளங்குவது 10 -ம் திருமுறை திருமுலரின் திருமந்திரம் ஆகும். 11-ம் திருமுறை 12 அருளாளர் பாடிய நாற்பது நூல்களின் தொகுப்பாக உள்ளது. சேக்கிழார் அருளிய பெரியபுராணம் 12-ம் திருமுறையாகும்.

பன்னிரு திருமுறைகளின் தொகுப்பு

1,2,3 ஆம் திருமுறைகள்

திருஞான சம்பந்தரால் பாடப்பட்ட பாடல்கள் 1,2,3ஆம் திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டன. திருஞான சம்பந்தரால் பாடப்பட்ட பாடல்கள் திருக்கடைக்காப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

4,5,6 ஆம் திருமுறைகள்

திருநாவுக்கரசரால் பாடப்பட்ட பாடல்கள் 4,5,6 ஆம் திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப்பட்டன. இவரின் பாடல்கள் தொண்டின் மூலம் இறைவனை அடையலாம் என்பதை விளக்குகின்றன.

7ஆம் திருமுறை

சுந்தரர் பாடிய பாடல்கள் 7ஆம் திருமுறையாகத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. சுந்தரரால் பாடப்பட்ட பாடல்கள் திருப்பாட்டு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

8 ஆம் திருமுறை

மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருவாசகமும், திருக்கோவையாரும் எட்டாம் திருமுறையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

9 ஆம் திருமுறை

திருமாளிகைத்தேவர், கருவூர்த்தேவர், பூந்துருத்தி நம்பி, கண்டராதித்தர், வேணாட்டடிகள், திருவாலியமுதனார், புருசோத்தம நம்பி, சேதிராயர், சேந்தனார் ஆகிய ஒன்பது நபர்களால் பாடப்பட்ட பாடல்கள் ஒன்பதாம் திருமுறையாகத் தொகுக்கப்பட்டது. இத்திருமுறையில் உள்ள நூல்கள் திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு ஆகியவை ஆகும்.

10 ஆம் திருமுறை

திருமூலர் அருளிய திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் பக்தியோடு யோகாசன முறைகளையும் எடுத்துக் கூறுகிறது.

இந்நூலுக்குத் திருமந்திர மாலை, தமிழ் மூவாயிரம் என்னும் வேறு பெயர்களும் உண்டு. திருமந்திரம் 9 தந்திரங்களும் 232 அதிகாரங்களும் கொண்டுள்ளது. இந்நூலை இயற்றிய திருமூலர் திருவாவடுதுறை அரச மரத்தடியில் யோகம் இருந்தார். ஆண்டுக்கு ஒருமுறை விழித்தெழுந்து ஒரு பாடல் வீதம் 3000 பாடல்கள் பாடியதாகக் கூறப்படுகிறது. “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்ற புகழ் பெற்ற தொடர் இந்நூலில் இருந்தே பெறப்பட்டது.

11 ஆம் திருமுறை

திருஆலவாயுடையார், காரைக்கால் அம்மையார், ஐயடிகள்காடவர்கோன், சேரமான்பெருமான், நக்கீரர், கல்லாடர், கபிலர், பரணர், இளம்பெருமாள் அடிகள், அதிராவடிகள், பட்டினத்தடிகள், நம்பியாண்டார் நம்பி ஆகிய பதினோரு நபர்களால் பாடிய பாடல்கள் 11-ஆம் திருமுறையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. 11-ஆம் திருமுறையில் உள்ள நூல்கள் பிரபந்தங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

12 ஆம் திருமுறை

63 நாயன்மார்களின் வரலாற்றைப் பற்றி சேக்கிழார் இயற்றிய திருத்தொண்டர் புராணம் 12-ஆம் திருமுறையாக தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. சேக்கிழாரின் இயற்பெயர் அருண்மொழித்தேவர். உத்தமச் சோழப் பல்லவன் என்ற பட்டம் பெற்றவர். அநபாயச் சோழன் சிந்தாமணி நூலின் மேல் விருப்பம் கொண்டிருந்ததைக் கண்டு அம்மன்னனைச் சைவத்தின் மீது திருப்ப சேக்கிழார் திருத்தொண்டர் புராணம் பாடினார் என்பர். திருத்தொண்டர் புராணமே நாளடைவில் பெரியபுராணம் என வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

சுந்தரர் பாடிய திருத்தொண்டர் தொகையை முதல் நூலாகவும், நம்பியாண்டார் நம்பி பாடிய திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியை வழிநூலாகவும் கொண்டு சேக்கிழார் பெரியபுராணம்பாடியுள்ளார். இந்நூல் 3 சருக்கங்களையும் 4286 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது.

பன்னிரு திருமுறைகளின்

சிறப்புப் பெயர்கள்

முதல் திருமுறையின் முதல் பாடல் 'தோடுடைய செவியன்' எனத் தொடங்குகிறது. இப்பாடலின் முதல் எழுத்தான தோ என்பது த் + ஓ எனப் பிரிக்கப்படுகிறது. இதில் 'ஓ' என்பது பிரவண மந்திரமான முதல் எழுத்தைக் குறிக்கிறது. பன்னிரெண்டாவது திருமுறையான திருத்தொண்டர் புராணத்தின் முதல் பாடல் 'உலகெல்லாம்' என்று தொடங்குகிறது. இதில் கடைசி எழுத்து 'ம்' என்பது பிரவண மந்திரமான கடைசி எழுத்தைக் குறிக்கிறது. எனவே, இப்பாடல்கள் வேதங்களின் விளக்கங்கள் எனப் போற்றப்படுகின்றன.

பன்னிரு திருமுறைகளில் முதல் ஒன்பது திருமுறைகள் இறைவனை வாழ்த்திக் கூறுவதால் தோத்திரங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. 10ஆம் திருமுறை வாழ்க்கைக்கான வழிகாட்டியாக உள்ளதால் சாத்திரம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. 11ஆம் திருமுறை பாடல்கள் பிரபந்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. 12ஆம்

திருமுறை பாடல்கள் 63 நாயன்மார்களின் வாழ்க்கையை விளக்குவதால் இது வரலாறு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

2. நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தம்

பன்னிரு ஆழ்வார்கள்

வைணவ சமயத்தின் தெய்வமாகக் கருதப்படுபவர் திருமால். அவர் மீது பக்தி கொண்டு தமிழ்ப் பாடல்களை இயற்றியவர்களை ஆழ்வார்கள் என்று கூறுவர். திருமாலின் குணங்களில் ஆழ்ந்து ஈடுபடுபவர்களை ஆழ்வார்கள் என்ற சொல்லால் குறித்தனர். நாதமுனிகள் என்பவர் இவர்கள் இயற்றிய 4000 பாடல்களை நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் என்ற பெயரில் பெரும் நூலாகத் தொகுத்துள்ளார். திவ்விய என்ற சொல் திருமாலையும், பிரபந்தம் என்ற சொல் பாடலையும் குறிக்கின்றது. இந்நூல் ஆன்ற தமிழ் மறை, ஐந்தாவது வேதம், திராவிட வேதம், திராவிடப் பிரபந்தம் என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகின்றது. இந்நூல்,

முதலாயிரம் - 947 பாடல்கள்

பெரிய திருமொழி - 1134 பாடல்கள்

திருவாய்மொழி - 1102 பாடல்கள்

இயற்பா - 817 பாடல்கள்

என நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்பாடல்கள் அனைத்தும் திருமாலையும், அவரது பல்வேறு அவதாரங்களையும் குறித்துப் பாடுகின்றன. பெரும்பாலான பாடல்கள் திருமாலின் 108 திவ்ய தேசங்களில் பாடப்பட்டுள்ளன. இனி இவற்றைப் பாடிய பன்னிரு ஆழ்வார்கள் குறித்துக் காண்போம்.

பன்னிரு ஆழ்வார்கள்

முதலாழ்வார் மூவர்

பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் மூவரும் முதலாழ்வார்கள் எனப்படுகின்றனர். மூவரும் ஐப்பசி மாத்தில் அடுத்தடுத்த நாளில்

தோன்றியவர்கள். மூவரும் தாமரை, குருக்கத்தி, செவ்வல்லி என்னும் மலர்களில் அவதரித்துள்ளனர். திருமாலின் பாஞ்சசன்னியம், கதாயுதம், நந்தகம் என்ற ஆயுதங்களின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகின்றனர். பிற ஆழ்வார்களோடு காலத்தால் முற்பட்டவர்களாக இருக்கின்றனர். மூவரும் ஒரே இடத்தில் ஒரே நேரத்தில் திருமாலால் ஆட்கொள்ளப்பட்டனர். இத்தகைய காரணங்களால் இவர்கள் முதலாழ்வார்கள் என்று போற்றப்படுகின்றனர்.

முதலாழ்வார் மூவரும் ஆட்கொள்ளப்பட்ட நிலை

திருக்கோவிலூர் என்னும் ஊரில் ஒரு வீட்டின் திண்ணையில் பொய்கையாழ்வார் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது பூத்தாழ்வார் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். “இங்கே ஒருவர் படுக்கலாம். இருவர் இருக்கலாம்” என்று கூறி பூத்தாழ்வார் அமரப் பொய்கையாழ்வார் இடம் தந்தார். அப்போது பேயாழ்வாரும் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அப்போது முதல் இருவரும் “இங்கு ஒருவர் படுக்கலாம். இருவர் இருக்கலாம். மூவர் நிற்கலாம்” என்று கூறிப் பேயாழ்வாருக்கு இடம் தந்தனர். இருள்மயமாக இருந்த அப்பொழுதில் இம்மூவருக்கும் இடையில் இன்னொருவர் சேர்ந்து நெருக்குவதுபோல மூவரும் உணர்ந்தனர். அது திருமால் தான் என உணர்ந்து மூவரும் இறைவனைப் பாடினர். இறையனுபவத்தில் இம்மூவரும் பாடிய நூறு நூறு பாடல்களே முதல் மூன்று திருவந்தாதிகளாக அமைந்துள்ளன.

1. பொய்கையாழ்வார்

இவர் முதலாழ்வார் மூவருள் முதலாமவர். காஞ்சிபுரத்தில் திருவெ.கா என்னும் இடத்தில் உள்ள பொய்கையில் தாமரை மலரில் தோன்றியதால் பொய்கையாழ்வார் எனப்படுகிறார். திருமாலின் பாஞ்சசன்னியம் என்ற சங்கின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகிறார். இவர் பாடிய 100 பாடல்கள் முதல் திருவந்தாதியாக அமைந்துள்ளன. காலம் கி.பி. 6 அல்லது 8 ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும்.

2. பூதத்தாழ்வார்

இவர் முதலாழ்வார் மூவருள் இரண்டாமவர். இவர் மாமல்லபுரத்தில் குருக்கத்தி மலரில் தோன்றினார் என்பர். திருமாலின் கௌமோதகி என்ற கதாயுத்தின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகிறார். தம் பாடல்களில் பூதம் என்ற சொல்லைப் பல இடங்களில் அமையப் பாடியுள்ளமையால் பூதத்தாழ்வார் எனப்படுகிறார். காலம் கி.பி.6 அல்லது 8ஆம் நூற்றாண்டு. இவர் பாடிய 100 பாடல்கள் இரண்டாம் திருவந்தாதியாக அமைந்துள்ளன.

3. பேயாழ்வார்

முதலாழ்வார் மூவருள் மூன்றாமவர். இவர் மயிலாப்பூரில் செவ்வல்லி மலரில் பிறந்தார். திருமாலின் நந்தகம் என்ற வாளின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகின்றார். திருமாலின் மீது கொண்ட பக்தியால் நெஞ்சம் சோர்ந்து அழுது சிரித்து ஆடிப் பாடிப் பேய் பிடித்தாற்போல இறைவனைத் தொழுது மகிழ்ந்ததால் பேயாழ்வார் என்ற பெயர் பெற்றார். காலம் கி.பி. 6 அல்லது 8ஆம் நூற்றாண்டு. இவர் பாடிய 100 பாடல்கள் மூன்றாம் திருவந்தாதியாக அமைந்துள்ளன.

4. திருமழிசையாழ்வார்

இவர் திருமழிசை என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். பக்திசாரர் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். திருமாலின் திருச்சக்கரத்தின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகின்றார். திருமாலைத் தன் நண்பனாகப் பாவித்துப் பல பாசுரங்களை இயற்றியுள்ளார். இவருடைய காலம் கி.பி.7ஆம் நூற்றாண்டு.

கோயில் பணி செய்து கொண்டிருந்த மூதாட்டி ஒருவர் முதுமையால் பணி புரிய முடியாமல் தள்ளாடியதைக் கண்டார். திருமாலிடம் மனமுருகி வேண்ட அம்மூதாட்டி இளமை பெற்றார். இந்தச் செய்தியை அறிந்த அந்நாட்டு மன்னன் அவரின் சீடனான கணிகண்ணனிடம் “ஆழ்வாரை அரண்மனைக்கு அழைத்து வந்து தன்னையும் இளமையாக்குமாறு” கூறினான். கணிகண்ணன் மறுத்தார். உடனே தன்னைப் புகழ்ந்து பாட வேண்டும் என்று மன்னன் ஆணையிட்டான். “நாராயணனைப் பாடும் வாயால்

நரனை (மனதினை) பாடேன்” என்றார் கணிகண்ணன். கோபமுற்ற மன்னன் “உடனே நீ ஊரை விட்டு வெளியேற வேண்டும்” என உத்தரவிட்டான். இதனை அறிந்த திருமழிசையாழ்வார் கோயிலில் திருமாலிடம் சென்று,

கணிகண்ணன் போகின்றான் காமரும் பூங்கச்சி

மணிவண்ணா நீ கிடக்க வேண்டா – துணிவுடைய

செந்நாப் புலவன்யான் செல்கின்றேன் நீயும் உன்றன்

பைந்நாகப் பாய்சுருட்டிக் கொள்

எனக் கூறினார். இறைவனும் ஆழ்வார் சொன்னவண்ணம் திருமழிசையாழ்வாரோடும் கணிகண்ணனோடும் புறப்படத் தயாராகி கோயிலில் இருந்து மறைந்து விட்டார். உண்மை உணர்ந்த மன்னன் அச்சம் கொண்டு, திருமழிசையாழ்வாரிடமும், கணிகண்ணனிடமும் காலில் விழுந்து மன்னிப்பு கேட்டான். உடனே, திருமழிசையாழ்வார் திருமாலிடம் “செந்நாப் புலவன் போக்கொழிந்தேன் நீயும் உன்றன் பைந்நாகப் பாய் விரித்துக் கொள் ” என்று பாட, இறைவன் சிலை, முன்பு போல் தோன்றியது. ஆழ்வார் சொன்ன வண்ணம் செய்த காரணத்தால் காஞ்சிப் பெருமானுக்குச் சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள் என்ற பெயர் நிலைத்து விட்டது. இவர் இயற்றிய நூல்கள் திருச்சந்த விருத்தம், நான்முகன் திருவந்தாதி ஆகியனவாகும்.

5. நம்மாழ்வார்

இவர் பாண்டிய நாட்டிலுள்ள ஆழ்வார் திருநகரியைச் சேர்ந்தவர். இவருடைய தந்தை மாறன் காரி. தாய் உடைய நங்கை. நம்மாழ்வார் குழந்தையாக இருந்தபோது இவரது பெற்றோர் இவரைப் பெருமாள் கோயிலில் இறக்கி விட்டனர். நம்மாழ்வார் தவழ்ந்து சென்று புளியமரத்தடியில் பத்மாசனம் இட்டு யோகத்தில் அமர்ந்தார். அந்தப் புளிய மரத்தை ஆதிசேடனின் அவதாரம் என்றும் கூறுவர். பிறந்தது முதல் பேசாதிருந்து புளியமரத்தடியில் தவமியற்றி திருமாலின் திருவருளால் பேசியவர். குழந்தை முதலே யோகத்தில் இருந்த இவர் அசைவு தரும் காற்றாகிய சடம் என்னும்

வாயுவைச் சினந்து அடக்கியதால் சடகோபர் எனப்பட்டார். திருமால் இவரை நம்சடகோபன் என அழைத்தமையால் நம்மாழ்வார் என அழைக்கப்படுகின்றார். காரிமாறன், பராங்குசன், தமிழ் மாறன், வகுளாபரணன் என்பன இவருடைய வேறு பெயர்களாகும். திருஆசிரியம், திருவாய்மொழி, திருவிருத்தம், பெரிய திருவந்தாதி ஆகிய நான்கு நூல்களைப் பாடியுள்ளார். இவரை வேதம் செய்த தமிழ்மாறன் என்றும், வைணவத்து மாணிக்கசுவாசகர் என்றும் புகழ்வர். இவர் காலம் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு.

6. மதுரகவியாழ்வார்

இவர் பாண்டிய நாட்டுத் திருக்கோளூரில் பிறந்தவர். செவிக்கினிய சிந்தனைக்கினிய பல பாடல்களைப் பாடிய காரணத்தால் இவர் மதுரகவியாழ்வார் எனப் பெயர் பெற்றார். இவர் நம்மாழ்வாரின் சீடர். திருமால் அடியவர்களுள் ஒருவராகக் கருதப்பட்டாலும், நம்மாழ்வாரையே தெய்வமாக நினைத்துப் பல பாசுரங்களைப் பாடியுள்ளார். இவரது பாடல்கள் “கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பு” என்று அறியப்படுகின்றன. 11 பாசுரங்களைக் கொண்ட இந்நூல் கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பு என்று தொடங்குவதால் அப்பெயராலேயே அழைக்கப்படுகிறது. இவருடைய காலம் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு.

7. குலசேகராழ்வார்

இவர் சேர நாட்டில் உள்ள திருவஞ்சைக்களம் என்ற பகுதியைச் சேர்ந்தவர். திருடவரதன் என்னும் மன்னனின் மகன். திருமால் மீது கொண்ட பக்தியால் அரச பதவியைத் துறந்தவர். திருமாலின் கௌத்துப மணியின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகின்றார். கடல் நாயகன், கோழிக்கோன் என்பது இவருடைய வேறு பெயர்கள். திருவேங்கட மலையில் பறவையாக, மீனாக, ஆறாக, படியாக, கொடிமரமாகப் பிறக்கும் வரம் கிடைக்க வேண்டும் என வேண்டியவர். தமிழில் பெருமாள் திருமொழி, வடமொழியில் முகுந்த மாலை என்று நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவருடைய காலம் கி.பி.9ஆம் நூற்றாண்டு என்பர்.

8. பெரியாழ்வார்

இவர் திருவில்லிப்புத்தூரைச் சேர்ந்தவர். இவரை விஷ்ணுசித்தன் என்றும், பட்டர்பிரான் என்றும் கூறுவர். திருவில்லிப்புத்தூரில் ஒரு நந்தவனம் அமைத்துப் பூமாலை கட்டி இறைவனுக்கு அணிவித்து வழிபாடு செய்து வந்தார். கண்ணனுடைய குழந்தைப் பருவத்தைப் பிள்ளைத்தமிழ் நூலாகப் பாடியுள்ளார். ஆண்டாளைத் தம் மகளாகக் கருதி வளர்த்தார். திருமொழி, திருப்பல்லாண்டு என்ற இரு நூல்களை இயற்றியுள்ளார். திருப்பல்லாண்டு பாடியதால் பெரியாழ்வார் எனப் போற்றப்படுகின்றார். இவருடைய காலம் கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு.

9. ஆண்டாள்

பெரியாழ்வார் வளர்த்த பெண்பிள்ளை இவர். இவர் அணிந்த மலர்மாலையை இறைவன் மனமுவந்து ஏற்றதால் இவரைச் சூடிக்கொடுத்த சுடர்க்கொடி என்று அழைப்பர். “மானிடவர்க்கு என்று பேச்சுப்படில் வாழ்கில்லேன்” என்று உறுதியான மனம் கொண்டு திருமாலையே காதலானாக எண்ணியவர். இறைவனையே ஆண்டதால் ஆண்டாள் எனப்படுகின்றார். நாச்சியார் திருமொழி, திருப்பாவை என்ற இரு நூல்களைக் காதல் சுவை ததும்பப் பாடியுள்ளார். இவருடைய காலம் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு.

இவர் உறையூரில் பிறந்தவர். இசை வழிபாடு செய்யும் பாணர் குலத்தில் பிறந்து வளர்ந்து, யாழ் ஏந்திப் பெருமாளைப் பாடி வந்ததால் திருப்பாணாழ்வார் எனப் பெயர் பெற்றார். திருமாலின் மார்பில் இருக்கும் மருவின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகின்றார். தீண்டத்தகாத குலத்தில் பிறந்தவர் என்று கருதப்பட்டதால் காவிரியைக் கடந்து திருமாலைக் கண் குளிரக் காண முடியவில்லையே என்று வருந்தி, காவிரியின் கரையில் நின்றபடியே திருவரங்கம் இருக்கும் திசை நோக்கித் தவமிருந்தார். திருப்பாணாழ்வார் காவிரிக் கரையில் நிற்பதையே தீட்டுப்பட்டதாகக் கருதி அந்தணர் குழுவினர் கல்லால் எறிந்து அவரைக் காயப்படுத்தினர். அந்தணர்களின் செயலைக் கண்டிக்க விரும்பிய திருமால் திருப்பாணாழ்வார் பட்ட காயத்தின் குருதியைத் தன் நெற்றியில் காட்டினார். தினசரி திருமஞ்சனம் செய்யும்

உலோகசாரங்க முனிவரின் கனவில் தோன்றி, கரையில் தவமிருக்கும் திருப்பாணாழ்வாரைத் தோளில் சுமந்து வரச்செய்து அவருக்குக் காட்சியளித்தார். தான் கண்ட காட்சியில் உள்ளம் நெகிழ்ந்து அரங்கனின் திருவடி தொடங்கி திருமுடி வரை வர்ணிக்கும் அமலனாதிப்பிரான் என்னும் பத்துப் பாசுரங்களைப் பாடினார்.

11. தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்

விப்பிர நாராணன் என்பது இவருடைய இயற்பெயர். திருவரங்க நாதனுக்குத் தினந்தோறும் மாலை அணிவிக்க ஆலயத்தில் தோட்டம் அமைத்து மலர்ச் செடிகளை வளர்த்து வந்தார். அங்கு தேவதேவி என்ற பரத்தைப் பெண்ணுடன் காதல் வயப்பட்டுச் சிறை செல்லும் நிலைக்கு ஆளானார். பின்னர் இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டார். தன் தவறுக்கு வருந்தி திருமாலிடம் மன்னிப்பு கேட்டார். தொண்டரகளுக்கெல்லாம் நான் அடியவன் என்ற பொருளில் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் என அழைக்கப்படுகின்றார். திருமாலை, திருப்பள்ளியெழுச்சி என்ற நூல்களைப் பாடியுள்ளார். திருமாலின் வனமாலையின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகின்றார்.

12. திருமங்கையாழ்வார்

சோழ நாட்டில் திருக்குறையலூரில் கள்ளர் மரபில் நீலன் என்பவரின் மகனாகத் தோன்றியவர். மாவீரனாகத் திகழ்ந்த இவர் திருவாலி நாட்டின் மன்னனாகவும், சோழனுக்குப் படைத்தலைவனாகவும் பணியாற்றினார். இவருடைய இயற்பெயர் கலியன். வைணவ குலத்தைச் சேர்ந்த குமுதவல்லி என்னும் பெண்ணை மணந்தார். மனைவியின் விருப்பப்படி நாள்தோறும் 1008 அடியவர்களுக்கு அமுது படைத்து வந்தார். இதனால் சோழப் பேரரசனுக்குத் திறை செலுத்த முடியாமல் வருந்தினார். அடியவர்க்கு அமுது படைக்க வழியின்றி வழிப்பறியில் ஈடுபட்டார். ஒருநாள் வழிப்பறியின்போது திருமால் தன் தேவியுடன் மணமக்கள் கோலத்தில் வந்து இவரை ஆட்கொண்டார். இவர் இறைவனின் சாரங்கம் என்னும் வில்லின் அவதாரமாகக் கருதப்படுகின்றார். நீலன், ஆலி நாடன், பரகாலன், கலியன் என்பன இவருடைய வேறு பெயர்கள். பெரிய திருமடல், திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம்,

திருவெழுக்கூற்றிருக்கை, பெரிய திருமொழி, சிறிய திருமொழி ஆகியன இவர் இயற்றிய நூல்கள் ஆகும்.

3. சமண இலக்கியங்கள்

சமணர்கள் காப்பிய வளர்ச்சிக்குப் பெரும்பங்காற்றினர். பெருங்காப்பியங்களுள் சிலப்பதிகாரம், சீவக சிந்தாமணி, வளையாபதி ஆகிய மூன்றும் சிறு காப்பியங்களான உதயணகுமார காவியம், நாககுமார காவியம், யசோதா காவியம், சூளமணி, நீலகேசி ஐந்தாம் சமணர்களின் கொடைகள் ஆகும். இவை தவிரப் பெருங்கதை ஸ்ரீபுராணம், மல்லிநாதர் புராணம், சாந்தி புராணம், மாபுராணம், மேருமந்திர புராணம் சிற்றிலக்கியங்கள், நீதிக்கதைகள், உரைநடை நூல்கள், நீதி நூல்கள், இலக்கண நூல்கள், நிகண்டு நூல்கள் ஆகியவற்றையும் சமணர்கள் படைத்துள்ளனர்.

சிலப்பதிகாரம்

தமிழ்க் காப்பியங்களுள் முதன்மையான, நெஞ்சை அள்ளும் சிலம்பு எனப் பெயர் பெற்ற சிலப்பதிகாரம். கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் இளங்கோவடிகளால் இயற்றப்பெற்றது. புகார், மதுரை, வஞ்சி, என்னும் மூன்று காண்டங்களில் 5016 அடிகளால் இயன்றது. 30 காதைகளை உடையது. புகார்க்காண்டம் 10 காதைகளையும் மதுரைக் காண்டம், 13 காதைகளையும் வஞ்சிக் காண்டம் 7 காதைகளையும் உடையன. அரசியல் பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும். உரைசால் பத்தினியை உயர்ந்தோர் ஏத்துவர். ஊழ்வினை உருத்து வந்து ஊட்டும் என்னும் முப்பெரும் கருத்துகளின் சாரமாய் இக்காப்பியம் அமைந்திருக்கிறது. சோழ, பாண்டிய, சேர நாடுகளைக் களமாகக் கொண்டு கதைக்களம் அமைகிறது. மூன்றாம் கண்டமாகிய வஞ்சிக்காண்டம் சமண சமய உண்மைகளை எடுத்துக் கூறுகிறது.

வளையாபதி

தமிழில் ஐம்பெருங் காப்பியங்கள் என அழைக்கப்படும் ஐந்து நூல்களுள் ஒன்றாக விளங்குவது வளையாபதி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் கருதப்படும் இது சமண சமயம் சார்ந்த ஒரு நூல். இதனை எழுதியவர் யாரென்பதும்

அறியப்படவில்லை. இந்நூல் தற்காலத்தில் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. இந்நூலுக்குரிய 72 பாடல்கள் மட்டுமே கண்டெடுக்கப்பட்டுப் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. இக் காப்பியத்தின் கதைப் பொருள் பற்றி ஊகங்கள் நிலவினாலும், கிடைத்துள்ள பாடல்களைக் கொண்டு இக்காப்பியத்தின் கதை இன்னதுதான் எனக் கூறமுடியாதுள்ளது. கிடைத்துள்ள பாடல்களைக் கொண்டு, இக்காப்பியம் இலக்கியச் சுவையும் பொருட் செறிவும் கொண்ட பாடல்களால் அமைந்தது என்பதைக் கூறமுடியும். திருக்குறள், குறுந்தொகை போன்ற சங்க இலக்கியங்களிலிருந்து, கருத்துக்களை மட்டுமன்றிச் சொற்றொடர்களையும் கூட வளையாபதி ஆசிரியர் எடுத்துப் பயன்படுத்தியுள்ளமை கிடைக்கும் பாடல்களை அவதானிக்கும் போது தெரிகின்றது.

உதயண குமார காவியம்

சீவக சிந்தாமணி, கந்தபுராணம் முதலான பேரிலக்கியங்களுக்குச் சுருக்கம் பாடுகிற மரபு காணப்படுகிறது. இவ்வகையில் கொங்குவேளிரின் பெருங்கதைக் காப்பியத்திற்குச் சுருக்க நூலாகப் பாடப்பட்டதே உதயணகுமார காவியம். இது சமண சமயப் பெண்பால் துறவியரில் ஒருவரான கந்தியர் என்பவரால் பாடப்பட்டிருக்க வேண்டும் எனக் கருதுவர். 369 பாடல்களைக் கொண்டது. பெருங்கதை அமைப்பையே கொண்டு இந்நூலும் உஞ்சை காண்டம், மகத காண்டம், இலாவண காண்டம், வத்தவ காண்டம், நரவாண காண்டம் என ஐந்து காண்டங்களுடன் அமைகிறது. கூடுதலாகத் துறவுக் காண்டம் ஒன்றும் இதில் இடம் பெறுகின்றது. பெருங்கதையின் முதல் பகுதியும் இறுதிப் பகுதியும் நமக்குக் கிடைக்கவில்லை. பெருங்கதையில் கிடைக்கப் பெறாத கதைக் குறிப்புகளை ஓரளவு அறிந்து கொள்வதற்கு இந்நூல் துணை செய்கிறது. ஏனைய சிறுகாப்பியங்களுக்கு இருந்த நோக்கம், நெறி இந்நூலுக்கு இல்லை. பெருங்கதைக்குச் சுருக்க நூலாக அமைவதன்றி வேறு சிறப்புகள் இந்நூலுக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. காப்பிய வருணனைக் கூறுகள் அவ்வளவு சிறப்பாக இல்லை. கதையை மட்டும் தெளிவாகக் கூறிச் செல்கிறது.

நாககுமார காவியம்

ஐஞ்சிறு காப்பியங்களிலே ஒன்று. முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. ஆங்காங்கே கிடைத்த குறிப்புகளை வைத்துக் கொண்டு கதையின் தன்மையை ஓரளவு ஊகிக்கலாம். பெருங்கதையின் இழந்த பகுதிகளுக்கு உதயண சரிதம் உதவியது போல இதற்கும் சில நூல்களின் மேற்கோள்களும் குறிப்புகளும் உதவியுள்ளன. நாககுமார காவியத்தின் ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. ஆயினும் கதைப் போக்கிலிருந்து, இது ஒரு சமண முனிவரால் இயற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பதை முடிவு செய்யலாம். ஐந்து சருக்கங்களை உடையது. 170 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது. சருக்கங்கள் ஒன்று, இரண்டு என எண்ணுப்பெயரால் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்குத் தனிப்பெயர் இல்லை. விருத்தப்பாவினால் ஆனது. இதற்கு நாகபஞ்சமி கதை என்ற ஒரு பெயரும் உண்டு. நாககுமார காவியத்தின் மூலநூல் வடமொழி என்று கூறுகிறார்கள். வடமொழி காவியத்தின் ஒவ்வொரு சருக்கத் தலைப்பிலும் அதன் ஆசிரியர் மல்லிசேனர் இப்பெயரைக் குறிப்பிடுகிறார்.

நீலகேசி

இக்காப்பியமானது கி.பி 10 ஆம் நூற்றாண்டினைச் சார்ந்தது. நீலகேசி என்பது 'கேசி' என்று முடியும் பெண்பால் பெயர்களுள் ஒன்று. கேசி அழகிய கூந்தலை உடையவள், நீலகேசி அழகிய கருங்கூந்தலை உடையவள் என்பது பொருள். 10 சருக்கங்களில் 894 பாடல்களைக் கொண்டது. இவை விருத்தப்பாக்களில் அமைந்தவை. இந்நூல் பல சமயத் தத்துவங்களின் உண்மைத் தன்மையை விவாதிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இது குண்டலகேசி எனும் பௌத்தக் காவியத்துக்கு எதிரான சமணக் காப்பியமாகும்.

யசோதர காவியம்

தமிழில் எழுந்த ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் ஒன்றான யசோதர காவியம், ஒரு சமண சமயம் சார்ந்த நூலாகும். 13 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இந்நூலானது 5 சருக்கங்களில் 320 விருத்தப்பாக்களாலானது. இதன் ஆசிரியர் "வென்நாவலுடையர்

வேல்” ஆவார். மறுபிறவிகள், சிற்றின்பத்தின் சிறுமை, பேரின்பத்தின் பெருமை, ஒழுக்கத்தின் உயர்வு போன்ற கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துகின்றது. யசோதர காவியம் காஞ்சிபுரம் பாகுபலி நயினார் என்பவரால் முதன்முதலாக அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்தது.

சூளாமணி

இதன் ஆசிரியர் தோலாமொழித் தேவர் ஆவார். கி.பி.10 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டது. சூளாமணி காப்பியம் 12 சருக்கங்களில், 2131 விருத்தப்பாக்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இது சிறுகாப்பிய நூலாக இருந்தாலும் பெருங்காப்பியப் பண்புகளை மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளது. சூளாமணி என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் முடியின் மணி என்றும், நாயக மணி என்றும் பொருள் ஆகின்றது. காப்பியக் கதை பயாபதி மன்னன் ஆட்சியோடு தொடங்கி, அவன் முக்தி மகளை மணந்து, உயர்ந்து, உலகின் முடிக்கோர் சூளாமணியானான் என்று முடிகிறது.

பெருங்கதை

கொங்கு நாட்டு விசய மங்கலத்தில் பிறந்த கொங்கு வேளிர் எழுதிய நூல், பெருங்கதை ஆகும். இது வடமொழி நூலைத் தழுவினது. குணாட்டியர் என்பவர் எழுதிய வடமொழி நூல் பிருகத் கதை. அந்த நூல் தமிழில் பெருங்கதை யாக உருவாயிற்று. கொங்கு வேளிர் சமணர். எனவே இந்த நூலில் சமண சமயக் கருத்துகளைக் காணலாம்.

மேருமந்தர புராணம்

மேருமந்தர புராணம் என்னும் நூல் 14-ஆம் நூற்றாண்டில் வாமன முனிவர் என்பவரால் தமிழில் எழுதப்பட்டது. 13 சருக்கங்கள், 1405 பாடல்கள் கொண்டது. மேரு, மந்தரர் என்னும் இரு அரச குமாரர்கள் முற்பிறவியில் பெற்ற முத்தி பற்றிய கதைகளைக் கூறுவது. சமணர் செய்த புராணங்களில் ஒன்று மேருமந்தர புராணம் என்பது. புராணம் என்றால் பழமை என்பது பொருள். மேரு, மந்தரன் எனும் இருவரது வரலாற்றை கூறும் நூல் மேருமந்தர புராணம் ஆகும். இதன் ஆசிரியர் வாமன முனிவர்.

எத்தனை பிறவிகள் எடுத்தாலும் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் வினைப்பயனை அனுபவித்தே தீரவேண்டும் என்பதை நல்ல தமிழில் இந்நூல் அறிவுறுத்தக் காணலாம்.

4. பௌத்த இலக்கியங்கள்

முன்னொரு காலத்தில் தமிழ்நாட்டிலே பௌத்தமதம் செல்வாக்குற்றுச் சிறந்திருந்ததென்பதை அறிந்தோம். அந்த மதக் கொள்கைகளை நன்கறிந்த பௌத்த ஆசிரியர் பற்பலர் ஆங்காங்கே தமிழ்நாட்டில் இருந்ததையும் கண்டோம். அந்தப் பௌத்த ஆசிரியர் பாலிமொழியில் பல நூல்களை இயற்றி வைத்தனர் என்பதையும் அறிந்தோம். ஈண்டு, பௌத்த ஆசிரியர் தமிழ்மொழியில் என்னென்ன நூல் இயற்றியுள்ளார் என்பதை ஆராய்வோம்.

இப்போது தமிழில் உள்ள பௌத்த நூல்கள் மிகச் சில. இலக்கியத்தில் ஒன்றும் இலக்கணத்தில் ஒன்றும், ஆக இரண்டு நூல்களே இப்போது முழுநூலாக எஞ்சி நிற்கின்றன. ஏனைய நூலைந்து நூல்களின் பெயர்மட்டும் வழங்கப்படுகின்றனவேயன்றி நூல் முழுவதும் கிடைக்கப் பெற்றிலம்.

1. மணிமேகலை

தமிழில் உள்ள ஐம்பெருங் காப்பியங்கள் பௌத்தர் ஜைனர் என்னும் இரு சமயத்தாரால் இயற்றப்பட்டவை. சிந்தாமணி, சிலப்பதிகாரம் இரண்டும் ஜைனரால் இயற்றப்பட்டன. மணிமேகலை, குண்டலகேசி என்பன பௌத்தர்களால் இயற்றப்பட்டவை. இந்த இரண்டில் மணிமேகலையைத் தவிர மற்றது இறந்துவிட்டது. மணிமேகலை ஐம்பெருங் காப்பியங்களுள் ஒன்று. மணிமேகலையை இயற்றியவர் மதுரைக் கூலவாணிகர் சீத்தலைச் சாத்தனார்.

2. வீரசோழியம்

இ.தோர் இலக்கண நூல். வடமொழி இலக்கணத்தை சிறுபான்மை தழுவித் தமிழ் ஐந்திலக்கணங்களையும் சுருக்கமாக கூறுவது. இதனை இயற்றியவர் புத்தமித்திரனார். இந்நூற்கு உரை எழுதியவர் இவர் தம் மாணவராகிய பெருந்தேவனார். (நூலாசிரியர், உரையாசிரியர் வரலாறுகளை 11ஆம் அதிகாரத்தில்

காண்க) அபுத்தமித்திரனாரை ஆதரித்த வீரராசேந்திரன் என்னும் வீரசோழன் பெயரால் இந்நூல் இயற்றப்பட்டதாகலின், இதற்கு இப்பெயர் வாய்ந்தது. இதனை, “எதிர்நூல்” என்பர்.

3. குண்டலகேசி

இக்காப்பியத்தை இயற்றியவர் நாதகுத்தனார். காலம் கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டு. 19 பாடல்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. பௌத்த சமயத்தைப் பாடுகின்றது. காப்பித் தலைவியின் பெயர் பெற்றது. குண்டலகேசி என்றால் சுருண்ட கூந்தலை உடையவள் என்பது பொருளாகும். ஐம்பெரும் காப்பியங்களுள் ஒன்று. சமண சமயத்தைக் கண்டிக்க எழுந்த நூலாகும். காலம் பத்தாம் நூற்றாண்டு. அகலகவி என்று வழங்கப்படுகிறது. 224 பாடல்கள் கிடைத்துள்ளன.

4. சித்தாந்தத் தொகை

இஃது, இறந்துபட்ட நூல்களுள் ஒன்று. இது பௌத்தமதக் கொள்கைகளைத் தொகுத்துக் கூறும் நூல் எனத் தெரிகின்றது. இதனை இயற்றியவர் இன்னார் என்பதும், ஒருவரா பலரா என்பதும் தெரியவில்லை. இயற்றப்பட்ட காலமும் தெரியவில்லை. சிவஞான சித்தியார் என்னும் சைவசமய நூலுக்கு ஞானப்பிரகாசர் எழுதிய உரையில் பரபக்கம் சௌத்திராந்திகள் மதம் 2.3.1 பாட்டுகளின் உரை கீழ்க்கண்ட செய்யுளை இந்நூலிருந்து மேற்கோள் காட்டியிருக்கின்றார்:

5. திருப்பதிகம்

இதுவும் இறந்துபட்ட நூல்களுள் ஒன்று. இந்நூல் ஆசிரியர் யாவர், இந்நூல் எத்தனைப் பாக்களைக் கொண்டது என்னும் செய்திகள் ஒன்றும் தெரியவில்லை. காலமும் தெரியவில்லை. இந்நூலின் பெயரைக்கொண்டு இது புத்தர்மீது இயற்றப்பட்ட தோத்திரநூல் என்று கருத இடமுண்டாகிறது. சிவஞான சித்தியார் (பரபக்கம் சௌத்திராந்திகள் மதம், 2ஆம் செய்யுள், மறுதலை, 8 ஆம் செய்யுள்) உரையில் ஞானப்பிரகாசர் கீழ்க்கண்ட செய்யுளை மேற்கோள்காட்டி “இது திருப்பதிகம் எனக் கொள்க” என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்.

6. விம்பசார கதை

இந்தப் பெயர்கொண்ட பௌத்தநூல் ஒன்றிருந்த தென்பது நீலகேசி உரையினால் (190 ஆவது பாட்டுரை) அறியப்படும். நீலகேசி உரையாசிரியர் விம்பசார கதையிலிருந்த நான்கு அடிகளை மேற்கோள் காட்டி, “இது விம்பசார கதை என்னும் காவியம் பௌத்தருடைய நூல் அதன்கட் கண்டு கொள்க” என்று எழுதியிருக்கின்றார். சிவஞான சித்தியார் என்னும் நூலுக்கு உரையெழுதிய ஞானபிரகாசர் (பர சௌத்தி: மறுதலை. 5 ஆம் செய்யுளுரை) நீலகேசி உரையாசிரியர் மேற்கோள் காட்டிய அதே நான்கடிகளை மேற்கோள் காட்டி, விம்பசார கதையைப்பற்றி அவர் எழுதியவற்றை அவ்வாறே எழுதியிருக்கிறார்.

விம்பசார கதை என்னும் இந்தக் காப்பியம் எத்தனை செய்யுள்களையுடையது, எத்தனை அதிகாரங்களையுடையது, இதனை இயற்றியவர் யாவர் என்பதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆயினும், இக்காப்பியத்தின் பெயரைக் கொண்டு, புத்தர் காலத்தில் இருந்தவனும், அவருக்குப் பலவிதத்திலும் தொண்டுசெய்து அவரை ஆதரித்து வந்தவனுமான விம்பசாரன் என்னும் அரசனது வரலாற்றினைக் கூறுவது இக் காப்பியம் என்று கருதக்கிடக்கின்றது. விம்பசாரனது வரலாற்றுச் சுருக்கம் இதுவாகும்.

5. கிறிஸ்துவ இலக்கியம்

தமிழகம் சங்க காலத்திற்கும் முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே யவனர் என்னும் ஐரோப்பிய நாட்டவருடன் வாணிக உறவு கொண்டு விளங்கியதைச் சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. யவனரைத் தொடர்ந்து இஸ்லாமியர் அரபு நாடுகளிலிருந்து வாணபம் மசெய்தனர். பிறகு போர்ச்சுகல், டச்சு, ஆங்கிலேயர், டேனிஷ் பிரான்சு போன்ற பிற ஐரோப்பிய நாட்டவரும் தமிழகத்திற்கு வந்தனர். வணகத் தொடர்போடு நில்லாமல் சமயத்தையும் பரப்ப முற்பட்டனர். சமய பிரசாரத்திற்காகக் கிறிஸ்துவ பபாதிரிமார்களையும் உடன் அழைத்து வந்தனர். பதிரிமார்கள் கிறிஸ்துவத்தைப் பரப்பும் தொண்டினைச் செய்தனர்.

சங்க காலத்தில் சிறந்திருந்த சைவ வைணவ சமயங்கள் சங்கம் மரவிய காலத்தில் களப்பிரர் வருகையால் சிறப்புக் குன்றிப் போக சமண பௌத்த சமயங்கள் செல்வாக்குப் பெற்றன. மீண்டும் பக்தி இயக்கத்தால் பல்லவர் காலேம்ம முதல் நாயக்கர் காலம் வரை சைவ வைணவ சமயங்களின் செல்வாக்கு மிகுந்திருந்தது. இஸ்லாமியர் ஆட்சியால் இஸ்லாமியம் பரவியது. அடுத்து ஐரோப்பியர் ஆட்சியால் அவர்களின் கிறிஸ்துவம் பரவியது. மதம் மற்றும் ஆட்சி காரணத்தால் நம் மொழியைக் கற்கத் தொடங்கினர். தமிழின் இனிமையில் தம்மை மறந்து தமிழுக்குத் தொண்டாற்றினர். தம்மை அறியாமல் தமிழுக்குத் தொண்டாற்றினர். ஆனனால் மதமாற்றம் செய்யப் பெற்ற கிறிஸ்தவர்கள் அறிந்தே தொண்டு செய்தனர். இவர்களுள் ஜி.யு.போப், ராபர்ட்-டி-நொபிலி, வீரமாமுனிவர், சீகன் பால்கு ஐயர், எல்லீஸ் துரை, கால்டுவெல் போன்ற மேல்நாட்டு கிறிஸ்துவர்களும் வேதநாயகம் பிள்ளை, வேதநாயக சாஸ்திரி, சாமுவேல்பிள்ளை, கிருட்டிணப்பிள்ளை போன்ற தமிழ்க் கிறிஸ்துவர்களும் குறிப்பிடத் தகுந்தவர்கள்.

டாக்டர் ஜி.யு.போப்

தமிழை முறையாகக் கற்ற போப் அவர்கள், 60 ஆண்டுகட்கும் மேலாகத் தமிழ்த்தொண்டு புரிந்தார். தனது கல்லறைமேல் நான் ஒரு தமிழ் மாணவன் என்று பொறிக்கப்பட வேண்டும் என விழைந்தவர். ஆக்ஸ்போர்டு பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்து தமிழை உலகறியச் செய்தவர். மேல்நாட்டு அறிவுத் துறைகளான உளநூல், தத்துவ நூல், கணிதம், அளவை நூல் (டுழபடை) என்பவற்றை முதன் முதலில் தமிழில் கற்பித்தவர் இவரே. திருக்குறள், திருவாசகம், நாலடியார் ஆகியவற்றை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பா மாலை என்ற நூல்களின் சில பாடல்களையும்சிவஞான போதத்தையும் மொழி பெயர்த்தார். பல ஏடுகளில் தமிழ் பற்றிய ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதினார். தோடர் மொழி, துளுமொழி கற்று அவற்றின் இலக்கணத்தை வெளியிட்டார். தமிழ் இலக்கணத்தை நுடநஅநவெயசல வ்யஅடை புசயஅஅயச என 3 பாகமாக

எழுதினார். தமிழ்ப் புலவர்களையும், தமிழ்த் துறவிகளையும் பற்றி ஆங்கிலத்தில் நூல்கள் எழுதினார்.

ராபர்ட் -டி-நொபிலி

இத்தாலி நாட்டில் பிறந்து, 1606இல் தமிழ்நாடு வந்து தமிழும் வடமொழியும் கற்றார் நொபிலி. காவியம் பூனூலும் அணிந்து மரக்கறி உணவுண்டு, தத்துவ போதகர் என்று தம் பெயரை மாற்றி, தம்மை இத்தாலியப் பிராமணர் என்று கூறிக் கொண்டார். நூற்றுக்கணக்கான உயர் சாதி இந்துக்களைக் கிறித்தவராக்கினார். திருமலை நாயக்கரின் நண்பரான பின், சில ஆண்டுகள் கழித்து இலங்கையும் சென்று வந்தார். 1647இல் மயிலாப்பூரில் மறைந்தார்.

‘முதல் உரைநடை நூலை’த் தமிழில் எழுதிய பெருமை இவரையே சாரும். சமயச் சார்புடைய, வடசொல் கலந்த மேனாட்டு மொழி கலந்த ஒரு கொச்சை மொழியில் பல நூல்கள் எழுதினார். அச்சேறாத காரணத்தால் அவை அழிந்தன. பிற மதங்களைக் கண்டிப்பது இவர் காலத்தில் நிலவியதை அறிகிறோம். ஞானோபதேச காண்டம், மந்திர மாலை, ஆத்தம நிர்ணயம், தூஷணதிக்காரம், சத்திய வேத இலட்சணம், சகுண நிவாரணம், பரமகூட்சும அபிப்ராயம், கடவுள் நிர்ணயம், புனர்ஜென்ம ஆட்சேபம், நித்ய ஜீவன சல்லாபம், தத்துவக் கண்ணாடி, ஏசுநாதர் சரித்திரம், தவசுச் சதகம், ஞானதீபிகை, நீதிச்சொல், அநித்திய நித்திய வித்யாசம், பிரபஞ்ச விரோத வித்யாசம் முதலிய 17 நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

வீரமாமுனிவர்

இவரின் இயற்பெயர் - கான்ஸ்டான்டின் ஜோசப் பெஸ்கி உழளெவயவெநெநெ துழளநிா டநளஉாை). இவர் இயேசு சபையைச் சேர்ந்த குரு ஆவார். கிறித்தவ மதத்தைப் பரப்பும் க்கில், 1709ஆம் ஆண்டு இயேசுசபைப் குருவானபின், 1710 ஆம் ஆண்டு தமிழகத்துக்கு வந்தார். இவர் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் சிறப்பான பணிகளைச் செய்துள்ளார். 23 நூல்களைத் தமிழில் எழுதியதுடன், இயேசுக் கிறித்துவின் வாழ்க்கை தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளையும் இயேசுவின் வளர்ப்புத் தந்தையாகிய புனித யோசேப்பின் வரலாற்றையும் தமிழ்ப்

பண்பாட்டுக்கேற்ப "தேம்பாவணி" என்ற பெருங்காவியமாக இயற்றியது இவரின் தமிழ்ப் புலமைக்குச் சான்றாக உள்ளது.

சீகன் பால்கு

1682-ம் ஆண்டு ஜெர்மனி நாட்டில் பிறந்தவர் பார்த்தலோமியோஸ் சீகன்பால்கு. இவர் டென்மார்க் நாட்டில் உள்ள திருச்சபை சார்பில், கிறிஸ்தவ மத பிரசாரம் செய்து வந்தார் பொதுமக்கள் உதவியுடன் தமிழ் மொழியை 11 நாளில் கற்றுக் கொண்டார். பின்பு அவர் 17 ஆயிரம் சொற்களை கொண்ட தமிழ் அகராதியை விரைவில் உருவாக்கினார். பிறகு பைபிளின் புதிய ஏற்பாட்டை தமிழில் மொழி பெயர்த்தார்.

1710-ம் ஆண்டு ஜெர்மனியிலிருந்து தமிழ் அச்சு இயந்திரம் கொண்டு வர ஏற்பாடு செய்தார். பொறையாறு அருகே ஓர் இடத்தில் காகித பட்டறை நிறுவி, மரக்கூழ் மூலம் காகிதம் செய்யும் தொழிற்சாலையை தொடங்கினார். இன்றும் இந்தப் பகுதி "கடுதாசிப் பட்டறை" என்றே அழைக்கப்படுகிறது.

1715-ம் ஆண்டு தமிழ் மொழியில் புதிய ஏற்பாட்டை வெளியிட்டார். சீகன் பால்கு முயற்சியால் இந்தியாவில் முதன் முதலில் தமிழ் அச்சுகள் உருவானது, சிறப்பு அம்சமாகும்.

எல்லீஸ் துரை

தமிழ், வடமொழி இரண்டையும் முறையாகக் கற்ற இவர் எல்லீசர் என்றும் அழைக்கப் பெறுகிறார். சென்னையில் வருவாய் வாரியச் செயலராக இருந்து, காணியாட்சி முறையும் வேளாண் சீர்திருத்தமும் கண்டவர். முத்துச்சாமி பிள்ளை என்பவரைக் கொண்டு வீரமாமுனிவரின் நூல்களை எல்லாம் தேடச் செய்தார். வீரமாமுனிவர் வரலாற்றைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதினார். திருக்குறளின் முதல் 13 அதிகாரங்கட்கு முதன்முதலில் உரையெழுதினார். கால்டுவெல்லுக்கு முன்பே, திராவிட மொழிகளைக் கற்றுத் திராவிட மொழிகள் வடமொழியினின்றும் வேறானவை கிளை மொழிகள் அல்ல தனித்து இயங்குவன என்ற உண்மைக் கருத்துகளை வெளியிட்டார்.

தமிழ்க் கிறித்தவர்கள்

மேலை நாட்டுக் கிறித்தவர்கள் குறிப்பாக ஐரோப்பியர்கள் ஆற்றிய தமிழ்த் தொண்டைப் போல், தமிழ்நாட்டுக் கிறித்தவர்களும் தம் படைப்பால் தமிழ் இலக்கியத்தை வளப்படுத்தினர்.

வேதநாயகம் பிள்ளை

மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையிடம் தமிழ் கற்று மாயூரத்தில் முனிசீப்பாகப் பணியாற்றினார். நீதிச் சட்டங்களை முதன்முதலில் தமிழில் எழுதியவர் இவரே. பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் என்ற முதல் தமிழ் நாவலையும் எழுதியவர் இவரே. பின் சுகுண சுந்தரி சரித்திரம் என்ற நாவலும் எழுதினார். கடிதம் எழுவதுபோல் சில தனிப்பாடல்கள் எழுதியுள்ளார். நலுங்குப்பாடல் வகையிலும் அங்கத இலக்கிய வகையிலும் பாடல் புனைந்துள்ளார். சாதிவேறுபாட்டை வெறுத்த இவர், பெண்கள் முன்னேற்றம், பெண்கல்வி என்பதிலும் செய்யுள், உரைநடை என்பதிலும் மகாகவி பாரதிக்கு முன்னோடியாகத் திகழ்கிறார். தாயுமானவரைப் போன்றே சமரசத்தை விரும்பி, சர்வசமயச் சமரசக் கீர்த்தனை பாடினார். நீதி நூல், பெண்மதி மாலை, தேவமாதா அந்தாதி, திருவருள் அந்தாதி, திருவருள் மாலை, பெரியநாயகி அம்மாள் பதிகம், சத்திய வேதக் கீர்த்தனை என்ற நூல்களைப் பாடினார். அக்காலத்தில், வழக்குகளில் அறத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற நேர்மையான எண்ணம் கொண்டவர். இலஞ்சம் வாங்கிப் பிழைப்பவர்களை, ‘ஏதுக்கோ வாங்குகிறீர் இலஞ்சம்’ என்ற பாட்டில் கடுமையாகச் சாடுகிறார். இவர் தம் பாடல்களில் வடமொழிச் சொற்கள் பல சர்வ சாதாரணமாய்க் கலந்து விளங்குகின்றன.

போதக யூரோப்பு மாதர்களைக்கண்டு

பொங்கிப் பொறாமை கொண்டோமே என்றும்

பேதம் இல்லா இந்தியா தனில்நாங்கள்

பிறந்தென்ன லாபம் கண்டோமா

நாதக் கல்விக்கு நகை எந்தமுலையே

நாங்கள் விரும்பும் நவரத்ன மாலையே

வேதநாயகன்செய் பெண்மதி மாலையே

வேண்டினோம் தாரும் விடோம் உங்கள் காலையே

(சர்வசமயச் சமரசக் கீர்த்தனைகள் - வேதநாயகம் பிள்ளை -கேளும் பூமான்களே
என்ற 5 - ஆம் பாடல்)

என்று கல்வி வேண்டி ஒரு பெண் பாடுவதாக வேதநாயகம் பிள்ளை பாடியுள்ளார்.

H.A கிருஷ்ணப் பிள்ளை

வைணவ வேளாளர் மரபில் தோன்றிக் கிறித்துவராக மாறி, கிறித்தவக் கம்பன் என்று புகழப் பெறுபவர். ஜான்பன்யன் என்பவர் எழுதிய 'டைபசகை'ள 'சமுபசநளள என்ற நூலை இரட்சண்ய யாத்திரீகம் எனத் தமிழ்ப்படுத்தினார். இவர் பாடல்கள் ஆழ்வார், நாயன்மார் பாடல்கள் போல் உருக்கமாக அமைந்துள்ளன. கிறித்தவர்களின் தேவாரம்என்றழைக்கப் பெறும் இரட்சண்ய மனோகரம் என்ற நூலையும், இரட்சண்ய சமய நிர்ணயம், இரட்சண்யக் குறள், போற்றித் திருஅகவல் என்ற நூலையும் பாடினார். இலக்கணச் சூடாமணி, கிறித்தவரான வரலாறு என்ற உரைநடை நூல்களையும் காவிய தர்ம சங்கிரகம் என்ற தொகுப்பு நூலையும் எழுதினார். கால்டுவெல்லின்பரதகண்ட புராதனம் என்ற நூலையும் வேதமாணிக்க நாடாரின் வேதப் பொருள் அம்மாணை என்ற நூலையும் பதிப்பித்தார். பெர்சிவல் பாத்திரியாருக்குத் தமிழ் கற்பித்தார் தினவர்த்த மானியின் துணை ஆசிரியராகவும் திகழ்ந்தார்.

வேதநாயகம் சாத்திரியார்

சரபோசி மன்னரின் ஆஸ்தான வித்துவானாக, அரசவைப் புலவராகத் திகழ்ந்த சாத்திரியார் கிறித்தவப் பாக்கள் பல்லாயிரம் இயற்றி, ஆஸ்தான வித்துவான் பட்டம் பெற்றவர். கிறித்தவப் பாடல்களைத் தமிழிசையுடன் இயைத்து இயற்றி முதன் முதலில் வழிகோலியவர் இவரே! வின்கலோவுடன் இணைந்து குருட்டுவழி என்ற நூலையும், அக்காலத்திலே 100 வராகன் பரிசு பெற்ற நோவாவின் கப்பல் என்ற நூலையும் பாடினார். சரபோசி மன்னர் வேண்டியும் 'கிறித்துவைத் தவிரப் பாடேன்!'

என்று கூறியவர். பெத்லகேம் குறவஞ்சி, சென்னைப் பட்டணப் பிரவேசம், ஞான ஏற்றப்பாட்டு, ஞானத்தச்சன் நாடகம், ஞானக் கும்மி, ஆதியானந்தம், பராபரன்மாலை, ஞானஉலா, ஞான அந்தாதி முதலான 52 நூல்களைப் பாடியுள்ளார். தமிழகப் பக்தி நெறிப்படி கர்த்தரை வழிபட வழிகாட்டியவர்.

6. இசுலாமிய இலக்கியங்கள்

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு ஒன்பது நூற்றாண்டுக் கால வரலாற்றினைக் கொண்டது. இந்நீண்ட நெடும்பரப்பில் காணக்கிடைக்கும் இலக்கியங்களைக் கால வகையில், மூவகையாகப் பாகுபாடு செய்கின்றனர். அவை:

அ) தொடக்கக் கால இலக்கியங்கள்

ஆ) இடைக்கால இலக்கியங்கள்

இ) இக்கால இலக்கியங்கள்

அ) தொடக்கக் கால இலக்கியங்கள்

இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் காணக் கிடைக்கும் முதல் நூல் பல்சந்தமாலையாகும். இதன் காலம் கி.பி 12ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியாகும். பல்சந்தமலைக் காலம் முதல் சீறாப்புராணம் (கி.பி 1703) தாண்டி முப்பது அல்லது நாற்பது ஆண்டுகள் வரையுள்ள இலக்கியங்களைத் தொடக்க கால இலக்கியங்கள் என்பர். குறிப்பாக ஜவ்வாதுப் புலவரின் பிறப்பு (1745) வரை எனலாம். இக்காலத்தில் காப்பியங்களும், சிறிலக்கியங்களும், பள்ளு முதலான மக்கட் பிரபந்தங்களும் பல்கிப் பெருகியுள்ளன. இவ்வகை இலக்கியங்கள் யாவும் நபிகள் பெருமானாரையும் நபிக் குடும்பத்தவர்களையும் பாடுபொருளாகக் கொண்டுள்ளன. இஸ்லாமியப் பார்வையில் நபிபிரானும் நபிகளார் குடும்பமும் கண்ணியத்திற்கு உரியவர்கள் ஆவர்.

ஆ) இடைக்கால இலக்கியங்கள்

கி.பி 17,18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் வெளிவந்த இலக்கியங்களை இடைக்கால இலக்கியங்கள் என்பர். இஸ்லாம் சமயச் சான்றோர்களையும் பாடும் வகையில் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ஒரு திருப்புமுனையைக் கண்டது.

இத்திருப்புமுனையைக் காட்டியவர் முகியித்தீன் பிள்ளைத் தமிழ் படைத்த ஜவ்வாதப் புலவர் ஆவார். இந்நூல் ஆர்க்காடு வாலாஜா முகம்மது அலிகான் (கி.பி 1723 - 1795) அவையில் அரங்கேறியது.

கி.பி 1807 - 1827 வரையுள்ள 20 ஆண்டுக் கால இடைவெளிக்குள் 9 காப்பியங்களை இஸ்லாமியத் தமிழ்ப் புலவர்கள் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்குத் தந்துள்ளனர்.

இ) இக்கால இலக்கியங்கள்

கி.பி 19ஆம் நூற்றாண்டு முதல் இன்றைய நாள் வரை வந்துள்ள இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியங்கள் இக்கால இலக்கியங்கள் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

இக்காலம் என்பது நீண்ட நெடுங்காலக்கட்டத்தை உள்ளடக்கியது என்பதால், நம்நாடு தன்னாட்சி (1950) பெற்ற காலம் வரை வந்துள்ள இலக்கியங்களை ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்கால இலக்கியங்கள் அல்லது விடுதலை வேள்விக் கால இலக்கியங்கள் என்றும் இதற்குப்பின் உள்ள காலங்களில் காணும் இலக்கியங்களை மறுமலர்ச்சிக் கால இலக்கியங்கள் என்றும் பாகுபாடு செய்து கொண்டு மிக நுணுக்கமாகவும் விரிவாகவும் காண்பர். இக்கால இலக்கியங்களைச் செய்யுள், உரைநடை, நாடகம் அறபுத்தமிழ் இலக்கியங்கள் எனப் பாகுபாடு செய்வர். பாட அளவு கருதி இங்குச் செய்யுள், உரைநடை இலக்கியங்கள் பற்றி மட்டும் காண்போம்.

இங்கு ஒரு கருத்தைத் தெளிவாக்க வேண்டும். முந்தைய காலப்பிரிவுகளில் இஸ்லாமியத் தமிழ்ப்புலவர்கள் தமிழுக்கும் இஸ்லாத்திற்கும் தொண்டு செய்யும் வகையில் நூல்களைப் படைத்தனர். இக்கால இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்கள் இஸ்லாமிய இலக்கியம் மட்டுமன்றிப் பொதுவாகவும் எழுதி வருகின்றனர். ஆக, இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்பதோடு இஸ்லாமியர் தமிழ் இலக்கியம் என்பதையும் சேர்த்தே இங்குப் பார்க்க விருக்கிறோம்.

7. அறநூல் பெயர்கள் மட்டும்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

நாலடியார்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் முதலாவதாக அமைவது நாலடியார். இது அறநூல். சமண முனிவர்களால் இயற்றப்பெற்றது.

நான்மணிக்கடிகை

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் நாலடியார் அடி அளவால் பெயர் பெற்றதுபோல் நான்மணிக்கடிகை கூறப்பெறும் பொருள்களின் அளவால் பெயர் பெற்றுள்ளது. கடிகை என்பது பல பொருளுடைய சொல்.

இன்னா நாற்பது

நாற்பது என்னும் தொகையால் குறிக்கப்பெறும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் இது ஒன்று. காலம் பற்றியும் இடம் பற்றியும் வருவதுபோலவே பொருள் பற்றி இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

இனியவை நாற்பது

இனிய பொருள்களை நாற்பது பாடல்களில் தொகுத்துக் கூறுவதால் இஃது இனியவை நாற்பது என்று வழங்கப்படுகிறது.

கார் நாற்பது

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் கார்நாற்பது அகப்பொருள் பற்றியது. பெரும்பொழுது பற்றித் தனித்தமைந்த நூல். கார் காலத்தின் தோற்றம் பற்றிய 40 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளதால் இது கார் நாற்பது என்று அழைக்கப் பெறுகிறது.

களவழி நாற்பது

கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் புறப்பொருள் நிகழ்ச்சியாகிய போர்ச்செய்தி பற்றியது களவழி நாற்பது ஒன்றேயாகும். ஏர்க்களம் பற்றியும் போர்க்களம் பற்றியும் பாடப்பெறும் பாடல்கள் களவழி எனப்படும்.

பழமொழி

பழமொழி, தொல்காப்பியம் கூறும் இலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று. இது முதுசொல், முதுமொழி, தொன்றுபடு பழமொழி, சொல்வழக்கு என்று பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறது.

சிறுபஞ்சமூலம்

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் சிறுபஞ்சமூலமும் ஒன்று. சிறுபஞ்சமூலம் என்பதற்கு ஐந்து சிறிய வேர்கள் என்று பொருள். சிறுவமுதுணைவேர், நெருஞ்சிவேர், சிறுமல்லிவேர், பெருமல்லிவேர், கண்டங்கத்திரி வேர் ஆகிய ஐந்துமாகும்.

திருக்குறள்

தமிழ் இலக்கிய உலகில் தனிச் சிறப்புடன் விளங்குவது திருக்குறள். உலகப் பொதுமறை என்று போற்றப்படுவது.

திரிகடுகம்

திரிகடுகம் என்பது சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி என்னும் மூன்று மருந்துப் பொருட்களைக் குறிக்கும். மூன்று மருந்துப் பண்டங்களால் ஆகிய திரிகடுகம் என்னும் நூல்

ஆசாரக்கோவை

ஆசாரம் என்பது வடசொல். தமிழில் ஒழுக்கம், நெறி, முறை, வழி என்ற சொற்கள் கூறும் பொருளை வடமொழி ஆசாரம் என்று கூறுகிறது. இந்நூலாசிரியர் கயத்தூர்ப் பெருவாயின் முள்ளியார் ஆவார்.

முதுமொழிக்காஞ்சி

முதுமொழி, முதுசொல் என்பன பழமொழியைக் குறிக்கும். காஞ்சி என்பது நிலையாமையைக் குறிக்கும் முதுமொழிக்காஞ்சி என்னும் பெயர் பெற்றது.

ஏலாதி

ஏலம் என்பது மருந்து, மணப்பொருள்களுள் ஒன்று. ஏலம் ஆதியாக என்றால் ஏலம் முதலாக என்று பொருள். ஏலம் முதலாகப் பல மருந்துப் பொருட்களை இணைத்துச் செய்யப் பெறும் மருந்தின் பெயர் ஏலாதி.

ஏலம் ஆதியான ஆறுபொருள்கள் சேர்ந்த ஒருவகைச் சூரணம் ஏலாதி என மருத்துவ நூல்களில் கூறப்படுகிறது.

வினாக்கள்

1. பன்னிரு திருமுறைகளைத் தொகுத்துரைக்க?
2. பன்னிரு ஆழ்வார்களை அறிமுகம் செய்க.
3. சிலப்பதிகாரம், வளையாபதி - விளக்கம் தருக.
4. நீலகேசி, சூளாமணி, யதோர காவியம் - குறிப்புத் தருக.
5. மணிமேகலை, குண்டலகேசி - விளக்கம் தருக.
6. வீரமாமுனிவரின் தொண்டினைக் கூறுக.
7. ஜி.யு.போப், கிருஷ்ணப்பிள்ளை - அறிமுகம் செய்க.
8. இஸ்லாமிய இலக்கியங்களை தொகுத்துரைக்க.
9. பௌத்த இலக்கியங்களை தொகுத்துரைக்க.
10. சமண இலக்கியங்களை தொகுத்துரைக்க.
11. பதினென்கீழ்கணக்கு நூல்களில் அற நூல்கள் எவை?

சு.பேச்சியம்மாள்,

தமிழியல் துறை,

உதவிப் பேராசிரியர்,

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்,

திருநெல்வேலி,

தொலைபேசி எண்: 9788749246, 9944182841

Email id: spetchi29@gmail.com